

ନଦିଭାବ ସୁଧୀର୍ଥ ପୂର୍ବେ ଏଠାରେ ଧୂମର ବୃକ୍ଷ ଦୋହରାଇ ମେଦର ଅଣା ଥାଏ ଥାହିଁ । କୁରା କୋପ କରିଛନ୍ତି ।

ଦେଖିବାକୁ ନୟାଗଢ଼ର ବଜା ଲାଥକୁମର ଉଦେଶ୍ୟରେ କରିବାକୁ ପାତା କରିଅଛନ୍ତି ।

ତାଙ୍କ ଦିଶ ଦିଶ ୩ ପ୍ରତିକ ଠାରେ ‘ଶାନବାଟ’ ଲୋମରେ ଅଗ୍ନି ଲାଗେ ପାତ୍ର ୨୦୦ କଷର ଘର ପୋଡ଼ିଗଲ ଯେତ୍ମାନି-କର ଏବଂ କଳିଗୟ ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ମହାତ୍ମା ଓ କନ୍ଦୋ-ପ୍ରତି ପ୍ରତିକରିତ କରିବାକୁ ପଦ୍ମବିହାରେ କରିବାକୁ ପଦ୍ମବିହାର କରିବାକୁ ପଦ୍ମବିହାର କରିବାକୁ ପଦ୍ମବିହାର କରିବାକୁ ।

ମହାନାସୁଦ୍ଧିକଠାରେ ଏକଷ କାନ୍ଦରାପାତ୍ର ପଦ୍ମବିହାର କରିବାକୁ ପଦ୍ମବିହାର କରିବାକୁ ପଦ୍ମବିହାର କରିବାକୁ ପଦ୍ମବିହାର କରିବାକୁ ପଦ୍ମବିହାର କରିବାକୁ ପଦ୍ମବିହାର କରିବାକୁ ।

କଲିକଟା-ଗଜେଟ ।

ଶ୍ରୀ ମେ, ବି, ଲଭତ୍ତାରେବ ଓ କାନ୍ଦରାପାତ୍ର ମୁଦ୍ରଣ ପଦ୍ମବିହାର କରିବାରେ କାନ୍ଦରାପାତ୍ର ମୁଦ୍ରଣ କରିବାକୁ ପଦ୍ମବିହାର କରିବାକୁ ପଦ୍ମବିହାର କରିବାକୁ ପଦ୍ମବିହାର କରିବାକୁ ।

ପ୍ରତି କୁଳମୁଦ୍ରଣ କେତେବେଳେ କୁଳମୁଦ୍ରଣ କରିବାକୁ ପଦ୍ମବିହାର କରିବାକୁ । କୌଣସି ଗୋଲମାଳ ହୋଇ ଥାଏ ।

କାନ୍ଦରାପାତ୍ର କରିବାକୁ ପଦ୍ମବିହାର କରିବାକୁ ପଦ୍ମବିହାର କରିବାକୁ ପଦ୍ମବିହାର କରିବାକୁ ପଦ୍ମବିହାର କରିବାକୁ ।

କାନ୍ଦରାପାତ୍ର କରିବାକୁ ପଦ୍ମବିହାର କରିବାକୁ ।

କର୍ମକାଳ ପାତା କାନ୍ଦରାପାତ୍ର କରିବାକୁ କରିବାକୁ ।

କର୍ମକାଳ ପାତା କରିବାକୁ କରିବାକୁ କରିବାକୁ ।

କର୍ମକାଳ ପାତା କରିବାକୁ କରିବାକୁ ।

କର୍ମକାଳ ପାତା କରିବାକୁ ।

ଆପଣଙ୍କ ରୁ ଜଗଦିକଖ୍ୟାତ ସ୍ତରିକାରେ ପ୍ରାଳିଷ୍ଠା
ଦାତ ହର ବାଧକ କରିବାହେଲେ ।

ଏବର୍ଗର ଗସ୍ତିକାରୀ ଥର ଉତ୍ତମମୁଖେ
ଦିଲାକୁ ହୋଇଥିଲା । ଶାନ୍ତ ମହାରାଜା ଏକ-
ଦିନରେ ଏବି ଶା ଯୁଦ୍ଧକଳ ଓ ମାନେଜର
ବାବୁ ଅନ୍ୟଦିଗରେ ସାଇଥିଲେ । ସମସ୍ତେ
ବର୍ଦ୍ଧମାନ ଚେର ଅସ୍ତ୍ରକୁ, ଶା ଯୁଦ୍ଧକଳ
ସେଇଥରୁ ଯାଇଥିଲେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ମୋହା-
ମରେ ସଙ୍ଗ ହୋଇଥିଲା । ସାଇରେ ସରବରା-
କାରମାନଙ୍କୁ ସଥୋତିତ ସମ୍ମାନ କରୁଥାଇ-
ଥିଲା । ଓ ସେମାନଙ୍କୁ କୁଷିକାରୀ ଓ ଉତ୍ତମ
ବାସନ୍ତ ନିର୍ମିଳାଦ ବିଷୟରେ ଉତ୍ତାତବାକ୍ୟ
ବିଅକ୍ରୋଧଥିଲା ଏବି ସରବରକାର ଉତ୍ୟତ-
ମାନକର ସେ ଗୁହାର ଥିଲା, ଗୁହାର ଦ୍ୱାରି
ହୋଇଥିଲା । ଯୁଦ୍ଧକଳ ପଦ୍ମପୁରୀରେ ତ୍ରାମର
ଅବସ୍ଥା ଦର୍ଶନ କରିବାରୁ ଯାଏନ୍ତି । ଏବି ରୂପରୁ
ଓ ସରବରକାରମାନେ, ବାଟରେ ଆଦରଦ୍ଵ-
ବାବୁ ଅପଣା ବୁଝ ଦେଖାଇବାକୁ ଦିଅନ୍ତି ।
ଏଥୁରେ ପ୍ରକାମାନେ ଅବ୍ୟକ୍ତ ଅବହିତ ହେ-
ବାଏ ପ୍ରକାଶ ହଜେ । ଅଗା କିମ୍ବା ପୁରସକ
ଏହୁଠର ମାନେଜର ବାବୁଙ୍କଷତଃ ସଜକାରୀ
ଶିକ୍ଷାବିର ଛାତ୍ରରେ ପ୍ରକାବର୍ଗକ ଉତ୍ତର-
କ୍ଷତି ହେବେକା । ଶାନ୍ତ ମହାରାଜା ସହୋଦୟ
ପ୍ରିନ୍ସ ଅକବର୍ତ୍ତ ରାଜଟରକ ଅଧାମୟେବ ମୁଦ୍ରା-
ରେ ଦୂଃଖିତ ହୋଇ ଏବହିଜ କାର୍ଯ୍ୟକଲ୍ୟାନ
ବନ୍ଦ କରିଥିଲେ । ପାଞ୍ଚ ମାହ ପରିବର୍ତ୍ତନ
ମାନେଜର ବାବୁ କାମୋଦର ପଢ଼ୁନାୟକ
କାହିଁମୁଖ୍ୟାନ୍ତିକତ ଲାଭକରିତ୍ରୋ ହୋମିଟ୍-
ଧ୍ୟାଥର ଜୀବନ ଅପଣା ବିଷୟରେ ମାନ୍ଦେ-
ନକୁ ଫରାଇ ଅବସଦ ସେବମାନଙ୍କୁ ରକ୍ଷଣ
କରିବାର ଦେଖି ମାନ୍ୟବର ମହାରାଜା ମହେନ୍ଦ୍ର
ଦୟା ଅରୁ ଗୋଟିଏ ଉତ୍ତମ୍ଭୁ ଜୀବନକାରୀ
ଅଶୀର୍ବଦି ସେବମାନଙ୍କୁ ଅବେଳୀ କରିବାକୁ
ହୁଅନ୍ତରିକ୍ଷର ଅକ୍ଷୟବାଦ ହେଉଥିଲା ।

ମୁଦ୍ରଣ ।

ଅନୁମତି କରି ଆସିଲେ ବିଜ୍ଞାନପଥରେଳାର
ଏକାଂଶରେ ନିମ୍ନଲିଖିତ ବିଷୟକୁ ଗ୍ରାହ
ପ୍ରଦାନ କରି ଉଚ୍ଚବାକ୍ସତ ଦର୍ଶାବାବେ ।

ଶୁଣାୟାଏ କଟକ ତାଙ୍କୁରଖାନାରେ ପୁର-
ବ୍ୟ ଏବ ଗୋଲମାଳ ହୋଇଅଛି । ହେଉବ-
ବାରୁ ମେତକଲସ୍ତଳର ଜଣେ ଶିଥର । ଶୁଣ-
ମାଳକୁପହଞ୍ଚିବ ସଦ୍ୟବହାର କରିବୁ ଲାହ
ଦୋଳ ପଢିମାଳେ ସମବେଳ ଦୋର ପଚମାତ୍ର
ତା ୧୫ ବିଷରେ ମାନ୍ୟବର ଯୁଗପଦେଶ୍ଟେଣ୍ଟ
ମହୋଦୟଙ୍କ ସମୀକ୍ଷରେ ପ୍ରଥମେ ମୌରିକ
ନିବେଦନ ଦରିଦ୍ର । ଧରଦିଲ ଶହିମାଳେ
ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ଏକଟିକ ହୋଇ କେବଳ ବାହିକ
ସମ୍ମରିତ୍ୟ ଲେଖି ମାନ୍ୟବର ସପରଦେଶ୍ଟେ-
ନ୍ତର ସମ୍ମାନରେ ଅବେଦନ ଦରିଦ୍ର । ଶାତ୍ର
ତଦିନୁ ହେଲ । ହେବକ ବାରୁ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ
ଶିଶୁମାଳଙ୍କ ସହି ସେପ୍ରାକରେ ଭ୍ରମିତ
ଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ଶୁଣାୟାଏ ହେବକ କାଢିପଦ
ଦୂରେ କହି କିମେହିନୀର କହନ କର ସାହେ-
ବଙ୍କୁ ସବୁବସ୍ତୁ ଉଠିପାରେ ଦୁଃଖିତଥିଲେ ।
ଗୋଟିଏବିବ୍ୟ ପାଠକବର୍ଗକୁ କ ଡଳାଳ
ପ୍ରକିଳ ହୋଇ କହିପାରିଲ ନାହିଁ । ତରେ
କେହି ପିଲି କହେବ କେବଳ ବାରୁ ମୋରେ
କହିଲାରେ “ ବେଟା ହେବେ ” ବୋଲି
ମାଳଦିନାତ୍ମ୍ର । ସାହେବ ଏବଥାର ଅର୍ଥ ବୁଝି
ପାଇଲେ ନାହିଁ । ହେବକ ବାରୁ ସାହେବକ
ଦୁଃଖାଳିଲେ ଯେ ତାଙ୍କୁ “ ବେଟା ହେଲେ ”
କୁ ଉଠିବାରେ “ ମେଲ୍ ବୁଲାନ୍ତୁ ” କହିବୁ
ପାଠକେ ଏଥିର ଶରର ଅର୍ଥ କଲେ କହନ୍ତିର
ଫଳ କି କୋଇ ଥାଏ । ଫଳକଟି ସେହି ପିଲାଙ୍କ
ଅନ୍ୟ ଗୋଟିଏ ପିଲାଙ୍କ ସହି ସ୍ତୁଲରୁ ଚାରିବ
ହୋଇ ସପର ଅସଥା ନ୍ୟାଦିରେ ଶିଥିମାତ୍ର
ସୁମାରୁଛି । କେବକ ବାରୁଙ୍କର ଅର୍ଥ ପେନସନ
କହାର କଥା ଦେଇ ନାହିଁ । ଯାହା ଦେ
ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଶିଶୁମାଳେ ତାଙ୍କୁ ଦୁଇପ୍ରତିମାକବିତ
ଅତରିଶାପତମ ସାହେବଙ୍କ ଭିପୋର୍ଟ ଦରିବା
ରେ ସାହେବ ଯୁଗାନ୍ତକ କରୁଣ ଭବକ ପରିଚାଳନା
ଦେଇ ସ୍ଵର୍ଗରେ ପେମାଲେ ଏହି ପାଇବେବେଳେ
ଅନ୍ତରୁ ଦେଲେ ଏବନ୍ୟ ଏହା ଅଛି ଅଜନନ୍ତର

ଏହେ କୁଳ ସ୍ତର ଅନେକ ଲକ୍ଷଣ
ଶୁଣ୍ୟାଏ । ବୋଧ ଦୂର ଏବନ୍ଦର କୌମାର୍ଯ୍ୟ
ଜୀବନ ଅଛ । ଯେବେବ ସାହେବ ସୁନ୍ଦରମ୍ଭେ
ଶ୍ରେଷ୍ଠ, ଅଳଙ୍କ ବାହୁ ତାଙ୍କର ଅପରିଚ୍ଛାୟା ।
ଏମାନଙ୍କ ସଂହାର ଏବର ପରିବା ବାହୁମାନ
ନୁହେ । ସୁଗର୍ଭାଗ୍ରେଷ୍ମାଙ୍କ ଏହାମୁ ଅନ୍ତରଭୟ
ଯେ ଏ ଏପଥରେ ଜାତିଦନ୍ତ ଉଲ୍ଲେ ସନ୍ତୁ

କ୍ଷେତ୍ର ପ୍ରହାର ହେବ । ପରାମର୍ଶ ଏଥିର
ଲାଗା ଥାଏ ସହିତ ଲାର୍ଜ । ତାହା ।

୧୯୮୭ } ନିବେଦନ
“ଜଣେ ହେତୁ”

୩୮-୪୭

କରୁ ବନମାଳୀର	କଟକ	୫୧୯
" ଚତୁର୍ଦ୍ଦଶବିନାତିଷ୍ଠି	ଖୋଜ୍ଯା	୫୧୮
ଦୟାପଥିବାର	ପୁରୁଷ	୫୧୯
ଶ୍ରୀଶ୍ରୀବିନାହନୀ	ପରିବା	୫୧୯
ପାରୁ ପାନୀବଲୁହାତ୍ରବ	କଟକ	୫୨୧
" ଗୋଟିଏପାତ୍ର	"	୫୨୧

ରୂପକ

ପୁରୁଷାମର ଶା ଶା କଗନାଥକଣ୍ଠର	
ନନ୍ଦିବ ସମ୍ବରକଳୟକ ଲୁହା ।	
ଧୂପପ୍ରକାଶିତ ଲୁହାର ସମ୍ମାନ ।	ଟ. ୩୭ ୩୦/୭
ବାଟୁ ବାବାଟୁ କଟିବ	ଟ. ୨୮
ଶାରଦାପ୍ରାଚାର ମୁଖୀ କଟିବ	ଟ. ୨୫
ମାନ୍ଦୁର ମିଶ୍ର କଟିବ	ଟ. ୧୯
ତଥାନିଧି କଲାକାର କରନ ମୋହାର୍	ଟ. ୨୫
ମାତ୍ରତ ବାବୁ କରିବାର ମାଝୀ ସମ୍ମ, ଏ	
ତ କରିବ ଯକ୍ଷମିକ ନିଜି କରିବ ମୁଦ୍ରାଇ ଟ. ୧୯	
ବାବୁ ବାର୍ତ୍ତବତ୍ତବ ବୟ ଦୋଧ୍ୟ କରିବ	
ବୁଝ କନ୍ଦିବ ସେହିକଳକାର ତେବେତ ଟ. ୨୦/୨	
ବାବୁ ସୁର୍ଯ୍ୟାମ୍ବଦ୍ୟ ମନୋମାଯାମ୍ବ ସମ୍ମାନ	

ପୁରୁଷ ମନେମନ୍ତ୍ରିତ ଶକ୍ତି	ଟ ୧୦୯
ବେଦାଚାର ମନେମନ୍ତ୍ରିତ ଏହିଶ୍ରୀ ଅଶ୍ଵିନ	୩ ୮୯
ବନେଶ୍ଵର ଅଶ୍ଵିନ	୩ ୮୯
ବାହୁ କେଣ୍ଟମୁଖ ପଲ	୩ ୮୦
ମେଶେର ସହି ପଦମ୍ବାଦ୍ୟାନୀ	୩ ୯୯
ବୋଧୁର ଦୃଢ଼ିବାର ଦାସ, ଉନ୍ନିଦାର ସୁଦ	୩ ୯୦
ମିଶ, କାଳରୂପ ପ୍ରକଳ୍ପକ	୩ ୯୬
ବାହୁ ଜଗନ୍ନାଥ ପଦ୍ମ ସୁପ୍ରସରାତ୍ର ଜାତ୍ରୀ	୩ ୯୬
ମାଧ୍ୟମିତ କୁର୍ବାକୁର୍ବା	୩ ୧୦୫
ଅଶ୍ଵର୍ଣ୍ଣ ମନୀ	୩ ୧୦୫
ମାଧ୍ୟମ କାହିଁ ସୁରଜଭଗୋର ସମ୍ମ, ମଳ	୩ ୧୦୫
କେତେକୁଳ କାନ୍ଦାରକ ମାନ୍ଦରତ	୩ ୧୦୫
ମାରଣ୍ଡି ବାହୁ କାନ୍ଦାରକ ପଦମ୍ବ,	୩ ୧୦୫
ସେନ୍ଦ୍ରୀର ପ୍ରାଣ କନ୍ଦିତ ବନ୍ଦେଶ୍ଵର କାନ୍ଦମ୍ବ	୩ ୧୦୫
ବାହୁ ରାଜାକୁର୍ବାତ, ଅଶ୍ଵା	୩ ୧୦୫
ଶିଶୁରାତ୍ମକ,	୩ ୧୦୫
ଏବନ୍ଦାର କୁଟୁମ୍ବ ମହାମହିମ	୩ ୧୦୫
କର୍ମଚାର ପରମାନନ୍ଦ	୩ ୧୦୫
ନିରାକାର ବାହୁ ରଜାରକୁର୍ବା ମହାତ୍ମ,	୩ ୧୦୫
କର୍ମଚାର ସମ୍ମାନ	୩ ୧୦୫

১০	৩১৪৬।৫৮
৭৯৮	৭৮৪৮।৮৫
২৪।৩।৯২	২৪৭০।৮৫

NOTICE.

It is hereby notified for general information that the undermentioned Canals in the Acquapada Jajpur Division, Orissa circle, will be closed for annual repairs from 10th. April to 15th. May 1892. Merchants, Boatmen, and others are therefore informed that all boats must be taken out from the undermentioned canals on or before midnight of 9th April 1892 when the steamer and Boat Traffic between Cuttack and Bhudrak, and Mallandpur and Jajpur, will be stopped during the period mentioned above.

Acqnepada J. P. Coy
29-2-92 Executive Engineer.
Acquapada Jajpur Dn.

NOTICE

Is hereby given for information of the public that the Kendrapara Canal from Jagatpoor to Marsaghai, its extension to Jamboo and Branches Gobree, Gob^m extension and Patta-moondee Mills will be closed for annual repairs from 10th to 30th April 1892. Steamer traffic between Cuttack and Bhudrak will be stopped from 10th April to 15th May 1892.

Sd. D. B. HORN
Cuttack } Executive Engineer
2nd March 1892 } Brahminee Bytarni
Division.

ମାତ୍ରାକ୍ଷେତ୍ର

ହିନ୍ଦୁମାନଙ୍କର ଚନ୍ଦବାତଳ ସମୟରେ ଉତ୍ତର-
ଶୟ ସୁଧିପ ଅଜରେ ଧାରଣ କରିବାର ମନୋ-
କର କାମାବଳୀ ବା ସତତବନ୍ଧ; ଏଥରେ
ଆଜିଗନ୍ଧାଥକ ପ୍ରଭିମୁତ୍ତି ପାଦପଦ୍ମ ପ୍ରଭକ
ତତ୍ତ୍ଵ ଏବଂ ଆ ଜଗଯାଶ ଶରଣ ପ୍ରଭୁକ ଅନେକ
ନାମ ଉଚ୍ଛଳ, ବରଲା ଓ ଦେବନାଗର ଅଷ୍ଟରେ
ଶ୍ରୀ ହୋଇ ବିଜ୍ଞାର୍ଥେ ପ୍ରସୂତ ଅଛି । ଲମ୍ବ
ଅଢ଼ାଇଗଲ ଖ ୧ ଶ୍ରୀ ଟ ୦ ୨ କହୁଇ
ଅଧା ଗରେଗୁରିଗରୁ ଟ ୦ ୧୮ ଜାତମାସୁଲ
ଖ ୧ ଶ୍ରୀ ଟ ୦ ୧ ଏକତ୍ରେ ଦଶ ବାରଖଣ୍ଡ
ହେଲେ ତୁମା ପତ୍ରିବ ।

କଟକ ପ୍ରଦୀପକଣ୍ଠାଳୀ }
ସନ୍ଦାଳମୟ }
କଟକ } ଆ ଗଣ୍ଗାରଥୀ ଶାଠିଯୁ ।

ବାଲିକାଗଜ

କଳନ୍ତିକ ଶ୍ରୀ ଦଇରେ ସହି କଟିବ
ଗୋଥୁସ କଜାର ବାବୁ ଗୋପନୀୟର ସ୍ଵାମୀ
କଥା ନବନେତେ ବାବୁ ଅନ୍ତବିଷ୍ଟ କର କଣ୍ଠାମାନ
ଦୋଷାକରେ ବିକୟ ଦେଇ ଆହୁ ଶଥ:—

୧୦	୫	କାର୍ତ୍ତି	୨୯୫	ଟ ୨୫	୧୯୫	୧୦୫
୧୧	୫	—	—	୫ ୨୫	—	୫ ୦ ୫
୧୨	୫	—	—	୫ ୩୧	—	୫ ୦ ୫
୧୩	୫	କଳନ୍ତିକପାତ୍ରଦେୟ	୫ ୩୧	—	୫ ୦ ୫	

ଜୀବନ ମାତ୍ର ଗୋପନୀୟ କଥାରେ
କଞ୍ଚିତ୍ତବିଜ୍ଞାନ ବସା ନିବିଷ୍ଟ ଅମ୍ବାଳା
ଦୋହାଳରେ ଉନ୍ନତିକୋଣା ଓ ବିଜ୍ଞାନ ଓ
ରେଖମୀଓରେ ଲୁଗା ଓ ସ୍ନେହକଷା ଓ କଲା
କରା କମାଧୁ ସତ୍ତଵରେ ଭକ୍ତ୍ୟ ହେଉ ଅଛି
ଯାହା ସମସ୍ତ ଗ୍ରାମକର୍ତ୍ତଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବିଦେଶ
ଅଛି । ଉଦ୍‌ଦେଶ ଅନେକପ୍ରକାର ଫେର୍ଦ୍ଦ
ଜିଜ୍ଞାସାକୁ ବିକ୍ଷେପକାରେ ପ୍ରସର ଅଛି ଯାହାରେ ମାତ୍ର
ଯାହା ଅବଶ୍ୟକ ଭଲ୍ଲ ଦୋହାଳରେ ଅଛେ
ଯା କଲେ ସୁଲଭ ମୂଲ୍ୟରେ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇ
ଥାଇବେ ।

६४३

ଏ ଗାଁରକୁ ଦେଖିନ୍ତି ଆମେର ଅଳ୍ପ
ନିଅଁ ଦେଇ ଡାକୁଲାକ କୋଣ୍ଡାର ଫାଟରେ
ଦେଲେ ପାଣୀଙ୍କା କହ ୧୦ ଯଜ୍ଞ ନାହିଁ
ଅଛି ଦେଇଦେଲେ ମଜବୁତ ଦୂର ଓ ଉଚ୍ଚ
ଧରିବ କାହିଁ ।

ବିଶ୍ୱାସ କମଳା ଓ ସାହରେ ଲୋକଦାତା
ଜୀବ ମଧ୍ୟ ଥିଲା ।

ପ୍ରକାଶକ କୌଣସି

କିନ୍ତୁ କିମ୍ବା ପରିବାରରେ କିମ୍ବା ପରିବାରରେ କିମ୍ବା ପରିବାରରେ

ପ୍ରଥମ ବାଜାର

ଶ୍ରୀମତୀ ପାତ୍ନୀ

ଅନ୍ତର୍ମାଳା ୩

ପଣ୍ଡିତ ଏକ ସୁମର ୨୫

ମରି କୋଣଟି କଞ୍ଚକ ସେତେ ଯେ
ଦେଲେ ବହିର ଖରୀ ଓ ଏହି ବୁଝା ଦେବ
ଗାହୀ ।

ଦୃଷ୍ଟି ଓ ରାଜ୍ୟପରାମରଶକାରେ ଯାହା ପ୍ରତିବନ୍ଦି
ଅରର ଦେବତା ଓ ଦୃଷ୍ଟି ସଥାହମେ ଦେବ ।
ଅଧିକ ଦଳର ହିତାବେ ସ୍ଵତତ୍ତ୍ଵ ଉନ୍ନୋଦିତ
ବୋଲପାଇବ ।

ବିଶ୍ୱାସକର ମୂଳ୍ୟ ବିଶ୍ୱାସକରଙ୍କରେ ପଠାଇ
ଥାଏ ହେବ ।

10 | **11** | **12** | **13** | **14** | **15** | **16** | **17** | **18** | **19** | **20** | **21** | **22** | **23** | **24** | **25** | **26** | **27** | **28** | **29** | **30** | **31** | **32** | **33** | **34** | **35** | **36** | **37** | **38** | **39** | **40** | **41** | **42** | **43** | **44** | **45** | **46** | **47** | **48** | **49** | **50** | **51** | **52** | **53** | **54** | **55** | **56** | **57** | **58** | **59** | **60** | **61** | **62** | **63** | **64** | **65** | **66** | **67** | **68** | **69** | **70** | **71** | **72** | **73** | **74** | **75** | **76** | **77** | **78** | **79** | **80** | **81** | **82** | **83** | **84** | **85** | **86** | **87** | **88** | **89** | **90** | **91** | **92** | **93** | **94** | **95** | **96** | **97** | **98** | **99** | **100**

ବଟକର୍ଣ୍ଣାର

ସବୁର ଓ ମଧ୍ୟସଲବାସୀ ମାନଙ୍କ ସୁଦିଖାଟେ
ଅଜକୁ ପ୍ରାୟ ଆହବର୍ଷ ଦେବ ପ୍ରାଚିତ ଦୋଷ
ସୁବଦୋକସ୍ତ୍ର ସହିତ କାର୍ଯ୍ୟ ଚଳାଇଛି । ଏଥି
ରେ କାଳାବିଧ ଡାକୁଶା ଓ କହିଗଲା ଶ୍ରୀମଦ୍

ବିଶ୍ୱ ଦୁଆର । ଏହାତଥା ଅଳ୍ପ ସାହାର
ସେଇନ୍ଦ୍ରବ୍ୟ ପ୍ରଯୋଜନ କ୍ରିୟ ଲେଖିଲେ
ଅବସର ଓ କଷେଷ ସାଧାନତା ଏହିତ
ପଠାଇ ଦୀର୍ଘଯାଏ । ମାତ୍ରକ ଦୃଢ଼ ମନୋ

ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ସମୁଦ୍ରାଷ୍ଟ ଦର ବିହୟ ଓ ସରବ-
ରାହ କରୁ । ସେଇଁ ୨୫ମାନ ଅଳ୍ପସ୍ଵାନରୁ
କଥୀ ଦର ପଠାଇଲୁ ତୁଏ ତହିଁର ଜଗି
ବଜାର ଦର ଦୃଶ୍ୟ କିମ୍ବା ପଠାଇବାର ପର-
ଶ୍ରମନମନ୍ତ୍ରେ ଶର୍ଷ ଡ ପା ହିସାବରେ କମି-
ଶକ ଗାବକଳାଦିତୀରୁ ନିର୍ଯ୍ୟାଏ । ଦେବଲ
ପନ୍ଥିଂ ଓ ତାକର୍ଣ୍ଣା ପଠାଇଲେ ଆପଥ ଓ
ଦୁକ୍ଷ୍ୟ ଖାଲ୍ପୁପେଇବିଲ ତାଙ୍କରେ ମଧ୍ୟ
ମାରେ ପାରେ । ଦେବିଂ ବା ରଜସପିବେନ୍କୁ
ଏ ବୃଦ୍ଧତ ତୁଏ ନାହିଁ ଏବ ରହାଇକାର୍ତ୍ତ ବା
ଦୂଷପରିଷାର ଟିକିଲ ଖଣ୍ଡେ ଲ ପଠାଇଲେ
ଅକ୍ଷର ଉତ୍ତର ଦିଅସାଏ ଲାହିଁ ।

ମଧ୍ୟବଳିବାରୀ ଅନେକ ଅନେକ ସ୍ତରର ହିନ୍ଦିହାର
ଓ ସ୍ତରାନ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତି ମାନବଠାରୁ ସମଦା ସେଗର
ଚିହ୍ନା ଓ ଜୀବିଧ ପ୍ରେରଣ କରିବିବାକୁ
ପଡ଼ାଇ ପାଇଆଛୁ । ଅକେବକ ସେମନଙ୍କ ତେବେଷାରୀ
ମୁଦ୍ରାରୀ ମୁଦ୍ରାରୀ କୁହାଇଥିବୁ ଏ ପେଣ୍ଟିଂ
ମାନେ ଅମୃତାର ଅଭିଷେକ କରିବିବ ଦେବାକୁ
ଲଜ୍ଜା କରିବି ସେମାନେ ପାତାର ଅବସ୍ଥା ଉପ୍ରଦିଵ
କାରଣ, ବ୍ୟାଖ୍ୟ କୁଳକ ବି ଲା, ରୋଗ ପୁରୁଷ
କ ଥା, ସେବିର ପୂର୍ବ ଓ କର୍ତ୍ତମାକ ଅଭିଭାବ
ଦୟାକମ, ଆହାର, କୋଣ୍ଠଗୁଡ଼ି, ଥାରୁ ପରିଚି,
ଇତ୍ୟାହ ସେଗର କୁହାନ୍ତ ଲେଖି ପଠାଇଲେ
ତାହାର ସମ୍ମାନ୍ୟ ଜୀବିଧ ପଠାଇନ୍ତୁ ।
ଟବା, କର୍ଜି ଓ ପଡ଼ାଇ ନିମ୍ନ ଠିକଣାରେ
ଅମ୍ବାର ପଠାଇବାର ହେବ ।

କଟକ ଶ୍ରୀ ଲକ୍ଷମୋହନ ଚନ୍ଦ୍ରତାର୍ଣ୍ଣ ।

ପ୍ରଯୋଜନୀୟ ଉତ୍ସବ

ବୁନ୍ଦୁରୁଷିତ ପ୍ରସ୍ତାବକ୍ଷମ୍ୟାଂ ଉତ୍ସବକାଳତାରିଖ ପରିଣିତ
ଜୀବନମାନ ଅଥ କହଇଲେ ବିଜ୍ଞାପି ପ୍ରତି ଶୁଣ ।

୬। ପାଦିକାର ଦେଇ—କହୁ ବେଳସବ ବେଳସନ୍ତୁ
ଆସେବନା କହ ଏହ ତୀରସ ପ୍ରସତ ହୋଇଥାଏଛି । ଏହା
କମିଟିକାର କଲେ, ଦେଖିଲୁଗିଲା, ବେଳେ ତଥାପେଇଲା,
ଅବ୍ୟାଳଗପତି, ଏହ ଦେଇପାଦା, ଶାଶ୍ଵେତର୍ମଣ ମନ୍ଦିର
କବାଚ, ମସୁକର ବନ୍ଧୁ ଓ ନାଶିତତତ୍ତ୍ଵରେହୋଇ ହେବୁ ତ
ମେହେ ମୁଣ୍ଡାଳ, ଦେଇ କହେ, ଶୋଇଲୁଗୁ ଓ ସୁନ୍ଦର
କୁବି । ପ୍ରାଣ କିମ୍ବାର କଲା କାରଙ୍ଗା ମାର ।

୨ । ଦକ୍ଷ ପୁଣୀଏକ—ହାମ ହୃଦୟର ସତ୍ୟକିର୍ତ୍ତ ପ୍ରଦେଶ ବାଳେ ଦ୍ୱାଳ ସବୁଲ ବନ୍ଦମାତ୍ର ହାତୀ ଯାଏ ହାତୀ ।
ମାତ୍ର ଏହା ଦୃଷ୍ଟି ପରିବେ ହୃଦୟର ଦୂରମ ବାହୀନ
ବରେ ଏହା ହାତୀକ ସବାଦେଖିବେ କହୁଛ ବରେ, କହୁଛ
କହ ଏହାକେ ମାତ୍ର । ଏହା ବନ୍ଦମାତ୍ର କଥା ଗୁରୁର
ବନ୍ଦ ବନ୍ଦ ବନ୍ଦ ଅବେଳେ ଚୋଇଲାଇ, କୁଠ ଉଦ୍‌ଦେଶ
ଜୀବି କଥା ମାତ୍ର ।

• ७५४ द्वारा दी—१९८५ मध्याह्न ५५२२-३३

କି ଗ୍ରାମୀଣ କି ଦୂରତା ସହ ପ୍ରକାଶ ଅନୁରଥ, ପିତୃଜୀବିନ୍‌
କଷ୍ଟ ଶୂଳ (ଅମାବାସ୍ୟ), ବନନାତି ଆତ୍ ପଦ୍ଧତାବାଚ୍ୟୁତକ
ଲକ୍ଷ୍ୟମାର କିଛିବେ କେବେ ଏକପଦ କାହିଁ ସେଇଲ୍ଲାମ୍ବୁ ଜୀବ
ଏବଂ ମନ୍ଦିର ଦୂର ଦେଖି ଆଠ ଅଧିକ ।

୪ । କୋଣ୍ଡଲେଟ କହିବା—କୋଣ୍ଡଲକ ସଦ୍ରୁକାଳ
ଶୈଳର ଛପରି ଏ ବୁଝିବ ପଥକ ବାରି ଅଟେ । କୋଣ୍ଡଲ
ବୁଝି ନ ହେଲେ କୋଣ୍ଡଲ ଶୈଳ ଅବେଳା କଷା କୋଣ୍ଡଲ
ଜୀବ ନିଧି କାର୍ଯ୍ୟକାରକ ହୁଏ ଗାହଁ । ଏହି ଜୀବ କହିବା
ହାର ବଲେ କି ଆତିକ କି ମୂଳକ ସଦ୍ରୁକାଳ କୋଣ୍ଡଲକ
ଏକ କୋଣ୍ଡଲକିମାତ୍ର ଅକଳାଳ୍ଯ ଘାଡ଼ା ଯଥା, କୋଣ୍ଡଲାକ୍ଷଣ
ବାହୁ ଦ୍ୱାରା, ଅର୍ଦ୍ଦ, ଅଞ୍ଚଳ, ରୋଥ, ଉତ୍ତମ, ସବୁତ, ଯାଏ
ଏ କହିଲାଗ ଶିରପୀତା ଓ ବୀରାମାତା ତଥାର ହୁଏ ।

ଏହି ଛର୍ଣ୍ଣେଷ କରେବନ୍ତି । ସର୍ବଜୀବାଳ ଗୀତାରେ
ଏମନ୍ତି କି ଅନ୍ଧାଚିଦ ତିଥିପଥ କିମହିତାରର ସଙ୍ଗେ । ମଧ୍ୟ
ଏହା କିମହିତାରର ଉପରୁତ୍ତ ଅଛି । ସୂର୍ଯ୍ୟ, ଅସ୍ତ୍ର, କାଳକ,
ଦତ୍ତ, ଶ୍ରୀ ଓ ସର୍ବତ୍ର ସମତ୍ରେ ଏହା ସେବକ କରି ଗାଇଛି ।
ସମ୍ମାନ ବାଳ ସେବକରୀ, ତିଥିପଥ ମଲ୍ଲ ଏକ ଶକ୍ତି ।

* । କୁମରାଳର ଅଧିକ— ସହା ସେବକଙ୍କ କଲେ ନାହିଁ
ଦେଖିଯା ବା ତୁମିର ଜଗବାସୁରତ କୁଳ, ସର୍ବ ପ୍ରାଚୀର
ପାତିକୁଳ, ସୁତାକଣ, କଷଣ ଓ ଏକ କୁଳ, ପ୍ରାଚା ପଦ୍ମତ
ଅଶ୍ଵ, ଅରୁଦ, ଶାରୀତା, ଭବିଷ୍ୟତତା, ଅନ୍ୟଥିତ ହୋଇ
ଶାଶ୍ଵତ ଓ ମାନ୍ୟବ ଅକର୍ମତା ଦର୍ଶକ ବନ୍ଦରତ କୁଳ
ଏବଂ ହେବ, ପଦିପୁଣ୍ୟ ହୋଇ କରୁ କଣ୍ଠାପର କୁଳ
ଏବଂ ସମ୍ବାଦ ସେବକଙ୍କ, ତାଙ୍କର ମୂଲ୍ୟ କୁଳ ଡଳ
ଅପାଣି ।

୧ । ଶୋଇତେସ୍ତୁକବ୍ୟାକ୍ସନ୍ (ଆଳକା) — ଶୋଇତ ନାହିଁବା
ଦେବୁର ପ୍ରଥାର କଣାତାକ ଅଟେ । ଏହା ପରିଷ୍ଵତ୍ତ ଥିଲେ ଶୋଇ
ବସି ପ୍ରଥାର କାଥାର ଉଦ୍‌ଦିତ ହୋଇଗରେ ଥାଏନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଦେବୁ
ଶୋଇତ ସାମାଜିକ ନାଟି କୃତିତ ହେଲେ ତଥାରୁ କୁ ମେନ୍ ହନ୍ତେ
ଅନେକର ଆମଳ କୁ କୃତିତ ହୋଇ ମାତ୍ର ପ୍ରକାଶ କରିବା
କାଥାରକୁପରି ହୁଏ । ଅନ୍ୟମିତ ଆଶାର, ଦିନାର ଅତିରିକ୍ତ
ଆସି ଆସିବକ ଓ ମାନସିକ ପ୍ରଦିଶ୍ୱର, ଦୁଇତ ଉଦ୍ଦରାତା
ଗାରତାର କନ୍ତରୋପ, ପ୍ରମେତ, ଉପଦେଶ ମନ୍ଦିର ଦେବୁର
ବସନ୍ତର କୁ କୃତିତ ହୋଇ ଛାତେ ଏହା, କାଳାପାକାର
ତତ୍ତ୍ଵ, ବର୍ଣ୍ଣବା, ବାଚୁ, ବସ୍ତ୍ର, ବର୍ଣ୍ଣବେଦବା, ଦେବୁର ଓ
ହାସିକା ସେଇ ଶାସନକ ଓ ମାନସିକ ଅବସରଗା ରତନାକାର
ଯେବେ ଓ ଉତ୍ତରମାନ ଜୀବ ହୋଇ ମନ୍ଦିଶ୍ୱର ଅକର୍ତ୍ତର
ହୁଏ ହେଁ । ଏହା ସୂର୍ଯ୍ୟ କିନ୍ତୁହାର ଦେବୁର ଉତ୍ତିଷ୍ଠିତ ହେବା
ପ୍ରକାଶକ ପଦେବୁର ହୋଇ ମାନବଦେହ କଳିତ୍ତରକ
ପ୍ରାତି ଓ ପୋକିଲୁଙ୍କ ହୁଏ । ସୁରପରାଗରେ ମଧ୍ୟ ପତାଖାର
କଣଟେ ଏହା ପୁରାଣାଗା । ପାଞ୍ଚପ୍ରକାଶ ପର୍ବତୀପର
ବାତ୍ର ବରେତ୍ର ଓ ସତାତ ଏହା ସେଇକେ ଅବସର, ହୁଏ
ଅର ବିଦ୍ୟବ୍ସେହକର୍ମ ଜୀବନ ମନ୍ଦିଶ୍ୱର ଦେବୁରାଜନ୍ତରୀଣ ।

Watches! Clocks! Time pieces
Repaired by an efficient workman
the premises of the Cuttack Printing
Company. Charge moderate.

ପାଞ୍ଚମରମଣି ।

ଉତ୍ତମରୂପେ ମରମଳ ଦେବା ଓ ଯଥା ସମ୍ମରେ ଅନ୍ୟାନ୍ୟବାର କଲ କନୋବସ୍ତୁ ଏ ଜଗରରେ କି ଧ୍ୱନାରୁ ଅମେ ଏହି ମରମରୀର କାର୍ଯ୍ୟାବୟ ବସଇଥିବା । ଯାହାର କରକର ଦେବ ଶିଥାଙ୍କାଳାତାରେ କାହିଁ କଲେ ବିନ୍ଦୁ ଛାଣ ପାଇବେ ।

ଦେଉ ଅବସ୍ଥା ଅନୁଯାୟୀ ପମାଣଠାରୁ ଦୂର
କର୍ତ୍ତବ୍ୟକୁ ଲେବେଳେ ଦିଆଯିବ ଅର୍ଥାତ୍ ନଜି
ମତି ଦୋଷରୁ ନିୟମିତ ସମୟ ସଖରେ ଏହି ଉ
ପାଲିଲେ ପକଳାର କରସୁ କରିଦିଆଯିବ ।

୬୩

ଏହିର ଦେଇଲ କେଉ, ମୁଦ, ସୁନ୍ଦର
ବ୍ୟାଳନଶେବୁ ଓ ଲଜଶେବୁରଙ୍ଗର ବନ୍ଦର-
ଦେବାଲ ଓ ଗୋରାକ, (ତମ୍ଭାର ଓ ପିତୃଙ୍କର
କାଳାବ୍ଧ ଅଳକାରୀର ରୂପା ଅବା ସୁନ୍ଦରୀ-
ରୂପାର ମୁଦ ଓ ଗୋରାକ ଅଳକାର ସନ୍ଦର୍ଭ)
ଗିରିଟ କର ବିଅନିବ ।

କାନ୍ତିକ
ପାଦାର୍ଥ } ଏ ଗୋଟିଏକାଳର ସମ୍ବନ୍ଧ

ମେଘରୋତ୍ସ

ଦୟାକାମଙ୍ଗରେ ସମସ୍ତ ଜୀବାଳ ପରିଶାର ଲାଭ
କରୁଥେବ । ଦୂରକ୍ଷେତ୍ରମେହିବ୍ୟାଧ ଯେହିମାନଙ୍କ
ଅଭିମର୍ଣ୍ଣ କରିପାଇଁ ସେମାନଙ୍କର ବିଳାଳ ରୋଗ
ଲାଭକାର ଉଚିତ କରୁଥେ ସାମାଜିକ ଅନ୍ତର୍ଭେଦ
ସବୁରେ ଆନନ୍ଦମାୟ ଏବଂ ଉତ୍ସାହ କରଇଲାବୁ

ଏହି ଉପରେ ଯାଇଲେ କବିତା କବିତା
କବିତା ନୂତନ ବୈଜ୍ଞାନିକ ଏବଂ ତଥି କୁଣ୍ଡ ବୟା-
ହରେ ସୁମଧୁର ବୈଜ୍ଞାନିକ ଅବଳମ୍ବନ ଆପେକ୍ଷା ଦେବା
ଯେଉଁମାତ୍ର ଅବେଳା କି ଦେବତା ନିର୍ମିତ
ବହୁଅଛୁଟ ଏ କଥା ସେମାନଙ୍କ ସମ୍ମାନରେ ସମ୍ମାନ
ହୋଇ ଜୀବଜୀବ ଶେଷସମୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରହିବ
ଶୁଭ ବନ୍ଧୁରୀଯେରେ ପରିଶ୍ରବ କି କହିଲେ ଆଜି
ଯିବ ତାଟି ତାତେକ ବେଗୀ ଅବେଳାକ କହି
କହି ପ୍ରତିଷ୍ଠାନମାତ୍ର ଦେଲାଅଛୁଟି ତେ ସମ୍ମାନ
ଅଭିନମରେ ସୁମୁଦ୍ରାକାରେ ପ୍ରଦୂରଳ ଦେବା
କନ୍ଦିତତା ଅବେଳାମେ କାନ୍ଦିଲ କନ୍ଦିତରେ
ସେ, ସେ, ସେ କଣ୍ଠାକଣ୍ଠାରେ ଏବଂ କନ୍ଦିଲ
କରିବାକରିବାର ହୃଦୟକଷମାନର ସୁମୁଦ୍ରାକାଳପରେ
ଏହି ଉପରେ କହିପାଇଲା ମୁଲି, ଏବାକା
ଦିକୁ ତୁମ୍ଭ ଦ୍ୱାରା ସୁମୁଦ୍ରା ଓ ତାବିର୍ଜୀପାଇଲା

ଏହି କାନ୍ତିକାରୀ ପଦକର ନାଟକ ଦର୍ଶାଇଗଲାର କଣ୍ଠେ
ଶୁଣିବାକାମଙ୍କ ସମ୍ବଲପୁରେ ୧୯୫୫ ଶେଷାଟିରେ ହେଉ

କୁଳ ଧୀର୍ଜନ

ସାପୁତ୍ରିର ସମ୍ବନ୍ଧପତ୍ରକା ।

ଜ ୨ ଗ
୧୯୫୫ ଶତା

ଜ ୨ ଇଣ୍ଡିଆ ମାର୍ଚ୍ଚ ସତ ୧୯୫୫ ମହାରାଜା ମୁଖ୍ୟ ମନ୍ତ୍ରୀ ପାଠ୍ୟ ପଦବାର

ଅଗ୍ରିମ ବାର୍ଷିକ ମୂଲ୍ୟ ୩ ଟଙ୍କା
ପାଠ୍ୟ ମୂଲ୍ୟ ୨ ଟଙ୍କା

ବିଜ୍ଞାପନ ।

ତେଣୁ

ସତ୍ୟ ପାତ୍ରମାନ ମନ୍ତ୍ରୀର

ନୂତନ ପଞ୍ଜିକା ।

କେବଳ ପ୍ରଶ୍ନିଂକଣ୍ଠାକାରୀ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ପୂର୍ବ-
ପାତ୍ର ଜ୍ଞାପା ହୋଇ କିମ୍ବା ଦେଉଅଛି ।

ମୂଲ୍ୟ ଟୀଏୟ ଜାକମାହସ୍ତଳ ଟୀୟ
ଲେଟପଞ୍ଜି ଓ୧୪୯କୁ ଟୀୟ ଜାକମଧ୍ୟଳ ଟୀୟ୭

ବିନ୍ଦରରେ ବଢା ହୃଦି ଦେବାକୁ ସୁନ୍ଦର
ଦର ଏଠାରେ ଚଢା ହୋଇ ଗୋଟାଏ ନିକର
ଦର ଟୀୟ୫ ଓ ମୋହରର ଦର ଟୀୟ୫
ଦେଇ ଅଛି ।

ଏହି ସାପୁତ୍ରରେ ଆମ୍ବାର୍ଥରେ ଏକ ବି, ଏ,
ପଶୁଶା ସମାପ୍ତ ହେଲା । ଏଠା ରେବନ୍ଧାବ-
ଲେଜର କି ୪୧ ଟଙ୍କା ଶତ ଏପ୍, ଏ, ଏବ-
ଳ ୧୫ ଟଙ୍କା ବି, ଏ, ପଶୁଶାରେ ଦୂରସ୍ଥିତ
ଦୋଷାଥିଲେ । ଏହାର ଏକଜଣ ଶିକ୍ଷକ ଏପ୍,
ଏ, ଏବଳ ୧୫ ଟଙ୍କା ବି, ଏ, ପଶୁଶା ଏହି
ଦେଇରେ ଦେଇଅଛନ୍ତି ।

ଶ୍ରୀଆ କବିଷ୍ମାନରୁ ଦୂର୍ଭାଗ୍ୟ ସହିତ
ଦେଇର ହେଲୁ ସେ ଏହି ଶିବାନ୍ତିରେ

ବାଲେଶ୍ୱର ନଗରର ଏବମାଇଲ ଅନ୍ତର
ସୁନ୍ଦରଶାମ କିବାରୀ ଭାବଦିନମହାପାତ୍ର ସରେ
ଜବାଏକମାନେ ମସାଲ ଜାଳ ପ୍ରଦେଶ କର
ପ୍ରାୟ ୩୦୦୦ଟଙ୍କା ମୂଲ୍ୟର ନଗବ ଓ ଦ୍ରୁବ୍ୟାଦି
କୁଣ୍ଡନେଇ ଯାଇଅଛନ୍ତି ଏବଂ ଶୁଦ୍ଧପୂର୍ବରେତରକ
ବିଶେଷ ପ୍ରଦାର କରଅଛନ୍ତି । ପ୍ରକାଶ କେତୋକାଳ
ଜଣକୁ ଧରଅଛନ୍ତି । ଅନୁସନ୍ଧାନ ଶେଷ ହୋଇ
ନାହିଁ ।

—*—

ଆମେମାନେ ଅଭ୍ୟନ୍ତର ଦୂର୍ଭାଗ୍ୟରେ ଅବ-
ଗନ୍ଧ ହେଲୁଁ କି ସର ଜର୍ଜକାମ୍ପଲ ସେ କି
ଦୂର୍ଭାଗ୍ୟର ଦବନ୍ତ ନିମନ୍ତେ କମିଶ୍ନର ହୋଇ
ତେଣାକୁ ଅଧିଷ୍ଠଲେ ଏବଂ ଜାହାନ୍ତରୁ ବଜା-
ପ୍ରଦେଶର ଶୈଳିଲଟ ହୋଇ ଅନେକ ନୂଆବିଧ
କର ଥିଲେ ଗନ୍ଧମାସତା ୧୦ ଦୂର୍ଭାଗ୍ୟରେ ତାହା-
କର ପରିଲେବପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇ ଅଛି । ସେ
ଭାରତବର୍ଷରୁ ବିଦ୍ୟୁତ୍ ହୋଇ ଗଲ ଦୂର୍ଭାଗ୍ୟ
ଦୂର୍ଭାଗ୍ୟର ଉତ୍ତିଆପିତରେ କାର୍ଯ୍ୟ କର ଶେଷ-
ରେ ପାରିଲମେଣ୍ଟସରର ଜଣେ ସହ୍ୟଦେହ-
ଥିଲେ । ଏବଂ ଭାରତର ପ୍ରସଙ୍ଗ ପଞ୍ଜଲେ ରହି
ସପରିରେ ଦୂର୍ଭାଗ୍ୟ ପାତ୍ରକାଥା କହିବାକୁ କେବେ
ଚାହିଁ କରୁ ନ ଥିଲେ ।

—*—

ଭାରତବର୍ଷର ରେଲିଞ୍ଚେମାନକରେ କହା-
ଫେଲ ବ୍ୟବହାର ଦେଉଥିଲ । ଗନ୍ଧବର୍ଷ-

ପଶୁଶାହାର କି କହାଇଲୁ
ଅଧେଶା କାହିଁ କି କହାଇଲୁ ଅଧିକ
ଭାଷ୍ୟାରୀ କି କହାଇଲୁ ଅଧିକ
ଏଥିପାଇଁ ଏକ
ବେଳକାଳ ସମସ୍ତରେ ଜାହାନ୍ତରୁ
ବଦଳିବାରେ ଅଧିକ କରି ବ୍ୟବହାର ହେବ ।
ଫଳତା ଅଧିକ ଶୋଷିବ ଦେଶିଯୁ ଦୁଇର
ପ୍ରାକ ବିଦେଶିଯୁ ଦୁଇର ଅଧିକାର କରିବ ।
ବେଳକାଳ ଭାଷା ଏକବିନ୍ଦୁ ସେ ଜମିରେ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଲଭ-
କର ପରିବଳ କହି ହୋଇ ପାରିବ ।

ତନ୍ଦର କଲକ ପର ସୂର୍ଯ୍ୟଦେହରେ ବଳା
ଦାଗମାନ ଅଛି । କେବଳ ସୂର୍ଯ୍ୟଦେହରେ ହେଉ
ଦିନ ସନ୍ତ୍ରୀଷାଧ୍ୟରେ ଭାବା ସବୁ ଦୂର୍ଭାଗ୍ୟ ଦୂର୍ଭାଗ୍ୟ
ନାହିଁ । ଏହି କଲକ ବା କଳା ଦାଗମାନ
କେଉଁ ପାଖରେ ଭାଣା କି କେଉଁ ପାଖରେ
ଅଧିକ ଥିବାରୁ ସୂର୍ଯ୍ୟଦେହରେ ଅନ୍ୟାନ୍ୟରେ ହେଉ-
ଦେଲେ ଭାଣା ଓ କେବେଦେଲେ ଅଧିକ
ଦେଖାଯାଏ । ମାନ୍ଦ୍ରାଜର ସରବାରୀ କେବେଳ-
ବିଦ୍ୟୁତ୍ ସାହେବ କହନ୍ତି କି ଦୂର୍ଭାଗ୍ୟ ହେବାର
କାଳାବାରଣ ମଧ୍ୟରେ ସୂର୍ଯ୍ୟଦେହ ଏହି ସମସ୍ତ
ବଳାଦାଗ ଶୋଷିବ ଆଟିବ । ଅର୍ଥାତ୍ ସେହି
ପଦ୍ମବାଗ ଅଧିକ ପରମାଣୁରେ ଦୂର୍ଭାଗ୍ୟ ହେଲେ
ବିଶେଷ ଦୂର୍ଭାଗ୍ୟ ଦୂର୍ଭାଗ୍ୟ । ସେ କହନ୍ତି କି ବିର୍ଦ୍ଦ-
ମାନ ଯେପରି ଦାଗମାନ ଦେଖା ଯାଇ ଅଛି

ଜହିରୁ ଅନୁମାନ ହେଉ ଅଛି ଯେ ୧୯୮୮-୯୦ ସାଲରେ ଏ ବର୍ଷ ମାତ୍ରରେ ସୁଚକ୍ରିୟା ହେବ ।

ବାଲେଶ୍ଵର ଜଣେ ପ୍ରେସ୍‌ଟି ମାକିଷ୍ଟ୍ରୋଟ
ମେଣ୍ଟିସ ସାହେବ ପେନ୍‌ସଳ କେଲେ ବିଦ୍ୟାୟୁ
ହେବାରୁ ତାହାକୁ ସମ୍ମାନ କିମନ୍ତେ ଦେଖା
ଓଲମାନେ ଗୋଟିଏ ବିଦ୍ୟାୟୁ ସତ୍ତା ବାରୁ
ସଜଳାବ୍ୟକ୍ତବେ ସଙ୍କ ବରିଗ୍ରରେ ରଚନା କରି
ଥିଲେ । ବାଲେଶ୍ଵର ସମାଦବାହିକାରେ
ଏଥର ବିପ୍ରାରତ ବିବରଣ ଲେଖାଅଛି । ଏସର
ସନ୍ଧାର ବିହୃତ୍‌ବ୍ୟକ୍ତି ଅରମ୍ଭ ହୋଇ ବରି
ଦୂରପରିର୍ଦ୍ଦମ୍ଭକୁ ଥିଲା ଏବଂ ଲଗରବାଧୀ
ସାହେବ ମେମ୍ ଏବଂ ଦେଖିଯାଇବୁ କେବଳମାନେ
ଏହିତ ହୋଇ ପରିହରି ଅଳାପ ବରବା ଏବଂ
ଖେଳ ସାତା ଉତ୍ସାହ ବିଗାହାର ବଢ଼ିପଣ୍ଡ-
ବେମ୍ ଏଥାଠି
ଶାନ୍ ବରେ
ଗୁଣବାର୍ତ୍ତନ
ପ୍ରକାଶ କାହାରେ

କଲିକତାର ମହାରାଜା ସବ, କ୍ଷେତ୍ରଗନ୍ଧି
ମୋହିନ ଠାକୁର ହିନ୍ଦୁ ବିଧକାଳୀ ସାହାଯ୍ୟ-
ନିମନ୍ତେ ଏକଲଙ୍ଘ ଟକାର କଞ୍ଚାଗ କାଗଜ
ଏହି ନିମ୍ନମରେ କାନ ବର ଅଛିନ୍ତି ବି ଛାନ୍ତି
ଟକା ପରିସ୍ଥିତୀ କେବଳିକଣ ଦେଶୀଯୁଜ୍ନେକ
ଏବି ଭାବାକ ବଣୀୟ ଏକବ୍ୟକ୍ତିକ ଗଠିତ
ବିନ୍ଦିଟାର ଭାବାବ୍ୟକରେ ବହି ଉହଁର ବାର୍ଷିକ
ସ୍ଥିତ ଟ ୫୦୦୦୯ ଟଙ୍କା ଦିନିତ୍ର ହିନ୍ଦୁ ବିଧକାଳୀ
ଦୂରଶ୍ଵରପୋଷଣରେ ବ୍ୟୟ ଦେବ । ମହାରାଜା
ଆପଣା ମାତାଙ୍କ ନାମରେ ଏହି ପାଣି ଛାନ୍ତିରୁ
କରିବାକୁ କବନ୍ଦସାରେ ପାଣିର କାମ ରଖାଯିବ
ସମ୍ମତ ଜାଗର କ୍ଷଳିତ ହିନ୍ଦୁ ବିଧବୀମାନେ
ଏ ଦାନ 'ପାଇବାର ଅଧିକାରୀ' । କେବଳ
ଦୂରଶ୍ଵର ଦୂରଶ୍ଵର ଘାର୍ତ୍ତପିବନ୍ତ ସହର
ଆବେଦନ କରିବାକୁ ଦେବ । ମହାରାଜା
ପେମନ୍ତ ଉତ୍ସାହୀ ପଦ ପାଇଲେ ଉହଁର
ପୋତୀ ଉତ୍ସାହୀ ମହିତଦାତ କରିବାବୁରୀ
ଦିଗ୍ନଦୀ ଯଶୋହାଜଳ ହେଲାନ୍ତରୁ । ଏଗର
କେବଳ କିମ୍ବା ସାର୍ଥକ ।

ଚଳିଛମାସ ତା ଠ ରଖ ଅପରାହ୍ନ କାଳରେ
ବଜାଦେଶର ମାନ୍ୟକର ଶୈଳେଷ ଲଭ୍ୟ
ବାହାଦୁର ବଲିକରାର ବେଳେହେଉଥର କୋ-
ଠିରେ ଗଲ ଜାନ୍ମାସ୍ତମାସ ପ୍ରଥମ ତାରଖରେ
ବଜାଦେଶର ସେ ସମସ୍ତ ଦେଶୀୟ ଦେବକ
ଉପାୟ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥିଲେ ତହଁର ସକଳ ଓ
ଶିଳକ ସେମାନଙ୍କୁ ଦେବାକାରଣ ଦରବାର
ବରଥିଲେ । ଦରବାର କାର୍ଯ୍ୟ ନିୟମିତରୂପେ
ନିର୍ବିଦ୍ୟରେ ସମାଧା ହେଲ ସେ ସମକ୍ଷରେ ନୂଜଳ
କିନ୍ତୁ କହିବାର ନାହିଁ । ମାନ୍ୟକର ମହୋଦୟ
ମହାଶୂଙ୍ଗା, ନାନାବ ଓ ରଜାମାନଙ୍କୁ ଏବଂ
ଏବ ରୁଦ୍ର ବାହାଦୁର ଉସମୟର ଭଲମାନଙ୍କୁ
ଏକତ୍ର ସମୋଧନ କର ସେହି ବନ୍ଧୁଭାମାନ
କରିଥିବେ ତାହା ଯଥାଯୋଗ୍ୟ ଏବ ସହୃଦୟ-
ଦେଶପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥିଲା । ଅନ୍ୟାନ୍ୟ କଥା
ନ-୦-୩ ସେ କହିଲେ କ ସକଂଗ, କିମ୍ୟା-
ବାଣିଜ୍ୟ ସାଧାରଣ ବନ୍ଦାନ୍ୟକା ସରବାରୀ ଉଚ୍ଚ
କାର୍ଯ୍ୟପ୍ରତିକର ସେବୋଧବି ବିଷୟରେ ସୁରକ୍ଷାର
ଲଭ କରଇ ସରକାର ତାହାକୁ ସମ୍ମାନ ପ୍ରଦାନ
କିମ୍ବାକୁ ସବଦା କପୂର ଏବ ସେ ଆଶା କରିବ
ସେ ଗୁଣ୍ୟାବ ଅଭିଜବା ଲେକିଲ ସଖ୍ୟା ଭାବ
କ ହୋଇ ନମାଗତ ତୁକ୍ତ ହେଉଥିବ ଏବଂ
ବେମାନଙ୍କୁ ଉପସ୍ଥିତ ସମାନ ପ୍ରଦାନ ଘୂର୍ଣ୍ଣ
ଗହଣ୍ଟିମେଘ ସନ୍ନୋଧ ଲଭ କରିଥିବେ ।

ଏ ବର୍ଷ ଏକହାର ଯେଉଁ ଅଂଶରେ ପ୍ରବଳ
ଗୋପାଳ ହୋଇଥିଲା, ସେହି ଅଛଳର ଜ୍ଞାନ-
ମାନଙ୍କର ଅବସ୍ଥା ବର୍ତ୍ତମାନ ଅଭ୍ୟନ୍ତ ଶୋଭ-
ମାୟା ଦୋହାରାଥିଲା । ଅନେକ ଦେଇ ଆଜିପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ମୁହଁରୀର ଦର ଟଳାରେ ଦୟାଦେଇ
ସୁଖି ସେହି ଦରରେ ବିଶିଷ୍ଟାରୁ ସବୁ ସ୍ଥାନରେ
ଚାହିଁଲ ମିଳୁ ଲାହିଁ ଓ ସମସ୍ତେ ପଇସା ଦେଇ
ବିଶିଷ୍ଟାକୁ ସମର୍ଥ ନୁହନ୍ତି । ଗୋପାଳ ଦେଇବ
ଧାର ଅବସ୍ଥା ଏକୁପ ମନ ଦୋଅଛୁ । ଯେ
ସେ କି ଧାରରୁ ସେ କି ର ପାଇବର୍ତ୍ତେ
ସେଇରୁ ନୂଦିନ ଚାହିଁଲ ବାହାରୁଥିଲା । ଏହା
ଛାଡ଼ା ବିଷୁଠକା ଓ ବସନ୍ତରେଣୁମାନ ପ୍ରାନେ
ଅଭ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରବଳ ହୋଇଥିଲା । ଏହି ବେଗମାନ
ଏବର୍ଷ ଅସାଧାରଣରୁପେ ଦୟାର ଦେଇ
ଥିବାରୁ ଅନୁମାନ ଦେଇଥିଲୁ ସେ ଗୋପାଳ ତୁ
ତହିଁ ସଙ୍ଗେ ଉଠି ଥିବା ବଜାୟର ପାଇ ଏହି
ଗ୍ରେମାନଙ୍କର ବାରଣ । ଅଧିକାର ଅନେକ

ଜମିଦାର କାଳ ଖରଣା ଦାଖଲ କରି ପାରି
ନାହାନ୍ତି । ଦୂର ଦେଉଥାରୁ ସେ ଦେଶାଞ୍ଚ
ଜ୍ଞେଯ ମାସରେ ଲୋକମାନଙ୍କର ବନ୍ଧୁ ଏହା-
ଠାରୁ ଦେଖି ଦେବ ।

ମାନ୍ୟବର ଶୈତଳ ଏ ଲଗରରେ ବିଷ-
କୁମାକ ଥିବା ସମୟରେ ବାଧୀପାଦିତାର ନିର-
ବିବସିତ ଜାମାକେ ଏକଷତ୍ର ଅବେଦନପତ୍ରର
ଅପଣାର ଦୂର ଜଣାଇ ସୁଲେ । ତାହା କିଷ୍ଟି-
କିନ୍ତୁ ଯୁଗମ୍ଭୟ ଦାହମଳ କିବିକୁ ପ୍ରେରିବ
ହୋଇଅଛି । ଏବଂ ଏଥି ମଧ୍ୟରେ ଶ୍ରୀମତ୍ତ
କଲେକ୍ଟର ସାହେବ ସେ ଅଞ୍ଚଳକୁ ଗ୍ରହ କରି-
ବାବୁ ଯାଇଅଛନ୍ତି । ଆମ୍ବେମାକେ ଏକାନ୍ତ
ଆଶା କରୁଁ କି ସେ କିନ୍ତୁ ଅନୁସନ୍ଧାନ ପୂର୍ବକ
ପକାନ୍ତ କଷ୍ଟ କିବାରିଗର ଉପାୟ କରିବେ ।

ଅମେଗାଳେ ତାକିଯୋଗେ ଝଣ୍ଡିଏ ଦେ-
ଗନି ସୁତ୍ରିବା ରଷଦାର ପାଇ ବଢ଼ି ଧନୀରେ
ପଢ଼ିଅଛୁ । ଦାଗାର ନାମ ଜଣାକାହିଁ କୁଚିଲିଗା
ପ୍ରଦାକ କରିବୁ ବାହାକୁ । ଉଦ୍‌ବାର ଇଂବଳ-
ଗବର୍ମ୍ମମେଷ୍ଟଙ୍କ ପ୍ରଦାଦରୁ ତାକିଯର ଏହି ମହା-
ସିଦ୍ଧିର ଯେଉଁ ଅଶେଷ ସ୍ଵଭାବ ହୋଇଥାଏ
ତହିଁକ ଧନ୍ୟବାଦ ଦେଇ ଏ ପାସ୍ତୁରୁ ରଖା
ପାଇଲୁ । ଅବ୍ୟାପର ସମାନୋତ୍ତନାର ଦାସୁ
ହୃପଣ୍ଠିବ । ଏଥରୁ ସ୍ପୁତ୍ରବ ମୁଖ୍ୟଦରେ ଏ-
ବାର ପରିଚୟ ଏହିପର ଦୟା ଯାଇ ଅଛି ।
ସଥା “ଇଲାଜ୍ଞମଣଙ୍ଗ-ଦେବନଚିତ୍ତ ଇଲାଜ-
ପୁତ୍ରେଷ ଦିରତିରଂ—ଅବଶ୍ୟ ମୁଦ୍ରାସହିତ
ମୁଦ୍ରିତ” ସବୁ ସମ୍ମତ ପରି ମନେ ହେଲା ଝଣ୍ଡିଏ
ସମ୍ମତ ପ୍ରତି ଦେବ ପର ବିନ୍ଦୁ ଉଚଚ୍ଚ ପିଟାର
ଦେଖିଲୁ ତାହା ନୁହେ । ଏହା ଝଣ୍ଡିଏ ଇଲାଜ
ଦୂଷାର ପଦ୍ୟଗ୍ରହଣ । ଲେଖକ ସରଳ ଏବଂ
କୌରୁକୁଣ୍ଡି ପଦ୍ୟରେ ଇଲାଜର କେବେଳଗ
ମୁଗ୍ଧ ଓ ଜୀବର ଜଣା ଅଧିକ ବିଶ୍ୱାସ ଲେଖି-
ବର ଶୁଣାଗୁଣ ବନ୍ଧୁକ ବର ଅଛିଏ । ଏବଂ
ତହିଁରୁ ଜଣାଯାଉଥାଏ ଯେ ଲେଖକ କଣେଖ
ରହିବ କବ ଅଛନ୍ତି । କେବର ଶାହାରର
ସାଦସର ଅରକ ଯେବେତୁ ମୁଦ୍ରାସହିତ କାନ୍-
ପୁଦା ଗୋପନ କରିଅଛନ୍ତି ଯାହା କି ଅରମା-
ନୁସାରେ ଅପରିଧ ଅଛଇ । ସମ୍ବନ୍ଧି ଆଇନ-
କହିବୁଜ ବଜ୍ୟରେ ଏହା ମୁଦ୍ରିବ ହୋଇଥାଏ ।
ଯାହା ହେଉ ଏ ସ୍ପୁତ୍ରଙ୍କ ପରିବାରୁ ମେଲେ
ଏବେ ଲକ୍ଷ୍ୟବିଶ୍ୱାସ ହେଉଥାଏ ଯେ ଅମେଗାଳେ

୩୧୨ ଫୁଲ୍ ମାର୍ଚ୍ ସନ୍ ୧୯୯୨ ମହିଦା

ଯେଉଁଷଣ ପାଇଅଛୁ ଶାବା ଦିଲେ ସ୍ଥିର ଦୋଷ
ରହ ପାରୁ ଲାହିଁ ଏବ କେତେବେଳ ଏହାକୁ
ସମ୍ମଦଧତ୍ତର ଉପାଇବା ସକାଶେ ଅମ୍ବମାଳକୁ
ଅନୁରୋଧ କରୁଗଲାନ୍ତି । ମାତ୍ର ବେଳମି ପ୍ରକାଶ
କରିବାକୁ ଅମ୍ବମାଳେ ଅନ୍ତମ । ଯାବା ବେଳ
ପ୍ରକାଶର ପରିପାଇତରେ ବସି ଅନ୍ତକ ଲେବି-
ଛ ଭାରାଟ କରିଅଛନ୍ତି ।

କଣେ ପଡ଼ିପ୍ରେରକ ଲେଖିଅଛନ୍ତି କି କେ-
ଷ୍ଟବ୍ୟାକଙ୍କର ନିୟମ ସେ ଏହାଦଶୀ କଳ
ଦେବାନ୍ୟୁରେ ନିଯମ ସେବା କରିବାର ବୌଧାରୀ
ସମ ରେବ ହୋଇ ନ ଥାବେ । ଏହି ନିୟମାନ୍ୟ-
ଶାବେ କୃତ୍ୟବକର ଅନେକ ଦେବାନ୍ୟୁରେ
ଏହାଦଶୀଦଳ ଛବି ବନ୍ଦ ଥାଏ ଏହି ପୁଣ୍ୟ
ବୌଧାରୀ ମୀରେ ମୂର ମହନ୍ତ୍ରକ ଦିନ ଶ୍ରାବି
ଏକାଦଶୀଦଳ ପଢ଼ିଲେ ତାହା ଦ୍ୱାଦଶୀଦଳ
ପ୍ରତିପାଳନ ହୁଅଇ । ଏପରିପ୍ରକଳେ ଗତମାତ୍ର
ତା ୨୫ ରାତ୍ରି ଶୁଧିଗାର ଏହାଦଶୀ ଥିବା
ପ୍ରତିଧିଷେ ସେଇନ ଏ ଜଗରଣ୍ୟ ଗୋପାଳକିରଣ
ମୀରେ କେଉଁହର ମହାବିଜ୍ଞାନ ମହୋପବି
ଦେଇ ଶାନ୍ତିନୂୟରେ କରିବାକୁ ମହନ୍ତ୍ର
ମହାପ୍ରକଳ ଅନୁମତି ଦେଲେ ତାହା ସମସ୍ତକୁ
କଣ୍ଠର ଦେବାର ଭବିତ । ଅ-ୟଥା ଜଣାଯିବ
କୁଳ ଧର୍ମପ୍ରକଳ ମହନ୍ତ୍ରର ଅସ୍ତ୍ରା ନାହିଁ । ଏପରି
ଏହି ମୀରେ ନିଯମ ସନାତନ୍ ସେବା ପୂର୍ବପ୍ରାୟ
ଚକ୍ର କ ଥିବାର ମଧ୍ୟ ପଦିପ୍ରେରକ ଲେଖି
ସେଇ ବ୍ୟାକମାନେ ବନ୍ଦଦା ଗୋପାଳକିରଣ
ଦର୍ଶକ ବରଗାର ଜାନ୍ମନ୍ତ୍ର ସେମାନକୁ ଏ ବିଷ-
ସୁରେ ଦୁଷ୍ଟ ଭର୍ତ୍ତବାତାରଣ ଅନୁଷ୍ଠାନ କରି-
ଅଛନ୍ତି । ଆମ୍ବେମାନେ ଆମା କରୁଁ କ ଏକା-
ଦଶୀଦଳ ଏ ସମାବେଦ ବରବାକୁ ଦେବାର
ସନ୍ନୋଦ୍ଧବକଳ କାରଣ ମହନ୍ତ୍ର ମହାବିଷ୍ଵ
ପୂର୍ଣ୍ଣାଳ ଘରିବେ । ପରନ୍ତୁ ଏଥିରେ ରୁହୁ
ଦେଇଥିଲେ ତାହା ଏବା ମହନ୍ତ୍ରକର ନୁହଇ
ଆମନ୍ତରଣକର୍ତ୍ତା ଏବା ଅମହାବୁଦ୍ଧବାଦର ମଧ୍ୟ
ଏହାଦଶୀପ୍ରକଳ ଅନ୍ୟଶ୍ରା ସବାର ପ୍ରକାଶପାଇଅଛି
ଏବା ସେଇମାନେ ଆମୋ ଅଥବା ସେଇଥିରେ ସେମନ-
ବେଳେ ନ ପାଇ ବାହୁଡ଼ ଅହିଲେ ସେମନ-
ବେଳେ ଅନ୍ୟର ଦୋଷ ନ ଧର ବରଙ୍ଗ ଧକ୍ଷବାଦ
ଦେବାର ଭବିତ । ସେ ଦେଇ ବିଷଖାଳ-
ଦେଇ ସେମାନେ ଏହାଦଶୀର ଫଳ ଲାହୁ କର
ବାବୁ ସର୍ବତ୍ର ଦେଇଲେ ।

ବେହାରପ୍ରଦେଶର ଆକଷେ ଜୁମ୍ବାବ-
କିବୁଦ୍ଧରେ ଗତମାସ ତା ୨୩ ରାତରେ ବଲିକ-
ତା ଟାଇକଟଲରେ ଏକ ବର୍ଷତସତ୍ତା ଦୋଷ
ଥିଲା । ସବୁରେ ଧାର୍ଯ୍ୟ ଦେଲୁ ଯେ ଗବର୍ଣ୍ଣମେତ୍ର
ବେହାରପ୍ରଦେଶକୁ ଜୁମ୍ବାବ କରିବାର ସେଉଁ
ପ୍ରସ୍ତାବ କରି ଅଛିନ୍ତି ତଥାରୁ ମୋରଦମା ବୃଦ୍ଧି
ଏବଂ କରିବୁକି ହାର ପ୍ରକାଶକର ଦିଶେଷ
ଅନନ୍ତ ଦେବ । କୁମିଦାରୀ ଓ ପ୍ରଜାକ ମଧ୍ୟରେ
ବିଜେତା ଜୁମ୍ବା ହେବ । ଏବଂ ଶୈଳାଧିକାର
ଅତ୍ୟାଗରେ ଲୋକେ ବ୍ୟସ୍ତ ହେବେ ।
ଫିଲେପଃତଃ ସମ୍ମାନ ବେହାରରେ ଅନୁକ୍ଷେର
ବୟସ କୁବି ଦେଉ ସବାରୁ ଜୁମ୍ବାକ କାର୍ଯ୍ୟ ସକା-
ରେ ଏ ସମୟ ଉପଯୋଗୀ ନୁହେବ । ଅତିଥିବ
ଜୁମ୍ବାର ପ୍ରସ୍ତାବ ପରିଚ୍ୟାନ କରିବା ଗବର୍ଣ୍ଣ-
ମେତ୍ରଙ୍କର ଉଚିତ । ସମ୍ଭାବ ଏହି ଅବସ୍ଥାର
ପ୍ରତିଲିପି ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଡକୁ ପ୍ରେସର ହେବ ।
ଆମେମାନେ ଏକାକୁ ଆଶା କରୁ ତ ବର୍ତ୍ତମାନ
ଅନୁକ୍ଷେଷମୟରେ ଗବର୍ଣ୍ଣମେତ୍ର ଜୁମ୍ବାରକ
କମ୍ବୁ ଲୋକଙ୍କ ଉପରେ ପକାଇବେ ନାହିଁ
ଏବଂ ଏ ପ୍ରସ୍ତାବ ଏକାବେଳକେ ଅରିତାନ୍ତି
କରିବା କିମ୍ବା କାରୁଣ୍ୟ ଏଥର ଅବଶ୍ୟକତା
ନିଷ୍ଠତ କୁଣ୍ଡେ ପୁର ହୋଇ ନାହିଁ ।

ଏଥି ରାତରୁ ଆମେଗଲେ ଅବଶ୍ୟକ ହେଲା
ଯେ ମାନ୍ଦରର ଶୈଳଲକ୍ଷ ବାହାଦୁର ଏ ବିଷ
ସ୍ଵର ଅବେଦନପଢ଼ି ପାଇପାଦା ଏହି ହେତୁ
ରେ ଅଗ୍ରଦିବ କରି ଅଛିନ୍ତି କି ଅବେଦନ
ପଢ଼ିଲାଇବ ସମୟ ଅପରି ୫ ସୁଟ୍ଟି ସେ କବେ
ତାମା କରି ଜୁମ୍ବାର ଅଦେଶ ଦେଇ ଅଛିନ୍ତି
ନୁହକ ଅପରି କିନ୍ତୁ ପ୍ରଦର୍ଶିତ ହୋଇ ନାହିଁ
କିନ୍ତୁ ଅନୁକ୍ଷେ ସମ୍ମାନ ଉପରୁକୁ ହୋଇ ଅଛି
ଏଥିର କରୁର କରିବା ଅବଶ୍ୟକ ସ୍ଵର
ଅଭିନ୍ନ ଅଧିକ ଅନୁତଃ ଗବର୍ଣ୍ଣମେତ୍ର ସହିତ
ପ୍ରାୟ ଅପରି ହେବ ନାହିଁ ।

ପୁଣି ମନ୍ଦରସ୍ତାର କମିଟିର ସମ୍ମାଦକ ହୁଏ
ବାବୁ ଦଳମେ ମହିଳା ଏବଂ ବାବୁ ଦରବାର
ବସୁଙ୍କ ସାଷତ୍ତର ଜଗନ୍ନାଥ ତା ୨୯ ରାତ୍ରି ଲାଖିର
ଖଣ୍ଡିଏ ବିବରଣ୍ୟ ପ୍ରକାଶର ବୋଲିଅଛି ଏବଂ
ତହିଁ ର ଏକହୃଦୟ ଶାପା ପ୍ରକଳିଷି ଅମ୍ବେମାନେ
ପାଇବାର କୃତକତା ସହିତ ସୀକାର କରୁଅଛି
ଏଥରେ ପୁଣି ମନ୍ଦର ଛାଡ଼ିରେ ଥିବା ନାଳଚକ୍ର
ପରମାଣ ଓ ରତ୍ନକାରୀ ସଂଘେପରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ
ହେଲା ଉତ୍ସବୁ ଲେଖାଅଛି କି ଏହି ନାଳଚକ୍ର

ତଳ ପଡ଼ିବା ହେଉ ଶ୍ରୀମଦ୍ ବାବିନମାନେ
ମିଛନ୍ତିଷଳ ଅଭିଜାନସାରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥିଲେ ।
ଜାଗତକଟି ଅଞ୍ଚିଥାରୁରେ ନିର୍ମିତ । ଏହାର
ବ୍ୟାସ ୧୦ ପିଟ ଏବଂ ମଣ୍ଡଳର ମୋଟ ୩ ରାତ୍ରି ।
ଏହାରୁ ମରନର କରିବାକାରି ବାବାଜି ସରଜୁ-
ଦାସ ତ ସେ ବିଶେଷ ପରିଶ୍ରମୀ ସ୍ଥାଧୁ ଅଟନ୍ତି ।
୧୫୨ ପିଟ ଭାବ ବନ୍ଧାଇଥିଲେ ଏବଂ ପ୍ରାୟ
ମାତ୍ର ତଣ ଲେଖାଏ ଘୋଡ଼ାଏ ଚନ୍ଦ୍ରବା ପ୍ରସ୍ତୁତ
କରିଥିଲେ । ଚକର ଧାରଣାରୁ ଠିକ କର
ବସାଇବା ସକାଗେ ୧୫ ପିଟ ଛଇ ପଥର-
ନିର୍ମିତ କଳଶକୁ ଭାଙ୍ଗି ନୂରକ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବାର
ଅବଶ୍ୟକ ହେଲା । ଚକଟି କର୍ତ୍ତମାକ ସମ୍ମର୍ମ-
ଚୂପେ ମରନର ହୋଇ ମାଲରଙ୍କ ହୋଇଥାଏ
ଏବଂ ରହିର ଗଲକାମ ସବୁ ଚୁକପରିଷାହାର
ବିଦିଧ ବର୍ଣ୍ଣିତେଣେ ହୋଇଥାଏ । ଏ କାର୍ଯ୍ୟ
ମଧ୍ୟରେ ୧୫୩ ୧୫ ଜରତ
ହୋଇଥାଏ । ଦଶାରତ୍ନ ସେ କାର୍ଯ୍ୟଦିନକିରଣ
କରିଛା ଏବଂ ନିଜାର ଶନିର ଉତ୍ସବର ସଙ୍ଗା-
ଦଳ ବାହି ଏବଂ ଶର୍ତ୍ତ ମଧ୍ୟ କରୁଥିଲେ ସମ୍ମାନ-
ନିର୍ମିତ ସିଂହାସନ ହୋଇଥାଏ ସେ ହୁଅନ୍ତରୀକ୍ଷଣ
ଆମେହାନେ ଏ ମନ୍ତ୍ରାଳୟ ପାଠ ଭରାଇଲେ
ହୋଇଥାଏ । ଏବଂ ଦର୍ଶା କରୁ ଭାଙ୍ଗିଲୁ ଏହି
ଅନୁପନ ପ୍ରାଚୀନ ଶର୍ତ୍ତର ସରକଣରେ ସେହି-
ମାନକର ଅସ୍ତ୍ରା ଓ ଅନୁଷ୍ଠାନ ଅଛି ସେମାନେ
ଆଜନନ ହୋଇବେ ଏବଂ ଅଜ୍ଞାନ୍ୟ ଜାରୀ-
ସମ୍ମର୍ମଦର୍ଶନରେ ସାହାଯ୍ୟ କରିବାକି । ସମ୍ବାଦ-
ବନିଷ୍ଠ ଏହି ବିବରଣ ପ୍ରକାଶ କରି ଅପଦା-
କାର୍ଯ୍ୟଦର୍ଶକ ଏବଂ ସହିର ପରିଚୟ ଦେଇ
ଅଛନ୍ତି ୧ ଦର୍ଶା ଦୁଆର ଅଗାନ୍ତୁଷ୍ଟ ସହାୟ୍ୟ
ପାଇଲେ ଅବଶ୍ୟକାର୍ଯ୍ୟ ସମସ୍ତ ସମ୍ବାର ଅନୁ-
ସମୟମଧ୍ୟରେ କରିବାର ସମର୍ଥ ହେବେ ।

ଯାଇଥୁରରେ ଶୈଖନି ।

ଯାନ୍ତିଷ୍ଠାରରେ ଶ୍ଵେଟଲକ୍ଷ୍ମ ଅର୍ଦ୍ଧତଳା ବିଷ-
ୟରେ ଟିକେ ରହସ୍ୟ ଘଟିଥିଲା । ସେଠା
ବିଭିନ୍ନ ଅର୍ଦ୍ଧତଳା ପାଇବା ସାହେବ ଅର୍ଜ-
ନନ୍ଦପତ୍ରର ଯେଉଁ ଲପି ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଥିଲେ
ନେଉଦିପଲ କମିଶ୍ନିରମାନଙ୍କର ଗାନ୍ଧା ମନୋମାତ୍ର
ଦେଖି କାହିଁ କାରଣ ରେଖିଥିଲେ କମିଶ୍ନିରମାନ-
ଙ୍କର ବିଜ୍ଞ କୃତିର କଥା ଲେଖାଥିଲା । କମି-
ଶ୍ନିରମାନଙ୍କ ଅର୍ଜ ଖଣ୍ଡ ଲପି ପ୍ରସ୍ତୁତ କରି
ସାହେବଙ୍କୁ ଦେଖାଇଗାରେ ସେ ତହିଁରେ
ସମ୍ମତ କାହିଁ କାରାର ଅପେ ଲେଖିଥିବା ଅର୍ଜକ-

ନାମପତ୍ର ସମସ୍ତରେ ରହିଲେ ଏବଂ ତାହା ଶ୍ରୀ
କରୁଳ ମଧ୍ୟ ଅଣିଲେ । କମେଶ୍ଵରମାନେ ଆପଣ-
ଙ୍କିର ଅଜଳନଳପଥ ଶୈଟଲଟଙ୍କ ନକଟରୁ
ମଞ୍ଜୁର କରଇ ଥଣି ଶାଖା କରଇ ପ୍ରସ୍ତୁତ
ରଖିଲେ । ସାହେବ ଘୁର୍ବରୁ ନନ୍ଦର କରଇ
ଆଣିବାକୁ ପାପୋର ଗଲେ । ଶୈଟଲଟ ମହୋ-
ଦୟକ କୌଳ ସତ ଦୂରପ୍ରଦର ଉତ୍ତରୁ
ଗୋଟିଏ ବେଳେ ଯାଜମାନରେ ପଦ୍ମବିନ୍ଦୁ ଏବଂ
ନିର୍ମଳିଷ୍ଠିତ କମେଶ୍ଵରମାନେ ତାହା ଜାଣି
ପାରିବାକାଳ ଏ ଧ୍ୟାନ ସମୟରେ ଦାଟରେ
ଉପସ୍ଥିତ ହେଲେ । ଦାରତ ଥାଦେବ କିଛି
ଦିନମରେ ସେଠାରେ ପଦ୍ମବିନ୍ଦୁ ବେଳକୁ ଲଟ-
ମହୋଦୟକର କମେଶ୍ଵରମାନଙ୍କ ସହିତ ଅଳାପ
ପରିଚୟ ହୋଇ ସାରିଥିଲା । ତହିଁ ଉତ୍ତରୁ
ବେଳ ଦୂରପ୍ରଦର ଉତ୍ତରୁ ଏ ଧ୍ୟାନ ସମୟରେ
ଅର୍ଥାତ୍କା ନନ୍ଦଗମେ କାହିଁତ ହେଲେ । ତହିଁ
ପୁରୁଷ ପଦ୍ମବିନ୍ଦୁ କମେଶ୍ଵର ସାହେବ ସେଠାରେ
ପଦ୍ମବିନ୍ଦୁ ଦେଇ ଅଜଳନଳପଥ ଦେବାର ନିଷ୍ଠା
ଦୋଷରୁ ପରିବାରେ ନେଇବିଷଳ କମେଶ୍ଵ-
ରମଳେ ପ୍ରତ୍ୟେକେ ସେମାନେ ପ୍ରସ୍ତର କରିଥିବା
ଅଜଳନଳପଥ ମହାକର୍ମର ମନ ଦେଇଯାଇଲେ ।
୧୫୦ ଗାନ୍ଧୀ ପଠିତ ହେଲା । ତହିଁରେ ଉତ୍ତ
ରଙ୍ଗଜା ଶିଶ୍ରୀ ଏବଂ ସ୍ଥାନ ଶିଶ୍ରୀ ବିଷୟରେ
ବରକାରିକର ଅଧିକ ସାହୀଏ କରିବାର ପ୍ରସଜ
କେବଳ ଥିଲ ମନ୍ଦିରର ଅଜଳନଳପଥ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି
ର ଯେଉଁ ଉତ୍ତର ପ୍ରଦାନ କଲେ ତହିଁର
ମେହେ ମର୍ମ ଏହି କି ସାଜପୁରବାପିକ ସଜ-
କୁଳ ର ବେ ସକ୍ଷମ ହୋଇ ଅଛନ୍ତି ଏବଂ
ମନ୍ଦିର କରିବେଣିଥାକ ବର୍ତ୍ତମାନ ମେହରେ
ସେମାନେ ଯେଉଁ ସଦ୍ବୁଦ୍ଧିତ ପ୍ରକାଶ କର
ପାଇନ୍ତି ତାହା ସେ ଜଣନକାଳୀ ତୃତୀ କରିବେ
ନାହିଁ । ବଦୋବସ୍ତୁ କର୍ମ ସୁଶ୍ରଦ୍ଧାରେ
ପରିପ୍ରକାଶ ଏବଂ ସେ ବିଶେଷ ତୃତୀ ରଖିବେ
ସେମନ୍ତ କି କୁହଳ ବନୋବସ୍ତୁ ଜମିଦାର କିମ୍ବା
କାଳି ବାଧକ ନାହିଁ । ମନ୍ଦିରହିତାମାତ୍ର
କରିବାର ଉତ୍ତମ ସ୍ଵକର ଦେଖି ସକ୍ଷମ
ହେଲେ ଏବଂ ଟିକିବ ଦୂରି ଓ ପାଇଅକାର
ବନୋବସ୍ତୁ କରିବାରର ଉପଦେଶ ହେଲେ ।
ପାପମନ୍ଦରେ ଦେଖାଯାଏ ଧେ ମନ୍ଦିରବିନ୍ଦୁ
ପାପମନ୍ଦରେ ପାପମନ୍ଦରେ ଆଣ୍ଟି ବିଦ୍ୟାଲୟ ଅବେଳୀ ବସଇ
ଥାନ୍ତି ଅଥବା ଗୋଟିଏ ବାଲପୁରୁଷ ଏବଂ
ଯାଇଏ ବାଲକାମ୍ଲପାର୍ଟ୍ ସାହାରନ୍ଦେଶ୍ୱର ପାପ-

ଅଛି । ଏଥିରୁ ଲଟ ମହୋଦୟ ଏହି ଅଭିପ୍ରାୟ
ବିକ୍ରି କଲେ କି ଉତ୍ତରଶିଖାର ବିଧାନ ଉତ୍ସ୍ଵର୍ଗ
ବୋଲିତ କରିବ ଓ ମିଶରିପାଇଟା ଲମ୍ବଶିଖ
ଶାର ବନୋବସ୍ତୁ କରିବେ । ସ୍ଵର୍ଗ ଟୋଳ-
ବିଷୟରେ ମହାମହୋତ୍ତମାଧ୍ୟାୟ ମହିନ୍ଦୁ ଲଖାୟ-
ରହ କବିତାଗୁଡ଼ିଏ ପ୍ରସ୍ତାବ କରିଅଇଲୁ ।
ଗବର୍ଣ୍�ମେଣ୍ଟ ଦିଲ୍ଲି ସମ ସ୍ତ୍ରୀ ପ୍ରସ୍ତାବ କାର୍ଯ୍ୟରେ
ପରିବାଚ କରିବାର ଅଶା ନାହିଁ ମାତ୍ର ସେ କହୁ
କରିବାକୁ କେଷ୍ଟ୍ରା କରିବେ ଏବଂ ଲୋକମାନେ
ଏ ବିଷୟରେ ଅପଣାକୁ ସାବାୟ କରିବାକ
ଡରିବ ।

କାମଣ୍ଡାରେ ବିବାହୋସବ ।

ସମ୍ବଲପୁରପୁରେଷିଣୀଙ୍କୁ ଅଛି ଥନନ-
ଧୂଳକ ଅବଶ ହେଲୁଁ ସେ ବାମଣ୍ଟା ରଜ-
କୁମାସ୍ତକ ପୁନ କିବାହ ଭାଷା ସମାବେଶ ଏବଂ
ନିବେଦୁରେ ସରଗୁଜା ରାଜୁକୁମାରଙ୍କ ସହିତ
ସମ୍ମାନତ ହୋଇ ଯାଇ ଅଛି । ଏହି ଶୁଦ୍ଧକାର୍ଯ୍ୟ-
ଉପଲିଙ୍ଗରେ ବାମଣାଗର୍ଭରେ ପ୍ରାୟ ୩୫
ହଜାର ଲେବ ଏକଚିତ୍ତ ଦୋଷଥିଲେ ଏବଂ
ପ୍ରାୟ ୩୫ ହଜାର ବାଲ ଭାଷା ନହୋଇବ ଲବିଥିଲା ।
ପୁଣ୍ୟବିଷୟ ସେ ବାମଣ୍ଟାଧ୍ୟ ଏମନିବିର
ରୋରେ ବାମଣ୍ଟା ପରିମୋହିତ କରିଥିଲେ ସେ
କାହାର ଅନୁଷ୍ଠାନି କା ଉତ୍ସବକ ସହି ନାହିଁ । ସର-
ଗୁଜାର ମହାରାଜାଙ୍କ ସଙ୍ଗରେ ପ୍ରାୟ ୫୫ଜାର
ମନୁଷ୍ୟ ୪୪ ଦର ହସ୍ତି ଶତାବ୍ଦିକ ଦୋତା ଏବଂ
୧୦ ୨ ଗୋଡ଼ା ଟେକ ଆସିଥିଲେ । ଏପରି
ବାମଣ୍ଟା ମହାରାଜଙ୍କ କ୍ଷେତ୍ରରେ ବରତିର
ଇବୟପୁର ଖଣ୍ଡସୁତର ଅଧୀକନମାନେ ଏବଂ
ଅନ୍ୟାନ୍ୟ କେତେବେଳେ ଜନଦାର ଓ ବାହୁମାନେ
ଯଥା ସମ୍ବଲ ଯାନ ବାହନ ସହି ଅଗମନ
କରିଥିଲେ । ଉଦୟପୁରର ମହାରାଜା ଧର୍ମଜିତ-
ଦିବ ଗାହ ଦୂର ବାମଣ୍ଟା ଖଣ୍ଡକ ଯାମାଣା ଅଟେଣ୍ଟି
ଚାହଙ୍କ ଗନ୍ଧରେ ଥାଇ ଘର ଲୋକ ଗୋଟିଏ-
ଟା ଦୋତା ଏବଂ ୧୫% ଟା ଦୋତା ଆସିଥିଲେ
ଏ ମହାରାଜା ଲଞ୍ଚନଙ୍କ ଥର ସମ୍ବଲ ସନ୍ଦର୍ଭ-
କହାର ଦର ଜାଣନି ଓ ସକଳ କାର୍ଯ୍ୟ ସନ୍ତୋ-

ମେରେ କିମ୍ବାର କରନ୍ତି; ଏହାଙ୍କ ଲୋକ କରନ୍ତି ଥରିଛଦର ପରିପାଠୀ ସମୟକୁର ମଳ ଅକର୍ଷଣ କରିଥିଲା । ଆମେମାନେ ଏ ଆଜିରେ ଏକ ଧାରା ସୃଜନିତ୍ୟ କିବାର ଉପଲବ୍ଧରେ ଦର୍ଶାଗୁଡ଼ି ଅପରି ବୁଜାମାନକିରୁ ଅଗମନ କରି-

ର ଶୁଣି ଲାହୁ । ଅନ୍ତାଙ୍କ ଦୁଆର ହେବଳ
ବ୍ୟସୁବାନ୍ତଳ୍ୟବା ଦେହରୁ ଭାବା ଦୁଆର
କାହିଁ । ବାସୁବନରେ ଉପସ୍ଥିତ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଦେଖି
ଶ୍ରାଵ୍ୟକର ଏକଳଷ ଟକା ବ୍ୟସୁ ବୋଲିଥିବାର
କହିଲୁ ଦୁଆର ଏକ ଘେଂର ଅତ୍ମମର ସହିତ
କାର୍ଯ୍ୟ ଦେଉଥିଲୁ ବଦୁକୁରେ ଏ ଅନ୍ତାଙ୍କ
ଅସଙ୍ଗକ ବୋଲିଥାଇ ଲ ପାରେ । ଗୋଟିଏ
ଦିବାହ କୃପଳକ୍ଷରେ ଏହି ଅଧିକ ବ୍ୟସୁ କଲିବା
ଅନେକବି ପଞ୍ଚରେ ସହଜ କଥା ନୁହଇ ସୁଜାର୍ଥ
ଏପ୍ରକାର ପ୍ରୀତିକର ବନ୍ଦମିଳନ ଦେଖିବା
ଦିବଳ ଦୋଲିଥିଲୁ । ପନ୍ଥାନ୍ତରେ ଜୟବାଦ
କାର୍ଯ୍ୟରେ ବନ୍ଦକୁ କବନାନ୍ତର ସମ୍ମିଳନ ଓ
ସାଙ୍ଗର ସହାନୁଭୂତ ଅତ୍ୟନ୍ତ ବାହନ୍ୟ । କାହିଁ
ବାନ୍ତଳ୍ୟ ରହିଲୁ ଭାଧାଜନକବ ଦୋଲିଥିଲୁ
ଭାବା ଦୂର ବରଭାର କୌଣସି ଭାଷାପୁ କଲିବ
ଉଚିତ । ସଜାମାକେ ଅଧିନ ମଧ୍ୟରେ ଦେଖି
କର ଏଥିର ସଦିଘାୟ କଲେ ବଢ଼ ବଢ଼
ଦୁଆର୍କା । ଏ ବଥା ବର୍ତ୍ତମାନ ଆଜି ।

ବୋଲିବି କାରୁଣକଶତ୍ରୁ ସରଜୁଳା ମହ ନାନୀ
ଦିବାଦରୁତ୍ତରେ ବୈଷନାଳ ଆପତାଳ ପ୍ରଭତ
ନ କର ଥର ଏବଳ ତାହା ଏହୁ କରିପୁଣେ ।
ଆହୁବାନ୍ତି ବଲିବାକୁ ଗାନ୍ଧୀନାମକରୁ ସି
ପ୍ରସୂର ହୋଇଥିଲ ଏବାତା ଦେଖି ଲେବେ
କରେଷ ପ୍ରାଚିଲର କରିଥିଲେ । ସମେତରେ
ଏ ଶୁଭକର୍ଯ୍ୟଟି ବୁଝିର ଅତ୍ୟାର ଏବା କର
ଅମେଦପ୍ରରୋଦ ସହି ଗମ୍ଭେ ଦେଇଗଲା
ଏବା ଉହଁ ମ୍ୟରେ ସରପୁଳା ମହାରାଜଙ୍କ
କରେଷ ସୁଖ ବୋଲିବାକୁ ଦେବ ବାରିଜ ହେ
ପୁନର ଦିବାଦ କରନ୍ତାକୁ ଅସି ଦେଇ ପୁଣୋଗରୁର
ଅଧ୍ୟାତ୍ମ ସମ୍ବନ୍ଧ ରେଣ୍ଡା ସକ୍ରମାର୍ଥକ
ସହି ଛିର ଦେଖି ଏବା ବାନ୍ଧୁର ପ୍ରାଚିଲ
ନିଃସ୍ଵରୂପ ସରଜ୍ୟକୁ ପଠାଇ ଦେଇ ଅପେ
କରିପାଇକୁ କରିବାକଲେ । କିବାହର ନା
ଗତମାସ ତା ୨୫ ରାତକୁ ଧାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଥିଲା
ସରପୁଳାଧେନ୍ଦ୍ର କରୁଥ କରିବାକାରୀ । କର
କରୁମାପରେ ତାହାର ପାହା କରିଯୋମ ଦୋହା
ଅଛି । ଅବେବ ପୁନର୍ଭାର ଦାରିଦ୍ରତାକାର
ବାକୁ ତାହାର ପଞ୍ଚରେ ଅବଶ୍ୟକ ହୋଇଥିଲା ।

ସାପୁଦ୍ରିକ ସମ୍ବାଦ ।

ଆକାଶେ ଦିଲା ଦୋହରାଇଲିମା ଚନ୍ଦ୍ର । ଏହି କୋଳପଦ

ବାଲାଦର ଅଶ୍ଵିନୀରେ କାର୍ଯ୍ୟ ନିମାନ ଦର
ଅସୁଖରେ କର୍ତ୍ତମାନକୁ ଛପଦାଉଷ୍ଠାନ୍ତ୍ର
ହୋଇ ଚେକାନାଳ ଶୁଭିଦେଇ କୁଳଯିବାଗ
ସବୁ ସାଧାରଣବୁର ମଜରେ ବିଶେଷ ଦୂଃଖ
କାହିଁ ହୋଇଥାଏ । ହୁଣ୍ଡହେବାରରୁ ବଢା,
କାରଣ ସୁଦାମ ବାବୁ ଲୋକଙ୍କ ସହିତ ସେପର
ଦଳଷ୍ଟସମନ ଆହୁ ହେବସଂଦନ କରିଥିଲେ
ଏବ ସେପର ଦୟାଚୂରୁଣ ଆହୁ ନ୍ୟାୟଶାଳୀଙ୍କ
ହାବମ ଥିଲେ ତାହା କୌରପିତ୍ରକାରେ ଚେ-
କାନାଳବାସିମାନେ କୁଳଗାରିବେ କାହିଁ ।
ଏହେବେଳେ ମହାରାଜେଣି ପତ୍ରଥାଏ । ହୁଣ୍ଡ-
ପୁରୀ ମାନେଜର ଶ୍ରୀସୁର ବାବୁ କଳମାରୀ ଦିନକ
ଆପଣାକାର୍ଯ୍ୟ ପୁଲସ୍ତ ପାଇବାର ଅଧି ରତ୍ନ
ମଦ୍ୟପଲ ଛାଗା ସର କର ପ୍ରଜାମାନେ ଘର-
ମୈଜରୁ ଦରଖାସ୍ତ କରିଅଛନ୍ତି, ମଧ୍ୟ ମଣିମାନ
ଶମ୍ଭୁ ଏ ବିଷୟରେ ସାହେବଙ୍କୁ ବିଶେଷ
ଅଳ୍ପସେଧ କରିଅଛନ୍ତି ହିନ୍ଦେଶୀମାନ ହିସରକ
ଜାରି ହାତୁ । ହିସରକ କୁଆରୁ ଯଦି ଏହା
ଦକ୍ଷଣା ଦୁଇ ତାହାଦେଲେ ଚେକାନାଳ ଯୁକ୍ତିବଳ
ଧାରିବା ହୋଇବାକୁ ଦେବ । କୋ-
ହୁଲେ ଅଭୟା କହିଲେ ସରବ ମାହି । ସୁଦାମ
ବାବୁ ଅମ୍ବାନଙ୍କ ପେତେଦୂର ଉପକାର
କରିଅଛନ୍ତି ସେଥିନମ୍ବର ତାବତାରେ ଅମ୍ବା-
ମାନେ ତରବାଳନିର ବଣୀ ଆହି । ଅମ୍ବା-
ମାନେ ହିସରକତାରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁ ପେ
ବାବୁ ମଦାର୍ଥୀ ପର୍ମାଣୁ ହୋଇ ଉତ୍ସବରେ
ଉଦ୍‌ବଳିତ କରନ୍ତି ଏବ ଚେକାନାଳପ୍ରକ
ସେପର ସେହି ଏବ ମନର ରକ୍ଷିତ୍ଵରେ ତାହା
ସେପର ଚରପ୍ରାଣୀ ଦୁଇ । ଲବ ।

ଅକୁଳନ ଦେଖ କଥେ ନୂହନ ଘଣ୍ଟିଲ-
ମୂର ଅସି କାର୍ଯ୍ୟାଭାବମୁଁ କରିଅଛିଲୁ ଏ ମହାବିଷ୍ଵା-
କୌଣସିଠାରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରି ଲ ଥିଲେ ବର୍ତ୍ତମାନ
ମାତ୍ର କେବଳ ଦୂଲରୁ ପାଥ କରି ଥିଅଛିଲୁ
ଦେଖାଯାଉ “ଫଳେକ ପରଚିପୁରେ” । ଇହି

ଅପରାଧ

କ୍ଲାନ୍‌କାର୍ଯ୍ୟ ଦାସ

ମହାଶୟ !

ଅଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଦୁଃଖାଦଳ ସମାଜର ଅପରାଧ
ଚିନ୍ତାପଥକାରେ ମୁହଁତ କରଇ ବାଧିତ
କରିବା ବେଳେ ।—

କିଗରି ରବିବାର ରବା ବେ ୧୯୮୨ ଟିକ

ସମୟରେ ଅତ୍ୟ ଲକ୍ଷେତ୍ର ଦଶିଶିଥ ପ୍ରାହୁଣ
ଧାର କରୁ ଜାହା ଗୋଦାମରେ ଅଗ୍ନି ଲାଗି
କେତେବେ କଳିସବହୁତ ଗାହାର ସେଇରେ
ଦୂଷୀତୁ ହେଲା କହୁଁ, ଅଗ୍ନିକେବ ସ୍ଵାୟ-
ସମ୍ପ୍ରାସିଷକୁ ଦୂକି କର ଘରଗଭାଗାଚ
ପୁରୁମହାରାଜୁ ନଅରରେ ଦେଖା ଦେଲେ,
ଦେଖୁଁ ଏଠା ମଧ୍ୟରେ ସବାଲସ୍ତୁରେ
ଥିବା ଗାବଜୟ କଳ୍ପନୁଦମାନ ଦୂଷୀତୁ ହୋଇ
ଗଲ ସୁଖର ବିଷୟ ଏହି ଯେ ଏ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି-
ବାତ୍ରୀରେ କୌଣସି ମହାରାଣୀ ଯହଣା ଦେଇ
କର ଜାହାନ୍ତି; ଗୁବପାଳର ପଶୁପଣୀ ବହୁତ
କଞ୍ଚୁ ହୋଇଅଛନ୍ତି, କେବେ ଯେ ସଂତର ନକ୍ଷା
ହୋଇଅଛୁ ଗାହା କେହି କଳନା କରିପାଇବା
ଭୂମାଧ ମଣିମାଣିତ୍ୟ ଉତ୍ତାଦ ଘେରୁ ଘରେ
ଆଏ (କରାତ୍ତା ଧର) ସେଇର ପଢା ଥିଲେ
ହେଁ ଚକ୍ରଦିନରୁ ଅଗ୍ନି ଲାଗି ବପାଟ ଓ କଳା-
କାବଟୀମାନ କଳିଯାଇ ଗୁହାଦ୍ୟନ୍ତରର ଅନେକ
ସମ୍ଭାବ କଞ୍ଚୁ କରିଅଛୁ ରେବେ ସାଧାରଣ
ଦେଖି ପାରୁଥିଲେ ଯେ ଏହି ବହୁମୂଳ୍ୟ ଅଭି-
ନ୍ୟୁନ କାରଗର କଳିସମାନ କଞ୍ଚୁ ହୋଇଅଛୁ
ଗାହାର ମୂଳ୍ୟ କଳିଲଙ୍ଘଟଙ୍କାରୁ କମ ନୁହେ
ଦୟା । ହାୟ ! ପ୍ରାଚୀନ ଦେଖିଥିବଣିୟମାନଙ୍କ
ବଜହବାଜୁ କିମେ ସହର ପଦାର୍ଥମାନ ଦୂଷୀ-
ତୁ ହେଲା ଏବେଦବାଳରେ ଅମ୍ଭାନବର
କାବାଲଗ ରକ୍ତ କିମେ ଅନୁଧୂରବାଦିମା ରମ-
ଣୀମାନଙ୍କ, ସରଗାଟୀର ସନିହିତ ମଧ୍ୟର-
କାମକ ବର୍ଗମଧ୍ୟରୁ ନେଇଯାଇଥିଲେ ସେଠୀ-
ରେ ଅଗ୍ନିର ତେଜ ଏପର ଦୋରଥିଲ ଯେ
ରକ୍ତ ସେଠାରେ ରହ ନ ପାର ଉଷ୍ଣକରନ୍ୟପୃଷ୍ଠା
ମାନ୍ୟପଣ୍ଡତ ଧାରଣ କର ଦକ୍ଷଦାରୀଙ୍କ
ବାହାର ଅଧିକାର, ଏମହା ଅଗ୍ନି ଉତ୍ସବର
ପ୍ରାବମ୍ଭରେ କରଇବାରେ ଦେଖିଲେ ବୁଝିହୋଇ
ସଜ୍ଜବୁଦ୍ଧ ପଦାର୍ଥମାନ ବାହାର କରିବାର
ଦେଖୁଁ କରିଥିଲେ ଅଗ୍ନି ପ୍ରବଳତର କେବଳେ
ଲକ୍ଷ୍ୟରୁ ଅନୁଧୂରବାଦିମାନଙ୍କ ହ୍ରାଦାନ୍ତରର
ହୋଇ ଜାହାନ୍ତି ଭର୍ତ୍ତରେ ଧୂଣି ବହୁନେବ
ପ୍ରବେଶ କଲେ ସମସ୍ତବର ବାହାରଅଧିକ
ସାଧାରଣ ଉତ୍ୟଦ ପ୍ରବାର ରକ୍ତ କର ସାଧା-
ମନ୍ଦବାଦୟ ବଜାରଲେବମାନଙ୍କ ଗୁହକରବାର
ଶିକାର ମନ୍ଦା କରିଥିଲେ; ଯେବେ ଅକର୍ମ୍ୟ
ସାହାର କୌଣସି ମାନ୍ୟଗଣ, ବ୍ୟକ୍ତି କମ
ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କର ପ୍ରବେଶର ଅଦେ

ବସନ୍ତ ଦେଇଥିଲେ ତେବେ ଅଳେବ ସମ୍ରକ୍ଷଣ ହେଲା ହୋଇଯାଇଥାକୁ ପୂର୍ବାଷ ଦେବେବକଷଣ ପରେ ଅସି ଦୂର ନୟରଙ୍ଗ କଳଞ୍ଚବଳଙ୍ଗର ଉପରୁତ ହୋଇଥିଲେ । ସାଖାରଣ ଅଭିନ୍ଦୀ ମିଛନ୍ତିପର ଦାଶମିମାନେ ଦିନ ଜୟଠା ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟମାନେ କେହି କୋଠି ପ୍ରତି ନ ଥିଲେ ବଢ଼ି ଦୃଷ୍ଟିର କଷ୍ଟୀ ଏହି ସେ ଆମ୍ବମାଜିବର ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟ ମହୋଦୟ ମୋଟାପରି ଗସ୍ତରେ ଥିଲେ କିନ୍ତୁ ମହୋଦୟ କଗରମଧ୍ୟରେ ମାମାଳ୍ୟ ଅଗ୍ନିକାଣ୍ଡ ଦେଖିଲେ ଅଛି ବ୍ୟକ୍ତରେ ସେଠାରେ ଉପରୁତ ହୋଇ ଅଗ୍ନିନିବାଣର ଦେଖୁଣ୍ଟ କରିବା ବସ୍ତାରା ସେପରି ଚମ୍ପରେ ଦେଖିଅଛୁଁ କିନ୍ତୁ ମହୋଦୟ ଉପରୁତ ଥିଲେ ସେ ଏହା ହୋଇଥାଇଥାକୁ ଏହା କବାପି ଅଣା କରିଥାଇ ନ ଥାରେ ଅଗ୍ନି ପ୍ରମୀଳନର ଅନ୍ତରୁ ତାଙ୍କୁର ପାହେବ ମିଛନ୍ତିପର ପାଇବାର କହାଇଅବର୍ତ୍ତା ସା ଦିବ ଅସି ସଜାର ମହାତ୍ମେଜରକୁ ଝୋଲିଥିଲେ । ତଳ ଓହାରବାର କନୋବସ୍ତୁ ମଧ୍ୟରେ ମହୋଦୟ କରିଥିଲେ ତିନ୍ତୁ ବୋଈ ଦେଇଗଜହୁ ଦୂରରେ ଥିବା କାପି ବାଟୁ କିମ୍ବା କିଳର ଅଳ୍ପପୁଣ୍ୟେଗ ନ ଥିବାକୁ ମେତ୍ରା ଦେଇଦୂର ଫଳବଜା ହୋଇ ନ ଥିଲା । ଯଦା ହେଉ ବସ୍ତୁପରିଚାକ ସାଇକାଟି ସମୁନ୍ଦେ ଚଞ୍ଚି ହେବାହାର ସାଇଯାନ୍ ବାହାନ୍ ମହୋଦୟର ସେଷତ ଦେଇ ଅନ୍ତର ପୂରିଲାର ଅଣା ପୃତିର ପରିବର । କର୍ତ୍ତମନ ପୂରିଷରୀ ବର୍ଣ୍ଣ କଥର ବୁଦ୍ଧିର ପଦବ କରୁଥିଲାର ସବୁ ପ୍ରଦରମାନେ ପଦବ ଦେଇଅଛନ୍ତି ପୃତିର ବସନ୍ତକାହା ହେଉ ବଡ଼କାଣ୍ଡରେ କମା ଦେଇଅଛି ।

ବିଷୟକ
କରେବ ଦ୍ୱାରା

ପରିଚୟ

ଭାବୁ ବାହାନ୍ତ ପାଶୀର୍ଥକ ଚିତ୍ରକଟେଜ୍ଞନ	୫ ୧୮
କଲମାଣ ପାତ ବଳକ	୫ ୧୯
କୋଠିକାନ୍ତ ମାତ୍ର	୫ ୨୦
ମନ୍ଦିର ତରାନ ତଙ୍କ ଲକ୍ଷଣ ପ । ପଢ଼ୁଣ୍ଡ	୫ ୨୧
ଭାବୁ ବାହାନ୍ତ ପାଶୀର୍ଥକ ଚିତ୍ରକଟେଜ୍ଞନ	୫ ୨୨
ଶାଖତ କର୍ମଚାରୀ ପାଶୀର୍ଥକ ଚିତ୍ରକଟେଜ୍ଞନ	୫ ୨୩
କଟ୍ଟମେହଳ କଲମାଣ	୫ ୨୪
ନେତ୍ର ଭାବୁଦ୍ୱାରା କରିବାରୀ	୫ ୨୫
କାହୁ ମନ୍ଦିର ତରାନ ମାତ୍ର ମନ୍ଦିରକୁଣ୍ଡର	୫ ୨୬
ଯକ୍ଷମାନ ପଣ୍ଡା କରିବାରୀ	୫ ୨୭
ବନ୍ଦକୁ ସମ୍ପର୍କ ଅନୁଭବ	୫ ୨୮
ବାହାନ୍ତ ପାଶୀର୍ଥକ ଚିତ୍ରକଟେଜ୍ଞନ	୫ ୨୯

ବିଜ୍ଞାପନ |

NOTICE.

Wanted a Peshkar for the Orissa Commissioner's Office salary Rs. 50 per mensem raising to Rs. 70. Applications from intending candidates will be received by the undersigned up to the 31st Instant. A thorough knowledge of English and Oriya is indispensable. Certificates of qualification, age, and previous service should accompany the application.

Every application should bear a Court-fee stamp of Rupee 1.

Commr's Office
Orissa Division
Cuttack the 3rd
March 1892. } By order
G. B. DAS
Offy. Personal Assistant
to Commissioner.

NOTICE

Is hereby given that the Taldundah and Machgong Canals will be closed to traffic, for annual repairs of them from 1st May 1892 to 15th June 1892 both days inclusive Boats rafts &c. should be removed from the above Canals on or before 30th April 1892.

T. BUTLER
Cuttack
The 4th March
1892. } Executive Engineer
Mahanadi
Division.

ନାମାବଳୀ |

ହନ୍ଦୁମାନଙ୍କର ଦେବାଳନ ସମୟରେ ଉତ୍ତରାଷ୍ଟ୍ର ସୂର୍ଯ୍ୟ ଅଗରେ ଧାରଣ କରିବାର ମନୋହର ନାମାବଳୀ ବାଁ ସତିବତ୍ତ; ଏଥରେ ଶାଁ ଜଗନ୍ନାଥଙ୍କ ପ୍ରତିମୂର୍ତ୍ତି ପାଦପଦ୍ମ ପ୍ରଭତ ତତ୍ତ୍ଵ ଏବଂ ଶାଁ ଜଗନ୍ନାଥ ଶରଣ ପରିବ ଅନେକ ନାମ ଛାଲନ, ବଳନ ଓ ଦେବନାଗର ଅନ୍ତରରେ ଶୁଣା ହୋଇ ବନ୍ଦଫୂର୍ଥେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଅଛି । ଲମ୍ବ ଅଢ଼ାଇଗଜ ଖୁବ୍ ଶୁଣି ଟ ୦.୫ ତହିଁର ଅଧା ଗଜେରୁଗିରକୁ ଟ ୦.୧୦ ଡାକମାସରୁ ଖୁବ୍ ଶୁଣି ଟ ୦.୧୦ । ଏକଟେ ଦିନ କାରଣଟେ ନେଲେ ଭଣା ପଡ଼ିବ ।

ନାମାବଳୀ } କଟକ ପ୍ରିୟିକମାନା
ସମ୍ବାଦପୂର୍ଣ୍ଣ } ଶାଁ ଭାଗିରଥୀ ପାଠ୍ୟ ।
କଟକ

ବାଲିକାଗଜି |

ବିଜ୍ଞାପନ ଅପ୍ରା ବରରେ ଥହିବ ବଟକ
ଗୌଧୀ ବଜାର ବାରୁ ଗୋପନୀର ସମ୍ବନ୍ଧ
ବିଧା ନବକେ ବାରୁ ଅର୍ତ୍ତକହିବ କର କଣ୍ଠାମାନ
ଦେଖାଇବେ ବନ୍ଦଫୂ ବେହ ଅଛି ପଥ—
୧୯ ପାତ୍ର ଗାତ୍ର ୧୯୫ ଟଙ୍କା ୧୦୫୦
୧୦ ପାତ୍ର " ୩୭୫ " ୧୦୫୦
୧୨ ପାତ୍ର " ୫୫ " ୧୦୫୦
୧୨ ପାତ୍ର କରିବାରେ ୧୫୫ " ୧୦୫୦

ଶାସ୍ତ୍ର ବାରୁ ଗୋପନୀର ବିଧା ନବକେ
ବିଭାଗର ବଜାର ବିଧା, ନବକେ ଅମ୍ବାଳର
ଦୋବାଳରେ ବନ୍ଦରବୋଲା ଓ ବିଲାଳ ଓ
ରେଷମିଆରେ ଲୁଗା ଓ ପ୍ରେସନ୍‌ଡାର ଓ କରି-
ବଜା କଣ୍ଠାମାନ ସତିବତ୍ତର ବନ୍ଦଫୂ ବେହ ଅଛି
ଜାଦୀ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପାଦବିରେ ମଧ୍ୟରେ କିନ୍ତୁ
ଅଛି । ଉତ୍ତରାଷ୍ଟ୍ର ଅନେକପକ୍ଷକାରୀ ଦେଇ
କିମ୍ବା କିମ୍ବା ବିଭାଗରେ ପ୍ରସତ ଅଛି ଶାସ୍ତ୍ର ବିଧାର
ପାବା ଅବଜ୍ଞକ କରି ଦୋହାକରିବେ ଅନେକ
କିମ୍ବା କିମ୍ବା ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରସତ କୋର-
ଆଇବେ ।

ପୀରତାର |

ଏ ଗର୍ବକୁ କେତେବେ ଶାହରେ ରଖି
ନିଅଁରେ ପରିବାର ମୋତାଷ୍ଟର ପାଇବେ
ଦେଲେ ପାଶିଗଲା ବନ୍ଦ ଦେବ ପରିବ ମଣି-
ଅର୍ଦେ ଲେପିଦେଲେ ମଜରୁତ ଦେବ ଓ ନୂତନ
ଧରିବ କାହିଁ ।

ବରିର ତମତା ଓ ସାତରେ ଲଗାଇବାର
କାଳ ମଧ୍ୟ ଅଛି ।

ଅଭିଭବିତ କର କଣ୍ଠାମାନ

ବିଜ୍ଞାପନରେ ବିଶ୍ଵାପନକୁପାଇବାର ଶରୀର
ବିଲାଳକୁ ରୁଷେ ଖର୍ଚ୍ଚ ହୋଇଥିବୁ ସଥା ।

ପ୍ରଥମଅବ ସକାରେ

ଅନ୍ତର୍ଗତ ୩୦୭

ଅଷ୍ଟ୍ୟମମ୍ବ ୧୫୧

ଦୃଷ୍ଟି ପାଇ ପ୍ରସତ ୩୦୯

ମାତ୍ର ଦୋହା ଉତ୍ତରାଷ୍ଟ୍ର ମେଜର କିମ୍ବା
ଦେଲେ ପ୍ରସତ ଶରୀର ୩୦୯ ରୁ ଜାଦୀ ହେବ
କାହିଁ ।

ଦୃଷ୍ଟି ପାଇ ପ୍ରସତ ଶରୀର ପ୍ରଥମ-
ଅବ ଦେବାରୀ ଟ ଦୁଇ ମଧ୍ୟରେ ଦେଇ ।

ଅଥବା ଦେବ ସାହରେ ପ୍ରସତ କରିବାର
କାହିଁ କାହିଁ ।

କିମ୍ବା କିମ୍ବା ଦେଇ ପାଇ ପ୍ରସତ ଶରୀର
କାହିଁ ଦେବ ।

କଟକଭାଗାର |

ସହର ଓ ମଧ୍ୟରେ ମାନଙ୍କ ସ୍ବର୍ଗାର୍ଥ
ଅଜକୁ ପ୍ରାୟ ପାଇବର୍ଷ ଦେବ ପ୍ରାୟିତ ହୋଇ
ସୁବନୋବସ୍ତୁ ସହର ବାର୍ଷ କଳାନାନା । ଏଥରେ
କାନାଦିଧ ତାକୁଥ ଓ କବରଳ ତିରଥ

ବନ୍ଦଫୂ ହୁଅଇ । ଏହାଜାର ଅନ୍ୟ ପାହାର
ସେଇଦୁବ୍ୟ ପ୍ରୟୋକଳ କୁଏ ଲେଖିଲେ
ଅବଜ୍ଞକ ଓ କିମ୍ବା ସାବଧାନର ସହର
ପଠାଇ ଦିଅଯାଏ । ମାଦିକ ଦ୍ରୁବ୍ୟ ହେବ

ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ସମ୍ବାଧୀ ଦ୍ୱାରା ବିକ୍ରି ଓ ସରବରି
କରି ବାବୁ । ଯେଉଁ ଦ୍ୱାରା ଅନ୍ୟାନ୍ୟଙ୍କରୁ
କଥୁ କରି ପଠାଇବାକୁ ହୁଏ ଗାହିର ଉଚିତ
ବଜାର ଦର ଜ୍ଞାପନେ କିମ୍ବା ପଠାଇବାର ପରି-
ଶ୍ରମକମନ୍ତ୍ରେ ଗଢକରି ଟ ୨। ହସାବରେ କମି-
ଶଳ ଗ୍ରାହକମାନଙ୍କରୁ ନିର୍ବାଚିତ । କେବଳ
ସ୍ୟାକିଂ ଓ ଡାକଖଣ୍ଡ ପଠାଇଲେ ଭିଷଧ ଓ
ଦ୍ୱାରା ହାଲୁପ୍ରେରିବଳ ଡାକରେ ମଧ୍ୟ
ପଠାଇବ ପାରେ । ବେରି ବା ଇନ୍‌ସପିରିଏନ୍‌
ପରି ବୁଝିଲ ହୁଏ ନାହିଁ ଏବଂ ରିପାଇବାକୁ ବା
ଦୁଇପରିଥିଆ ଟିକିଲ ଖଣ୍ଡେ ନ ପଠାଇଲେ
ପଚାର ଉତ୍ତର ଦିଅସାଏ ଲାହିଁ ।

ମନ୍ଦିରବାଟା ଅନେକ ଅନେକ ଗୁଡ଼ା ଜମିଥାର
ଓ ସ୍ମୃତି ବ୍ୟକ୍ତି ମାନବାତୁ ସ୍ଵଦହା ଘେଗନ୍ତି
ଚିତ୍ତରୀ ଓ ଭାଷ୍ୟ ପ୍ରେରଣ କରିବାପାଇଁ
ପଢାଦି ପାଇଥାରୁ । ଅଳେବର ସେମାନଙ୍କ ଓ
ସବସାଧାରଣଙ୍କ ସୁବିଧାର୍ଥ ଜଣାଇଥିଲୁ କି ସେଇଁ-
ମାନେ ଆମ୍ବଦାସ ଅଭିଭାବ ଉପରିର ହେବାକୁ
ନହା କରିବି, ସେମାକେ ପାତାର ଅବସ୍ଥା ଉପସ୍ଥିତ
ବାରଣା, ବ୍ୟାଖ୍ୟ କୁଳକ କି ନା, ସେଣି ଧୂରୁଷ
କି ଶୀ, ବୈଶିର ଧୂଷ ଓ ବର୍ତ୍ତମାନ ଆଚରଣ
ବୟକ୍ତିମ, ଆଦାର, କୋଷ୍ଟକଶୁକି, ଧାରୁ ପ୍ରକଳି,
ଲାଲ୍ୟକି ବେଗର ଦୂରାନ୍ତ ଲେଖି ପଠାଇଲେ
ଭାବାର ସଥାଯୋଗ୍ୟ ଭାଷ୍ୟ ପଠାଇବୁ ।
ଟକା, କବୁଡ଼ି କି ପଢାଦି ନିମ୍ନ ଠିକଣାରେ
ଆମିଠାର ପଠାଇବାର ହେବ ।

କଟକ ଶ୍ରୀ ଲକ୍ଷମୋହନ ଚନ୍ଦ୍ରତ୍ତୀ ।

କିମ୍ବରେତ ପଦ୍ମାଳିନୀ ଓ କିରଣବ୍ୟବସାର୍ଥୀ ପଦ୍ମଶିଲ
ଜୀବନମାର ଅମ କିମ୍ବରେ କର୍ତ୍ତ୍ୱାର୍ଥ ପଥର ଆଏ ।

୬। ଗାନ୍ଧିଜୀଙ୍କ ଟେଲି—ଦତ୍ତ ଚନ୍ଦ୍ର ବେଶପତ୍ର
ଅବେଳକା ବହି ଏହି ଲୋକଙ୍କ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଦୋଷାଶ୍ଵର । ଏହି
କବିଧାର କଲେ, ବେଶପତ୍ରକା, କେବଳ ଅବଳପତ୍ର
ଅବଳପତ୍ର, ଏହି ଦେଖିଗାଡ଼ା, ଶୀର୍ଘେଷର୍ଣ୍ଣଙ୍କ ଲଭ୍ୟାବେ
ତିକାରିତ, ମସ୍ତକକ କଣ୍ଠ ଓ ଲକ୍ଷାଦିବନ୍ଦୀକୁ ଦୋଷ ଦେବି ଏହି
ମନ୍ଦିର ସୂର୍ଯ୍ୟକଳ, ବେଶ ବନ୍ଦି, ଶୋଭାପ୍ରତି ଓ ସ୍ବାମୀଙ୍କ
ବସି ସମ୍ମର୍ଶର ମନ୍ୟ ଦେଇଥାଏ ।

୨ । ଦ୍ୱା କୁତାଶିଳ—ନାମ କୁତାଶିଳ ସଂକ୍ଷିପ୍ତ ପ୍ର.
ଯୋଗ କାଳେ କୁଳା ସିଲା କରିମାତୁ ଜଣା ଯାଏ କାହିଁ ।
ନାତୁ ଏହା କୁତାଶିଳ ପରରେ କୁତାଶିଳ କୁଳା କାର୍ଯ୍ୟ
କରେ ଏହି ପାହାଡ଼ ଏବା କେବଳକେ ଦମ୍ପତ୍ତି କରେ, ତହୁଁ-
ରେ ଆର ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ । ଏହା କିମ୍ବାର କରି ଯା
କରିଲ ଦ୍ୱା କୁତାଶିଳ ହୋଇଅଛୁ, ପୁଣି କୁତାଶିଳ
କରି କରି ଥିଲା ମାତ୍ର ।

• କେବଳାରମ୍ଭ—ଏହାର ସାଧାରଣ ପ୍ରେସ୍ ବିଲେ

କି ପ୍ରାଚୀନ କି ନୂତନ ସହ ପ୍ରକାର ଅନୁଷ୍ଠାନ, ପିରାଳେ,
କୟୁ ଶୁକ (ଅମାବାସ୍ୟ), ବନନାଥ ଅତି ସରଜାତାଧିକ-
ଲକ୍ଷ୍ୟମାନ ହିନ୍ଦୁ ଛୁଟା । ଏକପଥ ବାଳ ସେବନ୍ୟ ତୀର-
ଥର ନିଯମ ଦୂର ଦେଖା ଅଣ ଆଗା ।

୪ । କୋଣ୍ଡରେହ କଟିବା—କୋଣ୍ଡର ସବସ୍ତୁଳାର
ସେଇର ଲୟାର ଓ ବରିର ପ୍ରଥାକ ବାରଦ ଅଛେ । କୋଣ୍ଡ
ଶୁଣି ନ ହେଲେ ବୌଦ୍ଧର ସେଇ ଅବେଳାର କମ୍ବା କୌଣ୍ଡର
ଜୀବନ ମଧ୍ୟ ବାରିକାରକ ହୁଏ ଗାହଁ । ଏହ ଜୀବନ କ୍ଷେତ୍ର
ଦ୍ୱାରା ବଲେ କି ପ୍ରାଚୀର କି ନେଇକ ସବସ୍ତୁଳାର କୋଣ୍ଡରକ
ଏକ ହୋଣ୍ଡବରକଳକ ଅନ୍ତରାଳି ପୀତ୍ତା ସଥା, କୋଣ୍ଡରକ
ମଧ୍ୟ ଦୂର, ଅର୍ଦ୍ଧ, ଅକ୍ଷର, ଶୋଥ, ଉଦ୍‌ଦୟ, ସବୁଛ, ପାଇ
ଓ ଉଦ୍‌ଦୟର ଦେଖାଇବା ଓ ସର୍ବାକ୍ଷାର ଜଳବାରକ ହୁଏ ।

ଏହି ଫର୍ମେଣ କରେବଳ । ସର୍ବପ୍ରକାର ପାତାରେ
ଏମନ୍ତ କି ଅଳିଗାଲ୍ଯ ତିଥିଥ କବହାରର ସଙ୍ଗେ, ନାହିଁ
ଏହା କବହାରର ଉପସୂଳୀ ଥିଲେ । ସୁର୍ଯ୍ୟ, ଅସୁର, କାଳକ
ଦିନ, ଶ୍ଵର ଓ ପୃଷ୍ଠା ସମସ୍ତେ ଏହା ସେବନ କରି ପାରନ୍ତି
ପ୍ରସାଦ କାର ସେବନୀ କାହିଁଏବଂ ମନ୍ଦିର କାହିଁଏବଂ ।

* । ହମ୍ମାର ଅଧିକ—ଏହା ସେବନ ବଳେ ନାହିଁ
ଲେଇଥା ବା ତୁମେ ନନ୍ଦମୁଖରେ ଦୂର, ମର୍ମ ପାର
ସାଇକଳ, ସୁମୁଦ୍ର, ଦେଖଣେ ଏହା ଲଭ, ପ୍ରାଚୀ ସବୁରେ
ଅଜ୍ଞାନ, ଅବସ୍ଥା, ଶାରୀରିକ, ବିଜୁଳିତତା, ଅନ୍ୟତଃ ଦୋଷ
ଶାରୀରକ ଓ ମାନସିକ ଅନ୍ୟତଃ ଉତ୍ସାହ ଦୂରିତ କର
ଏହା ଦେହ, ସରପଞ୍ଜ ହୋଇ ଲକ୍ଷ ସଜ୍ଜାଦିତ ହୁଏ
ଏ ପକ୍ଷକାଳ ସେବନୀୟ, ତିଷ୍ଠର ମ୍ଲିଂ ଦୂର କିମ୍ବା
ଅମ୍ବ ଥଣ୍ଡା ।

৭। কেৱিতুষ্ণীকৰণ (বালৰা) — শ্ৰেণিৰ মানদণ্ড
দেছুৱাৰ প্ৰথম জুগাবাদ অঞ্চলোঁ একোঁ গুৰুশূক্ৰ পঞ্জলে কেৱ
এই প্ৰথমত কাৰ্য কৰিবলৈ হোৱাপাৰে নহ'। কনুৰ
শ্ৰেণিৰ স্থানাবস্থা মাত্ৰ দৃষ্টিকৰণে দেখলে কৰ্ত্তৃ কৰ্ত্তৃমেন্দৰ
অৱৰৰ কাৰণত বৰ্ত দৃষ্টিকৰণে জোৱা প্ৰকাৰ দৰ্শন
কাৰ্য কৰিবলৈ পঞ্চম কৰ্ত্তৃ কৰ্ত্তৃ কৰ্ত্তৃৰ
বৰ্ত শাৰীৰক ত মানবিক প্ৰযোগ, দৃষ্টিকৰণে
পাৰাবনাত কৰিবলৈ, প্ৰয়োগ, উপবেশ ইত্যাদি কৰ্ত্তৃ
শ্ৰেণিৰ কৰ্ত্তৃ দৃষ্টিকৰণে জোৱা কৰ্ত্তৃ একট স্থানাবস্থা
ষট, কঙুলা, পাত, বক্ষ, কল্পনেৰোজা, কেৱ
হাতিবা দৰ্শন শাৰীৰক ত মানবিক অবস্থাতা দৰ্শন
যোৱা ত কৰ্ত্তৃমৰণ কাৰণ হোৱা মনোভৰণ অৰ্থাৎ
কৰ্ত্তৃ কৰ্ত্তৃ। এক ধৰণ দৰ্শনাবাৰ কৰিবলৈ দৃষ্টিকৰণে
প্ৰক্ৰমাব কৰিবলৈ কৰ্ত্তৃ মানবিক কৰ্ত্তৃকৰণ
প্ৰাপ্ত ত শোভনত কৰ্ত্তৃ। সুতৰে প্ৰযোগৰে মাঝ কৰাখা
কৰিবলৈ একা জুগাবাদ। স্থানাবস্থাৰ কৰ্ত্তৃকৰণ
কাৰ্য কৰ্ত্তৃত ত কাৰ্য একা প্ৰযোগৰে অৰ্থাৎ কৰ্ত্তৃ
কাৰ্য কৰিবলৈ প্ৰযোগৰ জীৱন্ধৰ মন্দিৰ দৃষ্টিকৰণ আৰু

Watches! Clocks! Time pieces
Repaired by an efficient workman
the premises of the Cuttack Printing
Company. Charge moderate.

ଭାଷାମରମତି

କାବ୍ୟବାର ରେ ଦିଲ ଶମଖ

କରୁଥିଲେ ମରାମତି ହେବା ଓ ଯଥା ସମ୍ପଦ
ଧରେ ପାଞ୍ଚମିବାର ଛଳ ବନୋବସ୍ତ୍ର ଏ
କମରରେ ନ ଥିବାରୁ ଅମେ ଘଡ଼ି ମରାମତି
କାର୍ଯ୍ୟକରି କରିଲାମାତ୍ରଙ୍କିମୁଣ୍ଡାରୀ^୫ ବରକର ଦରକାର
ଦେବ ଶୁଣାଖାନାଠିରେ କରୁଛି କଲେ ସମସ୍ତ
ଜାଗି ଧାରିବେ ।

କରି ଅବସ୍ଥା ଅନୟାୟୀ ମୀମାଳୀରୁ ଦୂର-
ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗେରେଣ୍ଡି ଦିଆଯିବ ଅର୍ଥାତ୍ ମହି-
ମତି ଦୋଷରୁ ନୟମିତ ସମୟ ମଧ୍ୟରେ ଏହି ଉ-
ଚାଲିଲେ ସୁଜାର ଦୂରସ୍ତ କରିଦିଆଯିବ ।

ଶ୍ରୀମଦ୍ଭଗବତ

ଏହିର ତେଣୁ ଦେଖ, ମୁଦ, ପୁଣ୍ୟ
ସବୁଲାଗୋକୁର ଓ ଜଳଶ୍ଵରକୁର ବମର-
ଦେବାଲ ଓଗେର ସାତ, (ଦୟାର ଓ ପିନ୍ଧିଲର
ନାନାଦିଧ ଅଳଙ୍କାରର ଲୁପ୍ତା ଅରୀ ସୁଲାଚେ,
ବୁପାର ମୁହଁ ଓଗେର ଅଳଙ୍କାର ସୁଲାଚେ)
ତେଣୁ ତୁର ଦ୍ୱାରିବ ।

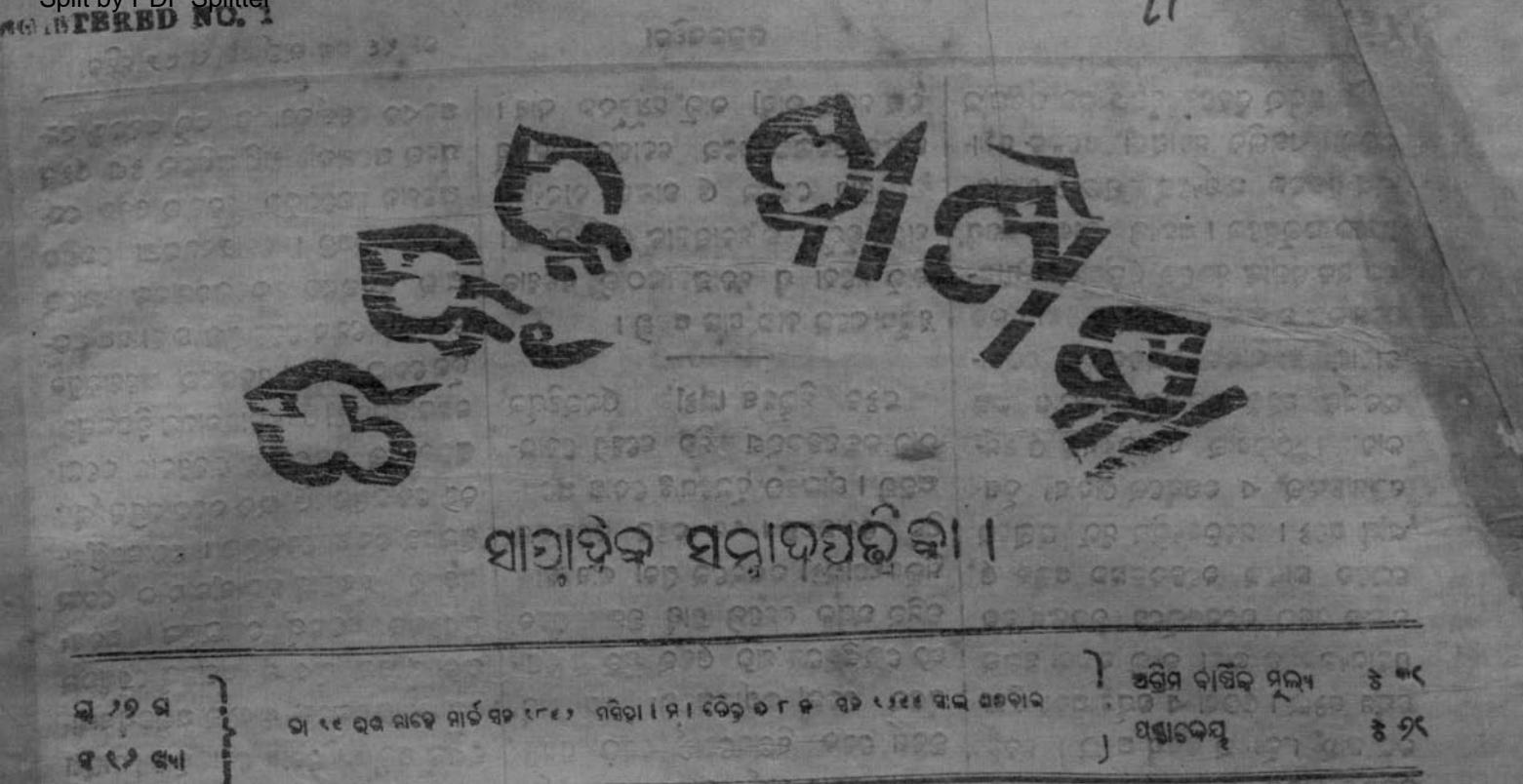
କଟକ ୩ ଶ୍ରୀମଦ୍ଭଗବତ

ମେଘରୋଗ

ସ୍ଵର୍ଗମହାତ୍ମରେ ସମସ୍ତ ଜ୍ଞାନା ସହିତାର ନିଦ
ତୁ ଦେବ । ଦୂରକୁ ପ୍ରମେଦବିଧି ପେଣ୍ଟମାଳକ
ଆଶିମର କରିଥିଲୁ ବେମାଳଙ୍କର ତିରାର୍ଜ ଗୋ
ଖକରିବାର ଉଚ୍ଚତ ଲୁହେ ବାମାର୍ଜ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ବକାରେ ଜୀବନକୁ ମାତ୍ର ପରି ଭ୍ୟାଳ କରିବାରେ

ଏହି ଜୀବନଯାତ୍ରରେ ଏକଷ୍ଟାବ୍ଦୀ କେବଳ
କଲେ ନୁହିଲ ସେଇ ଏହି ତିତି କୃତ ସ୍ମୃତି
କରେ ସୁଖବଳକ୍ଷେମ ଅବଶ୍ୟ ଅଭ୍ୟବଧି ଦେବା
ପ୍ରେଡ଼ିମାନେ ଅଭେଗକ୍ଷଣ କରିବେ ନିର୍ମିତ
କରୁଥାଏ ଏ ବ୍ୟାହ ସେମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗରେ ସଂଘା
ତୋର ଜାବକର ଶୈଖନମ୍ବୁ ପର୍ବାନ୍ତ ଅହିତ
ଶୟର କଷ୍ଟପରିରେ ପରାଶତ କରିବିଲ ଆଜି
ସିବ କାହିଁ ଅଛନକ ରୋଗୀ ଅଭ୍ୟବଧି ଲାଗୁ
କରି ପ୍ରପଂଥାପଦମାନ ଦେଇଅଛି ତେ ସମ୍ମା
ଅଭିନନ୍ଦରେ ଯୁଦ୍ଧକାବାରେ ପ୍ରକରତ ଦେଇବ
କଲାକାରୀ ଅବଶ୍ୟକୋଳ କମ୍ପରେ ବକଳିବେ
ଏ, ତେ, ସବ କମାନିବାରେ ଏବ କଟକ
ଦରବାବକାର ପ୍ରେରିତକମାନଙ୍କ ସୁନ୍ଦରାଲୟରେ
ଏହି ଜୀବନ କିମ୍ବୁ ଦେଇଥାଏ । ମନ୍ଦିର ଏକହି
କୁ ୩୫ ମାଠ ସଲଜା ଓ ଚାକର୍ଷଣୀ ସମ୍ମା

କାଳେ ଯେହି ନିର୍ମଳତାପିକା ସହିତ କଟକ ଦରଶାତତୀରେ ବିଜେ
ଶୈଖିଂବିରାଜଙ୍କ ସମ୍ବାଲ୍ୟରେ ୧୦୦ ଟ ଦରଶାତିରେ ହେଉ

ଜୁନ ୧୯ ମେ
ସେୟାର୍ଡ୍ ମେ

ଅ ୧୯ ଦିନ ମହେ ମାର୍ଗ ସଂକଳନ, ପାତା। ମାର୍ଗ କାଳି ଏଥିରେ ବାଲ ଶବ୍ଦରେ

ଅଗ୍ରମ ବାରିକ ମୂଲ୍ୟ ଟ ୩୫
ପାତାକେଟ୍ ଟ ୨୫

ବିଜ୍ଞାପନ ।

ଡେସ୍ଟ୍ରିକ୍

ସେୟାର୍ଡ୍ ମେ

ନିତନ ପଞ୍ଜିକା ।

କଟକ ପ୍ରଦିଂକଙ୍ଗାଳର ସମ୍ବଲପୁରେ ପୁଣ୍ୟ-
ପ୍ରାୟ ଶପା ହୋଇ ବିଜ୍ଞୟ ହେଉଥିଲା ।
ମୂଲ୍ୟ ଟ ୩୦/ ଜାତମନସ୍ତଳ ଟ ୩୦/
ଶୈଖପାତି ଖଣ୍ଡକୁ ଟ ୩୦/ ଜାତମନସ୍ତଳ ଟ ୩୦୭

ଗରମାସ ତା ୧୯ ରିକରେ ଏଠା ରେହେ-
କଣା ବାକବାହିବ୍ୟାକପୁର ପରିଷାର ବିଭବର
ହୋଇଥିଲା । ବଳେକୁର ସାହେବଙ୍କ ମେନ
ହରାପରି ଅସକ ଗୁରୁଗ କରିପୁଲେ ପରିଷାର-
ହରାପରି ପଢାଇ ଏ ୫ ଟା ସମୟରେ ହୋଇ-
ଥିଲା ମୂଲ୍ୟ ଅବସ୍ଥା ମନ କୁଳେ ଓହିର୍ଭିତ୍ତି-
ପଳ ଉତ୍ସମ ହେଉଥିଲା । ଶୀର୍ଷକା ପାଦ୍ୟ
ବୁଝାଇ ହେବ ।

ଏଥର ଦୋଳକୁଟୀ ରିପ୍ ବିତେଶରେ
ଦିନ ପ୍ରକାର ଦୋଇଥିଲା । ରବିବାର ଛତା
ବିଦାନର ୫ ଦିନ, କମ୍ପ୍ଲିକ୍ ଏ ଦିନ କେନେ-
କୁଥୁ ଥିଲା ବନ ହୋଇଥିଲା । ପ୍ରକାର୍ଷ
ବିଦାନର ୧୦ତି ଅନ୍ତରାଳ ବିତେଶ ଶତକ

ବନ ହୋଇଥାଏ । ଶୁଣ୍ମାଦିବସ ରବିବାର
ପଢ଼ିବାରୁ ଚୌଣ୍ଟି ଦାନମ ରବିବାରକୁ ଶତ
ନ ଦିନ କୁଟୀଦେଲେ ହେଉଥିବା ରବିବାରକୁ
ଦେବ ଏହାଦେଲେ । ଏଥରେ ସାଧାପେଣ୍ଠା
କଲେନ୍ଦ୍ରବନର କାହାରୁଥା ।

ଆମ୍ବାନବର ମାନମାୟ କରିବନାକ ଶ୍ରୀପୁରୁ
ଶ୍ରୀନବ ସାହେବ କେତେବୀର ଘେଷୁଗନରେ
ଭୋଲାନବର ଗମନ କରିବେ । ସେଠାରେ
ଦେଇବ ସେବନ ମୋକଦ୍ଦମା ବିଶ୍ୱ
ବରିବେ । ଅମ୍ବେମାନେ ଶୁଣିବୁ ସାହେବ
ମହୋଦୟ ବର୍ତ୍ତମାନ କୁଳ ବିନମାରର ହଟା
କୁହଳ କର ବଳତ ଗମନ କରୁଥିଲୁ । ଏ
ସେଠାରୁ ଘେର ଅସି ଅନ୍ତରକ ପରେ ଓଡ଼ିଶା
ଧ୍ୟାନ କରିବେ । ଶ୍ରୀପୁରୁ ଟାନନବ ସାହେବଙ୍କ
ଅଗମନରେ ଡେଣାବାସୀ ସୁଖୀ ଥିଲେ ଜାବର
ଅନୁଭବ ରହିବା କଥା ଏ ଏତେ ଆଶ୍ରମ କୁଟୀ
ଦେଇ କଲେନ୍ଦ୍ର ଯିବା ଶୁଣି ଅମ୍ବେମାନେ କହ
ଦୁଃଖିତ ହେଲୁ । ପାହେବ ମହୋଦୟ ବାସ୍ତ-
ବିବ ଓଡ଼ିଶାକ ହିତାକାରୀ ଏ ତାତାରୁ
ଡେଇଥାଏନାକେ ଅନେକ ଅଗ୍ରହୀ ହୁଅଛନ୍ତି ।
ଅମ୍ବେମାନେ ଏହାକୁ ଦରିଦ୍ରବାକୁ ଅଦେ
ଲଜା କ କରୁଣ ଏ ଅଗ୍ରହୀ କରୁ ଏହାକ ଓଡ଼ିଶା
ଧ୍ୟାନ କରିବା କଥା ଅମ୍ବୁଦ୍ଧ ହେବ ।

ଆକାଶ ପଦିକୁ ବେଗ ଚରୁଦିଗରେ
ବ୍ୟାପିଅଛି ଇଂରାଜରେ ଏହାକୁ ଲନ୍ଧନ ଏଥା
କହନ୍ତି କୁଠା ସଙ୍ଗେ କାଶ ହେଉଥିଲା କୁଠା
ହୁଲକିନବିଜରେ କୁଠା ଯାଇଥିଲୁ କୁଠା କାଶ
ଅନେବଦକ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରହିଥିଲା । କୌଣସିଥି
ଠାରେ ଏ ବେଗ ମାର୍ଗକୁ ଦେଇଥିଲା ।
ଏଥୁପରେ ବସନ୍ତ, ଦାଢ଼ିପୁରୀ ଓ ମିଳମିଳା
ବେଗର ମଧ୍ୟ ପ୍ରକାର ବିଶେଷ ହୋଇଥିବାର
ବସନ୍ତ ମିଳଥିଲା । ମୋଦିପଲର ଠାବେ
କୁଠାଠା ମଧ୍ୟ ରୋବକୁ ନଷ୍ଟ କରିବାକୁ
ପାତୁ ଲାହୁ । ଏଥରିପରେ ଖାଦ୍ୟଦ୍ୱାଦ୍ୱାର କାର
ତଥା ଥାବାକୁ ଲୋବକର କଷ୍ଟକରିବାର ପାଇବା
ବର୍ଷାଧିଜେ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦେଖା କାହିଁ । ଆମ
ଯାହା କିଶେଷ ପରମାଣୁରେ ବର୍ତ୍ତକଥିଲା କାରୁ
କୁତୁକୁଟୀ ଅଧିକାଂଶ ନଷ୍ଟ କରିଥିଲା । ଯାହା
ବାଲ ଥିଲା ତାହା ଟାଣାରେ ଯୋଗେ ଶୁଣି
ଥିଲା ପଢ଼ିଥିଲା । ଲୋବେ ଏ ରାତରିପ୍ରାତିରେ
ଯେ ବିପରୀ କଲାବ ହେବେ ଅମ୍ବେମାନେ ରହି
ଠିକ କର ପାର ନାହିଁ । ଫଳଗା ବଢ଼ି ତାମିଳ
ସମୟ ଉପସ୍ଥିତ । ଥିବ ଦିନରଙ୍କ ଲଜା ।

ପରିଲେବିଗତ ବାଲବେତ୍ର ନହାବାକା
ଅସନ୍ତ ସମଚନ୍ଦ୍ର ଲୁବର ଦରିଦ୍ରବା ସବୁପ-
ରହିଥାଏ, ଶୁନରାଗବା ଓ ମଳ୍ଲୁକୁଣ୍ଡଳ ପ୍ରକାର
ଧର୍ମଗୁରୁମାନ ପ୍ରତିରେ ଅର୍ପିତ ସମ୍ମୁଦ୍ର
ବସନ୍ତ ଏ କରିବା କରି ଡେଣାକ ପ୍ରଦେଶରେ

ଶ୍ରୀ ହନୁମ ଗୁରୁରେ ମୁଖ୍ୟ ତିବ୍ବ ରକ୍ଷିତାର
ଅଛନ୍ତି । ଏତିଭିନ୍ନ ମହାବିଜ୍ଞାନ ଅବେଳା ସାଧା-
ରଗ ହିତକର କାର୍ଯ୍ୟରେ ଦୂର୍ଧାତ ଓ ସାହାଯ୍ୟ
ପ୍ରବାଳ କରୁଥିଲେ । ଅଭ୍ୟନ୍ତର ଦୂର୍ଧାର ବିଷୟ
ସେ ମହାବିଜ୍ଞାନ ମୂର୍ଚ୍ଛରେ ତେଣୁଗାର ହମ୍ବାଦ-
ପତ୍ରମନଙ୍କ ବି ଜଳ କେବଳ ଦୂର୍ଧା ପ୍ରକାଶ କର
ଜାହାନ୍ତି ବା ତାଙ୍କର ବିବଦ୍ଧବ୍ୟଥିତ ପରିବା-
ରବର୍ଗଙ୍କ ସହିତ ସହାନୁଭୂତ ପ୍ରକାଶ କର
ନାହାନ୍ତି । ତେଣୁଗାର ସାଧାରଣସଙ୍ଗ ଓ ଧର୍ମ-
ସମ୍ବନ୍ଧମାନଙ୍କର ଏ ବିଷୟରେ ଭିନ୍ନାବ୍ୟ ଦୃଷ୍ଟି-
ବୀପ୍ତ ଅଟେ । ମହାବିଦ୍ୟାର ମୂର୍ଚ୍ଛ ଦୂର୍ଧାରେ
ଲୋକେ ତାଙ୍କର ବିହେଦକଳିତ ଅନ୍ତର ଓ
ତାଙ୍କର ମହାବୁ ବିଶେଷରୂପେ ହୃଦଗମ କର
ପ୍ରକାଶିତକର ଗାହା ବ୍ୟକ୍ତ ବିବାହ ସମ୍ବନ୍ଧ
କିମ୍ବମ ଅଟଇ । ତେଣୁ ଏ ନିୟମ ଅବ୍ୟ ଶିଷ୍ଟ
କର ନାହିଁ । ଦୂର୍ଧାର ବିଷୟ ଅଟଇ । ମହାବ
ଲୋକର ଅନ୍ତର କରକା ଓ ଜ୍ଞାନକାର ପ୍ରକାଶ
ଦୂର୍ଧାପା ପ୍ରକାଶ କରିବା ମନୁଷ୍ୟର ଅବଶ୍ୟ
କର୍ତ୍ତବ୍ୟ । ଲୌଣ୍ୟ ଦେଇଲ ଜଳେ ମହା-
ବିଦ୍ୟାର ମୂର୍ଚ୍ଛ କି କେହି ଦେଇଲ ସମସ୍ତ
ଲୋକମାନଙ୍କ ପନ୍ଥରେ ଦୁଇର କହେ ?

ଏହାପୁଣ୍ଡ ଶନିବାର ଶୁମେରରେ କେନ୍ଦ୍ରରେ
ମହାବାଜା ଗୟ ନନ୍ଦବିଶେଷ ଦାସ ବାହାଦୁର
ଓ ଓହଲ ବାବୁ ମଧ୍ୟୁଦଳ ଦାସ ଓ ଅନ୍ୟ
ହେତେକଙ୍କ ଲେବ ସହିତରେ କେନ୍ଦ୍ରର ସାମାଜିକ
ବଳେ । ପ୍ରାୟ ନର୍ଧବ ଘରେ ଗୋଟାଏ ପ୍ରକାଶ
ଗୋଲମାଳ ଦୂରରେ ସମ୍ବଲିଯାଇ ଜମକ କରି-
ବାବେ ପ୍ରକାମାଳଙ୍କ ସହିତ ମହାବକାଙ୍କର
ପୁନର୍ମେଳଳ ଦୃଶ୍ୟ ଅବଶ୍ୟ ଘୋରନ୍ତାଗ୍ରୀ ହୋଇ-
ଥିବ । ମହାବକାଙ୍କା ଅନ୍ତରେ ମୂଳମରେ ଉପଚ୍ରିତ
ଦେବା ସମୟରେ ସେଠା ତୁମ୍ଭୀମାନେ ମୁଣ୍ଡ
ଦିନ ଗୋଲମାଳର ଅଭିଷ ଦର୍ଶାଇଥିଲେ ଓ
ଜନୋବନ୍ଦୀ ନିବାରଣ ନିମନ୍ତେ ଯିଦି ବର-
ସୁଲେ କିନ୍ତୁ ସେ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟରେ ମହା-
ବକାଙ୍କର ଭୌଗୋପି ଅଧିକାର କି ଧ୍ୱବା
ଦିନଗ୍ରୁ ଓହଲ ବାବୁ ମଧ୍ୟୁଦଳ ଦାସ ସେମାନଙ୍କ
କହି ଶାନ୍ତିଲା ପ୍ରଦାନ କରିବାରୁ ଓ ବୟସ
କନ୍ଦରିଗୋପିଦାସବାହାଦୁରକଞ୍ଚକ୍ଷାପ କନ୍ଦରିଗୁ
ଦେବାର ବୃଦ୍ଧିପାଇଲାରୁ ତୁମ୍ଭୀମାନେ ଶାନ୍ତ
ହେଲେ । ବୋଧ କୁଏ ମହାବକା ଉତ୍ତର ମଧ୍ୟରେ
କହ ମୂଳମରେ ସହୃଦୟକେ । କେନ୍ଦ୍ରରକ

ଦଲ ମନ୍ଦର ଦାୟୀ ବାବୁ ମଧୁତବ ଦାସ ।
ଗାନ୍ଧି ଓକଳଇପଣରେ ମହାରଜା ପୁନର୍ବୟ
ବଜ୍ୟପ୍ରାୟ ଦେଲେ ଓ ଗାନ୍ଧି ବାବ୍ୟାକୁ-
ଥାରେ ଦୂର୍ମାନ୍ତ ମହାରଜାଙ୍କୁ ଘେରାବଲେ ।
ବାବୁ ମହୋବୟ ମହାରଜାବାଠାରୁ ପୁରସ୍କାର
ପ୍ରଦୂଷ ଦରେ ଦାତ ପାଇ ଅଛନ୍ତି ।

ବିଟକ ମିରୁଦ୍ଧୀ-ଲିଟାର ତେବେହିୟୁକ୍ତ
ବାହୁ କରସିବରଣ ନିତ୍ୟ ସଂଶୋଧ ହୋଇ-
ଅଛିନ୍ତି । ଜାନ୍ମପ୍ରତି ଦୂରଗୋଟି ଦୋଷ ଆବେ-
ଦିତ ହେଉଥିଛି । ୯୫ ବିଟକ କଲେକ୍ଟର
ମିରୁଦ୍ଧୀଲିଟାର ଦଖଳରେ ଥିବା ଆସନ୍ନାଳ
ତମିର ଉପକ ନିମନ୍ତେ ପ୍ରାୟ ଛମାତ ଦେବ
ପଢ଼ ଲେଖିଥିଲେ ମାତ୍ର ତେବେହିୟୁକ୍ତ ଏ ବିଷ-
ୟରେ ଦେଲା ଦର୍ଶାଇଅଛନ୍ତି; ୨୩ ପ୍ରାୟ
ଛବିର୍ଦ୍ଦିଶ ଦେବ ସିରଲବୋର୍ଡ ସେତ୍ତ ପ୍ରଶନ୍ତ
ଦେବାର ପ୍ରସ୍ତାବ ଧାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଥିଲା କିନ୍ତୁ କାର୍ଯ୍ୟ-
ରେ ଅରଜନ ଦେବାକୁ ନାହିଁ । ସେଥିର ପ୍ରାଚ
ତ ଉଚ୍ଚିମେଟ ପ୍ରମୁଖ ହୋଇଅଛି । ଏହି ମୁନ-
ମୟରେ ବାଜିଦିଲାର ଦେବବୁକ ଥିଲା । ମାତ୍ର
ଉତ୍ତର ଦେବାକୁହକୁ କୋଠା କରିବା ନିମନ୍ତେ
ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇ କୋଠା ପ୍ରମୁଖ ଅନେକଦୂର
ଦେବରଙ୍ଗଲ ପରେ ଭାଇସ୍ତବେୟାରମାଳ ଶୁଣିଲେ
ସିରଲବୋର୍ଡ ସେତ୍ତମଧ୍ୟର ପ୍ରାନରେ ତୋଠା
ନିର୍ମିଶବରହାକୁ ଅନନ୍ତ ଦିଆଯାଇଅଛି । ଏହି
ଦୂରଦେବରେ କରସିବ 'ବାହୁ ସଂଶୋଧ
ହୋଇଅଛନ୍ତି । ପ୍ରଥମଟ କେବଳ ଶିଥିଲାର
ଏବ ଦୃଶ୍ୟଟି ଦେଲା । ଶାନ୍ତିତେଥିରମାନ
ଅନୁମତିରେ ଦସ୍ତଖତ କରିବାୟମୟରେ ତିବିନ୍
ଦେଇଥିଲେ ଦୃଶ୍ୟଟି ଘଟି ନ ଆନ୍ତା । କିମ
ସେ ରାଜ ରେଖିଥିଲେ ତୃତୀ ଶାନ୍ତି ଧରିପାର
ଆନ୍ତେ । ପ୍ରଥମଟ୍ଟିଙ୍କ କାହାର ବେଳେହିଦେ
ଦୋଷ ଆମ୍ରମାଳେ କହ ନ ପାରୁ । ମା
ଏହି ଦୋଷ ସକାଗେ ସମ୍ପଦ୍ୟପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, କାହାର
କାହା କୁହା ଯାଉ ନାହିଁ । ଅଛିର ମଜାରକଥ
ସଂଶୋଧ ଅନସ୍ତାରେ ତେବେହିୟୁକ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟକିମନଟେ
ଭାଇସ୍ କେଯାରମାଳ ବାହୁଦୂର କୋଟି
ଦେଇଅଛନ୍ତି । ଉତ୍ତମମଧ୍ୟରେ ଏ ବାରିମ ନୂହ
ତେବେହିୟୁକ୍ତ ନିର୍ମୟନ କରିବାର ସକ୍ଷି କ
ରୁହି ପର ?

ଏବର୍ଗ ଦୋଳଯାତ୍ରା ପୁଅନ୍ଧର୍ଷରେ ଶେଷ
ହେଲା । ଦୋଳ ହନ୍ତୁର ଅମୋଡ଼କଳକ ଧବି

ଅବେଳ ଦର୍ଶାତ୍ମକରଣ ଚିନ୍ତା ଅନନ୍ତରୁ ସମ୍ପଦରୁ ଥିଲା
ଯୁରେ ଅମୋଦକୁ ଟାଣି ଥଣିଲେ ଟଣା ଟଙ୍କା ଏହାର
ଅମୋଦ ସେବେଦୂର ଦେବାର ସମ୍ବନ୍ଧ ତେବେ
ଦିବ ଦୋଷରୁ । ମୋହରକଥା ଫେରିବ
ଆଜି ସହରରେ ବଡ଼ଲେକମାଳକ ମଧ୍ୟରେ
ସେବର ଅମୋଦ ଦେଉଥିଲ ତାହା ମଧ୍ୟ ଅଛୁଟ
ଦୂର ହୋଇ ଲାଗି । ସହରରେ ଅମୋଦପୁଲ
କଳିବାରକାଟୀଠେ କିଛାରକାରୁ ହିଲିଲଗୁହ ।
ଶକ୍ତିବାଟୀର ମଳିଲରେ ଜିନପାର ବନୋ-
ବସ୍ତୁ ଦେଉଥିଲ ଓ ଉତ୍ତର ବନୋଦ୍ଧୂରକର୍ଣ୍ଣର
ଥୁଲାପର ବୋଧ ଦେଉଥିଲ । ଦୋଳପୁଣ୍ଡିନା-
ବନ୍ଦରେ ପୂର୍ବପାୟ ନୃତ୍ୟଗୀତାବ କି ହୋଇ
ଥୁଏଟର ଅଭିନ୍ୟା ଥୁଏଟର ଅଭିନ୍ୟା ଶ୍ରେଷ୍ଠତତ୍ତ୍ଵ
କିନ୍ତୁ ଦୋର ପକରେ ଥୁଏଟର ଅଭିନ୍ୟା ଶାଥା-
ରଜକୁ ଅଭ୍ୟାସ । ବୋଧ ହୋଇଥିଲ । କାରାର
ଥୁଏଟର ପାଇଁ ଲକ୍ଷ୍ୟତା ଅବଶ୍ୟକ କିନ୍ତୁ ହୋଇ
ତତ୍ତ୍ଵପଦ୍ଧତି ବନୋଦ୍ଧୂର ମଧ୍ୟ କିମ୍ବା ହୋଇ କି
ଥୁଲ ବେଗେକ ଆମଦିଲ କିମ୍ବା ଅଧ୍ୟାରତା
ଅଭିନ୍ୟାରୁ ଫେର ଥୁବିବାକୁ ବୋଲ-
ଥିଲେ । ସେ ଯାହା ଦେଉ ଥୁଏଟରପୁଲ
ଲୋକବର ଉତ୍ସାହ ଦେଖି ଅମେମାଳେ
ସରମାତା ଲବଦଳୁ । କିନ୍ତୁ ଅଭିନ୍ୟା ଅମା-
ପଦ ହୋଇ କି ଥୁବାରୁ ବର୍ଣ୍ଣମାଳେ
ଅଭିନ୍ୟାର ହୋଇ ରହିଗାର କି ଥୁଲେ ।
ବିହାସ କାହାର ସରେ ପୂର୍ବ ପାୟ ମଳିଲର
ହୋଇଥିଲା ମାତ୍ର ବେଢ଼େ ଯମକ ହୋଇ କି
ପାରିଲ ଥୋଲଣ୍ଡିବଳ ପୂର୍ବଚର୍ଚାଠାରୁ ଗଢଳ
ଅନେକ ଡଣା ହୋଇଥିଲ ପଢ଼ିଦିବସପର
ତେବେ କରା ଯାଇ କି ଥୁଲ ।

ବିଷାକ୍ତ-ସର୍ପଦଂଶୁନର ମହୋତ୍ସବ ।
 ଗତସପ୍ରାଦୁର ଏକଦିନ ସମ୍ମିରେ ଏନଙ୍ଗରୁର
 ଲ ବାବୁ ମଧ୍ୟ ଦିନ ବାସର ମୁହଁଯାଳିତ
 ବିଜନ କୁଳୁରକୁ ଗୋଟିଏ ବିଶାକ୍ତର୍ପର୍ଣ୍ଣ
 ଗାସର ବୋଲି ଅଳ୍ପମିଳ) କଂଶଳ କରି
 ହି କୁଳୁରକୁ ଉତ୍ତରଶାଖା ରହି ଛନ୍ଦାର କରି
 ତଥନ ହୋଇ ପ୍ରାୟ ମି ୫୦ ନିଟ ଯମନ୍ତ୍ର-
 ରେ ବିଷ କୁଳାରେ ମୁଦ୍ରି ଅବଶ୍ରା ପ୍ରାୟ
 ମିଳ । ଜହାର ଜୀବକପରମରେ ସମସ୍ତେ
 ଯତ୍ତ ଦେଲେ । ଗୋଟାଳ ବାବୁ (ଠେଳେ
 ଯାଇଥିବ ବନନ୍ତାଗା) ଅଭିନମରେ ସମାଜ
 ଲ ଗୋଟିଏ ଅଛଳିବିବ ଗୁଣୟନ ଗନ୍ଧ

ବେହ ମୁଠ ପ୍ରାୟ ପଣ୍ଡିତଙ୍କ ପ୍ରଦୟୋଗ ବଲେ ।
କନ୍ଦମା ସେ କଣ୍ଠେଜୀ ମୁକୁରିଟି ସଞ୍ଚା ପ୍ରାୟ
ହୋଇ ଅବେଳ୍ୟ-ଲବ ବଲେ । ପ୍ରାୟ ଛ ବଧା
ପରେ ପୂର୍ବାୟ କୁମର ଦରବାର ସନ୍ଧମ
ଦେଲେ । ସେ ଘଟଳାକୁ ଏହା ପଢ଼ିଥ ଦେଲେ
ଯେ ଏହି ଅବେଳ୍ୟ ମନ୍ଦୀରର ପ୍ରଦୟୋଗ କରି
ହୋଇ ନ ଥିଲେ ନିଃସନ୍ଦେହରେ କୁକୁରିଟି
ମର ପଢ଼ିଥାନ୍ତା ।

ଦୂରପରେକୁ ଗଦକୁ ବେଳନ୍ତର ମହାବିଜ୍ଞା
ବାବୁ ମହାବସ୍ତୁକୁ ଏ ଲଗଭରେ ଥିବା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ପ୍ରଦାକ କରିଥିଲେ । ମହାବିଜ୍ଞା ବେଳନ୍ତର
ଏହି ପରାର୍ଥର ସାଧାରଣ ଶୁଣ ଅଛି ଓ
ଏବା ସୁଚନ୍ତରେ ପ୍ରମାଣିତ ହେବ ପ୍ରଥମଙ୍କଃ
ଏହି ଗଦକୁ ଧେପଣ କରି ଦିନଶିଖାୟ ବେଗିଲୁ
କୁଆଇଲେ ବିଶ୍ଵବାମୁଦ୍ରା, କୁକୁର କାମୁଦ୍ରା ଓ
ମହାନ୍ ବିଶ୍ଵାନ୍ତ ସର୍ବକାମୁଦ୍ରା ଅଛିଲମରେ
ଅବେଗ୍ୟ ହୁଏ । ଦୂରପରେ ଏହି ଗଦକୁ
ପାଇବର୍ଷ ବା ଉତୋତ୍ତର ସମୟ ଶୁଣ କରିବରେ
ଦାକ୍ତରେ ରଖି ଉତ୍ତପରେ ବୈପଣ କଲେ ସୁଦା
ସାଧାରଣ ଭରିବ ପ୍ରାୟ ଅକୁର ଓ ପଢ଼ ଜାର
ହୁଏ । ଚନ୍ଦ୍ରପଥଃ ଏହାର ଗନ୍ଧ ଯେତେବୁରୁ
ଅର୍ପିଲୁ ସଜ୍ଜାର ହୁଏ କହି ମଧ୍ୟରେ ଶୌ-
ଶୁଣି ବିଶ୍ଵାନ୍ତସର୍ପ ଗବାୟାତ କର ପାରେ
ଜାହି । ଏହି ପରାର୍ଥର ଯେତେବୁ ଅଳ୍ପଧ୍ୟ
ଶୁଣ ଅଛି ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଏହି କଳିଗୋଟିଏ
ଧର୍ମୋତ୍ସ୍ଥ ଓ ମାତ୍ରକାହି ପ୍ରତି ଗୋଟିଏ
ମହୋପକାର ନିଷ୍ଠ ପ୍ରୟୋଜନୀୟ ପରାର୍ଥ
ବୋଲି ହେଲେ ଥର୍ବ୍ୟକି ହେବ କାହିଁ ।
ଏହା ଯେ ସର୍ବଦିନକୁଠର ରହିଏ ଏକ ଟ୍ୟ,
ଅଧ୍ୟାତ୍ମର ଥିଲୁ ପ୍ରଜାବାର ଜାହା ସମ୍ମର୍ମିତୁପେ
କୁଗର ଲାଭିବ ଘରକାରୁ ପ୍ରମାଣିତ ହେବାକୁ ।

ଏପରି ବହୁମୂଳ୍ୟବାନ୍ ଓ ଅସାଧ୍ୟବିଶ୍ୱାସକୁ ଲୁଣ-
ଶାତପଦାର୍ଥ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଲୋକଙ୍କ ବରେ ରହି-
ଥିଲା ।

ପୁରୁଷ ମାଳିବର ଶ୍ରେଷ୍ଠକର୍ତ୍ତା ।

ମାନ୍ୟବର ଶେଷକଟ ଗତ ତେଣା କମ୍ପୁସ୍-
ମୟରେ ପୁଣ୍ୟ ମିଳିବିପାଇଛାଇବୁ ଉପସନ୍ଧୁ
ଦିଶାପ୍ରଦାତ ହର ଯାଇଅଛନ୍ତି ! ପୁଣ୍ୟର
ସାହୁଭ୍ୟନ୍ଦିର ଭାଗୀୟ ଚରଣ ଜାମାଇ ସେ-
ପ୍ରାତକୁ ଯିବାର କେତେ ଜନେଷ ଥିଲ ଏବଂ
ଏଥୁପାର ପୁଣ୍ୟ ମିଳିବିପାଇଛାଇର ବାର୍ତ୍ତପୁଣ୍ୟର
ଜୀବନର କଷେଷ ଦୃଷ୍ଟି ଥିଲ । ନିତିକିପିଲ-

କମ୍ପ୍ୟୁଟରମାତ୍ର ତାହାକୁ ଯେଉଁ ଅଭିନନ୍ଦନ ପଢ଼ି
ପ୍ରଦାଳ କଲେ ତହିଁବେ ଲେଖିଥିଲେ କ
ଧର୍ମବିଜ୍ଞାନ ସମ୍ବନ୍ଧର ଏବଂ ଅର୍ଥର ଅଭିନ-
ନ୍ଦନରେ ସେମାନେ ଅନ୍ତେକୁ ପ୍ରମୋଦିତାଯୁ
ସ୍ଵପ୍ନରୂପାବଳିତ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ସଂଥି-
ତୋର ନାହାନ୍ତି ଏବଂ ଏଗିବ ବଧାରିଷ୍ଠାଣୀ
ଓ ଜିଜ୍ଞାବୋର୍ଧରୁ ସାବାଧ ପାଇବାର ବନ୍ଦୋ-
କସ୍ତ ହେଉଥିବାକୁ ଅଧିକର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ

ଦୂରସା କରନ୍ତି । ମନ୍ତ୍ରବର ସ୍ଥେତୁଳୟ ତହିଁର
ଧୀର୍ଘ ଉତ୍ତରପ୍ରଦାତା କର ସେମାନଙ୍କର ଅନେକ
ଶୁଣି ଦେଖାଇ ଦେଲେ ଏକ ଦିକ୍ଷାକ୍ଷରଣକୁ
ସାବଧାନ ନ ଦେଲେ ମେଲ୍ଲକୁଷିପାଲିଙ୍ଗ ଭାତାର-
ଦେବାର କହିଲେ । ସେହି ଉତ୍ତରର ସମେତ
ମର୍ମ ଅମ୍ବାଜେ ନମ୍ବେ ପ୍ରକାଶ କଲୁଁ । ସଥା,
ଆପଣମାନେ ଅମ୍ବର ସମାଦରସାହେ
ବର୍ତ୍ତମାନ ଏହିତ ହୋଇ ଅଭିନନ୍ଦପଢ଼ୁ
ପ୍ରଦାତା କଲେ । ଏବେବେଳେ ଆମେ ସେବେ
ଏପରି ଉତ୍ତର ଦେଇଥାରିଲୁ ସେ ତହିଁରେ
ପରାମରରେ ସୁଖୀ ହୁଅନ୍ତି ତାହା ହେଲେ ବଡ଼
ବଲବଥା ହୁଅନ୍ତା । ମାତ୍ର ସରବାର କାର୍ଯ୍ୟ
ଏହି ଆପଣମାନଙ୍କ ହିତର ଯନ୍ତ୍ରବ୍ୟଥରେ ଅପ୍ରକାଶିତ
ମାନଙ୍କ ଶୁଣି ଦେଖାଇଦେଖାଇ ବାଧା ହୋ-
ଇଥିଁ ଧର୍ମଦିଵିତିର ବାଧାର କଥା ଆପଣମାନେ
ପାହା କହିଥିଲୁଛି ଅମ୍ବେ ତାହା ବଲମ୍ବନ ଦୁଇ-
ପାର୍ବୁଁ । ଧର୍ମଦିଵିତରେ ବସୁଶେଷ ବନ୍ଧୁବା
ଆପଣମାନଙ୍କର ଜୀବିତ ଲୁହେ ଏହି ସରବାର
ମଧ୍ୟ ତାହା ବିରବେ ନାହିଁ କିମ୍ବା କହାଇଲୁ
ପ୍ରସମର୍ତ୍ତ ଦେବତା ନାହିଁ । ମାତ୍ର ମିତିଦୟାନ-
ଟିର କାର୍ଯ୍ୟକଷାମର ଅନ୍ତକ କିମ୍ବୟ ଏହି
ସହିଁରେ ଧର୍ମଗ୍ରବର ସମଜ ନାହିଁ । ସେବେ
କାର୍ଯ୍ୟରେ ଉତ୍ସର୍ଗ ଦେବାର ଅମ୍ବେ ଅଳକେବା

କଳୁଅଛି । ଅପରମାନେ ଅର୍ଥର ଅଗ୍ରଦକ୍ଷ
କହୁଅଛନ୍ତି ମାତ୍ର ଅମ୍ଭେ ଦେଖୁଅଛୁ ସେ ଏହି
କର୍ଷର ଗତ ତିନି ତେମାରିକ ଆଜିଏ
ଟ ୧୯୦୦୯ ବ୍ୟାମଶବୁ ପ୍ରାୟ ଟ ୧୯୮୦୦୯
ବୀ ବାବୀ ପଢିଅଛି । ଅପରାର ଧାର୍ମିଣୀ ଆ
ଦାୟ କରିବାକୁ ସେପ୍ରଳେ ଆଲସ୍ୟ କରୁଅଛି
ସେପ୍ରଳେ ଅଳ୍ୟାଦାୟର ବିଥା କହିଲେ କି
ହେବ । ପ୍ରତିକର ବିନୋଦସ୍ଥ ସଙ୍ଗ ୧୦୦୦
ସାଲରେ ହୋଇଥିବାରୁ ସଙ୍ଗ ୧୫୫ ସାଲ
କରେ କୃତି ବିନୋଦସ୍ଥର ସମୟ ହେବ ମାତ୍ର
ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଜଣେ କମିଶୁରସ୍ତବା ବାନ ବିନୋଦ
ବୟ କାର୍ଯ୍ୟ ସେପ୍ତମେ କରାନ ଅଭିନମ

ନରେ ଦେଖିଥାବୁ ସେ ଶିକ୍ଷବସ୍ତୁରେ ଲାପା-
ମାଟେ ଅର୍ଥବଳୀ ଦେବୁଥାବୁ । ଡେଣ୍ଡିଆ ଶିକ୍ଷ-
ବସ୍ତୁର ପଞ୍ଚହୃଦିତ୍ତରୁ ଏଥର ଉପରୁ
ଅପରାମାନକ କରୁ ନାହାନ୍ତି । ଡେଣ୍ଡିଆର ସମୟ
ସରବାଧ କାର୍ଯ୍ୟ ତେବେମୂଳାନେ ଥାରନେ ଅମେ-
ସ୍ତ୍ରୀ ଦେବୁ ଏକ ଡେଣ୍ଡିଆର ବମିଶ୍ଵର ଟେଲକା
ଥାହେବଜର ମଧ୍ୟ ସେହି ଲାହା ମାତ୍ର ଏବେ
ଲୋକମାନଙ୍କ ଯୋଗ୍ୟ ତ ହେଲେ ଉର୍ଧ୍ଵଦୟ-

ନେବେଥରେ ବିଦେଶୀଧଳ୍କ ଛୟକୁ କରିବାକୁ
ଲାଗୁ ହେବୁ । ଅତିଏକ' ପିଣ୍ଡାର ସୁବନୋବସ୍ତୁ
କରିବା ଅବଶ୍ୟକ ଆମ୍ବେ ଲଗର ଦୂରି ହେଉଥିଲୁ
ସେ କର୍ଦ୍ଦିମାନଙ୍କ ବାଟରୁ ଦହ ଶାରୀରି
ଏହାରୁ କାତିଆଜେ ରହିବା ଲୁଚିଗା । କର୍ଦ୍ଦିମାନ
ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ ହେଲେ ଏହାରୁ ରହିବ କାହିଁ
ଏବ ମଲାପଣୀ ପଞ୍ଚାରର ବ୍ୟୟ କରିବାକାନ-
ମାନେ ଚାହିଁବେ । ଷକଦାତନିମିତ୍ତ ଗୋଟିଏ
ଚର୍ଚାରୁ ଓ ଝଟଦେବାଲୁ ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟଙ୍କ
ତାବଦରେ ହୋଇଲା କିନ୍ତୁ ସେ ପ୍ରାଣକୁ-
ରାତ ଦେବାରିରୁ ରହୁର ବ୍ୟବହାର କେବଳ
କାହିଁ । ଏମରୁ କିନାର ବଥା । ପଦିତ ପୁରୁ-
ଶମାନ କରେଇବି ଯେତିଗଲା ପରିଷର କରି-
ବାର କୌଣସି ଦୃଷ୍ୟ ଦୋଇ କାହିଁ । ଗ୍ରୂବେ
ଏହାର ମୋଖ୍ୟ ଅପରିଷର ପୁରୁଶଙ୍କା
ଦେଖାଇଦେବା 'ମାହିକେ ସେଠାର କଣେ
ମହନ୍ତ ପରିଷର କରିବ ଦେଲା । ଏଠାରେ
ମହନ୍ତରୁଙ୍କର ଅଛିବ କାହିଁ ଓ ଯଳି କେହି କି
କଲେ ନିରବିଶ୍ଵାସକା କରିବାକୁ କାବୁ । ପ୍ରକା-
ର୍ବର୍ଷ ଜଳ କରିଲା ଗଲେ ପୁରୁଶଙ୍କାମାନ ଦ୍ୟ-
ଅଶ୍ୟ ପରିଷର ରହିବ । ଅପଣମାନେ କାର୍ଯ୍ୟ
କି କଲେ ଆମ୍ବେ ଅରଜିର ଧ୍ୟା ଗତାଗ୍ରୁହ ଓ ଗତ
ସା ଅନୁଷ୍ଠାରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବୁ' ମାତ୍ର ତହିଁ କଲେ
ସେ ଅପଣମାନେ ଅପଣା ତେଅରମାନଙ୍କ
ଭସ୍ତୁପା ଦେବାକାରିତା ପରମର୍ଦ୍ଦ ଦେଇନ୍ତି ଏବଂ
ଯେ କାର୍ଯ୍ୟ କଲେ କଲେ ଜଣେ ଯୋଗ୍ୟକ୍ଷେ-
ତ୍ରି ଛୟକୁ କରିବେ । ଏଠାର ତାକୁର
ଜଣେ ଯୋଗ୍ୟକ୍ଷେତ୍ର ଅଟନ୍ତି । ପରିଷରରେ
ଆମ୍ବେ କିନ୍ତୁ ଅଛି ସ ଧାମାୟ ଜଳ ମନ ଥିଲେ
ସାହିତ୍ୟର ଏଠ ଜାବ୍ୟ ଓ ଜଳର ଅସଥା କବନ-
ହାରରେ ମୟପଡ଼ନ୍ତି । ତହିଁରର ସୁରଖପ୍ରତ୍ଯେ
ଓ ତାକୁରଙ୍କାନ ପ୍ରାପନକାର ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରାପନ
କଷର ଦୃଷ୍ୟ ଦେଇଅଛି । ଏପରି ଆମ୍ବେ

ନହା ଅଛି ଯେ ମୁଦ୍ରଣଶୀ ଏକ ଚିପମାନଙ୍କର
କଳ ପଥାରୀ କବିତାରୁଁ ଏବଂ ଆବଶ୍ୟକ
ହେଲେ ଭଲଭଲର କୁଠ ଅଛି କେତେଗୁଡ଼ିଏ
ଖୋଲାଇ ଦୟାମିବ । ବିଜେଷ ଚେଷ୍ଟା ବଲେ
ଯାତ୍ରିକ ମୁଦ୍ରା ଅବଶ୍ୟ ନିବାରଣ ହେବ ଏବଂ
କହିର ଖର ବିପେଶକୁପେ ଅପରିମାନକୁ-
ଠାରେ କହିଅଛି ।

ମାନ୍ୟବର ଶେଷକଟ ସାହା ବହିଅଛି
ତାଙ୍କ ଅନ୍ୟାୟ ବୋଲାଯାଇ କି ପାରେ ।
ସେ ନିର୍ଭୁଲିପାଳକର ଦୂରତ ଦୋଷମାଳ
ଦେଖାଇ ଦେଲାଥିଲୁଣ୍ଡି । ଆହା କରୁ ବନ୍ଦେଶ୍ଵର-
କିମାଳେ ଏଥର ଜାଗର୍ତ୍ତ ଦେବେ ।

ସମ୍ବନ୍ଧ-ଶାସନ ।

ସମାଜଶାସନ କବି ସହଜକଥା ନୁହଇ ।
ପର୍ବତୀରେ ପୁଣି ଉପାଳକ ପ୍ରାୟ ବୈଦେଶୀକ
ସଜାନ ଅଧୀଷ୍ଠତା ଥିଲେ ଭାଗ ଅତ୍ତୁଗ ଚଠିଲ
ଦୁଆଇ । ପର୍ବତୀପ୍ରାୟ ବଜା ବଜ-ଦନ ଅନେକବର
ଦିନ୍ୟ ପଞ୍ଜାବ ସମାଜର ଆତ୍ମ-ପାତରେ ହୃଦ୍ୟ-
ଜ୍ଞେଷ୍ଣର କର ଗାବାକୁ ଶାସନ ଉପାରାନ୍ତି
ମାତ୍ର ତେବେଷିତ ସଜା ଭାଗ ଦୁଇଗାରାନେ
ସୂକ୍ତ ଅନେକ ସମୟରେ କୁଦୁରୋଧ କରିବା
ଭାବୁ ଭାବୁ ନୁହଇ । ଏହିହେଉ ଇଂରାଜଙ୍କ
ସଜରୁ ଏହିମନ୍ତ ଭାବରେ ହିନ୍ଦୁବରେ
ରହିଥିଲା । ଏହିରୁ ସମାଜଶାସନର ଭାବ
ଅମୂଳକ ଦେଖିଯ ଲୋକଙ୍କ ଭାଷରେ ପଡ଼ି
ଅଛି । ଯେତେ ପ୍ରଦେଶ ସମାଜ ବା ଜାତିର
ଲୋକେ ଆପଣା^୨ ଜାତି-ଜାତ ପର୍ଯ୍ୟବେଳେ
କର ସମ୍ପୋଦନ କରିବାକୁ ତେଣେ ଆଜି
ଦୁଇପୁଣ୍ୟକାହିଁ ସୁଖକଥା ଏହିବ ଯେ କର-
କର ମାନାସମାଜ ଓ ଜାତିର ଲୋକମାନେ
ଆପଣା^୩ ସମାଜ ବା ଜାତିର ବୋଷମାତ୍ର
ସମ୍ପୋଦନ କରିବାର ଆନ୍ଦୋଳନ ନିରାକାର-
କିନ୍ତୁ । ଆଜି ବଜାଦେଖିବା ଦ୍ୱାରା କହାରେ
ଅକ୍ଷୁଣ୍ଣ ଡେଲିକାର ଏକ ସମୟରେ ପଞ୍ଚାନ୍ତି
ଆପଣ, ମାନୁକ ଏହି ବୋଷମାତ୍ର ନିରାକାର
କା ସମାଜର ଲୋକେ ଜାଗନ୍ତର ହେତେକ
ବୋଷ ଦୂର ଦେଖିବା ମାରି ମନ୍ଦ କରି ଆନ୍ଦୋ-
ଳନ ନିରାକାରମାତ୍ର କାର୍ଯ୍ୟରେ ପଦିଶାତ କହିବାର
କୁଣ୍ଡଳ ଦେଖାଯାଏ । ଏଥିବଜାରର ବିଷ୍ଟ
ଆମ୍ବାଜାତ କହିବ ଦୂର୍ବ୍ୟମାତ୍ର ବା ପାଦଗଢ଼
ଦୂର୍ବ୍ୟମାତ୍ରଙ୍କ ନାଥରେ ଏକବାହୁଦାତା ଦୂର୍ବ୍ୟ

ପ୍ରଥାକ କାରଣ । ଯେବେ ଅମ୍ବାଜଳ ମଧ୍ୟରେ
ଏକବା ପ୍ରତିକରୁପେ ଦୂରମାନ ଥାଇଁ ଯେବେ
କୌଣସି ଗୋଟିଏ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକିମିରୁ
ଆମେମାନେ ଦୃଢ଼ିଷ୍ଠକଲୁ ହୁଅକୁ ତାହା ହେଲେ
ଯେତେ ଗୁରୁତବ କାର୍ଯ୍ୟ ଦେବପତ୍ରକେ
ଆମେମା-କ ସହଜରେ ସାଧକ ବରପାଇନ୍ତି ।
ବୟାହାର ଇଂରାଜ ଗର୍ଭମୁଖୀ ଅମ୍ବାଜଳର
ସାଧକଙ୍କରେ କବାପି ଦ୍ୱାରା କପକେ
ନାହିଁ ଏବଂ ଇଂରାଜ ଗର୍ଭମୁଖୀର ଅଧିକରେ
ଆଲସକା ଆମେମାକେ ଯେବେ ସମାଜ ତା
ଛାତ୍ରଗତ ଦୋଷମାନ ସଂଶୋଧନ କର କି
ପାଇଲୁ ତେବେ ତାହା ଅମ୍ବାଜଳର ଏକାକୀ
ଅତ୍ୱିଷ୍ଵର ଦୋଷ ତୋରିବାରୁ ହେବ । ସମୟେ
ଜାଣାନ୍ତି ଅଳ୍ପମାତ୍ର ଦୋଷମଧ୍ୟରେ କିମାତିନ୍
ନେମିତିକ କିମ୍ବାକରେ ନିଗାତ୍ତ ବହୁବ୍ୟ
ଦେଉଥିବା ବର୍ତ୍ତମାନ ବରତମ୍ଭୁ ସମାଜମା-
ନକ୍ଷତ୍ର କେତେ ମହିନେ ଦୋଷ କୋର ପଡ଼ି-
ଅଛି । ଏହୋବ କିମାତିନ୍ ଅଳ୍ପମାତ୍ର ସମୟେ
ବହୁବ୍ୟ ଅକ୍ଷୟ ଏହି ବେଳୋବ ଦୂର କରିବାକି
କୁଣ୍ଡଳିତାର ଦେବତାଙ୍କ କର ସମସ୍ତ ତାଳିପୁ
ଲେବେ କୁମୁଦ ଅନୋନ୍ତ ଲବାରାତ୍ରିହିନ୍ଦୀ
ଜାନାପ୍ରାଚୀରେ ସମ ହେଲା ବେତେ ବାବୁ
ଦ୍ୟୁ ଦେଉଥିବାରୁ ଗଲେ ତାହିଁ ତାହିଁ । ଅତିରି
ଦେଶର କଥା ଦୂରେ ଆହୁ ଅମ୍ବ ଏହେବିର
ବରତମାନଙ୍କର କିମାତିନ୍ଦିତିକାମର କିମଧ୍ୟ
ବହୁବ୍ୟାଦ ଦୋଷ ନିଗାତରାର୍ଥ ଏହି କିମଦି
କରିବାରେ ଅଳ୍ପକରନ ଦେଲ ତୋଟିଏ ସମ୍ମାନ
ପ୍ରାପିତ ଦୋଷ କେତେ ବାବୁ ଦ୍ୟୁମ୍ୟ ଦୋଷ
ଯାଦରୁ ମାତ୍ର ଏହିବ୍ୟନ୍ ଫଳ କିମ୍ବା ପ୍ରତିରୋଧ
ଦେଲ ନାହିଁ । ସବୁରେ ବ୍ୟାପକତବ ବରତ
କର ପ୍ରସ୍ତାବମାନ ଧାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇ ହେଲା
ଶିଥାରରେତୋ ଲେବେ ତାହା କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ
ଅଭିଭବ କର ସାଥୀ କହାନ୍ତର କରିବାରେ
ଦେଖାଇ ଅଳ୍ପକାହ ଦେଖିଲେ । ମାତ୍ର ଦୂରୁ
ଦିନ ଜାମୁରୁ ବରୁ ଶିଥିଲ ଦୋଷଗଲ । ବହୁ
ମାତ୍ର ଦେଖିମରେ ମୁଣି ପେନ୍ଦିକାରୁ ମେହୁ
କଥା । ସମ୍ଭାବନା ଥାର୍ଥ ହୋଇଥିବା ପ୍ରସାଦ
ମାନ କେଉଁଥିତେ ଦେଖିଗଲ । ଏବେ ଆ
ଦେହ ତାହା ମାତ୍ରବାକୁ ନାହିଁ । ଏଥିର
କାରଣ କିମ୍ବା ? ସମାଜରେ ଏକବି କୁଟେ
ଏହାକିମ୍ବାନ୍ତିରୁ ଏ ପଞ୍ଚର୍ଥରେ ଅମ୍ବାଜଳ

ଗୋଟିଏ ଚକ୍ରମ୍ବର ଆହାର ମୋକଦମ୍ବ ଦଶ
ମହେ ପତଗରୀ । ଏହି ଆହାର ପାଠାଲେ
ଜ୍ଞାନ୍ୟୁତାଳୟ କେନ୍ଦ୍ରେ ଲେବ ଅଧିକା ଜୀ-
ବିରେ ବିବାହ କିମିତ୍ରିବାସରେ ବ୍ୟୁତ ଅନ୍ତରେ
ବନ୍ଦିତ ଏବଂ ଅଗୋଟ୍ରେତରୁଷେ ଅଧିକ ମହିନେ
ଥୁବା ଓ ଉଦ୍‌ବ୍ୟୁତ ଜାଗାଯୁତ ଦେଇବ ମହିନେ
ମନ୍ତ୍ରାମାନକନ୍ଦରାତି ଦେଇଥିଥିବାର ବିବେଚନା
ଦେଇ ପାଦା ଲୟକବରିଗାର୍ଥେ ଆକଷେତ୍ରଜ୍ଞାନ
ମାନ୍ଦବଠାରେ ସଙ୍କ ୧୦୦୦ ମହିନା ଜ୍ଞାନମାନ୍ଦ
ତା ଓ ଉଦ୍‌ବ୍ୟୁତ ଜାଗାଯୁତ ଲେବଦୁଇ ଏବଂ ସଙ୍କ
ଦଲେ ଏହି ସେହି ସଙ୍କରେ ବ୍ୟୁକ୍ତିବିଦ୍ୟା
ଦେଇବାର କାହାପ୍ରକାର ପ୍ରତ୍ୟାବ ଧ୍ୟେ ଦେଇଲା ।
ଉଦ୍‌ବ୍ୟୁତରେ ଏବଂପ୍ରାକ ଏହି କ୍ରେତା କେ
କେହି ଦେଇଯାଇବା ଦେଇବକିମେତ୍ରିବାଦରେ
ଦେଇବ ଜାହିଁ ଏବଂ ଏହାମଧ ଧାର୍ଯ୍ୟିତେଇ ସେ
ଦେଇ ଜ୍ଞାନମର୍ଯ୍ୟର ଦେଇଥିବାର ପ୍ରମାଣ
ଦେଇଲେ ସେ ଜାତିକ ନିବର୍ତ୍ତରେ ଦେଇଯାଇ
ଦେଇ । ଏହି ପ୍ରତ୍ୟାବ ଧ୍ୟେ ଦେଇବକି ଜ୍ଞାନମର୍ଯ୍ୟ
ଦେଇଯାଇବାର ଦେଇବକୁ ପାଦା ଜାଗାଯୁତ କରୁଥିଲେ
ଏହି ସମସ୍ତେ ପାଦା ଅନ୍ତରେ ଦେଇ
ଦିଲେ । ଏହାପରି ସଙ୍କ ୧୦୦୦ ମହିନା
ମନ୍ତ୍ରମାନ୍ଦରେ ଏକମାତ୍ରାନ୍ତି ତୁମେ ଅନ୍ତରେ
ଅଭିଭାବକ ନମିତ୍ର ଧାର୍ଯ୍ୟିତେଇ
ଜ୍ଞାନମର୍ଯ୍ୟକୁ ପ୍ରତ୍ୟାବ ଦେଇକ କରୁଥିଲୁ ଏହି
କରୁଥିଲେବେ ସଙ୍କ ୧୦୦୦ ମହିନା ଜାଗାଯୁତ
କାହିଁ କାହିଁରେ ଜ୍ଞାନମର୍ଯ୍ୟକୁ ସଙ୍କରିତ କରୁଥିଲୁ
ଧର୍ମକେବକ ନାମରେ ଥିଲାର ନିଷ୍ଠା ନିଷ୍ଠା
ଦେଇଥିବା ବସନ୍ତର ପୋଟିର ଦେଇ ତାହିଁ ଏ
ପରାସେ ଜାଗାଯୁତ ଜମନ୍ତରାଦରୁ ବସନ୍ତ ର
ଦେଇ ତାହିଁର ବାହୀର କାନ୍ତି ଶାଖାପର
ଦେଇମାନିକ ସମୟରେ ତାମାରବାବ ଦେଇଲେ
ଏମାନେକ ଏହି ସଙ୍କ ଦରକାର ମଧ୍ୟରେ
ତିଥିତ ଦେଇଲେ ଏହି ଧର୍ମକେବକ ଦେଇଲେହି
ଏ ହାତ ପ୍ରତ୍ୟାବ କାହାଯୁତ ସମସ୍ତ ଲେବକରିଯାଇ
ହୋଇ ଜାହିଁ ଏହି ହୋଇଥିଲେ ସହା ଅନ୍ତରେ
ପାଦା ଉପକ କରିଥିବା ପ୍ରତ୍ୟେ ସେ ଜାଗା
ନାମ ତାହିଁ ପାଦାର କୁଦମ୍ବ । ହାତ ହାତ ପାଦାର
ଲେବମାନେ ଏହି ସଙ୍କ ଦରକାର ଧର୍ମକେବକ
ନିଷ୍ଠା ଲୁଧାର ଦେଇଥିବା ବସନ୍ତମୂର୍ତ୍ତି ଧର୍ମ
ପାଦା କାହାଯୁତ ଜମନ୍ତରାଦରୁ ବସନ୍ତ ରତ୍ନରେ
ତାହିଁ ପଢ଼ରଷ୍ଟ କାଗାଯୁତ ପ୍ରଥାନ ସହ ନିଷ୍ଠା
ଦେଇ ସତାର ଦେଇ ଜାଗାଯୁତ ସଂପ୍ରଦ୍ୟ ପ୍ରେରଣାରେ

ପ୍ରାଚୀର ଦର ଦେଲେ । ଏକଗାତ୍ର ସମାଜ
ଜିହିର ଦେଲୁ । ଯମାଳେଖଟି ଅଞ୍ଚଳେ ବ୍ୟକ୍ତ
କୋଇ ହେବାନା ଅବାଳର ଅଶ୍ୱେ ଦେଇ
ଟା ୫୦୦ ଟା ଦାରାରେ ସମ୍ମାନକ ଓ ଅଳ୍ପ
ଦେଇବ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଜାମରେ ଧରିପୂରଣର
ତାଳପଥାନର ଦିନେ । ତାମ୍ବାର ହାରକୋଟି
ରେ କବୁ ଧୂମଧ୍ୟାନରେ କଲୁ ମାମଜ କଳ ଅବ-
ଦେ ପରେ ଜାତିଗତ ବିଷୟରେ ହେବାନାଅବ-
ଜାତିର ପ୍ରସମେଷର କରିବାର ଅଧିକାର ନ
ଥିବାର ଧାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇ ଅନୁଦଳ ତିଲେ ବାଦର
ଦାର ଉତ୍ସମିଷ ଦେଇ । ଏ ହରିବ ଅମ୍ବାନଙ୍କ
ବଜ୍ର ସ୍ଵର୍ଗପୁରୁଷ କାଳର ଜଣାଯାଉଥିଲା । ଏବା
ତାଆରେ ଶତ୍ରୁଗୁ ଜାତର ଲେବଳ ଏବାକୁ
ଜାଇ, ଧର୍ମବାଦ ଦେଇଥିଲା । ଅମ୍ବାନେ
ପୁରୁଷାର କହିଅଛୁଁ ସେ ସେବେ ଅମ୍ବେମନେ
ଜୀବନ ସମାଜ ବା ଜାତିଗତ ଦୋଷଜାନ
ପ୍ରକାରକଳ କରିବା ନିର୍ମିତ କଳିପରିବର ହେବୁ
କେବଳ ବବର୍ଣ୍ଣମେଳା କହିରେ ଅମ୍ବାନଙ୍କ
ହଠପି ବାଧା ଦେବେ ନାହିଁ । ବରଂ ଜବର୍ଣ୍ଣ-
ମେଳକ ଆଜିର ଅମ୍ବାନଙ୍କ ସାମାଜିକ ଓ
ଜାତିଗତ କରିଯାରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଧିକାର ଦେଇଅଛୁ
ଏପରି ସ୍ଵରେ ସେବେ ଅମ୍ବେମନେ ଏକ ମର
ହୋଇ ଅଭାବାନ୍ତ ବାର୍ଷିକରେ ଲାଗି ଯିବା
ଦେଇବ ସେତେବେଳେ ଦୋଷ ଦେଇ ହୁବିଲେ
ସବୁରେ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ହୋଇ ପାରିବ । ବେଳକ
କଲ ସମ୍ରାଟ ଦର ବନ୍ଦ ଗାନ୍ଧୀ ବ୍ୟବ୍ସ ପୂର୍ବକ
ପଢ଼ ମୂଳ ଧାର୍ଯ୍ୟ ବଜ୍ର କରିବୁ ନିର୍ଣ୍ଣି ହୋଇ
ଜାଲକେ କରି କାହିଁ । ସେ ପ୍ରସାଦମାନ
ରାଗନ୍ତରେ ପରିଗତ ଦେଇ ବା ନା ଏହି
ତ କମିଶର ଭାବା କାର୍ଯ୍ୟରେ ପର-
ଇବ କରିବିବ ମଧ୍ୟ କିମ୍ବା ଲୁଧିକ ଦେଇଲେ
କବୁପେ ଭାବା ଶାସନ କରିବିବ ଏ
ବର୍ଷପ୍ରତି ଜନ୍ମଦୂଷି କି ରଖିଲେ ବହା-
ରମ୍ଭ ଲଭୁକିଯୁ ହୋଇ ଲୋକରେ କାଷାଣ-
ପଦ ଦେବାକୁ ଦେଇ । ଏହାପରି ବରିବାକୁ
ଏବାନା ଲୁହ । ସେବେ ସମାଜ ବା ଜାତିଗତ
ଲୋକଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏବାନା ନ ରହିଲା ତେବେ
ତୋମର କାର୍ଯ୍ୟରେ କିମ୍ବା ମେଘର କର ବିହୁ
ଲୋକ କାହିଁ । ଉତ୍ସପ୍ରକ୍ରିୟା ମୋହଦମାର ବସ୍ତୁ
ପରମପ୍ରକାଶ ଅନୁଧାନକ କରିବା ଦ୍ରିଷ୍ଟି । ସବେ
ତ ଦେଇବ ଏବାନା ଅମ୍ବାନଙ୍କ ଆବଦ କରି
ସମାଜ ଶାସନର ପଥ ପରିଦ୍ୟାର କରିବାକୁ

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦ

ଦୁଇତିମାତ୍ରର କର୍ମକୋଣର କାହା ପ୍ରକାଶମୋହନ ମହିଳା
କବି ଏଇ ପଦବୀରେ ଯଦୃ ପ୍ରକାଶମାତ୍ର କରେଥାଏଇ
ଏହି କବିର ଅନ୍ଧରେ କବିତାର କାମକାଳୀର ନାମକ ପ୍ରାମାଣ୍ୟ
କାମକାଳୀ ଏକ ମାତ୍ର କବିତା ଅନ୍ଧରେ ପ୍ରାସ୍ତୁତ କରେଥାଏଇ
କାହାରଙ୍କାଳରେ । ଅଛେକ ପ୍ରେସରର ପରେବିଦୁରା ପ୍ରେସର
ହୋଇଯାଇଥିଲା ମାତ୍ର କୌଣସି କାମକାଳୀ ମଧ୍ୟରେ
ଥାଏ ।

ବିଜ୍ଞାନ ପ୍ରେସ୍ ।

ଶ୍ରୀମଦ୍ଭଗବତ ପାଦବେଳୀର ସହ ଅଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଉଚ୍ଛଵି ହେଲା ସାହୁଙ୍କ ପଦବ ପଦବ ମାସର ମୁଣ୍ଡ ପାଇଲେ ଏ ପ୍ରତିବେଳୀ ବଳେକର ପ୍ରଥିତାଙ୍କ ନିଃ ସି ଏ ଏଠ କିମ୍ବା ପାଦବେଳୀର ପରିବଳେ ତିଥିକୁ ହେଲେ ।

ଏହାର କଣ୍ଠର ପାଦ ଅନୁଭବ ଥାଏ ମନ୍ତ୍ରଧୂମ
ପ୍ରକଟ ବାହାର ଏବେଳ କରିବାକୁ ଯେ ଶୋଭା
କୋହିପ୍ରି ମାଲାରସ ଛାତା ବାଲେବର ଉତ୍ତରଗତ
ମୁଦ୍ରା ଜୀବ କରି ଦେବ ଓ ଜାତିକ ଉତ୍ସବରେ ମହାବି-
ଧ ହରୁ ମୌଳା ଓ ଷେଷମାହିଷିର ସମା ଚଢ଼ିବ ବନ-
ଦିବ

ପୁର କଟ୍ଟିଦେଇ ମନ୍ତ୍ରର ମାହାତ୍ମ୍ୟମାଧ୍ୟର ଏ ପଢ଼ିବ
ଚନ୍ଦ୍ରମରୁ ଦେଖିବ ଉମ୍ଭର କରିବ ଚାହ ଏ ହୃଦୟ
ପିଣ୍ଡରେ ପଦ୍ମବିନ୍ଦୁ ।

ବୁଦ୍ଧପାଠୀ ହେଉଥି ଅମୟରେ କି ଏକ ଗୋଟିଏ ସଂକଳନ
କରିଛି ଏ ଶାଖା ହୋଇଥିଲା । ତେଣୁଷ୍ଠିରେମ୍ବଳ
ଶ୍ଵରୁ ଲାଗେ, କିମ୍ବା ଏ କଥେ ଅନ୍ତର ହୋଇଥିଲା ।
ବିଜୁଶ୍ଵର ମଧ୍ୟ କହିଲୁ ପଦମାରିବଳ ଅଭିଭବତ ଦୋହା
ହେବା । ପାଇଁ ଯେତେ ଯେତେ ଦୁଃଖକାରୀ ଦୁଃଖବାହୀ ହେବା
ହେବା ପାଇଁ ?

ବୁଦ୍ଧରୁହୃଦୟେଣେ କୃତମ ସାହେବ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ପରିପରି
ବୁଦ୍ଧରୁହୃଦୟେଣେ ନିଷାପନରେ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ
କର୍ତ୍ତବ୍ୟ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ

କୁଳାଶୀ ପା ୧୪ ଦିନ ଠାର ମିଶ୍ରଙ୍କ ଛ, ସମ୍ ଦରି
ଲେଖନ ଏବେ ଯେହ ଏତ୍ୟରେ ଏଠାକ ବାର୍ଷି
ପାଇଁ ଯେତ୍ୟକ ହେଲାନ୍ତି ।

ଏହାର ସାଇରେ ଦୟାଦାରେ ଉପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କାହିଁଓଳି
ତମଙ୍ଗେ ଦଶ ହ ଥିଲା । ୧୫୦ ମାଲକେ ଉପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
କେବେ କାହାକି ଦୟାଦାରୁ ଅମ୍ବିଶ୍ଵର ଏକ ଯୋଗୀ ଜଳର
କୁଷ, କାନୀରକମ ଖାଇଲା ଠେଣ୍ଡା କରିବାର ଅବେଳା
କମ୍ପାରେ ଦଶ ହିଲାଇଲା । କମ୍ପାରୁ ଏକ ଅମ୍ବି
ଶିଖ ପାଇଁ ପରେତ ପଦମାର୍ଗେ ହୋଇଥାଏ ।

ପ୍ରସାଦ ବୈଶିଷ୍ଟ୍ୟ ସେ ଏକବିତାର ଦେଖିଲାମାଙ୍କ ହେଉଥି
କାମକାଳୀ ନିମନ୍ତ କ୍ଲାନ୍ ଅବଶ୍ୟକ କରି କ୍ଲାମକୁ ଯୋଗ୍ୟ
କାରାଯାଏଟ୍ଟା । ଏତୁମୁଁ ପାଇଁ କ ୨ ଏ କରି ତେ ଆଜେର
କଠିତ ହୋଇଥାଏଲୁ । କଂସିକପରିଷକ କ ୫ ଏ ଅଧିକ
କାରାଯାଏଟ୍ଟା ।

ଗାନ୍ଧୀର ଅଧିକାରୀଙ୍କରେ ସ୍ଵ ବଧାବ୍ୟକ୍ତି ସମ୍ପଦ
ବହି ବହାର ଅଛନ୍ତି ଦୂର୍ଲିପ୍ତତାରେ ଯେବେଳେ ବାହୀନେ
ଦାନ ଜଣିବା ଅଭିଭାବରେ ଗାନ୍ଧୀଠାରେ ଏହି ସମ୍ବନ୍ଧ ବହାର
କରିଲାମ୍ବୁ ବାହୀନଙ୍କ ଦାନ ଦେବା କମନ୍ତେ ପ୍ରାର୍ଥନା
ଦିବରେହୁ ।

ବେଳାପରିବିମାକେ ଲାଗନା ବସି ଥିଲା ବଦଳାକୁ ଯେ
ପୂର୍ବ ମନ୍ତ୍ରକରେ ଅଥବା ଦୁଃଖକରେ ଏବଂ ମନ୍ତ୍ରକ ହେବା
ହେଉଥିଲାଏ ଓ ସୁଧାପରେ ଦୁଃଖ ପରିବର୍ତ୍ତକ ହୋଇ
ଥିଲା ।

ମେଲେମ ମେଲାମୀ ମୁଦ୍ରାପୁରାକ ମୁହଁ ମସାତ
ମନ୍ତ୍ରକଟେ ହୁଏଇ ହୋଇଥାଏ । ତାଙ୍କୁ ମହାମିଶର କଥ
ଅଧିକାଶକରେ ଏ ମହାମା ମହାମିଶର ପ୍ରତିକଥ ହୁଏ
ଦିଲ୍ଲୀରେ ହେଉଥ ହୋଇଥାଏ । ଦିଲ୍ଲୀର ଏହାକିମ
କବିତାଯୁ ଥିଲା । ଏକୁଥେ ମହାମିଶର ଆବେଳ ହିଲା
ହେଉ କବିତା କିମ୍ବା ହେଉଥାଏ ।

ଦୁଇପ୍ରତିକାମାରେ ଦୟା ଦୃଷ୍ଟି ହୋଇ ରଖନ୍ତି ଏହାର
ଦ୍ୱାରା ଅଶାପ୍ରତି ହୋଇଥିଲା । ଖୋଚିପ୍ରତିକାମାରେ ବିଳାଦୃଷ୍ଟି
ହୋଇ କାହା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା । ସିଦ୍ଧାତାରେ ରହି ଯତ୍ନକିମ୍ବା
ରହିଲା ଅଶା ଥିଲା । କିମ୍ବା ଗାର୍ଜ ଘେବି ଏକାର ନହିଁଥିଲା
ମାତ୍ର ବୟାକ ପଢ଼ିଥି ବେଳକୁ କିମ୍ବା ସଙ୍ଗେ ଉଦ୍‌ବାଧୀନ
ଦୂରା ପ୍ରକାଶ ଦେଇଲା ।

ପୁରୀରେ ଦୂରେଶ୍ୱର ମେଘନ୍ଦ ଆହୁତିଗାହ
ଦସବା ଜମନେ ଏହି ସମ୍ମହାଳ ଟ ୨୦୦୦ ଟଙ୍କା ମନ୍ଦିର
ଉଠିଥିଲା । ଦୂରେଶ୍ୱର ଟ ୨୦୦୦ ଟଙ୍କା କର ଯୋଗାଇଥା
ପାଇବା ମିଶରେଶ୍ୱରାଲ୍ଲକ୍ଷଣ ହାଥ ହୋଇଥାଏ ।

ଦେବତା ପ୍ରକଟ କରୁଥିଲ କେହିଏବ ସାହେବ ଅଳେଖ
ଶେଖାର ପାଠ କରୁଥିଲ । ପ୍ରକଟାର ପାଠ କରୁଥାଯିଲୁ
ଜୀବ ସମୟ ଆବଶ୍ୟକ ନାହିଁ କରୁଥିଲ କେବଳ କେ କରୁ-
କରୁଥିଲ ପାଠରେ ଏତେ ମନ୍ତ୍ର ହୋଇଯାଏ କେ ଜୋରକ-
କରୁଥାଯାଏଛେ । ସେ କଳସରେ କଠିନ କବ ବଜାଏ
ଶେଖ ଆବଶ୍ୟକ ଫୋରମାରେ ହୁଏଥି ବାଜାର ସମୟରେ
କଠିନଟଙ୍କର କବ ଦୂରତା ସମୟରେ କଠିନ କବ କରୁଥିଲ ।
ଅଭିଭାବରେ କରୁଥିଲ ଅବ କନ୍ତ୍ରାଚେ କଠିନଟଙ୍କର ହୁଏଥି ।
ଏକବୁଦ୍ଧି ସମ୍ବନ୍ଧରେ କମ୍ପି ଅଭିଭାବରେ ଏବ ବାହୁଦି
ହେଲେବା ।

ପାତ୍ରଦୂତଙ୍କେ ହେଠାତେ ଯ ସୁଧାରିତହେଉ ଦିନମେ
କଥା ଅଧିକ ବିବରଣୀ ଦୟାପ୍ରକାଶ କରିବାକୁ ପାଇଲା । ଏହାର ଅଧିକାର
ପ୍ରେସରର ବାଟୁଟି “ କୃଷ୍ଣବ ମନ୍ଦିର ” ଦେଇ କବି
ଦେବୀ ଏଥିର ବାବୁର ହୋଇ ଯାଇର ବଢ଼ ସେ ସବୁ ଦେଇ
ତ କିମନ୍ତ କିମନ୍ତ ଅବେଳେ ଗ୍ରାଫ୍ଟିଟା ବର୍ଣ୍ଣାବ୍ରତ । କେବଳ
ଜୀବିତ ଜୀବନରେ କୃଷ୍ଣବ ମନ୍ଦିର ପୃଷ୍ଠାକର୍ତ୍ତାର ଜୀବି-
ପ୍ରକାଶ ଦିନମହିତ । ଅଣ୍ଣାରେକୁ ବୈଜ୍ଞାନିକ କଟ୍ଟାଯାଇଛି
କେବଳ ଦିନ ଯହିଁ ଦିନରକ୍ତ୍ତା । ସବାରକୁ ଏ ମନ୍ଦିର
ଦେଇ ଦିନକାରୀ କିମ୍ବା କିମ୍ବା ଦିନ ଯାଏ ।

ମାନ୍ଦିରକାରେ ମାତ୍ରାପଦାନକାରୀରେ ଦେଖିଲାଏ
ଅଂଶ ପଥକ ଯେଉ କର୍ମମାତ୍ର ହେବୁ ଅଛି । ଯୁଦ୍ଧ
କର୍ମକାରୀରେ ୧୯୭୫, କୃତକାରୀରେ ୧୮୦୦ ଏବଂ
ବର୍ଷମାତ୍ରକାରୀକି ୫୦୦୦ ଲୋକ ସହାୟପଦାନକାରୀରେ
ହେବୁ ଅଛି । ଦେଖିଲାଏ କାହିଁରେ ଅଧ୍ୟାତ୍ମିକ
କର ଦେବୁ ଦେଇ ଅଛି ।

ଲେଖକଙ୍କ ଦସ୍ତଖତ ପରିଚୟ ବିବିଧକାଳ ଅନ୍ତରେ
ତୁମ୍ହାର ହୋଇଥାଏଇବୁ ।

କୁରାମ୍ ସୁତୋଳେ ଅଟେଜ ବନ୍ଦିଶାସ୍ତ୍ର ଦେଇ ଉପରେ
ଏକ ଚକ୍ର ସଙ୍ଗ ହୋଇ ଲାଗୁଥିଲା ଅପକାରିତା ଓ ଉକଳୀ-
ମେଲୁଳିର ପତ୍ରର ବନ୍ଦିଶାସ୍ତ୍ର ଦିଲାଇବାରେଷ୍ଟରେ ଆମେ
ଦିଲାଇବାରେ କେବେଳକ ପ୍ରତ୍ୟାକ୍ଷ ପ୍ରକାଶ ମରିବ ବିବରିଲୁ
ଆଇବରେ ପରିବର୍ତ୍ତ ହେବା ସବାର ପଠୀ ପାଇଥାଏ ।

ଦୟାରେ ପେଟମାତ୍ର ବାର୍ଷି ପାଇଗାଇ
କାହାକୁ ସେମାନଙ୍କର ଦୟା କୁଣ୍ଡଳ କୋରାଇଛି ।
ବାର୍ଷାତଥ ଦୟାପରିଚିତ ଅଶ୍ଵମାତ୍ର ସେମାନଙ୍କ ଜୀବ
ଯୋଗାଇଅଛି । କୁଣ୍ଡଳମନ୍ଦିରେ ବାହୀନ ବନ୍ଧୁବା
ହରାର୍ଥ ଅଛି ।

ପାଦମୁଖ କିମ୍ବା କେତେ ସାହୁର ମୁଦାରେ
ଗୋଟିଏ ଉତ୍ସମାନ କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା ଅପ୍ରକାଶ-
କାଳୀ ପେରେ ଯାଇଥିଲେ ମନ୍ଦ୍ସୂରୀ ହତ୍ଯା କିମ୍ବା କିମ୍ବା
ସେହି ଜାମି ଆହେ କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା
କାହାର ଅଧିକାରୀ ମାତ୍ର ଯୌଝନିକରେ ସେମେହି କୋଣେ
କାହିଁ ପଢିବ ଯାଇଥିଲା । କବିରବାଜିକିର କୌଣସି ଅଛି
କୌଣସି ନାହିଁ । କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା
କିମ୍ବା କିମ୍ବା ।

ଫର୍ମିତାରେ ଅସାଧେନ୍ତ ଏ ପ୍ରାଚିକ ଯୋଗ୍ୟ ହେ
ସେଇମାହେ ବାମ ଗାଇ ମାଡ଼ାର ବେଳାବଳ ନୀରେ ପୁଣି
ବୁଝ ଦରବ ଲାଲ ମାନ୍ଦାର । ୧୦୭ ବେଳାର । ଲାଲର
ଶାବ ପ୍ରାଚି ଏ ପୁଣି ତୋରାନ୍ତରୁ । ଏବ ବାମାର ସମ୍ବା-
ଦଳକୁ ଲୁହ ଏ ମୋତାମ ବସଇବାର ବେଳାବଳୁ ଉପ-
ଦେଶ ଦେଇଥରୁ । ଯେତ ଯୋଗୁଳେ କିମ୍ବାତ ଦୋଷ
ଦିଲୁବ ।

ପ୍ରଜ୍ଞା-ପତ୍ରିକା ।

ଏହାରେ ଶୋଭାଯାତ୍ରା କରିପୁଣେ ସଙ୍ଗକ ହୋଇଥାଏ ।
ବଦାମର୍ତ୍ତ ମହାନ ମହାର୍ଷି ହେତୁ ଅନ୍ଧକର୍ଷରେ ଉଦ୍‌ବେ
ବୀଷିଳାକୁଳର ଅନ୍ତର ଚିତ୍ରିତ ପଦମାରରେ ବଜ-
ହୋଇଲେ ।

ନୟାୟ ପଦକ୍ଷା ସହାରେ ଏଠାରେ ଧ୍ୟାନପୂର୍ବରେ
ଦେବୁ ହୋଇଥିବ । ଏକଭାବୀ ପଦକ୍ଷା ସମସ୍ତରେ କବି
ହୋଇଥିବ ବେଳ କୃତ୍ତବ୍ୟ ମହୋଦୟକ ଉଚ୍ଛବି
ଦେବାପ୍ତ ପଠାଇଥିବ । ଏହାର ଶ୍ରୀପ ଅନୁଷ୍ଠାନ
ଦ୍ୱୀପରେ ।

ଏଥାର ମେଲକିଷିଆଇଛା ପାଇଦିବ । ସ୍କୁଲ ଶବ୍ଦରେ
ଦେଇଥାଗ କବା କବ କହି ଦେଇଥାଗ । ତତ୍ତ୍ଵ ବୁଝିପାଇବ
ଯେଇଥାକ ନମୋଦ୍ୟ ଉପରାତେ ଆଖାର ଲଜ୍ଜା ଦିନ
ଥାଏ, ଏଠା ମେଲକିଷିଆଇଛାଇ ମିଳା ସବାବେ ଦେଇ କଲା
ଏହି ବୁଦ୍ଧିବାକୁ ଅନୁଭେଦ କଲାଇବୁଝ ।

ଅନୁଭବ ହେଉ ଏକ ଦିଲାହୀଣ ଶ୍ରୀମତୀ ଏଠାରୁ ଅରୁ
ପାଇଁ ହୋଇଥିଲେ ।

ଶୁଣି ପାତି ଦେଇ ଅକ୍ଷୟ ହୋଇଥାଏ । ବୁଦ୍ଧର
ଶୁଣିବ ଏ ଧରନର ବହୁ ଶାସ୍ତ୍ର ।

ଦେଉଳିଥିରେ ମହାପ୍ରକାଶକୁ ଶବ୍ଦ ଅଛିବା କାହାରେ
ବସିଥାଏନ୍ତି ତ ଆଜି ସବୁ କେଉଁ ହେଲୁ, କେବଳାହିବା
କଣେକାହିନ୍ତିରେ ୧୭ ୪୩ ୧୯୫୫୫ । ନିମିତ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟ
ପୂର୍ବିଷ୍ଠ ।

ଅନ୍ତରେକାଳ ପତ୍ର

ହୁଲେ ତେଣ୍ଟିଥା—ପ୍ରେରକର ତାମ ଲେ-
ଆହୋଇ କି ହୁବାର ଯଥ ଉପେକ୍ଷିତ ବରଗଲ

ପ୍ରେସରିପତ୍ର ।

ପଥପ୍ରେରକଙ୍କ ନବାମତ କିମନ୍ତେ ଆମ୍ବେ-
ମାନେ ଦାୟୀ କୋହୁଁ ।

ମାନ୍ୟବର ଶୟକ ଚିତ୍ତକଥାଙ୍କା ସମ୍ବାଦକ
ମହାରଷ୍ଟ୍ର ସମ୍ପଦକୁ
ମହାଧୟ !

କିମ୍ବାଲମିତ ଦେବେଳ ପାଂକ୍ରିରୁ ଆପଣଙ୍କ
ପଢ଼ିବାସ୍ତୁ କର ଚିରବାଧିତ ବରବାହେବେ ।

ଗତ ଦୋଷାଳସ୍ତରରୁ କଟକ କଗରସ୍ତର
ବନବା ବକରବଳରେ ଏଠା ହରିହାଥ ଥୁବୁ-
ଥୁବୁରୁ ମେଘାଦବଧ ଲାଟକର ଅରଜୟ
ବରଥୁଲେ । ଅରଜୟ ଦେଖିବାକୁ ଅନେକ ବନ୍ଦୁ
ଲୋକ ନିମ୍ନିତି ହୋଇ ସାଇଥୁଲେ । ଅରଜୟର
ଦିନ ମନ କଷ୍ଟୀରୁ ମନ ଦେବାକୁ ଅନୁଭ
ସାହସ ଦେଇ ଲାହିଁ, କାଶର କଷ ଦହୁଲେ
ଆଶଙ୍କା ପର ଶୁଦ୍ଧ ଆନ ପୁଣିବାକୁ ହେବ,
ଅଧିକାରୀର ସମସ୍ତ କବସ ବଜାଇ ଓ ଓଡ଼ିଯୁ
ପର୍ବତୀ ଶକ୍ତି ପାଇବେ ଲାହିଁ । ଅବସବ ଗର୍ଭରୁ
ଛିରସ୍ତ ହେଲୁ । ଲୋକେ ଯେ କାହିଁକି ଅନିନ୍ଦି
ମାହେ ଅନୁଷ୍ଠାନ ଦେଖି ଦଳ ଦଳ ହୋଇ ଉଠି
ପାଦଥାନ୍ତି ମେଲିଆ ମେହିମାନେ ପାହି ।

ବେଦର ଅମ୍ବର କେତେକ ବିଷୟରେ ନିରାକୁ
ସନ୍ଦେହ ହୋଇଥାଏ, ତହିଁର ଉତ୍ତର ଖୋଲି
ଥାଏ କାହୁଁ କାଳରେହି ଯାହା କି ଯାହେବ-
ଯାନେ ଗଲାରେ ପିନ୍ଧିରୁ ଯାହା ବିଲାର କି ଏ
ଦେଶର ପୂର୍ବପ୍ରତିକଳା ? ବନାରାୟି ସେମାନେ
ଜୀପରେ ଯାହା ପିକାପାଏଇବି ? ମେଘନାଦବଦ୍ଧ
ଜାଟକର ସମସ୍ତ ଶୀଳେବ କି ଅଳ୍ପଲୁଳୟେବେ
କେବା ଓ ଭଲଙ୍ଗଦସ୍ତା ? ବୁବଣେଶ୍ୱର ମହା-
ପୁରାଣୀ ଧୂମାରୁ କି ବୁଦ୍ଧରରେ ଏବା ବସୁ
ଥିଲା ? ବଜୁଦିଗୁ ତଥର ତ୍ରୈ ? ଆଶମଚନ୍ଦ୍ର ତେ
ନନ୍ଦଶ ବନ୍ଦନ୍ତ ଧାର ତୁହେଁ କଟା ଓ ବନ୍ଦନ୍ତ
ଧାର ହୋଇଥିଲେ କି ଏବା ଆଶମଚନ୍ଦ୍ର ?
ନନ୍ଦଶ କି ବଜୁଦିଗୁରୁଙ୍କପରିଧାନ କରୁଥିଲେ ତେ
ତୁଗୁହାଅଞ୍ଚିତରଙ୍ଗର ଲକ୍ଷ୍ମୀ ଘରପରିଧିର
ପରିଧାନ କରି ରଙ୍ଗମୁଦିରେ ଅବଶ୍ୟକ ଚାଲି
ଥିଲେ, ମାତ୍ର ଦେବବାନାଗର ମାଦାଙ୍କୁ ଦେବ
ଧାର ଧାଇଲେ “ ତେବେ ଯୋଗାବେଶ ବିଷ
କାଳକେ ରଥଧାର, ” ତେବେ ଯୋଗାବେଶ
ଧାରାକୁ କବନ୍ତି ? ଦେବବାନାକ ବେଶ
ଦେବବକରିବା ଓ ଯୋଗିମା ବେଶରେ ଯୁଦ୍ଧିତ
କରିବି ପାଇ ପାଇଁ ଯାହା

କାନ୍ତି । ମୂଲ୍ୟ ।
କବିଦଳ
କଥେ କରିବାରୀ

ମାତ୍ରାକ୍ଷେତ୍ର

ବଢ଼ିବ ଚେତିଲେନ ସୂର୍ଯ୍ୟ ପ୍ରଥମାନର କିମ୍ବା
ଲିଖିରିଛି ସୁର୍ଯ୍ୟର ଆଶର ବିଶ୍ୱାସ ପଡ଼ିବ ରେ
ମାତ୍ର ପଦାଳ ରେ ବାଧିବ ବରିବା ହେବେ।

ଅମ୍ବେମାଜେ କରଦେବହୃଦଳ ଶେଷ ହେବ
ନ ସୁତାରୁ ଅମ୍ବେମାଜେର ମାନନ୍ଦୀ ଶିଖକ
ଶୟାମ କେବଳ ବିଦ୍ୟାକେନ୍ଦ୍ରିୟ ଚାଲି
କରିଥିଲେ କି ସେଇନାମେ କବିର ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ-
ମାସ ମଧ୍ୟରେ ଶେଷ କି କରିବେ ଅମ୍ବେ ସେମା-
ଜଙ୍ଗ ପରିଶାରେ ଯିବାରୁ ଦେବ ନାହିଁ ଏହା
ପାହାକର କରିବା କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ମାତ୍ର ଅମ୍ବେମାଜେ
ଏହା ପାପ କୋଇ ଅଭ୍ୟନ୍ତ କାହାର ପୂର୍ବକ
ସୁପରଫିଲ୍‌ଫେଟ୍‌ଟ୍ରେନ୍‌ଗ୍ରେନ୍‌ଡ୍ରାଫ୍‌ଟ୍ ମହୋଦୟକ ନିକଟରେ
ଜାରାଇ ଥିଲୁଁ; ଅମ୍ବେମାଜେର ଗତ ଏହି ହଜାର
ଯେ ଅଜ୍ଞ କେବେଳ ଦଳ ସମୟ ଦେଲେ
ଅମ୍ବେମାଜେ ଏହା ପେବ କରି ପାଇର୍ବୁଁ ଅନ୍ତର
କରୁ ମହୋଦୟ ପେବ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରସ୍ତୁତ
କରିବା କମି କୁପରୁ କାହାର ମୁଲେ ମାତ୍ର
ଅମ୍ବେମାଜେ ପାହା ଦୁଇ ନ ପାଇ ପାହାକର
ଉପଦେଶ ଓ ଅଜ୍ଞାଗଳକ କଲୁଁ ଲାହୁଁ ବିନ୍ଦୁ
ଉପରେକୁ ବିଷୟମାକ ହାରୁ ମହୋଦୟ ଅମ୍ବେ-
ମାଜକ ଲକ୍ଷଣମନ୍ତ୍ରେ କରିଥିଲେ ଅନ୍ତର
ଅମ୍ବେମାଜେ ଦୁଇ ନ ପାଇ ଶିଖକବର କିନ୍ତୁ
କରେ କେବେଳ କିମ୍ବା ଭାବାନ୍ତର କଥା
ସୁପରଫିଲ୍‌ଫେଟ୍‌ଟ୍ରେନ୍‌ଗ୍ରେନ୍‌ଡ୍ରାଫ୍‌ଟ୍ ପାହାରେ
ଜାରାଇ ଥିଲୁଁ ପାହାର କି ହୋଇବି କର୍ତ୍ତବ୍ୟ କରିବା
ଥିଲୁଁ ଅଛି କେବଳ “ବେଟାରେବେ” ଏହି
ବିଅନ୍ତି ଦୃଷ୍ଟିକୁ କେଇଥିଲେ ଯାଠିବେ
ପାହାର ଯୋବକ ସାହେବ ଉଡ଼ିଗାରେ ପାଦ
କି । ଏ ହେଲା ଅର୍ଦ୍ଦ ପୁଣି ବଜାଲିରୁଷାରେ
ଦୁଇପଦ୍ମ ଅଟିନ୍ତି ପାହା ପାହାରକୁ ଅଟି
କରି କେବାର ଦର୍ଶାର ଦ୍ଵାରା ଲାହୁଁ ନିର-
ବେବକବାର ଜଣେ କିମ୍ବା ଉଠି ଉଠିଅ ପାହା
ପାହା ମୁଖରୁ ବେଟାରେବେରେ କଥା ବାହାରକବା
ଅମ୍ବେମାଜେ ଅଟି । ଯାହା ହେଲ ହକକର ବାହା
ଅମ୍ବେମାଜେର କ ଏହି ଉଠି ଶିଖକ ଓ ସବ୍ଦର
ଅମ୍ବେମାଜେକୁ ପୁଣିଲ୍ଲବ୍ଧ କରେତା କରି ଅମ୍ବେ-
ମାଜକର ଲକ୍ଷଣପାଥକ କରିଲୁଁ ଏହା କରିବା
ହାରୁ ମହୋଦୟକ ପରି ଏବଜଗ ଉପରୁ
ପିଲାକ ଅମ୍ବେମାଜେର ପାହାର ଦୁଇକୁ ଅଜ୍ଞବର
ପରି କ୍ଷେତ୍ରିକାରେ ଅମ୍ବେମାଜେର ଯେ କୁମି
ପ୍ରସ୍ତୁତ ଅଥବା ହୋଇଥିଲା ପାହା ଅମ୍ବେମାଜେ
ଦୁଇଥାର ଥର୍ମପ କରିବେ କିନ୍ତୁ କୋଣ

ଶିମନ୍ତେ ବାବୁ ମହାଶୟଦ କବିତରେ ସଥରା-
ବେ ଶମା ପାର୍ତ୍ତିନା କର ଅମୂଳକଙ୍କର ମନୋ-
ଗ୍ରାମଜ୍ୟ ଦୂର ଦରଅଛୁ ଏପର ସ୍ଵଲେ ଗଣ୍ଡ-
ପ୍ରାଦୁର ସାରିବାରେ "ଜଣେ" ଦେଖୁ ଅମୂଳ-
କଙ୍କର ଶିଷ୍ଟକଙ୍କର ନିକା କର ଅନେକ କଥା
ଲେଖିଥିଲେ ବିନ୍ତୁ ସେ ଅମୂଳକଙ୍କର ଅନ୍ତପୁ-
ରିକ ଗଠନାମାଳ କି ବୁଝି ଏପର ଦୋଗାରେଥ
ଦେଇବାରୁ ଅମ୍ବେମାକେ ଭାବୁଁରେ ଅସନ୍ତୁଷ୍ଟ
ଦେଲୁ ଥର ମଧ୍ୟ କେତେକ ଉତ୍ତାବଥା ଶୁଣି
ସେଥିରେ ବିମୂର୍ତ୍ତ ହଣ୍ଡିମ ଦେବ ସେପର
କଥା ଲେଖା ଦେଇବୁର ବିମୂର୍ତ୍ତଙ୍କର
ଆଂକମାକେ ବୁଝିଲୁ ।

ମାତ୍ରାମ୍ } । କାଳି ବନ୍ଦକ ମେତିହେଲ
ମୁଲିର ଶାଶଗଣି ।

ମୂଲ୍ୟପତ୍ର ।

ମାତ୍ରା ଗୋଟିଏତ୍ତସାଠ ରତ୍ନ ଯାଜପର	ଟ ୧୨
ଶିମନ୍ତେ ଦୁଇବିଂଦି ଦାସ କାଲିଯାହ ଦୂର	ଟ ୧୯
ମାତ୍ରା ବୁଗାବନତତ୍ତ୍ଵ ଯାଜପର ସେବଣା	ଟ ୨୫
ରମେଶ୍ନାନ୍ଦ ମରଳ	ଟ ୨୯
ଅନନ୍ତ ମହାନ୍ତ ମହାନ୍ତ ସ୍ରଦ୍ଧାପଣାନ	ଟ ୨୯

ବିଜ୍ଞାପନ ।

ସବାଜୀଘନାଲୀ	ମୂଲ୍ୟ ଟ ୦ ୧୭
ଚିନ୍ମାଧୂଳି	ଟ ୦ ୧
ବନ୍ଦକ ପ୍ରତିକିମ୍ବାଜାଳ ସ୍ଵରକାଳସ୍ଵରେ ବି- କ୍ରୟ ଦେଇଅଛି ।	

ନାମାବଳୀ ।

ହିନ୍ଦୁମାଳଙ୍କର ଦେବାର୍ତ୍ତନ ଥମ୍ପୁରେ ହିର-
ଞ୍ଚମୁ ବଲୁପୁ ଅଲରେ ଧାରଣ କରିବାର ମନୋ-
ବର ନାମାବଳୀ ବା ସତ୍ତବବିଶ; ଏଥିରେ
ଗୁ ଜଗନ୍ନାଥଙ୍କ ପ୍ରକିମ୍ବି ଧାରପଦ୍ମ ପ୍ରଭବ
ଚଢ଼ି ଏବଂ ଶା ଜଗନ୍ନାଥ ରତ୍ନ ପ୍ରଭବ ଅନେକ
ନାମ ଉତ୍ତଳ, ବଜଳା ଓ ଦେବନାରା ଅଶରରେ
ଶାପା ଦୋର ବିଶ୍ୟଥେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଅଛି । ଲମ୍ବ
ଅକ୍ଷାଇଗଜ ଟ ୧ ଶ୍ରୀ ଟ ୦ ୬ ରହିର
ଅଥା ଲଜ୍ଜାରପରିବଳୁ ଟ ୦ ୧୮ ତାବମାଧୁଳ
ଟ ୧ ଶ୍ରୀ ଟ ୦ । ଏକହେ ଦୟ ବାରଖଣି
ଦେଲେ ଭାବା ପଢ଼ିବ ।

ବନ୍ଦକ ପ୍ରତିକିମ୍ବାଜାଳ } ଶାଶଗଣି ଶାଶଗଣି
ମୁଲିର }

ବାଲିକାଗଜ ।

ପିଲାଶିତ ସ୍ଵା କରିବେ ଅଛଇ କଟକ
ଶୋଧୁର ବକାର ବାବୁ ଗୋପନିକର ସ୍ଵଧିକ
କଥା ନିକଟେ ବାବୁ ଅର୍ଦ୍ଧକଟିକ କର କାନ୍ଦାମାର
ବାକାକଟିକ ବିକୟ ଦେଇ ଅଛ ସଥା—

୧୦ ୧୫ ଗନ୍ଧି	୨୨୪ ୧୨୭
୧୦ ୧୫	୧୨
୧୦ ୧୫	୧୨
୧୦ ୧୫ ଭଲକପୁରସ୍ତ୍ର	୧୨

ଶାପୁର ବାବୁ ଗୋପନିକର ସ୍ଵଧିକ
ନିକଟକଟାର ବରା ନିକଟସ୍ତ ଅମୂଳକଙ୍କ
ଦୋକାଳରେ କନରକୋଣା ଓ କଲାମ ଓ
ରେପମୀରେଇ ଜୁଗା ଓ ପ୍ରସ୍ତୁତକର ଓ କଲା
କଳା ତମାଖୁ ସତପତର ବିକୟ ଦେଇ ଅଛ
ପାହା ସମସ୍ତ ପ୍ରାଦକରିକ ମଧ୍ୟରେ ବିଦେଶ
ଅଛ । ତଦିକର ଅନେବପହାର ଫ୍ରେଂକ
କିନ୍ତୁ ବିକୟ ସବାରେ ପ୍ରସତ ଅଛ ପାକାକର
ପାହା ଅବଶ୍ୟକ ଦୃକ୍ତ ଥେକାଳରେ ଅନେ-
କଣ ଦଲେ ମୁଲିର ମୂଲିରେ ପ୍ରାପ୍ତ ହେଲା,
ଆଇବେ ।

ସଦର ଶ ମଧ୍ୟପଲବାରିମାନଙ୍କ ସବଧାର୍ତ୍ତ
ଅକ୍ଷର ପ୍ରାୟ ଧାଇବର୍ଷ ଦେଇ ପ୍ରାଚୀର ଦୋର
ସୁବନୋଦସ୍ତ ସହି କାର୍ଯ୍ୟ କରିଅଛି । ଏଥି-
ରେ ନାନାବିଧ ଭାବୁସ୍ତ ଓ କବିଶଳ ଭାବୁ

ଦକ୍ଷୟ ଦୃଥିର । ଏହାରେ ଅନ୍ୟ ସାହାର
ସେହିଦୁର୍ବଳ ପ୍ରସ୍ତୁତକ ଦ୍ଵାରା ଲେଖିଲେ
ଅତସର ଶ ବିଶେଷ ସାବଧାନିବା ସ୍ଵର୍ଗ
ପଠାଇ ଦୃଥିମାର । ମାଦକ ବ୍ରଦ୍ଧ କିନ୍ତୁ

ପିରତାର ।

ଏ ଗାହକୁ ବେଳିବେ ଆଖିବେ କରି
ନିଆରେ ଉତ୍ତରାର ବୋତାହାର ଧାଇଲେ
ଦେଲେ ପାଣିଗଲା ବାବୁ ଦେବ ଦରା ମହିନେ
ଥରେ ଲେଖିଦେଲେ ମଜବୁତ ଦେବ ଓ ତଳ
ଅବଳ କାହିଁ ।

ବରେ ତମତା ଓ ସାତରେ କାନ୍ଦାମାର
ଜାମ ମଧ୍ୟ ଅଛ ।

ଅଭିଭବତକ କର ଉତ୍ତରାର

ଉତ୍ତରପଥପରାରେ ଉତ୍ତରପକ୍ଷପାଦର ଶର୍ଣ୍ଣ
ଚଲିଅନ୍ତର ରୁଷେ ଆର୍ଦ୍ଦିବୋରାତର ସଥା ।

ପ୍ରଦମନକ ମଧ୍ୟରେ

ଅନ୍ତପଦି ଟ ୨୮

ପଞ୍ଚମକ ଟ ୧୯

ପୁଣ୍ୟ ଏକ ପ୍ରମକ ଟ ୧୮

ମାତ୍ର କୌଣସି ବିକ୍ରିପକ ଯେତେ ଜୀବ
ଦେଲେ ଉତ୍ତର ଶର୍ଣ୍ଣ ଟ ୨୫ ରୁ ଜୀବା ଦେବ
କାହିଁ ।

ଦୂର୍ମୁଖ ରଜ୍ୟପତିବାପରାରେ ଶର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରଥମ
ଅବ ଦେଲା ଓ ହିନ୍ଦୁ ସାମାଜିକ ଦେବ ।

ଅଥବା ଦନ୍ତ ସାହାରେ ସ୍ଵର୍ଗ ବିନୋଦକୁ
ଦୋକାଳପାଦ ।

ବିକ୍ରିପକ ମୂଲିର ଉତ୍ତରପକ୍ଷପାଦକ ପଠାର
ଆବୁ ଦେବ ।

କାଳ୍ୟାନିକ ସମ୍ବଦ୍ୟ ଦୁର୍ବ୍ୟ ବିଜୟ ଓ ସରବ-
ର୍ଷତ କରୁଁ । ସେହି ଦୁର୍ବ୍ୟମାନ ଅଳ୍ୟାନନ୍ଦ
କିମ୍ବା କର ପଠାଇବାକୁ ହୁଏ ତହିଁର ଦୂର
ବଜାର ଦର ଉପରେ କଣ ପଠାଇବାର ପରି-
ମଳମନ୍ଦେ ଗଢକରା ଟ ତା । ହସାବରେ ବନ୍ଦି-
ଶଳ ଗ୍ରାହକମାନଙ୍କଠାରୁ ନିର୍ଯ୍ୟାଏ । କେବଳ
ଧ୍ୟାନି ଓ ଜ୍ଞାନକାରୀ ପଠାଇଲେ ଜୀବିତ ଓ
ଦୁର୍ବ୍ୟାଦ ହାଲ୍ୟପରିବଳ ଜ୍ଞାନରେ ମଧ୍ୟ
ପଠାଇଲୁ ଥାରେ । କେବଳ କା ଜନସହିତେବେଳୁ
ଏହି ଗୁରୁତ ହୁଏ ନାହିଁ ଏବଂ ରାଣ୍ୟାଇବାକୁ ବା
ଦୂରପରିଷିଥ ଟିକିଲୁ ଖଣ୍ଡେ କି ପଠାଇଲେ
ଧରିର ଛାତର ଦିଅସାଏ ଲାହାଁ ।

ମେଘଲବାସୀ ଅନ୍ତେକ ଅନ୍ତେକ ଶର୍ଷା ଛନ୍ଦିଦାର
ଓ ସମ୍ମାନ୍ତ ବନ୍ଦି ମାନବତାରୁ ସମଦା ସେଗର
ଚିତ୍ପ୍ରାଣ ଓ ଜୀବଧ ପ୍ରେରଣ ବରିବାରୁକାହେ
ଫଳାଦି ପାଇଥାଇଁ । ଅଛେବ ସେମାନଙ୍କ ଓ
ସବସାଧାରିକ ଯୁଧାର୍ଥ ଛାଇଅଛୁଟୁ ବ ସେହି-
ମାନେ ଅମୃତାରୁ ଅଧିଷ୍ଠର ଚିହ୍ନର ଦେବାଳୁ
ଜାହା ବରଶ୍ରୀ ସେମାକେ ପୌତ୍ରାର ଅବସ୍ଥା ଉପ୍ରଦିଵ
ଜୀବିତ, କ୍ୟାବ କୁଳଜ ବ ନା, ରୋଗ ଧୂରୁଷ
କି ଶି, ଘେରିର ପୂର୍ବ ଓ ବର୍ତ୍ତମାନ ଥାରଇଣ
ବୟାକମ, ଆଦାର, ବୋଧୁଗୁଡ଼ି, ଥାରୁ ପ୍ରଦୂର,
ଭଗ୍ୟାଦି ସେଗର ହରାନ୍ତ ଲେଖି ପଠାଇଲେ
ଜୀବାର ସଥାଯୋଗ୍ୟ ଜୀବଧ ପଠାଇବୁ ।
କୁକା, ବନ୍ଦି ବ ପଢାଦି ନିମ୍ନ ଠିକଣାରେ
ଅମ୍ବାଇ ପଠାଇବାକୁ ହେବ ।

କଟ୍ଟିବା ଶ୍ରୀ ଲକ୍ଷମୋହନ ଚନ୍ଦ୍ରତାରୀ ।

www.scholastic.com

ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣମାନ ଅମ୍ବ କଲଟରେ ବହୁଧାର୍ଥ ପ୍ରସତ ଅଛି ।

ଏ ପାଦିଗୀର ହେଉ—କହି କେବେଳ କେବେଳକୁ
ଅଲ୍ଲେବନା କର ଏହି ଜୀବ ପ୍ରତିକ ହୋଇଥାଏ । ଏହା
କେବଳକାର କରେ, କେବେଳବନା, କେବେଳ କାଳରଦ୍ଵାରା,
କାଳରଦ୍ଵାରା, ଏହି ଶିରଗାଢ଼ା, ଶିରସରକିନ ଲଙ୍ଘଣ
କଲାଯତ, ମସୁଦନ ବ୍ୟାତ ବାଜାରରଦ୍ଵାରାର କେବେଳ ଓ
ମସୁଦ ସୁରାତି, କେବେଳ ବ୍ୟତି, ଶୋଭାରୁତ ଓ ସୁରାତିର
ଛୁଟ । ପ୍ରତି ଶିଖିର ମଳିକ କାରଙ୍ଗୀ ମାତ୍ର ।

୨ । ୧୭ ପ୍ରକାଶକେ—ହାମି ହୁତାଏହୁ ? ସତ୍ୟକରୁ ଯେ
ଦୋଷ କାଳେ ଦ୍ୱାରା ସବୁଳା ବହମାତ୍ର କଥା ଥାଏ ନାହିଁ ।
ନାହିଁ ଏହା ବୃଦ୍ଧତ ଅରବୋ ହୁତାଏହୁ ବଳେ କାହାରେ
କରେ ଏହା କାହାରେ ଏକାଦଶରେ ବେଳେ କରେଇ, ତାହାରେ
ଆଜି ଯାଏନିବା ନାହିଁ । ଏହା କବିତାର କରି ଗୁରୁ
କର୍ତ୍ତଙ୍କ ବ୍ୟାପରେ କେବଳଅଛି, କ୍ରି ଫୁଲକ
ଏକାଦଶର ବାବା ନାହିଁ ।

କୁଳବାଦୀ—ଏହାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ପଦ ହେଉଛି କଲେ

କି ପ୍ରାଚୀନ କି ମୁହଁ ସ୍ଥ ପ୍ରକାର ଅନୁଷ୍ଠାନ, ତତ୍ତ୍ଵକ
କୟ ଶୂନ୍ୟ (ଅମାବାସ୍ୟ), କମଳାକ ଅତି ଯଦୁଗାନାଦୟକ
ଲକ୍ଷ୍ମୀଏକ କିରଣ କୁଏ ଏକପଦ କାଳ ସେବକ୍ଷୟ ଜିଃ
ଏଇ ମନ୍ଦିର ଉଦ୍‌ଘାଟା ଅଠ ପାତା ।

୪ । କୋଣ୍ଡରେଠ କହିବା—କୋଣ୍ଡର ଏକପ୍ରକାର
ବେଳର ଉଦୟି ଓ ବୃଦ୍ଧି ପ୍ରକାର ବାରବ ଅଛେ । କୋଣ୍ଡର
ସର୍ବି କହିରେ ବୋଲିବେ ସେଇ ଅପ୍ରେସନ ତୀର୍ଥ ବୈଶିଖ
ଜୀବନ ମଧ୍ୟ ବାର୍ଷିକାରକ ଚାହୁଁ । ଏହି ଜୀବନ ବିବର
ହାର ବଲେ ହ ଗ୍ରାହିର ହ ନିରକ୍ଷଣ ସହପ୍ରକାର ବୋଣ୍ଡରର
ଏହି କୋଣ୍ଡରକିନଙ୍କ ଅନ୍ତରକ୍ଷଣ ତାତ୍କାଳୀନୀ, କୋଣ୍ଡରେଠ
ବାସୁ, କୁର, ଅର୍ଦ୍ଧ, ଅଷ୍ଟାର୍, ଶୋଇ, ଲକ୍ଷ୍ମୀ, ସକୁଳ, ପାତ୍ର
ଓ କନ୍ଦିରି ଦିବ୍ସଗୀତା ଓ ପର୍ବତୀନାମ ନବାବର ଚାହୁଁ ।

ଏହି ଉର୍ଦ୍ଧ୍ଵ ପତନ ହାତେବି । ସର୍ବତ୍ରିକାଳ ପାଇବେ
ଏମନ୍ତ କି ଅନ୍ତରୀଳ୍ୟ ଜୀବନ କଲାପାରକ ସମ୍ଭବ । ମାତ୍ର
ଏହା କଲାପାରକ କମ୍ପସ୍ଟ୍ର ଏହେ । ସୁର୍ଯ୍ୟ, ସୁର୍ମତି, ଭାବକ,
ଦର୍ଶକ, ଶ୍ରୀ ଓ ସୁରକ୍ଷା ସମ୍ପଦେ ଏହା ଦେଖନ କହ ଆଜିକୁ
ସମ୍ପଦ ବାବ ଦେବିଗାସି, ଜୀବନର ନିରମ ଏବଂ ଟେବା ।

* । ଦୂରସାହର ଦେଖି—ଏହା ମେହନତ କରେ ମାନ୍ୟ
ଦେଶୀୟ ବା ଦୁଇତିମଧ୍ୟରେ କରିବାକୁଣ୍ଡଳର କୁର, ଏହା ପ୍ରକାଶ
ଅବଲମ୍ବନ, ସ୍ଵର୍ଗତ, ବନ୍ଦମ ଓ ଯନ୍ତ୍ରିତ, ପ୍ରାଚୀ ପଦ୍ଧତି
ଅଛି, ଅବ୍ୟାପ, ପାର୍ଶ୍ଵତା, କର୍ମକାଳୀତା, ଅନ୍ୟଦିନ ଦୋଷ
ଶାଶ୍ଵତ ଓ ମାନ୍ୟର ଅବସରତା ଉପାର୍ଥ ଦୂରସାହରଙ୍କ
୧୯୦ ଦେହ, ପଦ୍ମସ୍ତବ୍ଧ ଦୋଷ ରତ୍ନ ସହାଯିତା ଦୂର୍
ଏକ ପରିକାଳ ସେହିନୟ, ଜୀବନ ମୂଳ ଦୂର କିମ୍ବା
୩୦ ମାଟ୍ରା ।

୨। ଶୋକିତସ୍ତ୍ରୀବଳ (ସାଇବା) — ଶୋକିତ ଜୀବବଳ

କାଳୁବଜାର,	କାଲୁବଜାର ।
ପଟକ	ଶ୍ରୀମଦ୍ଭଗବତମୋହନ ପଟକ
ଶ୍ରୀମଦ୍ଭଗବତମ୍ ।	V. L. M. S.

Watches! Clocks! Time pieces
Repaired by an efficient workman
in the premises of the Cuttack Printing
Company. Charge moderate.

ପଡ଼ମରମତ୍ତ

ଭାବୀପ୍ରକାଶ ଟେକ୍ ବଡ଼ ଲେଖକ

ଭାଇମରୁପେ ମନ୍ତ୍ରମର ଦେବା ଓ ସଥା ସଥି-
ସୂରେ ପାଯୁରିବାର ବଳ ବନୋଡ଼ୁ ଏ
ଜଗରରେ ନ ଥୁବାରୁ ଅମ୍ବେ ଏହି ମହାମୁଖ
ଭାର୍ଯ୍ୟାଭିମୁ ବିଶୁଦ୍ଧିତ କରିବା
ଦେବ ଶପାଖାଜାତିରେ ଲକ୍ଷ ବଳେ ଯନ୍ତ୍ର
ଛାଇ ଆରିବେ ।

ଶତ ଅବସ୍ଥା ଅନୁଷ୍ଠାନୀ ମାଧ୍ୟମରେ କିମ୍ବା
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗେରେହି ଦର୍ଶନକ ଅର୍ଥାତ୍ ମନ୍ଦିର
ମନ୍ଦିର ଦୋଷକୁ କିମ୍ବାତିଥି ସମୟ ମଧ୍ୟରେ ସତ ଜୀବିତରେ
ଏକିଲେ ପୂଜନାର କୁରସ୍ତ କରିବାକି ।

ପ୍ରକାଶ

ବକ୍ତ୍ତାର ଚେଲନ ହେଉ, ମୁହଁ, ଯୁଦ୍ଧ
ସବୁଲାଗେବୁର ୫ ଲଜ୍ଜାବେବୁର କମଳ
ଦେବାଲ ଶ୍ରୀରେଣ୍ଟାଜ, (ପିମାର ୫ ମିନାରର
କାଳାହ୍ୱ ଅଳଙ୍କାରୀତି ବୃତ୍ତା ଅକା ସକାରୀ
ବୃତ୍ତାର ମୁହଁ ଶ୍ରୀରେଣ୍ଟର ଅଭିଭାବ ସ୍ଵଭାବିତ
କଲାଙ୍ଗ କହି ବିଅରୀବ ।

କଥକ
ଶାସନ } ଏ ବୌଦ୍ଧମରଣ ପା

ମେଘରୋଗ

ପ୍ରକାଶକାନ୍ତରେ ସମସ୍ତ ଜ୍ଞାଳା ସମ୍ବଲାର ହିନ୍ଦ
ଭିତ୍ତିରେ । ଦ୍ୱାରା ପ୍ରମେତବାସୀ ଯେହାଙ୍କ କାଳକ
ଅଛନ୍ତି ବରିଆରୁ ବେମାନଙ୍କରୁ ଉଲାର୍ଗ ରୋଗ
ଏବଂ ବାର ପ୍ରତିତ ଜ୍ଞାଳେ ସାମାଜିକ ଅଧିକାର
ବକାଶେ ଜ୍ଞାଳକ ମାତ୍ର ପରିଭାବ କରାଯାଇଥିଲା

ବହୁ ଜୀବନରେ ଏକ ପାଦମୁଖ କରିବାରେ ଏହା କରିବାରେ
କରିବ ନୃତ୍ୟ କରିବ ଏହା କରି ଗଲା ନେଇ
କରିବ ସ୍ଵରମ୍ଭନ୍ଧରେ ଅବସଥ ଅବସଥ ଦେବା
ଯେତେମାନେ ଅପେକ୍ଷାକ ଦେଇବ ଶିଳ୍ପୀ
କରିବାରେ ଏ କଥାର ସେମାନଙ୍କ ସଂଜାରେ ଯେତେବେଳେ
ଡୋକ ଆନନ୍ଦର ଦେଖିବାକୁ ସର୍ବଦା ଦେଇବ
ଶୁଣଇ ଉପରିପାଇଲେ ପରାମର୍ଶ ନ ହେଲା କିମ୍ବା
ଯିନି ତାଙ୍କ ଅଛେଇ ପେଶ ଅବସଥ କରି
କହି ପ୍ରପଂଚମନାର ଦେଇବରଙ୍ଗ କିମ୍ବା

ପଦମନ୍ତରେ ସୁଖକାଳରେ ପ୍ରଥମ କ
ଲେଖକା ଅବେଳାଙ୍ଗ କଂପିତ ହେବା
କ, କେ, ଲକ ଉତ୍ସବରୀରେ ଏହ ଜାଇ
କରିବାକାର ପ୍ରଥମକାଳେ ସୁଧାକର୍ମେ
ଏହ ଶିଷ୍ଯ ଉତ୍ସବ ହେଉଥିବା ମୁକ୍ତ ବର୍ଷ
କି କେବଳ ପଦମନ୍ତର ଲୋକଙ୍କ

ପାଇଁ ଏହି ଉତ୍ତରକାନ୍ତରୀଣ ସାହିତ୍ୟର ଲଙ୍ଘନ ଦିଲ୍ଲିଯାର ମଧ୍ୟରେ
ଶୈଳେଶ୍ଵରାରାଜ ସାହିତ୍ୟରେ ୫୦ ଟଙ୍କାରେ ଦେବାରୁ

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା ।

ଜାନ୍ମ ଏ
୪୧୩ ଜୟ

ଜା ୨୭ ପ୍ରତି ମାହେ ମାର୍ଚ୍ଚ ଥିଲେ ୨୦୨୨ ମରିଯାଦା । ଲେଖକ ଉତ୍ସବ ମରି ୨୫୫୫ ମାର୍ଚ୍ଚ ମାର୍ଚ୍ଚବାର

ଅଗ୍ରମ ବାର୍ଷିକ ମୂଲ୍ୟ ୩ ୯୯
ପଞ୍ଚଶଶୀଲ ୩ ୯୯

ବିଜ୍ଞାପନ ।

ତେଜ୍ଜ୍ଵଳ

ସନ ୧୯୬୧ ମେଲିକାର

ନୃତ୍ୟ ପଞ୍ଜିକା ।

କଟକ ପ୍ରଦୀପକଣ୍ଠମାଳକ ସନ୍ଦର୍ଭରେ ଏହା
ପାତ୍ର ଘପା ହୋଇ ବନ୍ଦ ହେଉଥିଲା ।

ମୂଲ୍ୟ ୩୦୯୮ ଡାକମାଲ ଟ ୧୦୯
ରେଙ୍କପାତ୍ର କଣ୍ଟର୍ ଟ ୧୦୯୮ ଡାକମାଲ ଟ ୧୦୯୮

ଭାରତବର୍ଷର ଅଗମି ବର୍ଷର ଅନୁମାନକ
ଆୟ ବ୍ୟକ୍ତି ଦେଖାବ ଅର୍ଥାତ୍ ବର୍ତ୍ତେ ଗତସ୍ଥ-
ପ୍ରାତିର ଲକ୍ଷ୍ୟମାନରେ ପ୍ରକାଶିତ ବୋଲ
ଅଛି । ଅମେରିକାରେ ଅଗମି ସପ୍ରାତିରେ ବର୍ତ୍ତେ
ବର୍ଷର ବକରଣ ପ୍ରକାଶ କରିବ । ବର୍ତ୍ତମାନ
ଏହାର ହୋଇଗା ଯାଥେଣ୍ଟ ଯେ ଅନ୍ତରୁ ବ୍ୟକ୍ତି
ସମାଜ ପତି ଧର୍ମ ମାତ୍ର ଅଗମକ ଏବଂ ବନ୍ଦାର
ବ୍ୟକ୍ତି ଅଛି ।

—୦୦୦—

ବିଜ୍ଞାପନ ହୋଇବୋଟ ଗୋଟିଏ ପୂର୍ଣ୍ଣ
ଅଧିକାରରେ ଦସ୍ତଖତ କରିଅଛନ୍ତି କି ଦ୍ୱାରା
ଦ୍ୱାରା ତେଜିଲମାନେ ସବୁ କରିବ ଅବାଲକ
ଅଧିକାରେ ଦ୍ୱାରା ଦ୍ୱାରା ମୋହବମା ମୂଲ୍ୟେ ଦେ-
ଯାଇବ ଉପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦୋଇ ସର୍ବାଳ୍ମୀକାରୀ କରି
ଯେତେବେଳେ ପାଦପୁରବାୟ ଶେଷିର ଦେଇ-

ମାନ୍ଦ୍ରା ସେଠା ସବ ଜଳକ ମହିମାରେ ଶେଷ-
ଅବାଲକ ସର୍ବର୍ଷାୟ ମୋହବମାରେ ଉପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ଦେବାରୁ ଅନୁମତି କି ଦେବାରୁ ସେମାନଙ୍କ
ଅବେଦନ ମତେ ହାତବୋଟ ଏହି ନିଷତି
କରିଅଛନ୍ତି ।

ସମ୍ବାଦବାହକା ଲେଖିଅଛନ୍ତି କି ବିଲବାରୁ
ଦୂରତଣ ବଜାର ବାହିକର ବାଲେଖରକୁ
ଅତି ଦ୍ୱାରା ଦ୍ୱାରା ବିନ୍ଦୁଜାଲକ ଖେଳ
ଦେଖାଇ ସେଠା ଲେଖିବାରୁ ଦୁଇମାତ୍ର କରି
କରିଅଛନ୍ତି । ଏମାକି କୁନ୍ତକ କୌଣସି
ଦ୍ୱାରା ବିନ୍ଦୁଜାଲକାରୀ ଉପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଥିବାର
କଥିତ କୁଠର । ଏମା ନେ ସେଠାରୁ ଏ
କରିଅଛନ୍ତି । ବଜାରମାନେ କାନା-
ଦିପମୂର୍ତ୍ତରେ ଦ୍ୱାରା କିମ୍ବା ଯାହାରେଣ୍ଟ ବଢ଼ି
ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲା । ମାତ୍ର ଏଠା ଦୁଃଖୀ ଦେଖାମାନେ
କୁନ୍ତକର୍ମକ ରମ୍ପର ଦେଲକ ଲଗାଇ ଦିଅନ୍ତି
ତାହା ଅଧିକ ଅର୍ଥର୍ୟ ଅଛି ।

ବାରଦରବାଦକୁ ଅଧିକାର ବାରଦରମାଦକୁ
କୁନ୍ତକର୍ମ ଯେ ବିଜ୍ଞାପନ ହୋଇ ମୋହବମା
ନିଜାମ ଓ ସେବବସାଦବକର ମଧ୍ୟରେ ଅଧେ-
ରିରେ ଏହିପରି ରଥା ହେଲା ସେ ବିଜ୍ଞାପନ
ବାଦକୁ ହୋଇଥିଲୁ ପ୍ରକାଶ କଲେ । ଏବଂ ବା-
ଦକେ ଭାଲ ହୋଇଥିଲା ୨୩ ଲେଖ ଟକା
ଯେକିବେଳେ ବାହିକର୍ମ କେବାକାରଣ ଅନୁମତି

ଦେଲେ ସେବକ ସାହେବ କିମ୍ବା ୨୩ ଲେଖ
ଟକା ମଧ୍ୟରେ ୨୧୬ ଲେଖ ଟକା ମୂଲ୍ୟ ମୂଲ୍ୟ
ଦୂରତଣ ପରସିଧ କଣ୍ଠକ ଦେଇଥିଲୁ ଦେବେ ଓ
ଅବସିଧ ୧୬ ଲେଖ ଟକା ଲେଖ ସୁରତ ଅଧେ
ପାଇବେ । ସେବେ ୨୩ ଲେଖ ଟକାରେ ସେ-
ବକବ ସାହେବଙ୍କର ଏବେ ଲକ୍ଷ ଥିଲେ ଦେବେ
ସ୍ଥାନରେ ୪୭ ଲେଖ ଟକା ମୂଲ୍ୟ କି ସବାରେ
ଖାର୍ଯ୍ୟ କରିଥିଲେ ? ଅତି ଲେଖ ଦେଇ ସିଲା
ମୋହବମାର କୁନ୍ତକ ଓ କଣ୍ଠ ସହବାରୁ ଦେଲା ।

ବର୍ତ୍ତମାନ ସମୟରେ କରିଥାଏ ଅନୁକର୍ମ ।
ମାନ୍ଦ୍ରାକର ବିଜ୍ଞାପନ ଉପକୁଳ୍ୟ ଦେବେର ଛି-
ଆରେ ହୁଅ ଦେବାରୁ ଦୁଇ ହଳ ଅଛି । ଅନ୍ୟକ
ସାହାଯ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ ଓ ଅନୁଷ୍ଠାନ ପିଣ୍ଡାରୁ ଏବଂ
ମାନ୍ଦ୍ରାକ ବକର୍ତ୍ତମାନେ ଏକ୍ସାର୍କ ଏମନ୍ତ ବିତ୍ତିର
ସେ ଏ ବର୍ଷ ଶୈଳବିଦ୍ୟାର କଲୁଳା ଧର-
ନ୍ୟାଗ କରିଅଛନ୍ତି । ବିଦେଶ ଦେଇବ
କରିଥାର ଅବସ୍ଥା ଏହିପରି ଶୋଇଥିଲୁ ଓ ସାହାଯ୍ୟ
ଖାର୍ଯ୍ୟ ଅର୍ଥ ହୋଇଅଛି । ପଞ୍ଜାବର ଦେବେ-
କ ପ୍ରାକର ପରି କଣ୍ଠ ହୋଇଅଛି ଏବଂ
ଜଳକଣ୍ଠ କାଥୁଅଛି । ମଧ୍ୟରେ ଅବସ୍ଥା
ଦୁଇ ହଳ ମାତ୍ର ମଧ୍ୟରେ କାର୍ଜର ଅନୁର୍ଜର ଅନୁଦିତ-
ପ୍ରବର୍ତ୍ତରେ ଖାଦ୍ୟ ଏବଂ ବୃକ୍ଷର ଅଗ୍ରବ ଠାର୍ମି
ଅଛି । ବଜାରା ମଧ୍ୟରେ ମୁଖେର ଗୁରୁତ୍ୱର
ଏବଂ ପୁଣ୍ୟମୂର୍ତ୍ତିରେ ସାହାଯ୍ୟକାର୍ଯ୍ୟ ଅବସ୍ଥା

ଦୋଷାତ୍ମୁ ଏବ ଧାଟନା ପୁରସ୍କାର ପ୍ରତିକାଳ
କିମ୍ବାର ଅବସ୍ଥା ଶାକିନାଥ ଅଟୁଳ ।

ଅମେମାନେ ଅଳଦସହିତ ସମାଦବାହି-
ବାରେ ପାଠକଲୁ କି ବାଲେସରର ପୋର-
କେତ୍ତିଲାଜାମବ ବଢ଼ି ପୋଶସର ସଙ୍ଗୋବ୍ଧୀ
ବାର୍ଯ୍ୟ ଶେଷ ହୋଇଥିଲା । ଉଚିତ ମୂଲ୍ୟରେ
ଦୁଇମାସବାଳ (ଛଇ ବର୍ଷରେ ସତ୍ତା ପାଠୀ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ) ଲାଗି ଏ ବାର୍ଯ୍ୟ ଶେଷ କର ଅଛନ୍ତି ।
ଏହି ପୃଷ୍ଠାରୀର ମୟୁର କର ବଜା ବୈଶୁଣ୍ଡ-
କାଥ ଦେ ବାହାଦୁର ବାର୍ଯ୍ୟକାଳ ନିମନ୍ତେ
ଗୋଟିଏ ଛନ୍ଦଳ ଖାର୍ତ୍ତି ଦରିଲେ ଏବଂ ଏକା-
ହାତ କରେଷ ସାଧାରଣ ଭ୍ରମକାର ଦେବ ।
ମାତ୍ର ସହଯୋଗକୁ ଲେଖାରୁ ଛାନ୍ଦାଯାଇଥିଲୁ
ସେମନ୍ତ ଝର ପିଟି କାହିଁ । କାରଣ ସେ ଲେ-
ଖିଅଛନ୍ତି କି “ସମୟ ପଙ୍କୋବାର ଦେଲାକୁ
କଳ ବାହାରିଲା କାହିଁ ” । ତୁର କିମ୍ବିଲେ
ପୋଖରୀଜେତ୍ରା ବାର୍ଯ୍ୟ ଶେଷ ହେବାର କୋ-
ଲିଥାର କି ପାରେ । କର୍ତ୍ତା କରୁଁ ବଜା ବାହା-
ଦୁର କର ପିଟାଇବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସମ୍ମ କରିବାକୁ
ଫିଟି କରିବେ କାହିଁ ।

ପ୍ରାସୁକାଳ ଉପରେ ହେବାରୁ ଏ ଲଗଭଗ
ପ୍ରଥାକ ବ୍ୟକ୍ତିମନ କରିବାରେ ଜୀବନରେ କର୍ଯ୍ୟ
ଆବଶ୍ୟକ ହୋଇ ଅଛି । ଧୂମକର୍ଷମା - ଦ୍ଵରେ କୁଳ-
ମାଳେ ମଠିଆରେ ପଣି କ୍ରେସଲେ ଏଥରେ-
ସବା ପ୍ରଚୁରଙ୍ଗଳ ଭଲା ହେଉ ନ ଥିଲେ ହେବେ
ଏକପ୍ରକାର ସଜ୍ଜିବ ଭଜୁଥିଲ । ଏବର୍ଷ ଶ୍ରୀ
ଶିଦ୍ଧୁମାଳୀ ଶବ୍ଦରେ କଳ ଦରଳି ହୋଇ ଏଥର
ଜୀବା ହେଉଥିଲେ ଯେ ଘକଟ କୁଳମିଳା ସବେ,
ଶୁଣିଯାଇ ଅଛି । ଏବାଏବ ଜଳଟଙ୍ଗଳ ପାଦବାଟ
ଦିଲାଥିଲେ ସୁଦ୍ଧା ଶେଷ ହେଉ ନାହିଁ ।
ଏଥରେ ମିଛକିଦିଶାଳୀର କ୍ଷୟ ସରସପ
ହୋଇଥାରେ ମାତ୍ର ଫେରେ କାର୍ଯ୍ୟ ଦିଲ ନ
ହେଲ ତେବେ ଯାଦା ବ୍ୟଥ ହେଉଥିଲା ଯାଦା-
ମଧ୍ୟ ଶତ ଦିବାରକାରୁ ହେବ । ମିଛକିଦି-
ଶାଳୀର ବେସ୍ତିମାଳ ଢାକୁର ଥାହେର
ଅଟକି । ଏସମୟରେ ଜ୍ଞାନ ଓ ବିଜ୍ଞାନ ପ୍ରକଳ
ହେଉଥିବାରୁ ଜାତୁର ଯାହେକ ରୋଗ ବ୍ୟଥ
ରେ ସତିକାରକୁ ଲଜପୁଣ୍ଡ ଘର୍ଷଣ ଦେଖାଇ
ହୁଏ ଅହୁନ୍ତି କି ?

ପୁଣ୍ୟ ସନ୍ତୋଷମର୍ମିଳାପାତ୍ର ଗତ
ଜୀବିବେଶକର ବିଭିନ୍ନରୁ କଥାବଳୀ ଯେ
ମାଲ୍ୟବର ଶୈଳୀଙ୍କର ପୁଣ୍ୟରେ ଶ୍ଵରା ସମୟରେ
ଏ ପୁଣ୍ୟମନ୍ଦିରକୁ ଅହିମାନଙ୍କର ପ୍ରଦେଖ
ଏବଂ ଦୃଢ଼କାଶ୍ରରେ ଶ୍ରୀପୁଣ୍ୟମନ୍ଦିର ପ୍ରଭାର କଷେତ୍ର
କର୍ମବା ପ୍ରାର୍ଥନାରେ ଦୂରକଣ୍ଠ ଅବେଦନପଥ
ପ୍ରଦତ୍ତ ବୋଲାଥିଲା । ମାଲ୍ୟବର ମନୋଦୟ
ଅପଣା ପ୍ରାଇହେଠ ସେକେଟଥିବାର ଘବନ୍ତୁ-
ମେଳେ ଏ ସବୁ କଷ୍ଟପୂରେ ବହୁ ସାହାଧ୍ୟ ଦରି
କ ଧରିବାର ଉତ୍ତର ଦେଲେହେ ଆପେ
ପୁଣ୍ୟମନ୍ଦିର ନିଧିକୁ ପ୍ରଦେଶ କ କର ଦାଶ୍ରକୁ
ଦେଖି ଅଧିବାହିତ ଅବେଦନକାରୀ ଆଜା
ପୁଣ୍ୟ କର ଅଛନ୍ତି । ଦରିବା ଦୁଆର ଅପରାପର
ସାହେବ ଓ ଅହିନ୍ଦମାନେ ଏହି ଦୁଷ୍ଟାନ୍ତର
ଅନ୍ତରୀମୀ ଦେବେ ।

ଏ ସବୁ ଘୃପ୍ତକାଳୟ ସ୍ଥାପନ ନମିତ୍ର ଦେବା
ସମ୍ବନ୍ଧରେ କରୁଥାରୁ ଟ ୧୯୭୫ ଏଥିରୁକେ
ହୋଇଥିଲା । ସମ୍ବନ୍ଧ ଅଣିଯା ନବାସା କୁ
ଶତିପୂର୍ବ ଅଭୟନ ବ୍ୟବସିର ଏବଂ ଏ ଥଳୀ
କୟ ବରସିଦ ଜମେଦାରମାଙ୍କେ ଟ ୧୯୯୯ କା-
ନେଖୀଏ ଟ ୧୦୯୩ ଦାକ କରିବାରୁ ଟ ୨୫୭୫
ହୋଇଥିଲା ।

କେତେମାତ୍ର ଅଧେ ବାହାରଗଲୁ ଅବଶ୍ୟ ଦୃଷ୍ଟି-
ପଣେ ଦେଖା ନାହିଁ । କେବଳ ପୁଣ୍ୟ ଜଙ୍ଗାରେ
ବହୁ ଦୃଷ୍ଟି ହୋଇ ଥିବାରୁ ମୃଦ୍ଦାର୍ଯ୍ୟ ଏକା
ପ୍ରାକରେ ଅରମ୍ଭ ହୋଇଅଛି । ଅତି ଦେବ
ପ୍ରାନରେ ଅଧୋ ଦଳ ବାହାର କାହିଁ । ଜଙ୍ଗ-
କଷ୍ଟ ଠାବେ । ଅରମ୍ଭ ହୋଇଅଛି ଏବଂ ସମ୍ବନ୍ଧ
ଅନୁଭବୀ ଦୂରି ଦେଉଅଛି । ଶବ୍ଦର ଦର
ଦୂରି ଉପରେ ଅଛି ଜଥାତ ଶବ୍ଦରପ୍ରାଣର
ଦିନମ ଲାହିଁ । ଏକା ଜଗମାସରେ ଦେଇଲକ୍ଷ
ମର୍ଦ୍ଦ କୁଳ ଏହି ବଟଦ୍ଵାରାରୁ ଭାତ୍ରାନ୍ତ
ହୋଇଥିଲ ଏହାହାତ୍ରା ଦାର କୋକଥ ମଣିଆ-
ଦେଇ ଯାଦା ନହାକିନମାନେ ପାଇରେ ଭାବା
ଦିଦେଶରୁ ପଠାଇ ଦେବେ । ଯଦିଲ ଜଣା
ପ୍ରସ୍ତୁ ହୋଇଥିବ ତହିଁ ଜପରେ ଅକାଶ
ରପ୍ତାମା ! ସକରରେ ଆଚି ମୁଖ୍ୟ ହେବା
ପଞ୍ଚକେ ଥାଇ କୁଳର ଥାଦୀ ମାତ୍ରାକୁ ଦେ
ମୋହରିଲକର ଅକ୍ଷ୍ୟା ନଢି ମୋହରି
କୋବନ ମୁହଁକୁ ଖର୍ବିଲେ ଅବଦର୍ଶନ ଦେଇ
ହୁଏ ଦେବିତ ! ଫଳପା ପ୍ରପଦ୍ମର୍କର ସ୍ନେହ

ହେଉଥିବା ଅପର କୌଣସି ପ୍ରଗାଢ଼ାରର ଚେଷ୍ଟା
କାହିଁ । ଅପରର ଅଧିକାରିତବଳ ମତକରୁଣ
ଏଥମନ୍ୟରେ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲୁ ଏବଂ ବାରାଣୀ-
ପୀତିର ଅଳକରେ ଗଲେବ ଲୋକ ଓଳକ-
ଠାରେ ମରିଗାର ସୟାଦ ଅସାଧ୍ୟ । କର୍ତ୍ତୃପତ୍ର-
ମାନେ ଜାଗର ହେବେବି ॥

ଅବ୍ୟ ଚେତ୍ତିବାହଣୀ । ପ୍ରବକ୍ଷ ତେଣ-
କୃତ ହୃଦୟଶରୀରେ ବାରଣୀ କୃଥର ମାତ୍ର
ଏଥର ବାର ଜନନୀ ପ୍ରକଳି ବଲଯୋଗ ପାଇ-
ବାରୁ ମହାମହା ବାରଣୀ ଲାମ ପାଇଅଛୁ ।
ଜୀବିତ ଜୀବରେ ସଙ୍କ ଓ ଦାନ କଲେ ମହା-
ପୂଜ୍ୟ, ବିବୋଧ କୁଳ ଉତ୍ତବାର ଦେବାର ପ୍ରମାଣ
ମାତ୍ରରେ ଅଛୁ । ପ୍ରାୟ ଗତ କ ୨୦ ର୍ଗ ମଧ୍ୟରେ
ଏଥର ମନ୍ଦିରରେ ଯୋଗପତି ଜୟନ୍ତ । ଏଥର ଚାନ୍ଦ
ପତିବାରୁ ତେଣା ଓ ଦର୍ଶନରୁ ଅନେକ ଯାତ୍ରୀ
ମନୀ ତିବେଣୀଶାନ୍ତରେ ଗଳ ବରବା ସହାୟେ
ଯାଇ ଅରନ୍ତି । ଏତେ ଯାତ୍ରୀ ଏବ ସମୟରେ
ତେଣାରୁ ମିକାର ବହୁକାଳରୁ ଦେଖା କ
ସ୍ଵଲ୍ପ କଳବୋଟର ସୁଧାୟ ହେଉ ଯାତ୍ରିଦୟରେ
ଅୟକ ଦୋହାରା ଏବ ଅନେକ ଯାତ୍ରୀ ସାଜ
ବଢ଼ ଝଣ୍ଡେ ଗାଲ ଏବ କୁଳ ଏବଲାଗ୍ନ ପିଙ୍ଗା
ଦେବି ସେପରି ମିକାର ଦେଖିଲୁ ତହିଁରେ
ପ୍ରକ୍ରିୟ ହେଲ ସେ ହିନ୍ଦୁର୍ମର ତେବେ ବଲକଣ୍ଠ
ବହିଅଛି । ଧର୍ମର ଟାଏ ବିଶେଷ ନ ଥିଲେ
ଏତେ କଷ୍ଟ ସହ ଲେବେ ଝର୍ଥ କମଳକାବ
ସମ୍ମର କୃଥାନ୍ତେ ଲାହିଁ । କାସ୍ତ୍ରରେ ଜ୍ଞାନ-
ସଂବାର ଓ ବଞ୍ଚି ସବକ ଧର୍ମର ମୂଳ ଅଟଇ ।
ସେ ଏହା ସବୁ କରକାରୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ନୂହଇ ମେ
ସେତେ ଜୀମା ହେଲେହେଁ ଧର୍ମବ ବୋଲିଯାଇ
କି ପାରେ । ସମ୍ବନ୍ଧର ତେଣାପର ବଲକାର
ଅନେକ ଯାତ୍ରୀ ତିବେଣୀରୁ ଅସ୍ତିତ୍ବକେ
ସେଠାରେ ବର୍ଷ ଉଚ୍ଚ ହୋଇଥିବ ।

ମହାଜା ଅଳ୍ପରେ ବସନ୍ତରେଣ ପ୍ରଦଳ
ହୋଇଥିବାର ପମାଦ ମିଳଇବା ଛର୍ବିର ନିର-
ବର୍ଗୀ ପ୍ରମାନକରେ ଏଥିପୂର୍ବେ ଅନେକ
ଧିଲ ରଙ୍ଗରେଖାଟୀବା କେଇଥିଲେ ମାତ୍ର
ଯେମାନଙ୍କୁ ଘୁଣି ବସନ୍ତ ଦେବାରୁ ଓ ଜୟନ୍ତ
ପ୍ରତିତ କେତେକ ମରଜାରେ ରଙ୍ଗରେଖାଟୀବା
କେଇଥିବାର ଦୂର କିନ ଧିଲ ବସନ୍ତରେ
ଜୁଣ ଦେବାକୁ ସେ ଅଳ୍ପରେ ଦେବେ ଅଳ୍ପ
ରଙ୍ଗରେଖାଟୀବା ଧିଲକୁ କି ଦୂର ମୋ-

ପା ୨୨ ଏଥି ମାର୍କ ସନ ୧୯୯୨ ମେଦିବା

ନରେ ଦେଶୀୟ ଟୀକା ଦିଆଇଛନ୍ତି । ଧରମ-
ତବା ଉପରେ ଦୁଆରେ ପାଣି ଢାଳୁ ଲାହାନ୍ତି
କିଏଇପୂର ଇତ୍ୟଥି ଦେଇବ ଗ୍ରାମରେ
ଅନେକ ସରେ ଦେଶୀୟ ଟୀକା ଦିଆ ହୋଇ-
ଅଛି । ଏକଦିଗରେ ପ୍ରାଣର ଦୟ ଓ ଅନ୍ୟଦି-
ଗରେ ସବବାସ ଥରନର ଦୟ । ଏଥର
କିଛି ସ୍ଵଦ୍ୟବସ୍ତୁ ଦେବାର ଉଚିତ । ଦେଶୀୟ
ଟୀକା ଦେବା ଆଜନାନ୍ୟାରେ ଅପ୍ରଥ ଅଟିବ
ମାତ୍ର ଉଠିରେଖାଟୀକାରେ ଲୋକଙ୍କର ମଳ ନ
ମାନିଲେ କିପରି ଉତ୍ସମ୍ମରି ସେମାନଙ୍କର ଆଗବ
ଦେବ । ଉଲ୍ଲଙ୍ଘ ଟୀକା ପିଲାଥର କିମା ଦୂରଥର
ନେଲେ ଆଜ ବସନ୍ତ ବେଗ ହୃଦୟ ଲାହିଁ
ଏଥର ସୁଧାର କରିବାର ଉଚିତ । ଦେଶୀୟ
ଟୀକାଦାଉମାନଙ୍କୁ ଉଠିରେଖାଟୀକା ଘେଖାଇ ସେ-
ମାନଙ୍କୁ ଏହି ଟୀକା ଦେବାରେ ପ୍ରବର୍ଦ୍ଧାଳବା ଓ
ଦେଶୀୟ ଟୀକା ଦେଲେ ଦଣ୍ଡ ଦେବାର ତେଷ୍ଟା
ଦେଲେ ଏଥର କିଛି ସ୍ଵଦ୍ୟବସ୍ତୁ ହୋଇ
ଯାଏ । ଜାହାର ସାହେବ ଏଥର ବିଶ୍ଵ
କରନ୍ତି ।

✓ ଦୋଳଗାସା ଉତ୍ତରାର ପ୍ରଧାନ ପଦ । ଏ
ପଦର ଅମୋଦ ପ୍ରମୋଦ ଏ କଲ୍ପରରେ
ଶାମାକଣ୍ଠରୁସେ ଅର୍ଥାତ୍ ପୃଷ୍ଠିମା ଓ ଚହିଁ ଅରଦଳ
ଖୋଲଣ୍ଟି ଏହି ଦୂରଦଳ ଦେଖାଯାଏ । କିନ୍ତୁ
ମୋପଥର ଅଳେକ ପ୍ଲାନରେ ଆଠ ଦଶଦଳ
କମାଗର ଲୁଗିଆଏ ଦେବ୍ରୁପଡ଼ାରେ ଦୟାଫଳ-
କାଳ ପ୍ରେମନ୍ତ ସମାବେହସହଜ ଏ ଯାହା
ଲୁଗିଆଏ ଗାନ୍ଧୀ ଆଠକମାକଳ୍ପ ଜରାଥଞ୍ଚ ।
ଏ ବର୍ଷ ପୃଷ୍ଠାଠାରୁ ଜରା ନ ହୋଇ ବରଂ
ଅଧିକ ହୋଇଥାଏ । ମାହାଜାର ଶ୍ରୀ ସଧାବାନ୍ତ
ଓ କଏବୁପୁରର ଶ୍ରୀ ଦିଲୋଦବଦ୍ଵାରାର ଦୋଳ
ଏ ଅହଳରେ ବିଶ୍ୱାସ ଅଟଇ । ପୃଷ୍ଠା କବର-
ପୁରବାସୀ ଦେବେକର ଜେପୁଣ୍ଡ କଲେବୁଦ୍ଧ-
ପ୍ରଭତ ଛାତପଦରେ ଆର ଘରେକ ଅର୍ଥ-
ବାହୀନ୍ୟ କରୁଥିବାରୁ ଦିଲୋଦବଦ୍ଵାରଙ୍କ ମୁ-
ଦେସରେ ରାଶ ସେସନାର ଶ୍ରୀଦୟବାକ
ରତ୍ନାଦ ଦେଇଥିଲା । ଏବେ ଅର୍ଥାତ୍ ବୁଦ୍ଧ
ଦ୍ଵାରା ଜରା ପଢ଼ିଲେହେଲେ ଗ୍ରାମବାହିକ କବିତା
ଏବ ରହୁ କେବୁ ଯାହାର ଅଭିମର କିଲାଶର
ରହିଥାଏ ଏବ ଅଳନ ଉତ୍ସବର ତୁଟି ଲାହିଁ
ମାହାଜାର ସଧାବାନ୍ତ ପାତୁଲବର ଗୁଡ଼େର
ଦୋଳ ତହିଁ ଅଧିକ ସମାବେହ ସହିତ
ଛାପା ହୁଅଇ । ଏହି ଦୂର ଗ୍ରାମରେ ପୃଷ୍ଠିମା

ଠାରୁ ପଞ୍ଚଦୋଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରକଳିତନ ଏହାଙ୍କ
ଠାକୁରଙ୍କ ଗୁରେଣୁ ଓ ଦୋଳ ଲଗିଆଏ ।
ପ୍ରତ୍ୟେକ ଠାକୁର ଗୁରେଣୁ ସମୟରେ ସାହୀଁ
ଅନେକ ବ୍ୟାଲୋକଙ୍କ ଘରେ ରୋଗ ଖାର
କୁଳବାରୁ ସବୁଠାରେ ପରିଦିଶ ଉତ୍ସବ ହୁଅଛି ।
ଏ ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁଟି ବଡ଼ ବୁନ୍ଦର ଏବଂ ପରିଷ୍ଵରର
ସହିଳକ ଓ ସପ୍ତାବଦିବର୍ଷନର ଅନୁକୂଳ ଅଟଇ ।
ମାତ୍ର ଦୁଃଖର କଷ୍ଟ ଯେ ହେଲା ବ୍ୟାଲୋକ
ହୃଥାତର୍ଣ୍ଣରେ ଅମେଳ ଘାଟାର ଡିଙ୍ଗି ସନର-
ନିଯମକୁ ଅନ୍ୟଥା କରୁଥାଇଛି ଏବଂ ଏହି ଅମେ-
ଳରେ ଗୋଟିଏ ଠାକୁରଙ୍କ ଦୋଳ ଯାତ୍ରା
ଏବାବେଳନବେ କନ ହୋଇଅଛି ।

ଭାରତଧର୍ମମଣ୍ଡଳ ।

ଭରତଧର୍ମମଣ୍ଡଳର ଅଧିବେଶନ ଏଥର
କାଶୀଧାମରେ ହୋଇଥାଏ ଏବଂ ଭରତର
ନାନାଭାଗରୁ ବଜ୍ରପ ପଣ୍ଡିତ ଏବଂ ଅପର ସମ୍ମାନ
ଲେବମାନେ ଅସି ଏଥରେ ଯୋଗ ଦେଇ
ଅଛନ୍ତି । ଗତ ଶିବବାହିନୀ ମଣ୍ଡଳର ଅଧିବେ-
ଶନ ଆରମ୍ଭ ହେଲା । ଦୋଳପୂର୍ଣ୍ଣମାରେ
ଶେଷ ହୋଇଥିବ । ପ୍ରଥମହିନ ସବୁକେ
ମରେଗାନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦେବତା ଏବଂ ଶୁଣିବେବର
ପୂଜା ହୋଇ ସରାର କାର୍ଯ୍ୟରମ୍ଭ ହେଲା କଳା-
ବିଷର ମହାବଜା ଅପାରା-ସର୍ପତ୍ରି ଶାସନ
ପ୍ରିୟନାଥ ଉର୍ବରହଙ୍କହାର ଭକ୍ତ ଗୁରୁବେବକ
ପଠାଇ ଥିଲେ । ଗାନ୍ଧା ସବୁ ଏବଂ ଶୌଭି-
ଶତଲରେ ସ୍ଥାପିତ ହୋଇ ପୂଜା ଦେଇ ଏବଂ
ପଣ୍ଡିତମାନେ ସଥାବଧରେ ପୁଷ୍ଟାଜଳ ପ୍ରଦାନ
କରି ପୂଜା ଗେଷ କଲେ । ସାଂସ୍କାରିକ
ବସିଥାଏ ଅସିଥିବା ରାଜାମ ଦୃଢ଼ ପ୍ରଭୁ
ପଣ୍ଡିତମାନେ ସରାର ମଙ୍ଗଳାର୍ଥେ ଅଶୀବାଦ
ଦେଇ ଗାୟତ୍ର ଏବଂ ବେଦପାଠ କରି ଗାନ୍ଧା
ପ୍ରାମ ନାରୀପୂର ଏବଂ ବେଦକୁ ଅରତି କଲେ
ଦ୍ଵିଜୟଦିନ ପଣ୍ଡିତମାନଙ୍କ ଅଞ୍ଚଳୀ ହେଲା ଉତ୍ତା
ଶର ବର୍ଷିକ ଅଧିବେଶନରେ ଅର୍ଦ୍ଧପ ପଣ୍ଡିତ
ଶିବକୁମାର ସ୍ଵର ଓ ହନ୍ଦୀରଖାରେ ଧର୍ମପରିଚାଳନା
ଆସିଥିବା ପଣ୍ଡିତ ଏବଂ ଅପର ପତରିଖର
ଅଭିର୍ଥନା କଲେ । ତହିଁ ଉତ୍ତାରୁ ମହିଷୁର
ମହାବଜାଙ୍କ ସମନ୍ବା କୁମାର ଶ୍ରୀ ବାସାଂତିକ
କରି ରାଜା ସାହେବ ବାହାଦୁର ଧର୍ମମଣ୍ଡଳ
ସର୍ବପରି ମନୋଜର ହୋଇ ନାନାଶ୍ରାନ୍ତ
ଆସିଥିବା ସବାନୁହୁତ ସୂଚକ ଭାରତୀୟଦର
ପାଠ କଲେ ଏବଂ ବିମେଇର ଜଣେ ପାଠ
ଗୋଟିଏ ସ୍ଵର ଗାୟନହାର ସରସ୍ଵି ଲେ

କଢ଼ି ଅଳନ ପ୍ରଦାନ କଲେ । ଏହିରୁପେ ଏ-
କଳର କାର୍ଯ୍ୟ ଶେଷ ହେଲା । ଏଥିରୁବୁ
ଗୁରୁତକ ପଣ୍ଡିତମାନେ ପ୍ରଥମପୂର୍ବ ମୀମାଂସା
କରିବାରେ ନିୟମି ଥିଲେ । ଉଚ୍ଚ ପ୍ରତି ଏହି
ବିହିନ୍ଦୁଧର୍ମର ଅବନନ୍ଦର ବାରଣ କି ଏବି
ଭାବା କି ଉତ୍ତାପ୍ତରେ ନିବାରଣ ହେବ ? ଅପର
ଦିନମନ୍ତରରେ ସେସମୟ ବର୍ଷ୍ୟ ହେଲା ତହିଁର
କ୍ଷୁରତ ବିବରଣ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇ ନାହିଁ ।
ଦୋକପୂର୍ବମାର୍ଯ୍ୟଙ୍କ ପଣ୍ଡିତମାନଙ୍କର ବିଶ୍ଵର-
ସର୍ବ ହେଲା ଉତ୍ତାରୁ ଚଳନନ୍ଦମାସ ତା ୧୫ ରଖ
ମଙ୍ଗଳବାର ଭାବା ସମାଜେହ ସହିତ ବନାରସ
ମହାରଜାଙ୍କ ଦେବାଳଖାନାରେ ପ୍ରବାଣ୍ୟ ସର
ଦେଲା ଏବି ଏବେ ହିନ୍ଦୁ ସେଠାରେ ବୃଣ୍ଡ
ହୋଇଥିଲେ ସେ ଗର କି ଅଗଣାରେ ବିକ୍ରି-
ମାତ୍ର ସ୍ଥାନ ନ ଥିଲା । ପ୍ରାୟ ଦଶ ପଞ୍ଚବିକାର
ମୌର ଇତ୍ତୁତ ଥିଲେ ଏବି ସହସ୍ର ମେବ
ସ୍ଥାନ ନ ପାଇ ଲେଉଛି ଗଲେ । ଦଶୀ, ସାଧୁ,
ପଣ୍ଡିତ ଓ ବ୍ରାହ୍ମମାନଙ୍କର ବସେବାର ସ୍ଥାନ
ପୁଅକ୍ଷ୍ୱରୁପେ ସରିତ ହୋଇଥିଲା ଏବି ସରର
ଶୋଭା ବଡ଼ ଚନ୍ଦାର ଦଶୁଥିଲା । ଏହି ସରର
ରେ ଧର୍ମମଣ୍ଡଳର ବିଜ୍ଞାନପଦିବା ପଠିବ
ଦେଲା । କଣେ ପଢ଼ିଲେ ସମସ୍ତେ ଶୁଣି ପାର-
ବେ କାହିଁ ଏହି ବିବେଚନାରେ କରିବାର ପଣ୍ଡିତ
ଭାବା ଇନ୍ଦ୍ର ଶ୍ରୀକରେ ଘାତ କଲେ । କହିର
ସମେତ ମର୍ମ ଏହି ବିୟମ ସନାତନଧର୍ମ ରକ୍ଷା-
ନିମନ୍ତେ ଅଗାମୀ ଅଗିନ ଶୁଣି କଟମାଦନ
ଭାବର ସମୟ ହିନ୍ଦୁ ଦେବାଳସ୍ଥରେ ଦେବା-
ଳପୂର ସ୍ଵରୋହିତମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କାରେ
ପ୍ରାର୍ଥନା ଓ ସ୍ତ୍ରବ କରିବେ । *ୟ କରିଦେଶ
ଏବି ଲହୋରରେ ସେପର ପ୍ରାଦେଶିକ ଧର୍ମ-
ମଣ୍ଡଳମାନ ସ୍ଥାପିତ ହୋଇଥାନ୍ତିରୁ ସେହିପର ଧର୍ମ-
ମଣ୍ଡଳ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ପ୍ରଦେଶରେ ସ୍ଥାପିତ ହେବ ।
*ୟ ଭାବର ବର୍ଷର ନାନାଶ୍ରାନ୍ତକୁ ଉପରଦଶବ-
ନାନେ ପ୍ରେରଣ ହୋଇ ସନାତନଧର୍ମର ଇତ୍ତ-
ଦେଶ ଦେବେ । ଫର୍ଥ ଉପଧର୍ମମାନଙ୍କର ନିୟ-
ମାବଳୀ ଏବି ଜାତ ଓ ଶିଶ୍ଵାବିଶ୍ୱାକ ସ୍ଵରୂପ
ପୁସ୍ତକମାନ ସବୁକର ଏବି ସ୍ଵର୍ଗିତ ହେବ ।
*ମ ସ୍ଵରୂପ ଶିଶ୍ଵା ନିମନ୍ତେ ବିଦ୍ୟାଲୟମାନ
ସ୍ଥାପିତ ହେବ । ପରଶେଷରେ କେତେବୁଲା
ପଣ୍ଡିତର ବକ୍ତ୍ଵା ଦେଲା ଉତ୍ତାରୁ ଗର୍ଭର କଥ୍ୟ-
ଧ୍ୟ ଓ ଅନ୍ୟ ସମ୍ବନ୍ଧର ଦେଲା ସର୍ବର କାନ୍ଦିନୀ
ଶୈଖ ହେଲା ।

ସନ୍ଦର୍ଭ ପାତାଟିକା ପାଇଁ

ପ୍ରାଚୀନତା ।

ବଜ୍ରଲାଭ ନାଲସୁରୁ କରିବାର ବିବେ
ରୁ ଏ ହିଁତପରେ ମଳ୍ଯବର ବଜ୍ରାୟ
ଶ୍ରେଷ୍ଠଲକ୍ଷ୍ମୀ ମନ୍ତ୍ରଦ୍ୟ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଅଛି ।
ଏ କବରଣ ପ୍ରଦାନ ହେବାରେ ଏଥର ବିଶ୍ଵରୂ
ଦିଲମ ହେବାରୁ ଉଦ୍‌ଦୟରକୁ ସଂୟାନ୍ୟାଗେ
ଧିରାଇବା କାରଣ ମାକ୍ୟବର ଶ୍ରେଷ୍ଠଲକ୍ଷ୍ମୀ ବାବିଦ
କରାଯାଇନି ।

ବଜଳାରେ ମୁଣ୍ଡେଟି ନାଳସୁନ୍ତି ଅଛି ।
ତହିଁମଧ୍ୟରେ ମେଦିନୀପୁର, ସୋଇ ଏବଂ ଡେଢ଼ିଆ ।
ଏହି ଦିନକାଳସୁନ୍ତିରେ ଯେତେବୁଲୁ କଳ ଯୋଗୀ
ଲବା ଏବଂ ନୌକା ଗମନାଗମନ ଏହି କୁଦିଷ
ବାର୍ଷିକ କୃତ୍ୟାମ । ତମୁଣ୍ଡେଟି ହଳକାଳାରେ
ନାକ ଏଥୁରେ ଦେବତା ନୌକା ଚଳଇ,
ମେଦିନୀପୁରର ନାଳବାର୍ଷିକ ଶେଷ ବୋଇଥିଲା ।
ଏଥୁରେ ସରକାରଙ୍କ ଆଉ ଟଙ୍କା ବିଧ୍ୟୁ
ତେଜି ନାହିଁ । ଶେଷକନାଳର ବାର୍ଷିକ ଫର୍ମ
ଶେଷ ଦେଇଅଛି ଦେବତା ପାଣିମାଦାସ ରୁ-
ଜ୍ଞାନି ପାଣାନାଥ ବାର୍ଷିକ ସକାଗେ ସେଷ ଟଙ୍କା
ପୂର୍ବରୁ ମନ୍ତ୍ର ଦୋଷଥିଲା ସେଥିରୁ ସେହିପୂର୍ବ-
ବାର୍ଷିକ ଦେଇଅଛି । ଏଣିବ ଆଉ ଟଙ୍କା ମନ୍ତ୍ରର
ଦେବ ନାହିଁ । ଡେଢ଼ିଆକାଳସୁନ୍ତିର ଶାଖାକାଳ
ଓ ସାମାଜିକ ବାଟ ଅନେକ ଦ୍ୱୟତ ଦେବତାର
ଦାଳି ଅଛି ଏବଂ ଏସବୁ ଶେଷ ଦେବାକୁ କେତେ-
କେବର୍ଷ ଲଗିବ । ହଳକାଳ ସନ ୧୯୭୪-
ସାଲରେ ଶେଷ ଦୋଷଥିଲା ମାତ୍ର ବର୍ତ୍ତମାଳ
ଭୟଶାନରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଦେଇଅଛି । ଏହା ହଳକାଳ
ଡେଢ଼ିଆ ବୋଞ୍ଚୁକେନାଳ, ସାରଣ ଦେନାଳ-
ପ୍ରଭୁର ଦେବତେଷୁଟିଏ ଶତକାଳସୁନ୍ତି ଅଛି ।

ଏହି ପାଇଁବର୍ଷର ଅୟୁ ବ୍ୟୟ କିମ୍ବେ ପ୍ରଦାନ ହେଲା, ସଂତୋ—

ଶ୍ରୀ	ବ୍ୟୁତି
୧୮୭୨୮୭୭	୩୧୩୯୮୭୭୫
୧୮୭୨୮୮୮	୩୧୩୯୯୧୯୭
୧୮୭୨୮୯୦	୩୧୩୯୯୦୮୦
୧୮୭୨୯୧୮	୩୧୩୯୯୧୯୯
୧୮୭୨୯୨୦	୩୧୩୯୯୨୨୦
୧୮୭୨୯୨୮	୩୧୩୯୯୨୯୮

ଏଥିରୁ ପ୍ରକାଶ ଯେ ସତ ପାଇବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ
ଦେବନ ଏହିବର୍ଷ ଅଞ୍ଚାହୁ ଗଲ ପୃଷ୍ଠାଦର୍ଶ ନାଳକାଳ
ଅଞ୍ଚାହୁ ନିର୍ବିଦ୍ଵାରା ବିଦ୍ୟୁତୀନାଥାର ହୋଇ
ଏହି ଦଜ୍ଞାର ଟଙ୍କା ସରବାରକୁ ଦାତକୁ ଅଣି
ଥିଲା । କହୁବା ଆଉ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବର୍ଷରେ ପଢ଼

ପଢ଼ିଅଛି ଏହି ତଥାଂ ଭଗରେ ମୁଲାଖଳର ସୁଧ
ଦେବାନ୍ତ ହୋଇଅଛି ।

ଶ୍ରୀକର୍ଣ୍ଣର କାର୍ଯ୍ୟର ପଳ ଉପରଲୁହିତ-
ମତେ କେ ୧୯୫୯ ବ୍ୟା ଛୁଟ ଏବଂ ଜାଗରାନ୍ତର-
ପାଇଁ ମୂଳଧନର ସୁଧ ଦେଖିବା ପାଇଁ ୧୯୮୭୯୫୯ବ୍ୟା
ଦୂରସ୍ଥୀ ୧୯୮୮୮୮୦ନାଟାର ୧୯୪୩ଟଙ୍କା ନାଲ-
କାର୍ଯ୍ୟ ଦିକ୍ଷାମୁଦ୍ରାକୁମୁଦ୍ରିତ ଏବର୍ତ୍ତନ
ଲାଗୁ କରିବାକୁ ପାଇଁ ଦେବେକେ । ନାଲସୃଷ୍ଟି
ଆଗ୍ରମ୍ୟରୁ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରଦେଶୀୟ କରାରିର
କୋଟି ଟଙ୍କା ଛୁଟ ସହିଅଛି । କୁରେଟି ବଡ଼-
ନାଲସୃଷ୍ଟି : ମଧ୍ୟରୁ ଟବେୟବର ଅୟ କିମ୍ବା
ଦିବେଚନ କଲେ ଦେଖାଯିବ ଯେ କେବଳ
ଓଡ଼ିଶାନାଳରେ ଛୁଟ ନାହିଁ ଆବ ସମୟ
ନାଲ ଅନ୍ତରାଳ କାର୍ଯ୍ୟନିର୍ବାଚି ଓ ଜାତିରକ୍ଷଣର
କ୍ୟାମ୍ପ ଯୋଗାଇବାକୁ ସମୟ । ହଜାଲ ନାଲ-
ମରମତି ପରାମେ ରତ୍ନକର୍ମ ଅଧିକ ବନ
ଥିବାକୁ ମେଘରେ ଯାହା ତଟ ପତାକା ବନ
ଅଧିକାରକ ଅଟ୍ଟକ ନାହିଁ ପୂର୍ବମାଳକରରେ
ଏଥୁର ଅୟକୁ କ୍ୟାମ୍ପ କରାଯାଇ ହୋଇ ବନ୍ଦ
ରକର୍ତ୍ତା ଦୋଷାଥିରେ । ପତେୟବ ନାଲର ଗଢ଼
ବର୍ଷର ଅୟ କ୍ୟାମ୍ପ, ସଠା—

ଆୟ	ବ୍ୟୟ
ଓଡ଼ିଶା	ଟ ୩୮୮୫୨
ପ୍ରେଦମାଧୁର ଟ ୨୦୭୯୯	ଟ ୨୧୮୮୭
ହିଙ୍କଲ	ଟ ୨୮୦୪୩
ବେଳା	ଟ ୨୨୫୨୦
କାଳଗୁଜସର ପ୍ରଥାକ ଉପାୟ କଳବ ଅଟ୍ଟଇ । ସକ ୮୮୩୯୦ ସାଲରେ ମାୟୋୟୀ ୧୫ ଏ ତୁମିର ବରୁନୀୟର ହୋଇଥିବା ପ୍ରତି ଦେ ସକ ୮୮୦୧୯୯ ସାଲରେ ମାୟୋୟୀ ୧୫ ଏ କ୍ଷେତ୍ର ଚଳ ଲେଣା ଦେଲ ଦ୍ଵାରା ବୁଝାଇରେ ଡମିର ଘରମାନ ଜଣା ଲାଗି । ଅର୍ଥାତ୍ ମେଦମାଧୁରରେ ଅଥ ହୋଇଥିଲା ।	ଟ ୨୨୨୨୦

ତତ୍ତ୍ଵବିର୍ଦ୍ଧ ଶାନ୍ତିଶାରେ ଅନୁବ ଉମ୍ଭର
କଳକର ବୃଦ୍ଧିପୂର ହୋଇଥାଏ ଏକ ଗେଣ୍ଟି
ତମିର ପଦମାଣ ବସୁର ଜଳା ହୋଇଥାଏ
ସବୁଦେଖି ମାନ୍ଦ୍ୟବର ପ୍ରେଟଲ୍ୟଟ ମନ୍ତ୍ରଶ୍ଵର ବୋଲି
ବଅଛାନ୍ତ ମାତ୍ର କହି କ୍ଷେତ୍ରପତନରେ ଅନୁଯୁଦ
ହୋଇଥାଏନ୍ତି । ବାରାଣ୍ସ ବଦୟ ତେଣି ଓ ଆଦି
ବଲଜଳା ସବୀ ସମୟ ଦୟନ ହୋଇ ଗାହି
ଶାନ୍ତିକଳର ସଙ୍ଗେ ଗଭବତ୍ ଚିତ୍ରି
ସ୍ତ୍ରୀର ଏକଥି କ୍ଷେତ୍ରଦିନ ହୋଇ ଥାଏ ମାତ୍ର

ସାଂପିକଟ ମୋବାଇଲ୍ ନିଷ୍ଠାରୁ କାର୍ଯ୍ୟ ସନ୍ତୋଷ
ଗଜନକ ହୋଇଥିଲା ।

ଶ୍ରୀବାବୁର ଅୟ ଗଲବର୍ତ୍ତୀକୁ ଅଧିକ
ହୋଇଅଛି ଏବ ଏହି ଅୟ ପ୍ରତିବର୍ଷ ଅନ୍ୟା
ହୋଇ କମାନାତ ଦୂର ଦେଉଥାଣି ।

ପେକଳାନମାଳ ମାତ୍ରକର ଶୈଟିଲିଟ
ବାହାଦୁର ଅନୁଭବରଙ୍ଗେ ସମ୍ବନ୍ଧିତ
ମନ୍ଦିର ଦୋଷବାଚ ପ୍ରବାଦ କରିଥିଲୁଣ୍ଡି ।

ଓଡ଼ିଆ ବୋଲିବେଳାଳର ଅସ୍ତ୍ର ଗାମାଳକ
ଦୁଇହୋଇଥିଲେବେଳେ ନିଟ ଅସ୍ତ୍ର କଣ୍ଠା ପଡ଼ିଛି ।
ହଜାରାଳର ସଂଶେଷ ଏହି ପ୍ଲାନେ' କାଳ
କିମଟକୁ ସତ୍ରକମାକ ଫୁଲ ହେଲେ ଏ କାଳର
ଅସ ବର୍ଣ୍ଣିବ ।

ବୁଦ୍ଧ ରାଜୀନାୟକ, ମେଦନାଳ ସାହେବ ଶାହ
ପ୍ରେକ୍ଷଣ କେବ ବାବାରୀରେ ଏଥୁରେ ଯି
ଟଙ୍କଟ ବାବାରୁଙ୍କ ଦୂରେତ ହୋଇ ବାବାରୁଙ୍କ
ବିଶେଷ ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରିଛନ୍ତି ।

ସାଧୁବିକ ସମ୍ବାଦ ।

ଏ ମୁଣ୍ଡରେ ଅତୀ କୁଣ୍ଡ ହୋଇ ଥାଏ । ଏହି ଅନ୍ଧାରୀ
ଶାଖ ହୋଇଥାଏ ।

୧୦ ପରମାନ ବଡ଼ରେ ସୁରାହାଟ ମିଶା ତଥା ତଥା
କୁଣିଷ୍ଠର ଶାହରେ ଅନ୍ତିମ ଏ ଅନ୍ତର ବୁଝିଏ ସବୁ ଗୋଟିଏ
ହିଁମାରି ।

କୁଳ ଓ ବସନ୍ତରେଣ ପଦ୍ମି କହିଲୁ । କୋଟିଶଳେ
ଯାଏନ୍ତି ଅଗରତିଲା ପ୍ରଥମ ହୋଇଥିଲା ।

କାହିଁପାଇଁଥିବ କରିବାକୁ ଦେଖିବା କାମର ସଂଗ
କାନ୍ତି ଏବଂବୀର ମାସକ କେବଳ କଲେବାର ଏକମଧ୍ୟରେ
ପ୍ରେସର ହୋଇଥିଲେ । ଉପାର୍ଜନ ହେଲାକି କୁଣ୍ଡଳ
କରିବାକି ।

ଶ୍ରୀମତୀ ପରିଚାଳନା ସୁଧାରକ ସାହେବ ଅବାମୀ କଲେ
ବେଳାହାରୀ କାହା ଦିଲାଛେ ।

Digitized by srujanika@gmail.com

କାହିଁ ବାଜାରର ନାଚକୁଳଙ୍କ ଶ୍ଵାରରେ ଦାରୁ ତାଖିପାରିବି
ମେଣ କଥିବ ଯେଉଁକଲିବଗାର୍ଜି ମେନିବ ହେଲେ ।

କାହିଁ ଚନ୍ଦମୁଖରେ ମୁଣ୍ଡରୀ ୧୦ ଲାଖ ଟଙ୍କାରେ
ମହାଦୂର ଶାନ୍ତିରେ କାହିଁ ଶାନ୍ତିମୁଖରୀ ୧ ଲାଖ ଟଙ୍କାରେ

ବ୍ୟାକ ହେଲୁଏବା ନିର୍ମାଣକାରୀ କରିବାର ପାଇଁ
ବ୍ୟାକ ଦେଇ ଦେଖି କଥା କରିବାର ସାଥୀ ଏବଂ
ଦେଖାଇବା କଥା କରିବାକାଳୀଙ୍କ ମନକାରୀ ଯାଇ ଦେଇ
ଏବଂ ବ୍ୟାକ କରିବାକାଳୀଙ୍କ କରିବାକାଳୀଙ୍କ କଥା କରିବାକାଳୀଙ୍କ
କୋର୍ଟରୁ ହେଲେ ହେବା ।

ଦେଖିବାପକ ଦେଖାଯଦୟର ବନ୍ଦମାତ୍ର ଠା ଶା ସାହ
ବନ୍ଦରରୁ ବୌଧାରୀଙ୍କ ଏହାକୁ କେମନ୍ତିରେ ଦେଖିବାକୁ
ବୁଦ୍ଧର ତଥା ବ୍ୟାକର କହୁଅଛି । ଯାହିଁ ଯେବେ କ୍ଷେତ୍ର କାହାରେ

ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀମତୀ ଉତ୍ତଳପାତ୍ରୀ ସମ୍ମାନକ
ମହାଶୟ ସମୀପେଷ୍ଟ
ମହାଶୟ !

କିମ୍ବଳାଶିତ ବରାଅୟ ପଞ୍ଜି ଗୁଡ଼ିକୁ ଅପଣଙ୍କ
ପଢ଼ିକାପ୍ର ବରା ଚରବାଧିତ ବରବା ହେବେ ।

ତଳିରନୀସ ଗା ୧୯ ବିଖର ଉତ୍ତରପାଇ-
କାର ପ୍ରେରିତପଥର ପ୍ରମରେ “କଣେ ଉତ୍ତର
ପ୍ରାର୍ଥୀ” କଗଦାଅ ଥୁଏଟରର ସୋଲିନଦଳ-
ଜ୍ଞାନୀ ଅଭିନାଶ ମେଘଲାଦିବନ୍ଧ ଲାଟକର
ସେଇଁ ପ୍ରକଳାଦିପୁଣ୍ଡ ପ୍ରବନ୍ଧଟି ଲେଖିଅଛନ୍ତି,
ତାହା ସୁଖାନୂଷ୍ଠାନରୂପେ ପାଠକଙ୍କେ ଜଣାଯାଏ
ସେ, ‘ଉତ୍ତରପାର୍ଥୀ’ କଣେ ବିଜ୍ଞ ପତ୍ରବାଦୀ
ଓ ଅଭିଜ୍ଞ ଦର୍ଶକ ଅଟ୍ଟନ୍ତି । ଅକ୍ଷ ସିଦ୍ଧ ଉତ୍ତ-
ଦେଶଜ୍ଞାନ କେବେ ବେହି ବାହାର ବୁନ୍ଦ
ଦର୍ଶକ ସଂଶୋଧକ ବରିଆନ୍ତି, କେବେ ଏହା
କେବଳ ବାହାରତାରେ ପ୍ରକର୍ତ୍ତେ ।

କେବେବେଳେ ଏପରି ମହାନ୍ ତ୍ୟଗୀ
କୁରୁଗ୍ରାହୀ କେବେବେଳେ ଶାହାଲୁ ଯତ୍ତ-
ଦ୍ୱାରା ଫଳେ ସଂଖେ ହେଲେ ବ୍ରନ୍ଦିଷ୍ଵ ବରାହା
ଅବସ୍ଥାକାଳୀନ କାରଣ କୁରୁରୁମନ୍ତ୍ରସ୍ଥ ଜନ ପ୍ରକା-
ଶକର ଏହୁଙ୍କା କାହିଁବ ବାହାତଳେ ପଡ଼ିଯିବ ?

ଏହି ସମ୍ବୋଧନମୁକ୍ତ ପ୍ରବେଶକରେଣ୍ଟମୁକ୍ତ
ଗୁରୁଶିଷ୍ଟସମ୍ପାଦନେ ଉତ୍ତରପାଠୀ ଉତ୍ତରଦାତା
ପ୍ରବଳ ମାରେଛେ ।

ଶିଖ୍ୟ—(ସବିଜନ୍ୟ) ମହାଶୟ । ଦୋ-
ଳପୂର୍ଣ୍ଣମାଧିକ ଅପଣ ଜଗନ୍ନାଥାଞ୍ଚେଷ୍ଟର
ମେଘନାଦିବିଧି କାହିଁହାତିନ୍ୟ ହେଉଥିବାକୁ
ଯାଇଥିଲେ ।

ଶୁଭ—ହଁ ଦେଉବାକୁ ଯାଇଥିଲି ।

ଶ୍ରୀମଦ୍—ଅବ୍ରହୁମ କଷତ୍ର ହୋଇଥିଲା ।

ଶୁଣ—ସାହା ଏଠାରେ ସବୁକରେ ଥିଲା
ମହାଦେବ !

ଶିଖ—ଆସନ ଗତସପ୍ରାଦର ଉଛନ୍ତାପି-
ବାରେ କରୁବିପ୍ରାର୍ଥିତ ପ୍ରାର୍ଥନାପୂର୍ଣ୍ଣ ନବେଦ-
ନାଟ ପରିଅଳ୍ପିକାନ୍ତି କି ?

ଶୁଭ—(କ୍ଷାରପୂର୍ବକ) ଭୁମେ ପିଲାମରିଷ
ତହଁର ନିଗୁଟଙ୍କବ ପ୍ରବଳେ ସିପୁଣ୍ଡ ଅପର୍ଥ
ଅଟ, କିନ୍ତୁ ଦେବଳ କୃତପ୍ରାର୍ଥୀ କାହିଁବ
ଏଥର ଦେଖିଲ ସରୁଚିପୁଣ୍ଡ ସମ୍ମାଦକ ମହୋ-
ଦୟ ମଧ୍ୟ ବିଷମ ଦ୍ରୁମରେ ପକି ଅଛନ୍ତି; ତହଁ—
ଆହେ ଯରେ ତା କିମ୍ବା ?

ଶିଖ—ଏବର୍ଷ ପ୍ରୋକ୍ତ ଅଭିନେତ୍ରୀଙ୍କାଳର
ପରିମ୍ବର ଅଭିନୟର ଉଦସେହର ଛନ୍ଦ-
ସାଧନ ଦେଖି, ବୁଝିଥିଲୁ ସେ ସେମାକେ ଅଧୁ-
କାଂଶ ବଜାଦେବକାରୀ ଓ ନାଚିକଣ୍ଠାରେ
ଉଦ୍‌ଭବ ଶିତି ଅଟୁଣି, ମାତ୍ର ‘ପ୍ରାର୍ଥା’ଙ୍କର
ପ୍ରାର୍ଥନା ମୋତେ ଭାବାଙ୍କର ଶ୍ରେଣୀରୁକ୍ତ
କରିଥିଲା ।

ଗୁରୁ-ଅସାର କସ୍ତୁର ସାରତର ପ୍ରୟୋଜନ

ସ୍ଵର୍ଗୀୟ ମାନ୍ଦିଲେ ମଧୁସୂଦନ ଦତ୍ତକ
ମେଘାନାଥବିଧ କାନବ ଭାବ୍ୟ ପଡ଼ିଅଛି ।
ଆହାବ ଜୁରୁତ କାବେଦ୍ୟାନାନ୍ତର ଅଶ୍ରୁପୃଷ୍ଠ
ବୋଧ ହୁଏ ପଡ଼ିବା ଦୂରେ ଆଜ, ଏଠାର
ଅଧିକାଂଶ ଲୋକେ ଚମ୍ପିବେ କେଉଁ ନାହାନ୍ତି,
ସେ ଯାକା ହେଉ ‘ଉତ୍ତରପ୍ରାଣୀ’ ଜଣେ ଏବଂ
ଦେଖିଯୁ ଜୀବନର୍ବ୍ୟ ସତ୍ୟପିରେରହ ହେବେ
କି ? ସହ ତାଙ୍କ—ତେବେ ଶାଦୀରୁ ଜୀବନକ
ଭକ୍ତି, ନ ବୁଝାଇ, ତୁଁ କର କହୁଅ
ଏହରକନ୍ତୁ ବିକ୍ର୍ୟାପାଳକରୁକୁ ବଜାଲା ବର୍ଷାପରି
ତୟର ଅଶ୍ରୁ ନେଇ ଜୁବି ପଥ ପରିଦ୍ୱା
କରନ୍ତି; ନଚେତୁ ‘ଉତ୍ତରପ୍ରାଣୀଙ୍କ ସଥାରି
ଏହି ଶୋଇଏ ମଦହୁ ବ୍ୟାପାରର କଥା ।

ବାଲଦୁଇ ଉଦୟେ ସମାନ, ଏମାନେ କିମ୍ବା
କିମ୍ବାର ପରମ ଶତ୍ରୁ ଘମଳାର ଚତୁର୍ବୀ
ଓ ବହୁସଂଖ୍ୟାଙ୍କର ମଳପ୍ରଭାବ ଏମାନକର ତିର
ସୁନ୍ଦର, ସତରଂ ପୂର୍ଣ୍ଣମା ରଜମାର ରଜଗଳନ୍ତର
କୌମ୍ଯମାଳା ପ୍ରଦିଲମିତ ହୃଦୟରେ ଅର୍ଥାତ୍
ରଜଭୂମିରେ ନିଷ୍ଠଭାବରୁଥ ଅଜନ୍ମ ଯୋଗ
କରୁଥେ ପ୍ରବାହର ହେବ । ଆହୁ ଅବସମଗରଧି
ତତ୍ତ୍ଵକ୍ଷେତ୍ରର କୁରି ବଜା କି ମନୁଷ୍ୟର ସାଧାଯୁଦ୍ଧ
ସୁ କମ୍ପୁରେ ନ ଦେଖ, ସୁ ବର୍ଣ୍ଣରେ ନ ଧର
କାଗଜରେ ଧରମୁଖାପେଣି କଦମ୍ବ ପ୍ରକାଶ
କରିବା କେତେଦୂର ସମ୍ବନ୍ଧର ଓ କରମନ
କର ପ୍ରିଣ୍ଟକର୍ତ୍ତର ଅଟେ ତାହା ଅମ୍ବେମାନେ
ବାହୁବି ମୁହିକପାଠକ ଧାରିକା ମାତ୍ରେଇ କରି
କରିବେ ।

ଗୁରୁ—ଆହା । ଏ ହୁଅକେ କିମ୍ବା କୁମିରେ ‘ଶ୍ରୀଜନକଳେ କାଳର ପଥ’
 ‘ଆତ୍ମଦୟିତ ଦେଖା, ଜୁଲଙ୍ଘଦସ୍ତୁ’ କଣିକା
 ଦର୍ଶକ ପ୍ରାଥିକର ଲବଧିତ ଅନୁଧିକ
 କଷାତ୍ତର ହେଲ; ତ ହେବ କାହିଁ—
 କେବେଳିଏ କଷାତ୍ତର ଶରୀରର ମଧ୍ୟରେ

ସେହି ଚନ୍ଦ୍ରପୂରୀ ପୁକେ, ଏଣୁ ସେ ସେଇ
ପ୍ରବୃତ୍ତର ଲୋକ, ତାବାର ଉତ୍ତରପଥ ସାଧଳା
ସମବ ସମ୍ମର୍ତ୍ତି ଯକ୍ଷବର୍ତ୍ତନ ଅସମବ । ଅତିଏକ
ମାର୍ଜିତବୃତ୍ତି (ପ୍ରାର୍ଥି) କି ପରିଷ ଏବେଶୀୟ
ମସ୍ତିତି କେବଳଗୁଡ଼ ବିନ୍ଦୁ ପଦବରେ ହୁଏ ଖୁବିକା
ପରିଷତ ସୁରୁଷବୁନ ଓ ମାଦେଶସମୁଦ୍ରା ଲଙ୍ଘକେ
ଦିନୁରହୁଷିତା, ଦସ୍ତ ସମ୍ପଦ ପରିବାର ଅର୍ଦ୍ଦ-
ଲଗ୍ନା ସୁବଜ୍ଞ ମୁଦ୍ରି ପ୍ରାଦିପିତ ଦୁଆନା—ବ-
ନେବ କାହିଁ । ମାତ୍ର ଏକ ଅବର୍ଦ୍ଦ ସୁରକ୍ଷାରକ୍ଷା
ଉପର ଯେ ପୂର୍ବେ ସବର ଦଶମଣ୍ଡଳ ଲୁହି-
ହସ୍ତ ବିଶଳେତନ ଥିଲ, ସିଏଟରର ସବର
ଏବନ୍ତି ଆଜିକ ? କି କେବେ କୌଣସି ଅଧିକ
ରବେ ଦେଖିଅଛୁ କି ସବ ନ ଦେଖିଆଏ
ଶକ୍ତିଶ୍ଵର ଓ ଏ ସମ୍ପ୍ରେ ମୁକ୍ତିକାରେ କହିଲେ
ତା—ଆଜିଯାଠ ଜଗନ୍ନାଥ ସିଏଟର ଲକ୍ଷ୍ମୀର
ପରିଜନରେ ମେତ୍ରୀ ତମିଶ୍ରିତ ହୁଏ ଦେବେ
କନ୍ଦାତରୁ କେଉଁଥି କଲାପାଶରକ ଦ୍ୟକ୍ତିକ
କିକଟରୁ ମେଘନାବନ୍ଧ ବାନ୍ଧର ୫୦୦ ପୁଣ୍ୟ
ଟ ର୍ଥ ପଞ୍ଜିଆରୁ ଅବସରର ବିଦ୍ୟନୋଦଳ
ଦେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବୁଝିଲେଇ ଦେଖିବ ଲକ୍ଷ୍ମୀ
ମେ ସମୟରେ ବରୁଷ ପରିବଦ୍ୟାରୀ ଥିଲେ ।
କିନ୍ତୁ ସିଏଟର ବିଶେଷତାର ଦୌର୍ଯ୍ୟବନର
ଅରିନ୍ଦୟ ଦେଖି ପରିବାର ସମ୍ବନ୍ଧେ ତା-
ବୁଦ୍ଧିଶ୍ଵର କରିବା ଅବ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରକଳ୍ପା—ପ୍ରବ-
ନ୍ଦ୍ରା କାହିଁବ ମୂର୍ଖରାର ବାର୍ମି ଅଟେ ।
ପରିବାର—

ମଣିକା ଦେଖ ମିଳନ

ନୟମିକାଳୀ ଉତ୍ସବ

ଶିଖ୍ୟ—(ସାମ୍ବାଙ୍କ ପୁଣିଧର ପୂର୍ବକ)
ଜୀବନର ପରମର୍ଥେରୁଗାନ୍ୟ ସେ ଅଧେନ୍ଦ୍ର
ର କଥୋପକଥନ କର କଷ୍ଟ ବଢ଼ିର
ହାତରୁକ କଲ; ଏବ ସାହା ଉଦ୍‌ବନ୍ଧାର୍ଥୀ
ହାତ ଦାହାର ସାର୍ଥ ଉତ୍ତର ପାଇଲା ।

କଟେଜ ରହିବ ବାଗ
କଟେଜ } ୧୦୮

ପରମାତ୍ମା

କାହୁ ଲୋରେଟୋ ମହାପି ସବ୍	୩ ୫
ମାଧ୍ୟବନ୍ଦୀ ଦଳ ଦକ୍ଷିଣ	୩ ୬
ତଥାର ଦରୋଦ ଶବ୍ଦାରୀ	୩ ୭
ମାରବନ୍ଦୀ ଡୋକ୍ଟର ବର୍ତ୍ତକ	୩ ୮
ଶ୍ରୀ ଏବା କର୍ମେ ମନ୍ତ୍ରୀ	୪ ୫
ଗୋଥ୍ର ବୁର୍ମାରଣ ମହାପାତ୍ର ମନ୍ତ୍ରୀ	୪ ୬
କାହୁ ମଧ୍ୟବନ୍ଦୀ ଦାର ବର୍ତ୍ତକ	୪ ୭
ଶ୍ରୀ ମନ୍ଦରାୟକ ଦେଖିରେ	୪ ୮

ବିଜ୍ଞାପନ ।

ନାଟକାରିନୟ ।

—୧୦୧—

ଅଦ୍ୟ ଶୁଣ କଥାରୀ ସମୟରେ ଶୂନ୍ୟକାଳୀନ ବାବ ତେଷଟି କଲେବୁରକ ବସାଠାରେ ‘ଦ୍ରୋପଦୀ କରୁଥିରଣ’ ନାଟକ ଏବଂ ‘ବୁଢ଼ାକର’ ପ୍ରଦେଶର ଅରନ୍ୟରେ । କଟକ ଜର୍ଜ ଗ୍ରେନ୍‌ର ରେ ଏବଂ ବାବ ଭାଗୀରଥୀ ମାତ୍ରାକୁ ନିକଟରେ ପ୍ରାସବ । ସୁଲ ଶୁନ୍ୟକାଳୀନ କେବଳ ଶ୍ରୀମତୀ ଶ୍ରୀମତୀ ଏବଂ ଅର୍ପନ୍ ମୂଳ୍ୟରେ ମିଳିପାରିବ ।

ପ୍ରଥମ ଶ୍ରୀମତୀ ଟ ୧୦

ଦ୍ୱିତୀୟ ଶ୍ରୀମତୀ ଟ ୧୦

୨୨। ୩। ୫ } ଶ୍ରୀ ଗୋପାଳଚନ୍ଦ୍ର ଦତ୍ତ
ବଟକ } ସମ୍ମାଦକ**NOTICE**

Wanted a clerk on Rs. 20 a month for the Pipili circle Settlement Office. None need apply who does not know English and has no proficiency in the Oriya language. Applications to be made to the Assistant Settlement Officer.

Pipili Circle R. NATHAN
Settlement office Assistant Settlement Officer
The 19th March 1892.

କମ୍ପୁଲେଟିଟ ପ୍ରକଳ୍ପ ନୂତନ ମୁଦ୍ରଣ ହୋଇ
ଦିନୀତ ହେଉଅଛି ।

ପ୍ରବନ୍ଧମାଳା .. ଟ ୦୫
ସରଳ ରେତୁପରିମାଣ (ଚରିତ୍ର ଅର୍ଥରେ) ଟ ୦୧
ସେକଣ୍ଡ ବୁବୁ ଉତ୍ତରର ଇଂଲିଶ ଓଡ଼ିଆ-
ମାନେ ଟ ୦୧ ।

ତତ୍ତ୍ଵା ବୁବୁ .. ଟ ୦୫
ଶୁଣିବ ଜ୍ୟାମେଳି .. ଟ ୦୧୮
୨୨। ୩। ୫ } ଶ୍ରୀ ସମସ୍ତମନ ମୁଖ୍ୟମନ୍ୟା
ବଟକ } ବୁବୁ ଏକଷତ୍ର

ନୂତନ ପୁସ୍ତକ ।

ଶ୍ରୀମତୀ ଅର୍ଥାରୁ ଓଡ଼ିଆ, ବନଗା, ଓ

ଦେବନାଗିର ବର୍ଣ୍ଣପରିଚୟ । ଏହି ପୁସ୍ତକ ସାହାପଦରେ ଓଡ଼ିଆବାକବମାଳେ ସହଜରେ ବଙ୍ଗାଳାଙ୍କ ଦେବନାଗିର ଶିଳ୍ପ ପାଇବେ । ବନ୍ଦତ୍ତପରରେ ଶଶ ହୋଇଥିଲା । ମୂଲ୍ୟ ଦୂର-
ଅର୍ଥାକଟକ ପ୍ରକଳ୍ପରେ ପୁସ୍ତକାଳୀନ ପୁସ୍ତକାଳୀନ ପୁସ୍ତକରେ

ସେକେଟରୀ

ଏତଥାର ସମସ୍ତାଧାରରେ କଣାଇ ଦିଅ-
ପାଇଥାରୁ ବେଳେ ମିଛିପାଇଛନ୍ତି । କାର୍ଯ୍ୟର ମରମତ କାର୍ଯ୍ୟରେ କାଳପରିଚୟ
କରିବାକୁ ଲାଭ କରିବାକୁ ସମ୍ଭାବନା ମାର୍ଗ
ମାସ ତା ୨୧ ରଖ ମଧ୍ୟରେ ଆସିବା
ତେବେରମାନ ବାହୁଦୂରକ ନିକଟରେ ଆପଣା-
ଆପଣା ଅବେଦନପତ୍ର ଦାଖିଲ କରିବେ ଶାସନ,
ଭାଇସ୍ ତେବୁରମେଲ ମହୋଦୟ ବିଜ୍ଞାନ
ତାରିଖରେ ଅବେଦନପତ୍ର ସବୁ ଖୋଲିବେ ।

ବାର୍ଷିକ ମରମତକର୍ମର ଉପରେ ।
ପକ୍ଷାବସ୍ଥା ସବୁ ମରମତ ।
କବସରହେଲ୍ସି ମେଦାମ ଓରେ ଲୁପ-
ତବନୀ ।

କାଳକାବିଦ୍ୟାଳୟର ରୂପରବନୀ ।
କ.ଟି.ଆ ଚାର୍କ୍ସ ରୂପରବନୀ ।

ଏଥେକରିତରେ ବିଶେଷ ଦିବରେ ନିମ୍ନ-
ସ୍ଥାନରକାମୀ କ୍ଷେତ୍ରିକାରୀରେ ରିତ କରେ ଜାରି
ପାଇବେ ।

୨୩। ୩। ୫ } ଲାଲବେହାର ଶ୍ରୀମତୀ
ବଟକ } କର୍ମସ୍ ତେବୁରମେଲ

ଶୁଣ୍ୟାମର ଶ୍ରୀ କରାନାଥକିରଣ
ମନ୍ଦିରର ପ୍ରସ୍ତରବକସ୍ଥୀକ ଶୂନ୍ୟ ।

ପୁସ୍ତକାବିଷିକ ଶୂନ୍ୟାମର ପ୍ରସ୍ତରବକସ୍ଥୀ
ମନ୍ଦିରର ବେଳେ ପ୍ରସାଦ ତେବୁରମେଲ
ଦୂର ଏତେ ମୁଦ୍ରଣ ରହି ରମ୍ଭାପର ।

ମେ ମର ସାତ ଟେକ୍ଟିପାର୍କ, ବାଧୁପର
ନୂତନ ପ୍ରସାଦରେ ।

କାର୍ଯ୍ୟ ପାଇଁ ଶାହୁ, ଓ ମନ୍ଦିର ପାଇଁ
ଶ୍ରୀମତୀ ଗୋପାଳକିରଣ ଦେବର, କର୍ମସ୍
ମନ୍ଦିର ମାର୍ଗରେ କର୍ମସ୍ ମନ୍ଦିରର ପାଇଁ ।

ମାର୍ଗରେ ମନ୍ଦିରର ମିଶ ତେବେରମେଲ
ମନ୍ଦିର ପ୍ରକଳ୍ପର ଅବଦ ବନା ପ୍ରକଳ୍ପ

ମନ୍ଦିର ପ୍ରକଳ୍ପର ଅବଦ ବନା ପ୍ରକଳ୍ପ
ମନ୍ଦିର ପ୍ରକଳ୍ପର ଅବଦ ବନା ପ୍ରକଳ୍ପ

ମନ୍ଦିର ପ୍ରକଳ୍ପର ଅବଦ ବନା ପ୍ରକଳ୍ପ
ମନ୍ଦିର ପ୍ରକଳ୍ପର ଅବଦ ବନା ପ୍ରକଳ୍ପ

ପ୍ରକଳ୍ପ ଉପର ଲାଇ ମିଶ
ରୁଦ୍ଧରେ ଦେବ ମିଶ
କାର୍ଯ୍ୟର ମିଶ

କାର୍ଯ୍ୟର କର୍ମକାଳ ମିଶ
ରୁଦ୍ଧରେ ଦେବ ମିଶ
କାର୍ଯ୍ୟର ମିଶ

କାନ୍ତିର ପାଦମଣି

ସାଧୁତିକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା ।

୨୭

କା ୨ ଦିନ ମାତ୍ରେ ଅଗ୍ରେଲ ସର୍ବକୁ ମରିଛା। ୧୯୫୩ ମାର୍ଚ୍ଚି ୧୩ ର ସମ୍ପର୍କରେ

ଅମ୍ବିମ ବାର୍ଷିକ ମୂଲ୍ୟ ୩ ୯୯
ପଣ୍ଡବେଳୀ ୩ ୫

ବିଜ୍ଞାପନ ।

৩০৯

ସତ୍ୟକାର ମୁଦ୍ରିତ

ନରନ ପଞ୍ଜିକା ।

କଟକ ପ୍ରିୟଙ୍କମାନଙ୍କ ସନ୍ଦାର୍ଥୀରେ ଦୁଃ-
ଖାରୁ ଶୁଣି ହୋଇ ବିନ୍ଦୁ ଦେଇଅଛି ।

ମୁଦ୍ରଣ ଟୀଏସ୍ / ଜାକମାସୁଲ୍ ଟୋ /

ମୁଦ୍ରଣ ଲେଖକ ଟୋ/ ଡାକମାସି ଟୋ୯୨

ବିଜ୍ଞାନଦେଶର ମାନ୍ୟବର ଲେପ୍ତକଣ ଗବ-
ାହାର ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ପରିକଳ୍ପନା

କବ ଏତିମାନ ତା ୨୦ ଉଲ୍ଲବ୍ଧ
ହାତ ଥିଲୁ । ସୁର୍ଯ୍ୟ ମୁହଁରେ ଏହି ଜଗ-
ତର ବିଳମ୍ବାନ ଶ୍ଵପ୍ନକର ଆଗମି ତା ୫ ବି-
ଦେବ କଲିବିଭାବୁ ଲେଖିଛି ଅସିବେ । ଅନ-
ସ୍ତ୍ରୀର ପ୍ରତିକାର ବ୍ୟବସ୍ଥା କରିବା ଏ ବସ୍ତୁର
କବେଶ୍ୟ ଅଟିଲ । ତେଣାବେ ସାହାଯ୍ୟଦାତର
ମୁହଁରା କେବେ ହେବ ?

ବ୍ୟାପକ ପ୍ରମାଣରେ ଏଠା ରେବନଶୀ କଲେଜ-
ପାଦ ସୁନ୍ଦର ବାଣିଜ ସାହିତ୍ୟର ବିଷୟରେ ହୋ-
ଇଥିରେ ଅଭିନାଶିକ ବିଷୟର କାହାରକ ତାବର-
ଗାବୋରସି ଅତ୍ୟମର ଜ ହୋଇ ସବେଳେ
କଲେଜର ଅଧ୍ୟେତ୍ର ଶ୍ରୀ ଏକର ସାମ୍ବନ୍ଧର
ମାର୍ଗିକା କଲେଜ ଏବଂ ଅପଣା କରୁଣାରେ

ପ୍ରକାଶ କଲେବ ଗ୍ରୀକୁଆବାଶ ଉତ୍ତରି ସେ
କାର୍ଯ୍ୟ ଜ୍ଞାନକର ପେଳସଳ ନେବେ ।

— * —

ବେଳକୁବେଳ ବାଳ କଠିନ ହୋଇ ଅସ-
ଅଛୁ । ଡେଲାହାତା ବସନ୍ତ ଓ ଜୁର ମୋପଥ-
କର ନାହା ପ୍ରାକରେ ଲଗିଥିଲୁ ଏବଂ ଉଚ-
ପେତ ଅଦେଶ ପ୍ରାଚରେ ହେବ ଥିଲୁ । ଆମେ
ତାବେ ଦୁଃଖଲୋକମାକେ ଘରେ ବା ଜଗଗ-
ଦାରେ ଅଗ୍ରି ଲଗାଇ ଦେବାହାର ମୁହଁରକୁ
ଲଙ୍ଘଦଣ୍ଡ କର ସେହି ଅବହାପରେ କିନ୍ତୁ କେବେ-
କର ନେଇଅବୁଝୁ । ଅବକଷ୍ଟ ଯେ' ଏ ସମ-
ସର ଦେବୁ ଏଥରେ ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ । ତଥାବ
ଏଥରେ ମନୀଷମାତ୍ର ହୁଏନ୍ତି ରହିଥିଲନ୍ତି ।

✓ ସମ୍ବଲପୁରହତେଷିଶୀର୍ଣ୍ଣାରୁ ଆଜନ ସହିତ
ଅବସଥ ଦେଲୁଁ ସେ ସତ ୧୯୬ ସାଲରେ
ବାମଶ୍ରା ଶ୍ରାବନ୍ଧାକାର ଖର୍ବ ଛାଡ଼ା ୧୯୬୭-
୬୮/୯ ମନ୍ଦିରା ହୋଇଥାଏ । ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଟିକ୍-
ପାଇଁ ପ୍ରାୟ ଚାରିଶବେ ଗଢ଼ିଲାଇ ଶ୍ରାବନ୍ଧାନା
ଏପରି ଲଭିନିକ ହୋଇ ଲାହିଁ । ବୋଧ
କୃଥିତ ମଧ୍ୟବେଶାନ୍ତରର ସମ୍ବଲପୁର ପ୍ରକୃତି
ତେବେ ପରିଚିତ ସଙ୍କ୍ଷିଳିତ ପ୍ରୟୋଜନକହେବୁ
ଏ ସୁଫଳ ଫଳଥାଏ । ଯାହା ଦେଇ ବାମଶ୍ରା
ଶ୍ରାବନ୍ଧାକାର କାର୍ଯ୍ୟକରନାତକଙ୍କ ପତି ଏହା
ମୋରିବୁ ଓ ପୁରୁଷାର ବିଷୟ ଅଟଇ ।

ଗତ ସ୍ପ୍ରାହରେ ସ୍ବାକ୍ଷରରେ ଯେଉଁ ସବୁ
ଶୋଡ଼ି ଦୋଳଥିଲା ତହୁଁ ସମ୍ବନ୍ଧରେ କଣେ
ପଞ୍ଚପ୍ରେରବ ଲେଖିଅଛନ୍ତି କି ଅମ୍ବି ଲଗିବାର
ଅନୁଭବିଲମ୍ବରେ ପଲଟିଲା ସିଧାର୍ଥମାନେ କିମ୍ପେଁ
ଲିଙ୍ଗିବାର ଅସ୍ମମାନ ଘେର ଥାବି ସଥାରୀ
ସାହାଯ୍ୟ କଲେ ଏବଂ କଣ୍ଠେ ଏକାଳୀ ବାହା-
ରେ ହଜୁ ପ୍ରାନ ସ୍ଵରେ ସୁଦା ପଲଟିଲା କମା-
ଣ୍ଟି ଅଣ୍ଟିବର ସ୍ଵର୍ଗ କୌତ ଥାବି ଶାଦାଯି-
ବିଲେ । ଏଥିପାଇଁ ସାହେବ ମହୋଦୟ ଧଳା-
ବାଦର ପାତ୍ର ଅଟନ୍ତି । ମାଝିମ୍ପ୍ରେତ ବା ଧୂଳି-
ବଳର ପେଇ ତତ୍ତ୍ଵର ଦେଖାବର ଲାହାଁ ।

ପ୍ରାନାକୁରେ ପ୍ରବାଣିତ ଉଠିବାକୁ ବିଜ୍ଞାପନ ରୁ
ପାଠକମାନେ ଅବଗତ ହେବେ ଯେ ଏଣିକି
ବିଜା ପଣ୍ଡାରେ ଡେଣା କମ୍ପିଲେସନ୍ କଟେ-
ସାରେ ଦେଖି ଭାଇଦଳବିଷ ନୟାଳୁ ଦେବେ
କାହିଁ । ତନତମାଧ ତା ୮୮ ରଖରେ ପ୍ରଥମ
ପଣ୍ଡାର ଗୁରୁତ ଦେବ ଏହ ଉଠିବାକୁ ଜ ରାଣିକ
ଲେବ ଏଥରେ ଉଠିପୁଣ ହୋଇ ପାଇବେ
କାହିଁ । ପ୍ରତିଶୋଭିତାବାବ ବରମଧ୍ୟ ମନୋ-
ମନ କରିବା ପ୍ରଥା ଅବଶ୍ୟ ବଲ ଅଟଇ ଏବଂ
ଆୟାଳ ଟାରକା ବାହେବ ଏଥର ସୃତପାତା
କର ପ୍ରପଂଚର ପାଦ ହୋଇଥାଇଲା । ସବୁ
ମହିଳାମାରେ ଏହପର ହେଲେ ଉମେହିଅର
କର ମନୋବେଦନା ରହିବ କାହିଁ ।

ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଡେକ୍କିଶାବନୋବସ୍ତୁକାର୍ଯ୍ୟ-ରେ
ଉଚିବେଳକର ତେସୁଟୀ ବଲେକ୍‌ଟରମାନେ
ସଦକାଣ୍ଡ କର୍ମଗୁଣ ସ୍ଵର୍ଗ ନିଯନ୍ତ୍ର ହେଲୁ-
ଥିଲେ । ମାନ୍ୟବର ଷେଟଲଟ ଡେକ୍କିଶାବ-
ସ୍ତ୍ରୀ ଫେର ଥାଇ ଦେଲୁ କର୍ମଗୁଣକ ଦେଖ-
ଇରେ ନିମ୍ନଶ୍ରେଣୀର ସବ୍ରତେଷୁଠିମାନଙ୍କୁ ଯୁକ୍ତ
କରିବାର ଅରମ୍ଭ କରିଥିଲୁଣ୍ଟ । ଏଥରେ
କିମ୍ବୁ ଉଣା ହେବ ସବ୍ୟ କିମ୍ବୁ କାର୍ଯ୍ୟ ମଧ୍ୟ
ସେହିପରି ଦେବ । ପୂର୍ବାକାଳରେ ବିଚକ୍ଷଣ ଏବଂ
ଦୃଢ଼ଶ୍ରୀ କର୍ମଗୁଣମାନଙ୍କୁ ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁର ଭାବ
ଦିଆଯାଇଥିଲା । ବର୍ତ୍ତମାନହାଳରେ ତହିଁର
ବିପରୀତ ଦ୍ୱଦୟା ଦେଖି ମନେ ହେଉଥିଲା
ସେମନ୍ତ ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁକାର୍ଯ୍ୟଟା ବଢ଼ି ସହିତ
ଅଟଇ ।

ଜଣେ ପଡ଼ିପ୍ରେରନ ଲେଖିଅଛନ୍ତି କି ଉଦୟମ
ଓ ବାଲେଶବର ମଧ୍ୟପୁଲରେ ଭାଲପଦା ନାମକ
ଏକ ଗ୍ରାମ ଅଛି ସେଠାରେ ଦ୍ୱିଲ, ପାଇଁନ୍ତି ଓ
କେକାକର କୋଟିଏ ଅତ୍ୟଧି ଅଛି ଏହି ସେ
ଶ୍ଳାମ ଓ କହିଁ ନିକଟରେ ଅଛେନକ ଦେଖାଯା
ବାସ କରନ୍ତି । ଏ ସ୍ଥାନରେ ଗୋଟିଏ ଘୋଷ୍ଣା-
ପିତ୍ର ହେଲେ ବଡ଼ ଦୂଘକାର ହୁଅନ୍ତା । ଏପରି
ବାନ୍ଦେଶ୍ଵରତାତ୍ତ୍ଵ ବାପଦେବପୁର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗୋ-
ଟିଏ ସଡ଼କ ଅଛି ମାତ୍ର ବଢ଼ିଦିନରୁ ସର୍ବମାତ୍ର
ହୋଇ ନାହିଁ । ଭାବବିରାଗ ଏହି ବାଲେଶବର
ତନ୍ତ୍ରିକୃତ ବୋର୍ଡ ଏହି ଅଭ୍ୟବମାତ୍ର ମୋତନ୍ତି
ବିଷୟରେ ମନୋଯୋଗୀ ହେଲେ ଅମ୍ବେମାନେ
ଆନନ୍ଦିତ ହେବୁ ।

ନୟପ୍ରଦେଶରେ ଏଥୟନ୍ତୁ କେହି ଦେଖାଯୁ
ଲେବ ଜୀବାତମ ଦୋଇ ନ ଥିଲେ ।
ଆମେମହିମଦ ନାମକ କଣେ ଦେଖାଯୁ ସିଲ-
ଲିଯାନ୍ ମାନଳା ଚିକାର ତେଷୁଟୀ କମେଧୁର
ନୟକ ଦୋଇ ସଫା ପ୍ରଥମେ ଏହି ଦ୍ୱାରାବକାର
ପାରଲେ । ଏ ମହାରାଜୁ କବଳପୁରର ବନୋ-
ଦ୍ୱୀର୍ଷ କର୍ମଗୁଣ ବିଜ୍ଞାତ ଅଳକଦୋଷେଣ ଖାଲୀ
ବାହାଦୁରକର ପୁଣ ଅଟନ୍ତୁ । ଆଉ ତଣେ
ମୁସଲମାଜ ମୌଳିକ ମହିମଦ ହୋମେନ ଜାନ
ପହିଲାରରୁ କବଳପୁରର ଏକଟ୍ଟା ଥିଲି-
ଥିଲା କମିଶୁରରୁ ଉଦ୍‌ଦିତ ଘାର ସମ୍ମରି ଜୀବା-
ଗତର ଦେବାକ ବିଦୁତ୍ତ ହୋଇଅଛି । ମଧ୍ୟ
ପ୍ରଦେଶର ମୁସଲମାଜମବର ଗର୍ବ ବର୍ତ୍ତିନୀ
କେବ ଦେଇଅଛୁ ସଖର କଥା ।

ଚଳିବଦ୍ଧ ସକାଶେ ଏ ଜଗରର ଅବକାଶ-
ଦୋକାନମଳିର ଯେଉଁ ବନୋକସ୍ତ ହୋ-
ଇଥିଲୁ ଉଠିରେ ଅନେକ ଲୋକଙ୍କର ଅସମ୍ଭୋଷ
କାଳ ହୋଇଥିଲୁ । କେବଳ କଟକ-ଗରର
ଦୋକାନ ବାହିଙ୍କ ମୋଅସଲର ଅଧିକାଂଶ
ଗଣ୍ଡାର ଅସୁ ସବକ । ଗାଡ଼ୀ ଦୋକାନମଳି
ଏକକଣଶକୁ ଦିଯୁ ଯାଇଥିଲୁ । ଏକଦାରିଯୁ
ବିଦ୍ୱବସାୟ କାଳା ଅନନ୍ତର ମୂଳ ବୋଲି ସର-
କାର ଉଠିର ପକ୍ଷଗାନ ନ ଥିବା ସ୍ଵରେ ଏପରି
ଦେବା ଅବଶ୍ୟ ଅର୍ଥରେ ବିଷୟ ଅଟଳ
ସୁରୁଗା ପକ୍ଷଦାର ବେହି ଅପିଲ ବରଗାର
ଉଦ୍ୟମ କରୁଅଛନ୍ତି ଏବଂ ମୂଲ୍ୟ ଅଧିକ ଦେବ
ବୋଲି ବିଶ୍ଵାସେର ବିଶେଷତଃ ଅଫିମାନେ
ବଡ଼ କାହିଁର ଅଛନ୍ତି ।

ଏକାଳିକରାର ବିଖ୍ୟାତ ହିନ୍ଦୁପେଟ୍ ଅଟ ଲାମକ
ସମାଦିଷ୍ଟ ଅଜକୁ ବ ଲଗ୍ ର୍ଧ ହେଲା ସ୍ଥିତି
ହୋଇ ଏଗର୍ଯ୍ୟଦିନ୍ତୁ ସାପାହୁକ = ସୂମରେ ବାହାରୁ
ଥିଲା । ଅଜକୁ ଦ ୧୫ ଲ ହେଲା ଏହା ଦେବୀ
ନିକ ହୋଇଥିଲା । କାଗଜର ବଳେବର ତୁ
ଆକାର ପୂର୍ବପ୍ରାୟ ଥିଲା । ଆମ୍ରମାନେ ସହ-
ପେଣିକର ଏହି ଉଦ୍‌ଦିଶେ ବଜ୍ର ଆନନ୍ଦର
ହୋଇଥିଲା । ଏହି ଏକାଙ୍କ ଅଶା କରୁଁ ହେ
ପୂର୍ବକାଳଠାରୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ସ୍ଵଦେଶୀଯଙ୍କ ସ୍ଵର୍ଗ
ରଖା ଏବଂ ଅଭାବ ମୋତଳ ପରରେ ଅସ୍ତ୍ରକ
କୁତୁହାର୍ଯ୍ୟରା ଲାହ କରିବେ । ଏହାକୁ ଦେଇ
କଲିଛନ୍ତାରେ ସ୍ଵଦେଶୀୟମୋତଳ ଗୃହିତ
ଇଂବଳ ଦେଇବପ୍ରତିକାର ସଞ୍ଚ୍ୟା ଓ ଶତାବ୍ଦୀ
ହେଲା । ଏହା ଉଦ୍‌ଦିଶ ପରିମ୍ପରା ।

କବ୍ୟା (ଲବ୍ଧିପ) ରେ ସେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣଧର୍ମ-
ମାଳ ଥିଲୁ ବହୁ ପ୍ରତି ପୁଣ୍ୟବସାଦର ଅନ୍ତର
ଜୀବ କରିବାର ଅବେଶ ଦେବାରୁ ମହା-
ମାନେ ବହୁ ବିଦୁତରେ ଅପରି କର ବଜ୍ରାୟ
ଗବର୍ଣ୍ଣମେଧଳୁ ଏବଂ ଅବେଦନପତ୍ର ପଠାଇ
ଅଛନ୍ତି । ସେମାନଙ୍କର ଅପରି ଏହାକି ଧର୍ମ-
ଧାରାରେ ଯରବ ତଥାମାନଙ୍କୁ ଗୋଚନ ୫
ବସା ଦେବା ଗୋଟିଏ ଧର୍ମକାର୍ଯ୍ୟ ଅଟ୍ଟଇ
ସାଧାରଣ ବସାପର ପର ଏବଂ ଧର୍ମଧାରାରେ
ଦଢା ଅବାୟ ବୃଥତ ଲାଇଁ । ଏବର ଶ୍ଵାସ
କୃଷ୍ଣରେ ଅନ୍ତର ଲାଗୁ ଦଣ ପିତା ନେବେ
ଧର୍ମକାର୍ଯ୍ୟ ପଢ଼ି ବାଖା ଦେବା ଅନ୍ତର ଦୁଇ
ସାଦାନ୍ୟର ବିହିତ ଦେବକ । ଅପରି ଅବେଶ

ସୁର୍ତ୍ତ ସଙ୍ଗର ଅକୁଳ ଏବଂ ଅମ୍ବେଲାନେ ଅଧିକ ଦିନ୍ଦିବରଷ୍ଟିମେତ୍ରା ଏଥିର ସୁନ୍ଦର ବରତେ ।

ଦେବିକ ଓ ସମାଗ୍ରଚନ୍ଦ୍ରକାରୁ ଅବଗତ
ହେଲୁ ଏ ଏ ବର୍ଷର ଏକଟ୍ରାନ୍ତ୍ର-ପ୍ରସାର
ଫଳ ବାହାରବାବୁ ଆକୁର ପ୍ରାୟ ଟମ୍ବ ବିଳମ୍ବ
ଦେବ, କାଙ୍ଗଳ ଧାଟକାର ବାରିପୁରରେ ପଞ୍ଚ-
ଶାସମନ୍ତ୍ରୀୟ ଯେଉଁ ଗୋଲମାଳ ଦକ୍ଷ ହୁଲ,
ସେଥି ନିମନ୍ତେ ସେଠାଂର ପୁନଃ ପଶାଶ ଏହି
ମାସ ଛା ଏ ଉଦ୍‌ବେ ଅରମ୍ଭ ହୋଇ ଛାଇର-
ଖରେ ଗେଷ ଦେବ । ସେମନଙ୍କର କାଗଜ
ଦେଖା ସବଳେ ପଞ୍ଚଶାର ଫଳ ଏକାବେ-
ନକେ ବାହାରକ ପୁତ୍ରଙ୍କ ଅନେକ ବିଳମ୍ବ ।
ଯେଉଁମାନଙ୍କର ପଶାଶ ହୋଇ ଯାଇଥାତି ସେ-
ମାଳଙ୍କର ଫଳ ଅଗେ ପ୍ରକାଶ କରିବା କରିବ
ଅଛୁ ଲୋକର ଧାର୍ଯ୍ୟ ଅନେକ ଲୋକଙ୍କୁ କର୍ତ୍ତ୍ଵ
ଦେବା ପୁତ୍ରଙ୍କ ବନ୍ଦନାର କାର୍ଯ୍ୟକୁନ୍ତିଦେ । ବାରି-
ପୁରର ପୁନଃ ପଶାଶର ଫଳଟା ପରେ ପ୍ରକାଶ
ଦେଲେ କ ହୁଅନ୍ତି ନାହିଁ ? ବଳିଦଳ କିଏ-
କିଦ୍ୟାଳୟର କର୍ତ୍ତାମାନେ ଏଥର ସୁବିଜ୍ଞର ନ
କଲେ ଅଛୁ ବାହାର ବହିବା ! ।

ଓଡ଼ିଆ ଓ ନଦୟମାବଳୀ ଅବସର ହେଲୁ
ଯେ ବାନେଥର ଦରଦର୍ତ୍ତ ପ୍ରଦାୟିତ୍ତ ସଙ୍ଗର
ଦିଶମଦାର୍ଶିକ ଜୟବ ଚିତ ଚେତି ମାସର
ପ୍ରଥମ ସପ୍ରାବରେ ସଥା ବିଧରେ ନିଷାହର
ହେଲା । ଏହ ଜୟବ ଦୂରଳକ୍ଷରେ ସଙ୍ଗ ବାର୍ଷିକ-
ବିବରଣ ସ୍ମୃତିକାବାରେ ମୁଦ୍ରିତ ହୋଇ ଦିନ-
ମୂଳ୍ୟରେ ବିତରଣ ହୋଇଥିଲା । ତହଁରୁ
ଜାଣାଲା ସେ ଗତିବିଷ୍ଟ ସଙ୍ଗର ଅୟିଟାଙ୍ଗେ
ଓ ବ୍ୟୟ ଟ ୨୫୫୫/- ହୋଇଥିଲା । ବ୍ୟୟର
ଜ୍ଞାନବାଚିଶ ଅର୍ଥାତ୍ ଟ ୧୮୮/- କେବଳ
ବାର୍ଷିକ ଜୟବରେ ଖର୍ଚ୍ଚ ହୋଇଥିଲା । ଅବ-
ଶିଖି ଟଙ୍କା ମଧ୍ୟରେ ସାପ୍ରାହିବ ଅଧିକେଷନର
ବ୍ୟୟ ଟ ୩୦୫ ଏବଂ କଳୁକରାରୁ ପ୍ରକରନ
ଅସିବାର ଖର୍ଚ୍ଚ ଟ ୩୮ ପଡ଼ିଥିଲା । ଜୟବ
ଅନ୍ତେମା ଧର୍ମପତ୍ରରରେ ଅଥବା ବ୍ୟୟ ହେବାର
ତୁଳନ ଥିଲା । ସାଦା ବେଳେ ବାନେଶ୍ଵରପୁର
ହରୁ ଅୟି ଅଛି ସୁଖର ବିଷୟ ଅଟିଲା ।
ଦରଶା କରୁ ଏହା କିମ୍ବା ଦୂରି ହେବ । ଆୟ
ଅନୁବନର ପରିମାତ୍ର ଅଟିଲା । ଶତଶାର ଅନ୍ତେମା-
କ୍ୟ ଦରଶା ଏହିଗରି ବାର୍ଷିକବରଣ ପ୍ରକାଶ
କରେ କିମ୍ବା କାନ୍ଦିଲା ।

ଶ୍ରୀଗୋ ନାଲସମଜୀୟ ନୟନବଳୀ
ଥା ୪୧ ଓ ୪୨ ର ପବିତ୍ରରେ କମ୍ପୁଲେସନ୍ ର
ଦିଖମାଳ କାହା କରିବାକୁ ମାନ୍ୟକର କଣ୍ଠୀୟ
ଶୈଳେଷ ପ୍ରସ୍ତାବ କର ସମସ୍ଯାକାରଙ୍ଗକ ଗୋଚ-
ରାରେ ପ୍ରକାଶ କରିଅଛନ୍ତି ସଥା ।—

୪୧ । ପାଇବର୍ଷିୟା କହୁଲିଛିର ଅନ୍ତର୍ଗତ
କଥକି ଜମି କଳକର ଧାର୍ଯ୍ୟକୁ ମୁକ୍ତ ଦେବ
କାହିଁ । ମାତ୍ର ରକ ସମୟରେ ଏହି ଜମିକୁ
କଳ ଦିଆ ଗଲେ ଅଥବା କରଖାର୍ଯ୍ୟକୁ ମୁକ୍ତ
ଦୋଳଥିବା ଭଲ ଭୁମିକୁ କଳ ବୋହି ନେଲେ
ତାହିଁ କମିତ କର ଧାର୍ଯ୍ୟ ଦେବ କାହିଁ ।

ତ । ଯେ ସବୁ ଆଜି ଥାନକିଲ ଅଳାରୁଣ୍ୟ
ସମୟରେ ଜଳ ଲେଡ଼ିଲେ ହେଁ ସାଧାରଣରଙ୍ଗ
ନାଳଜଳଦ୍ୱାର ଉପବାର ପ୍ରାପ୍ତ ହୁଅର ନାହିଁ
ରହିବ ବାର୍ଷିକ ଜଳବର ସାଧାରଣ ବରର
ଏକ ତୃଶୁମାଣ ଅର୍ଥାତ୍ ମାଣକୁ ଅଠଥଶା
ଲେଖାଁ ଏ ପ୍ରେକ୍ଷିବର୍ଷ ଧାର୍ଯ୍ୟ ହେବ । ଯେଉଁ
ପାଠକମିରେ କୌଣସିବାଳରେ ନାଳଜଳର
ପ୍ରୟୋଜନ ହୁଅର ନାହିଁ ତାହା ଏକାବେ-
ଳକେ ଶ୍ଵର ଥାଇବ ।

ତ୍ରୁପ୍ତରିଣିର ନିର୍ମିମାନଙ୍କର ଉଦେଶ୍ୟ
ଏହି କି କଥାକି ଓ ପାଇଁମୋଳି ବର୍ତ୍ତମାନପର
ଏକାବେଳକେ ଜଳକବରୁ ଶତ ହେବ ନାହିଁ ।
କେବଳ କଥାକି ଜମିରେ ଅଳ୍ୟ ପାଥି କଲେ
ଅଧିକା ଜଳକର ଛାଗିବ ନାହିଁ ଏବି ପାଠ-
ଜମିର ଜଳକର ଉଣା ଦରରେ ନିୟାଯିବ ।
କଥାକି ଜମି ପ୍ରତି ଏଥରେ ସୁବନ୍ଦର ହୋଇ
ନାହିଁ ବୋଲି ଏ ଚଖମାନଙ୍କୁ ଆମ୍ବେମାତ୍ରେ
ଅନ୍ତମୋଦିକ କରିବାକ ଅନ୍ତର ଦେଲୁ ।

ଏ କଗରର ରିକ୍ଷୋଟିପ୍ଲା ସୌଭାଗ୍ୟାଟଳ-
ଦଳ ଗଲ ଶନବାର କହିବେ ବୁଲମାତୋଳ
ବାରୁ ଶୋଧାଇବିଦ୍ଵଦ୍ଵ ଦାସଙ୍କ ବସାରେ ତେଣୁଆ
ଦ୍ରୋପଦୀବିଦ୍ଵଦ୍ଵ କାଟକ ଏବଂ ବୁଢ଼ାବର
ପ୍ରତିବନ୍ଦର ଅଛିଲୁଏ ଦେଖାଇଥିଲେ । ନିର୍ବା-
ଜ୍ଞାନ ମୂଲ୍ୟର ଈବଟ କ୍ଷୟ କରି ନୟ
ଦେଖିବାର କିମ୍ବା ଥିବା ପ୍ରକଟିଷେ ଦର୍ଶକର
ସଂଖ୍ୟା ଜୀବାନୁ ଜଣା ହୋଇ ନ ଥିଲ ଏବଂ
ତହିଁରୁ ଜଣାଗଲ ଯେ ଭଲ ଅଜାନ୍ୟ ଦେଖି-
ବାରୁ ନଗରବିଦ୍ଵଦ୍ଵ ଅଗ୍ରହ ଅଛି ଏବଂ ହୁ-
କମିତି କିମ୍ବା କର୍ମ କରିବାରୁ
ନୁହେଁ । ମାତ୍ର ଦୁଃଖର ବିପ୍ଳମ
ଆଇନେବାନନ୍ଦ ରାଜ୍ୟ ଅନ୍ତରୁ

ବେଶୁ ଦର୍ଶକମାନଙ୍କର ଅଗାନ୍ତରୂପ ସୁଖ
ହେଲ ନାହିଁ । ପ୍ରଥମେ ଆଜିଛାଇର ସାଯୁ-
ଜାଳିବ ପଦକ ଦେବକ ବିଜୁ ଅଥବା ପ୍ରଭକ
ହେବାରୁ କାଟ୍ୟଶାଲଟ ଭାଙ୍ଗି ପଡ଼ିଲା ଏବଂ
ଆନେବ କଷ୍ଟରେ ଭାବାକୁ ସଜାତିଲେ ମଧ୍ୟ
ଠିକ ହୋଇଥାଇଲ କାହିଁ । ଏହି ପଦକ-
ମୋରୁ କେବେସିଲ ରେଳର ଆଗାମିଳ ଲକ୍ଷ୍ମୀ-
ଦଶ ହେବାରୁ ଆନେବର ଭାର ଚିତ୍ରନ୍ତ ଜଣା
ପରିସ୍ଥିତି । କାଟ୍ୟର ଅରନ୍ସ୍ଟର ଜଣାଗଲା
ଯେ ଅଧିକାଂଶ ଅରିତ୍ସମ୍ବାଦ ଆପଣା ପାଠ
କଲ କର ବିଶି ନ ଥିଲେ । ଦେବକ ଗୋଟିଏ
ଗୀର ଶୁଣା ଯାଉଥିଲା । ପ୍ରଦୟନଟ କାଟ୍ୟବା-
ପେଣା ଦିଲ ଜଣା ଯାଉଥିଲା ମାତ୍ର ଏଥିର
ଶେଷ ଭାଗରେ ବିହିତ ଅଣ୍ଣିଲାର ଅର୍ଥ
ଥିଲ । ମୋଟରେ ଏଦିନର ବାର୍ଷି ସଂଗ୍ରହ-
କନକ ହେଲ ନାହିଁ । ଦିଲ ଅବ୍ୟାସ ନ କର
କାଣ୍ଟ୍ରୁ ବାହାରିବା ବିଭୁମା ମାତ୍ର । ଅମ୍ବ-
ଆନେ ଅଣା କରୁ ଉଦ୍‌ବିଷ୍ଣୁରେ ସୌଦିନଦିନ
ଏ ସମସ୍ତ ହୃଦ ପରହାରପୂର୍ବକ କୃତକାର୍ଯ୍ୟତା
କାହିଁ ବନ୍ଦିଗାନ୍ତ ସହିତାର ଦେବେ ।

୧୬୭

ଭୁବନେଶ୍ୱର ଜଳନକର୍ତ୍ତର କଳେଟ ଅର୍ଥାତ୍
ଆନୁମାନିକ ଆୟୁ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଦେସାକସମ୍ମନରେ
ଯେଉଁ ବିପ୍ରାରତ କବଗଣ ଘତମାସ ଛା ୧୭-
ରଖରେ ଉତ୍ତିଷ୍ଠାନକେଟରେ ପ୍ରକାଶିତ ହୋ-
ଇଥର ରହିର ସମେପ କବଗଣ ଲିମ୍ବେ ପଦିତ
କାଳେ, ସଥା—

ସଲ ୧୮୯୦୫୯ ଶାହର ହେଷାବ ନିକାଶ
ମୋଇଅଥ ଉଚ୍ଚ ବର୍ଷରେ ପ୍ରାୟ ୩୫ ହୋଇ
ଟଙ୍କା ଭବତି ଦେଇଥିଲା । ଅଗ୍ରତୁ ବ୍ୟୟ
ସାର ଏଗେଟଙ୍କା ବନ୍ଦରାର ଅଣ କ ଥିଲା
ବେଳକ ବଠାର ଦର ଅର୍ଥାତ୍ କୁଣ୍ଡାର କାର
କିମ୍ବା କବି ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଅଳ୍ପମୁକ୍ତ ଘଟାଳା-
ଦେବ ତାହା ଘଟିଥିଲା ।

ସନ ୧୯୬୫ ସାଲର ସମେତର ଦେ-
ସାବରୁ କଣ୍ଠାଯାଏ ଯେ ଅୟିଟା କୋଟି ୫୮-
ଲାଖ ଏବଂ କ୍ୟାମ୍ପିଟିକ୍ କୋଟି ୨୨ ଲାଖ ଦେବ
ସୁତ୍ରର ପ୍ରାୟ ଥିଲାମ ଟଙ୍କା ନିଆଖା ପର୍ଜିବ।
ମାତ୍ର ଆଶା କୃତ୍ୟବୀ ସାଧାରଣ ଅୟି ଦୁର୍ବିଦ୍ଧାର
ଏହି ସାମାଜିକ ନିଆଖା ସୁରକ୍ଷାର ବରଂ କିଛି
ଦିଲାର୍ଡ ଦେବ । ବିଶେଷତ ଏହିକର୍ତ୍ତା
ରେଳାନ୍ତ ଏବଂ ଅୟିର ଅସାନୀକ ଦୂରି

ହୋଇଥାଏ ତେ ବୁନ୍ଦିଲାଗା ଅଳ୍ପ ସମସ୍ତ ସଜ୍ଜର
ଉଦ୍‌ବନ୍ଧ ଦେଖା ଯାଇଥାଏ । କଟାର ଦର ଛଣା
ଏବଂ ବୈଶିଷ୍ଟ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ଆହୁ ପ୍ରାନେ । ଅନ୍ତରୁ
କଞ୍ଚ ହେବାକୁ ତୁରଜମ୍ବ ଜଣା ପଢ଼ିବାହାର
ଉକ୍ତ ଅଧିକା ଅୟୁଷର ଲଞ୍ଚ ହୋଇଥାଏ ।

କଳିତବସ୍ତ ପର୍ମି ହ ବଳ ୨୦୯୩୨୫୩୩୩୩୩୩
ଆଜୁମାନିକ ଅୟ ଟା କେଟି ୩୨ ଲକ୍ଷ ୨୦୦
ଦକ୍ଷାର ଟଙ୍କା ଏବଂ ବ୍ୟୟ ଟା ହୋଇ ୧୨ ଲକ୍ଷ
୧୦ ଦକ୍ଷାର ଟଙ୍କା ଅଧ୍ୟାରର ହୋଇଥାଏ ।
ଏଥରେ କର୍ଣ୍ଣାନ୍ତେ ୧୫ ଲକ୍ଷ ୨୦ ଦକ୍ଷାର
ଟଙ୍କା ବନ୍ଦକାର ଅଗା ହେଉଥାଏ । ଏଥର
ବନ୍ଦେଶ୍ଵର ପ୍ରଥମ ଟଙ୍କା ଏହିକ ଚାପାର ଦର
ଗତକର୍ତ୍ତାରୁ ଟଙ୍କାପ୍ରାପ ପ୍ରାୟ ଏକଅଣା ଅଧିକା
ସଂଗୀ ହେବାକୁ ଏବା ଏହିବାଟରେ ୧ ଟଙ୍କାଟି
୨୦ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ତୁଳି ପଡ଼ିଥିଲୁ କିମ୍ବୁ, ଏହି ତୁଳିର
ଅଧିକାଂଶ ପ୍ରଦେଶୀୟ ଗବ୍ରୀମେଣ୍ଟଙ୍କ ସହିତ
ନୂତନ ତୁଳି ଅନୁସାରେ ୨୭ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା କର୍ତ୍ତାଙ୍କ
ହେବା ଏବଂ ରେଲେଓଏ ଓ ସାଧାରଣ ସାହୁ-
ଦୁଇହାର ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥାଏ । ଭାବା ନ ହେଲେ
ବଜ୍ର କରାଟ ପାଇନା ।

ଚଳିଛବ୍ରତରେ ମୂଳଧନସୁଧ ଏ ବୋଲିକାଳା
କ୍ୟାମ୍ ହେବାର ସ୍ଥିର ହୋଇଅଛି ଏବଂ ଦୁଇଶତ୍ର-
ପାରିବୁ ବେଳକାଳିମୀର ସକାଳେ ଏକ-
ବୋଟରୁ ଘରର ଟଳା ମଣ୍ଡର ହୋଇଅଛି ।
ସେବାକାଳ ଲଭ୍ୟାଦି ଗୁଡ଼ିକଟକାଳ ଏ ସମୟ
କ୍ୟାମ୍ ହୋଇପାରିବ ଉଚିତବ୍ରତରେ ନୁଗଳ
ରଖିପୁଣ୍ଡ କରିବାର ଆବଶ୍ୟକ ଏବଂ ଦିନ୍ଦୁ
ନାହିଁ କିମ୍ବା ଏକଥା ନିଷ୍ଠ୍ୟ ବୋଲିଗାନ୍ତି
ନାହିଁ ।

ବର୍ତ୍ତମାନ ସେଇଁ ଅନକଷ୍ଟ ଉପର୍ଯ୍ୟତ ହୋ-
ଇଥିର ତାହା କହି ଗବନାର କଥା ମାତ୍ର ଯେ-
ସହସ୍ରାଳଙ୍କେ ଅନକଷ୍ଟ ବାସ୍ତଵକୁ ମେ ସହସ୍ରା-
ଳରେ ଶାମ୍ପୀକରଣେ କହାନ୍ତି ଅର୍ଥକ ଜ
ହେଲେ ଦୂର୍ଭାଗ୍ୟ ଅଶ୍ରୁକା ନାହିଁ । ଆଶାର
ଗତି ଦେଖି ଏପ୍ରବାର ଜାଗାଯାଇ ନାହିଁ ହଞ୍ଚିବ
ଅର୍ଥକ ହେବ । ଫଳତ ଦୂର୍ଭାଗ୍ୟ ଅଶ୍ରୁକା ହୁଏତେ
ତଳତବର୍ଷରେ ଅର୍ଥ କୌଣସି ଦୟମର କାରଣ
ନାହିଁ ବିନ୍ଦୁଧନସତିବ ଲେଖି ଅଛନ୍ତି କି ବଢାର
ବ୍ୟାପାର କଟିନନ୍ତର ହୋଇଥିଲୁ ଏକ ବିଦ୍ୟା-
ସାଧରେ ବି ହେବ କିମ୍ପରି କରିବା ଅବଧି
ଅଛି ।

ଉପରଲିଖିବ ଦିନରଗୁଡ଼ ଜାମାଟିଏ ଯେ
ଚଳିବର୍ଷର ଅବସ୍ଥା ବଢା ଏହି ବୃଦ୍ଧି ଉପରେ

ମୂଳର ତାରସ୍ୟବନାନେବୁ ପରାଣ ସେ କଲାପ
ମୂଳ ମାତ୍ର ଏକବେଳେ ଅପରା ଶୀଘ୍ର ମାଧ୍ୟମାଳାହା
ଅଭିଷେକରେ ଥିବ ହୋଇଥିଲା । କୁଞ୍ଜରରେ ଝିକିର ମୃଦୁ
ଦୟନ ପାୟୁଗାଥିବ । ତତ୍ତ୍ଵରେ ପ୍ରକାଶ ହୋଇଥିଲେ ସେ
ଅଧିକାରୀ ଏତ ବର୍ତ୍ତନ ସମୟର ଶୁଭଦୟତାରେ କହାନ
ହୋଇଥିଲା । ମତ୍ତୁ ଶିର ମୃଦୁଗର ବ୍ୟକ୍ତରେ ବୋଲି
ଶିଖିବ ମୃଦୁଗର ମଧ୍ୟ ପାୟୁଗପ । ଅଧିକାରୀ ଏ ସମ୍ବନ୍ଧୀ
୧୯୫୮ ବିଦୟାର ଉତ୍ସମ୍ବୁଦ୍ଧୀ ବ୍ୟାକାଣ୍ଡିତ ଚଢିବାକୁ ଉଠାବ
କୌଣସିର୍ବର୍ତ୍ତ କରି ପାଇଥିଲା । — ତ ହୁଏବାର ବାର୍ତ୍ତ ।

ତେବେହ ନାମର ଜାହାନ କୋଣାର୍କୁ ଅସ୍ତ୍ର ଦୋଷାକ
ହୋଇଲେ ଶ୍ରୀକିରଣଗାନ୍ଧୀ । ତର ଜାହାଜର ଅଧିକାରୀ
ହାତରେ କାରିଗର କାହାର କାହାର ଅର ଶୁଣିମୋଟ ଜାହାଜର
କାହାରେ କାରିଗର କାହାର କାହାଜରଙ୍କରେ ଜାରିଥିଲାହ
ଯଠାନାହିଁ କିନ୍ତୁ ଏହି ଜାହାଜରଙ୍କରେ ଜାରିଥିଲାହ
ଯଠାନାହିଁ ମାତ୍ର ଏପରିବି ହେବାରେ ସମ୍ମୋଦ୍ଦରକବି-
ଜ୍ଞାନ ପାଥୀରେ ହାହଁ ।

୧୦ ପଦି ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ ହେତୁମାର ବା ୨୫ ଦିନରେ ତାକା
ଠାରେ ବୈଜ୍ଞାନିକଯୋଗେ ଅବାଧମାର୍ଗରୁ କରି ବିଚାର
କରୁଥିଲୁ ବର ପ୍ରାଣ ହିବଳିକାର ସମ୍ବନ୍ଧ ଅର୍ଥରେ ।
ଏହି ବିଚାର ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ ଅବଶ୍ୟକ ଅବଶ୍ୟକ କରି ବୋଲିଥି
ପୋଷନରେ ବନ୍ଧୁମନ୍ଦିର । ୧୦୦ରୁ କୌଣସିମନ୍ଦିର ଉତ୍ତାନ
ପାଇଁ ଅବେଳେ । ଏଥର ଅବଶ୍ୟକ କରି ବୋଲିଥି ବନ୍ଧୁ
ମନ୍ଦିର ପୁୱ୍ୟ କରି ଉତ୍ତାନ ବନ୍ଧୁମନ୍ଦିର । ଉତ୍ତାନମନ୍ଦିର
କିମ୍ବା ନ ଥିବାକୁ ବେଳେ ବାର୍ତ୍ତନ ଦିନାକି ଅବି ଉତ୍ତାନରେ
କରିବା ଉତ୍ସବ ଲବାଦିବାର ଘୋଷାକ ବନ୍ଧୁମନ୍ଦିର ମାତ୍ର
ନିମ୍ନ ଦେବତା କଥା କି ମାନ୍ଦ ପେଟ କାଳିଶ ଗୋ ୨୩
ଏହି ଉତ୍ତାନମନ୍ଦିର ସମୟରେ କାର୍ଯ୍ୟ ମନ୍ଦିର ଉତ୍ତାନମନ୍ଦିର
ପୁୱ୍ୟ କରି ଉତ୍ତାନମନ୍ଦିର କାର୍ଯ୍ୟ ପରିପାଳନେ । ମହାଶାହ
ପରିଷା ଅବଶ ହେଉ ମାନ୍ଦ କମ୍ପ କରିବା ବୁଝି ହୋଇ
ପାଇଁ ସେବନ ଏବଂ ହୀନମନ୍ଦିର କରି ବେଳେ ଥିବା

ପ୍ରାଚୀର କେତେବେଳେ କଲାପନକ ହୁଏଥେ
ଦିନାର କରିବାର୍ଥ କରାଯାଇ ଅବଶ୍ୟକ ହୋଇବାରେ
କେବଳ ତ କୁଳକ ପାଦେବ କରିବାରେମେ ପରାମର୍ଶ
ଦେଇ । ଯଦ୍ୟମ ଏହି ଯେ ବସନ୍ତମାସେ ସୁତା ଏହି-
ବୃଦ୍ଧିକରେ ଆଜି କରିବାରେ ।

କେବଳାତୀରେ ନିରାପଦ ହନ୍ତରସର ମନୋକଳ
କେବଳ ଏକ ବନ୍ଦାବ କହିଅଛି । ନିରାପଦ ପରିଷ୍କାରରେ
ମନୋକଳ ଗ୍ରାମୀ ଜୀବଙ୍କ ଚାନ୍ଦର ଆଶୁରର କରୁ କଥେ
ବ୍ୟାଖ୍ୟାତା ଏବଂ ଅଧ୍ୟାତ୍ମିକ ପରିଷ୍କାର କରିଥାବାକୁ କାହିଁ
କରିଲେବାର ମାତ୍ରକ୍ଷେତ୍ର ସାହୁକଳ କିମତରେ ଏବଂ ମୋ-
କମା ଉପରେ ବିଦେଶୀରେ । କଥର କୁଏ ଯେ କାହିଁ ଏକ
ଏକତ୍ତମ୍ କିମିଶର ବନ୍ଦା ଯେବେ କରିଥାବାରର ଏକ
ତାରକା ନିରାପଦ ପରିଷ୍କାର କରିବାକେ । ଚାନ୍ଦରର
କରିଅବଳ ହେବାକ କର ନାହା । ସୁଧାଃ ବାହୁବ ବାର୍ଣ୍ଣ
କାଳ ଦେବରେ ଯହି କାହା । ଚାନ୍ଦର କାହିଁକି ତତ୍ତ୍ଵ
ଦେଖିଥିବା କରିଥିଲେ ଏ ବାହୁବ ତନା କରିବାକେ । ଯାଇଃ
କେବଳାତୀରେ କରିବାକେ କରିବାକେ, ଯମାକମା କରିଅବଳ । ଯଥେ
ପରିଷ୍କାର କରିବାକେ

ବନ୍ଦରତ୍ତବ ମୋହାର ପରିମଳେ ଉପରକ ଛେତ୍ର
ଯେ ପରିମଳିତ ଚନ୍ଦ୍ରର ବନ୍ଦରତ୍ତବମଧ୍ୟ ମଧ୍ୟ କାହାର
ଶୀଘ୍ର ବନ୍ଦରତ୍ତବ ପାଇଁ ନାହିଁ ଏହିଜେ ।

କାରଣ ଦାଢା ହେଲେ ଅନ୍ତରେ କରିବାର ଗୁପ୍ତକଥା ଉଚା-
ମ ହୋଇଥିବାକାର ସମୟରେ ଅନ୍ତରେ ଗଠିବାର ସହିତ ।

ଛାତେ ଦୂର ଦେଇବ ସୁନ୍ଦରୀ ହୋଇଲେକୁ ସାହେବ
ପରସ୍ପରମାନ୍ତରେ ସୁନ୍ଦରୀଙ୍କୁ ମନେଶାଖାପାଇଁ ଜଣା
କରିଥାଏ ବନ୍ଦୀ କରିଥକାର ହେବୁ ଅଗରଧରେ ଦଳୁହିବ
ଦେଇଥବାର ସମ୍ମାନ ମିଠା—ଦୂର ଦେଇ ସୁନ୍ଦର
ଏ ଦେଇବ ଅନ୍ଧାରିପାଇଁ କହୁ ।

ହତ୍ଯାକ-ସମ୍ବନ୍ଧ ।

ଧ୍ୟାନ ମୁଦ୍ରଣକରି ଛଇ ମନୀଶ ବଡ଼ା ହେବାର ପରେ
ଅର୍ଥବେଳରେ ଏହା ହୃଦୟାଳେଖାର ଅବେଳା ପରା
ଚତୁର୍ବୀ ବସି ଦେଇଲେ, କରଣ୍ଡ ତେର୍ଣ୍ଣାର କାରୁଳ
ପଦମନବେ ଶ୍ରୀଗୁଣ ବହା ଆହେବ ତଥାର ଉଦେଶ୍ୟପୂର୍ବ
ବଢ଼ିବ କବି ଅଶ୍ଵିତ ଅଷ୍ଟବନ୍ଧ ହେବାଳ ସହିତୀ
କଲାପକୁ ।

ଅକ୍ଷୁ ଦେଖି ପରିଚାଳନା କରିଲୁ ବାରେବାର ପଥରମୁଣ୍ଡ ସତକ-
କଟକ୍ଟ କଳାଗାଳ ଓ ସୁଶ୍ରୀକାଳ୍ପନ୍ତି ଓ ଗୋଲେହ
ଶାହମାନଙ୍କେ ହୁଏ ଯାଇବାର ମର୍ମିଣ ଓ କୁଠ ଶର୍କର
କରି ଶ୍ରୀପୁରୀ ଧାରୀ ସାହେବ ପିତୃକମାନଙ୍କ କରେଇ
ଅନ୍ଧମା ଦୂର ଦୂର ସମ୍ମାର୍ଥ ଧ୍ୱନିତଥର ବରିଆହାର । ସୁଶ୍ରୀ-
କାଳ୍ପନ୍ତି ଓ ଗୋଲେହର କୁଠ ଶର୍କର ମର୍ମିଣ ଘେରାଯାଇ
ଦେଇଲା କରିଲାଯାଇ ଲିଖ ଦେଇ ହୋଇ ଗାହୁ ।

ଶ୍ରୀମତୀ ପ୍ରଧାନାଚେତନାଙ୍କ କୃତ୍ୟାନ୍ତ ଏ କହାଇ ଗିରାବାର୍ଯ୍ୟ
କିମ୍ବା ଉଦ୍‌ଦିତ ଘର ବରୁଷତ୍ତ , ସର୍ବତ୍ର ପରମାର୍ଥ କର୍ତ୍ତାତ୍ୱର୍ଥ
ଘର ଦୂରକୁ ପାଇଁ ବାଲକ କର୍ତ୍ତାତ୍ୱର ସମ୍ମାନ ଦେଇ
ପରେ ବେମାତେ ପରସ୍ପରରୁଠିରେ ପରମାର୍ଥ ଦୋଷ
କରେ ଦୂର ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥାଏ । ପରମାର୍ଥରେ ଏହି
ସୁଧା ଦେଖି ହେଉ ବୁଦ୍ଧି ହେବ ପରିଚାଳନାରେ ଏହି
ଦେଇଥିବୁ । ନିଜଗତରେ ମଧ୍ୟ ବୋଇଏ ଖୁଲୁ ଅଛି , କାହିଁ
ଯୋହିବ ରସ୍ତା ଫୋର ଖୁଦିତ ହେବାକୁ ଏହି କ୍ରାତ୍ତିବାଦ
ବାଲକ ରସ୍ତା ପରମାର୍ଥ ବିବରିବାକୁ । ମାନଦେଇ ସମ୍ମାନ
ଦୂରକୁ ପ୍ରଧାନାଶ୍ରମର ଶ୍ରୀମତୀ ପରମାର୍ଥ ଦେଇଥିବାକୁ
ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ହୋଇଥାଏ । କିମ୍ବା ମଧ୍ୟରେ
ପାପ ଏହି କାଣଦାନ ଅଛି ; ସୁତ୍ରକ ଓ ନିରବ କାଣ
କରିବାରେ ବେଶରେ ରକ୍ଷଣ କାର୍ତ୍ତିକ ସମ୍ବନ୍ଧରେ କର୍ମକ
ଦେଇଥାଏ , ଆପୁରୁ କାଣ ସାହେବ ପ୍ରଧାନାଶ୍ରମର ମଧ୍ୟରେ
ଶ୍ରୀ ପ୍ରଧାନ ଦେଇ ଏହି କର୍ମକ କାଣର ଦେଇ
ଅନ୍ତର୍ଗତ ପ୍ରଧାନାଶ୍ରମ ହୋଇଥାଏ ।

କର୍ତ୍ତା ନ ସମ୍ମାନ ମାର୍ଗଶ୍ରାବତ ପ୍ରତିଷ୍ଠାନ ପ୍ରାଣ-
ମାନ୍ୟକୁ ବନ୍ଦୁବିନ ପାଇ ବନ୍ଦୁଅଛି, ବନ୍ଦୁବୁ ଦିନେଷ୍ଟ ପ୍ରତି-
ତ ହୋଇ ବନ୍ଦୁବାହୁ କରୁଥାଏ । ଅଜେବ ଜୀବପଦ ନିଷ୍ଠ
ଧ୍ୟାନମଧ୍ୟରେ କରୁଥାଏ ହେଉଥିଲା । ଏହି କର୍ତ୍ତା କହିଲେ
ପ୍ରାଣିବାଚକ ଦିନେଷ୍ଟ କାହା ହେବ । ଧାର ଘରଳିର ଘର
ଦେଇଥିବ ହେବ ।

ପ୍ରେସ୍ ବିପଦ

ପହଞ୍ଚେରକଳ ମନୀଶବ ନିମନ୍ତେ ଆମ୍ବେ-
ମାନେ ଦାସ୍ତା ଜୋହୁ ।

ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀମତୀ କୃତ୍ତବ୍ୟାଗିନୀ ସମ୍ମାନକ
ନିଧାନଶ୍ରୀ ସମ୍ମାନପେଣ୍ଠୁ

ମହାଶୟ !
ପାଳିଲହଜ୍ଞା ଦେଶରେ ଦୋକନଶାଖା ଅଜଳୁ

ଅନାଳ କ ୨୦ ରୁ ହେଲା ହେଉଥିଲା, ଏବର୍ଷ ଯାଏବା ଅଛି ଆଜନରେ କିମାତି ଶୋଇଥିଲି ।

ବନ୍ଧୁର ଅଳ୍ପ ଅଯୋଜନ ଓ ମହାପ୍ରଭୁଙ୍କର
ଧୀମାନ୍ୟ ଖଣ୍ଡ ସ୍ଥଳେ ମଧ୍ୟ ସହିମାନେ ଅଛେବ
ତ୍ରୟୀରୂପବେଶ ଦୋଷଶ୍ଵଳେ, କାନାଦ ମନୋ-
ଦର ଗୋଚାରମାତ୍ର ଅଣିଷ୍ଟନେ ଓ ପାଢାରେ
୧. ୩୩. ୩୫୫୫୫. ୩୫୫୫୫. ୩୫୫୫୫.

ଶ୍ରୀ ବାବୁ ମେଳେକର ଗୋରତନ୍ତ୍ର ସେନ
ସଥାପନାଧ ଅନୁସାରେ ସାହାଯ୍ୟ କରିଥିଲେ ଓ
ଫୁଲ ପାନସ ଓ ବାଣ ଲାକାଦ ପ୍ରକାରରେ
ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଥିଲା । ବିଶ୍ଵାର ଛକ୍କୁଳତା ଦିନ-
ରୂପିଦିନ ପ୍ରପତ୍ତିର ହେଉଥିଲା । ଏହିପରି ବିଶ୍ଵା-
ମାନଙ୍କର ଉଚ୍ଛ୍ଵଲତା ହେଲେ ଏ * ଏ ସମୟକୁ
ଜଙ୍ଗଲଙ୍କର ମେହିକା ଦୂର ହେବାର ସମ୍ବନ୍ଧ ଓ
ମେଳେକରବାରୁ ଯାତା ଯେଷ କର ମହାତ୍ମାରୁକୁ
ଝଲଣି ଥିଲ କରି ମଧ୍ୟସମ୍ବଲଗସ୍ତରେ ବିଶ୍ଵ-
ଜମାକ କରିଛିଥାରୁ । ପ୍ରଜାମାନେ ଜାହି ଓ
ଭରନା କରିବାର ଦରଖାସ୍ତ ଦେଇଥିଲେ
ଦେଶୁକର କଞ୍ଚଳ ଦ୍ୱାରା କର ଯାନେ ସ୍ଥାନେ
ଜାହି ଭରନା କରିବାର ମନୋଜାତ କରିବ
ପ୍ରଜାଙ୍କ ତିହଟ ଦେବାର କରି ଦେଇ ଯୁବାର
ଆମ୍ବେମାନେ ଶୁଣି ଅନନ୍ତର ହେଲୁ । ଜାହି-
ଭରନା ଆଜିକୁ ଓ * ଏ ହେବ ମନା ହୋଇ-
ଥିଲା । ଏ ବର୍ଷ ଆମାର୍ଥୀ ପ୍ରଜାମାନେ ଜାହି-
ଭରନା ପାଇବାରୁ ଅନନ୍ତର ହେବାର ଦେଖା
ଯାଏ । ଦେବକ ଆଜିକୁ ୨ ମାସ ହେଲ ଏ-
କଗରକୁ ଯନ୍ତ୍ରିଦେବତାଙ୍କର ଗମନ କି ସ୍ଥିବାରୁ
ଏହି ବିଷୟରେ ଆମ୍ବେମାନେ ଦୂରିତରେ
ଅଛି । ନାହିଁ ।

ପାଳିତ୍ତା } ବରମଦ
୨୧୩୫୨ } ଶ୍ରୀ ଅକ୍ଷେତ୍ର ଦାସ ।

ମହାପ୍ରୀତି ।

ବଢକ ଜିଥାରୁଗର ଜଗପ୍ରସିଦ୍ଧଯୁଦ୍ଧ ଆମା-
ନୁହା ଅଲାରା ମୌଳାରେ ଯୋଗେନ୍ଦ୍ର ଚୌ-
ଧୂର କାମକ ଜଣେ କରଣ କେବେଳ କିମ୍ବା
କ୍ଷେତ୍ରବେଶରେ ପାଉଇ ଥୁଲା । ଜଣେ ନିକ-
ଟବର୍ତ୍ତୀ କବିତା ଭାବାର ଚିତ୍ରା ବରତାଙ୍କୁ
ତାବା ଘରଠାରେ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇ ରୋଗ-
ନାଭାରା କମିତି ଯାହା ଜୀବଧ ବ୍ୟହତାର
ବରତାଙ୍କୁ ଦେବ ଭାବା ବଜ୍ରଧନ କରା-
ଦ୍ୱାରେ ସେହି ଯୋଗେନ୍ଦ୍ର ପରାତ୍ମାରୁ ଜାହେ-
ଥାଳ କରି କହିବାକମସୁରରେ ଖଣ୍ଡ କାଣ୍ଡ
ଠେଜାହାର ଦ୍ରଜେରେ ଏକ ପ୍ରଭାର ଦେଇ

ସେହି ପ୍ରଦାରକରେ କବିତାମସ୍ତକ ପାଇଁ
ଆଜି ସେ ମୁହଁର ପୂର୍ବିନ୍ଦ୍ରିୟ ଅବସ୍ଥାରେ ଛଟି-
ଶଟ ହେଉଥିଲା ଏମନ୍ତ ସମୟରେ ଯୋଗୀ
ତରୁ ବାହାରବା ମାତ୍ରକେ ଆଜି ପ୍ରତିବାଷି-
ମାନେ ଅପଣା ଦ୍ଵାରବନ କରିଦେଲେ କିନ୍ତୁ
ହୃଦୟବସରଙ୍କ ଜଣେ ଝାଲେକ ବସରେ
ଗୋଟିଏ ସାର ଅଠମାହର ପୁଣି ସନ୍ତୁଳ ଦେବ
ବାହାରର ଅଧିକା ଥିଲା ଦରର ପିଲମା-
ନକୁ ଏପର ଅବସ୍ଥାରେ ସାବଧାନ କବିତା
ଦେବା ସବାରେ ଅନୁଷ୍ଠାନ କରିଥାଏ । ଏମନ୍ତ
ସମୟରେ ଯୋଗୀ ତରୁ ଝାର ପୁଣ୍ଡରଗରେ
ଦିନାହୁ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇ ଏବ ପ୍ରଦାର ଦେଲାରୁ
ଝାଲେକଟି ଦିନାହୁ ଦୁମିଶ୍ରାତ୍ର ଦେଲା ଓ ଅନ୍ୟ-
ଜଣେ ଲୋକ କୌଣସିମେ ସନ୍ତୁଳଟିକି ଝା-
ଲେକର କବିତାର ଭେଦିଯାଇ ହାର ବନ୍ଦ କିର
ଦେଲୁ । ତରୁ ଯୋଗୀ ଉପସ୍ଥିତ ନିର୍ମାଣ
କିମ୍ବୁ ଅତି ବେଳେକ ଲୋକ ବାହାର ଦୁଣ୍ଡ-
ପଥରେ ବିପତ୍ତି ଦେଲାକ୍ଷି ସେମାନକୁ ମାରି
ବାଲୁ ଦୌଡ଼ି ଯିବା ସମୟରେ ଜଣେ ଲୋକ
ବାହାରୁ ଅକଳି କରି ରଖିଲାଗରେ ଅତି-
ଦୁଇଜନଙ୍କ ଲୋକ ବାହାରୁ କରୁଥିଲା କ୍ଷେ-
ପଦ କିମ୍ବର କର ଛାଇଲେ । ଆଗାମ ପାଇ-
ଥିବା ଉପରେକୁ ବୈଦ୍ୟ ଓ ଝାଲେକଟି ମୁହଁ
ଲାଭଅଛିନ୍ତି ଓ ସୋନ୍ଦର ଶର୍ମିଦାରଗରେ
ଏଠାକୁ ଅର୍ଥ ଅଛି ଓ ମୋଦମା ଦୌଡ଼ି
କିମ୍ବର ଅଛି । ଲାର । ବିନ୍ଧୁକଂ ।

କଥାଣାମ୍ଭ } ବବିମ୍ବ ।
ଶ୍ରୀ ମୋଦମା କାନ୍ଦିବ ।

ମହାଶ୍ରୀ ।

ଲିଙ୍ଗରିତି କବିଅୟ ପ୍ରତିମୁହଁରୁ ଅପଙ୍ଗ
ଲିଙ୍ଗରି ଖାଚିପଡ଼ିବାରେ ଯ୍ୟାକବାନକର ବାହୁର
କରିବା ହେବେ ।

୧୫ ବଜାର ତେମ୍ବା ଓ ନବବାଦର
ପଞ୍ଚାବଶ୍ୱା ପ୍ରମରେ (ତେଗାର) "ମାରନର
ଓ ଶ୍ରଦ୍ଧାର୍ତ୍ତ ପରାମାର ଫଳ" ଶର୍ଷକ ପ୍ରବ-
ନ୍ଦିତ ପାଠ ଦର ଶର୍ମିକ ଏବ କମଳର
ହେଲୁ ।

ମାତ୍ର ନର ପରାମାରେ କଟକ ଶାରନ୍ଦ୍ରିଲ
ସିବୋରଙ୍ଗାନ ଅଧିକାର କରିଥିବା ମରେ
ପୁଲଟ ପ୍ରତ ପଞ୍ଚାବକ ନବାଶ୍ୱାଦ୍ଵାରା ପଢ଼-
ଥିବା ତାଙ୍କ ଅନ୍ତରନାମ୍ବରେ ଅବୋ ଲାଇନ
ଦେଲ ନାହିଁ । ମାତ୍ର ହିନ୍ଦୁ-ବାକବାଦିଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିକାରି

ଦଶୀକୁଳର ପରାମାରେ ସିବୋର ଶ୍ରାନ୍ତ ଅଧି-
କାର କରିଥିବାର ଅବଲୋକନ କରି ଶାକର
ଶାତଦାତ ଉପସ୍ଥିତ ହେବାର ଏବା କିନ୍ତୁ କୁ-
ଦିରି ବଧୀରୁ ହୋଇ ଦେବରେଗୁଡ଼ିଏ ଅ-
ପଥା ନିରା କରିବାର ଦେଖାଗଲ ।

ସେ ସ୍କୁଲ ପ୍ରତ ଶବ୍ଦମନ୍ଦିରବ୍ୟ ଦେଇଥାନ୍ତେ
ସେହି ସମନରେ ଆମ୍ବାନବର କିନ୍ତୁ କହିବାର
ଥିଲେ କିନ୍ତୁ ବା ଜ କିନ୍ତୁ ମାତ୍ର ବାହା କ
କର ଗୋଟିଏ ନିଷାଦ ବାଳକର ନିର୍ମଳ ଶୁଣ୍ଡ-
ପ୍ରତ ଅସଥା ଅନମଣ କରିଥିବାରୁ ବାପ୍ରବକ
ମର୍ମାନ୍ତ ହୋଇଥାଏ ।

ଦେଉକିରୁ ହେବା ପାପାତାନେ ଦେଉଳ
ଜାଣି ଯାଏ ଲାହି । ହିନ୍ଦୁ ବାଳକାଦିଦ୍ୱାରୟ
ଅଜ ବାଜ ଶୁଣିବ ହୋଇ ଲାହି । ପାପ ୨୦
ବର୍ଷ ଦେଲ ଶୁଣିବ ହୋଇଥାଏ ଏବା ପ୍ରଦିପେଯର
ପରାମାରେ ଯୋଗିବାର ସହିଦତାଟି ହେବା
ପ୍ରତିବର୍ଷ କରାବନଗାନ ଅଧିକାର କରିଥାଏ ଏବା
ତେଣାର ସଦାଶ୍ରଷ୍ଟ ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀ ଦଶୀକୁଳର
ବାଳକାଦିଦ୍ୱାରୟ ସୁରକ୍ଷାପଦ୍ଧତି ପରିଶର
କବିତ୍ୟମେଧିକାଟାରୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ମାସକୁମାର
ଟ ଆରମ୍ଭ ଲୋକାବ୍ୟ ସାହାଯ ପାପ ହେଉ-
ଥାଏ । ନଗରର ସାବତ୍ୟ ସ୍ମର୍ଣ୍ଣବଂଶୀୟ
କଜନ୍ୟାମାନେ ଏଥରେ ନିଷମିତରୁପେ ଅଥିପୁନ
କରିଥିବା ପାପ ପରେକୁ ମୁହଁ ସ୍ମର୍ଣ୍ଣ
କରିବାରେ ଶିରକ ରଖାଇ ଶୀଘ୍ର କଜନ୍ୟାମାନକୁ
ଶିକ୍ଷା ଦେଇଥାଏ । ଏପରି ପୁଲରେ ସେ ସେ
ସ୍କୁଲର ଶୁଦ୍ଧିମାନେ ରାହିଁ କିମ୍ବା ପ୍ରାପ୍ତ
ନ ଦେବେ ବାହା ରୁହି ପାରିଲୁଣାହିଁ ।

ଅତ୍ରର ଗୋଟିଏ କଥା ଏହି ସେ ଶେଷ
ଟାଙ୍କ, ପରମେଶ, କଲାକ ଏବା ସାହାରିତା ପରି-
ବର୍ତ୍ତରେ ବାଳକାମାନଙ୍କ ପଶମର ବିଦ୍ୟ ଶିଳ୍ପ-
କାର୍ଯ୍ୟ ଏବା ସୂଚ କାର୍ଯ୍ୟରେ ପରାମାର ଦିଅନ୍ତି ।
ବାଳକମାନେ ବହୁ ଅଧ୍ୟାତ୍ମର ସାହା ସାଧନ
କରି ଜ ପାରିବା ଏମାକେ ଆପ କର୍ତ୍ତା ଏବାକରମେ
ସେ ସମ୍ମତ ଶିକ୍ଷା ଦିଇ ପରାମାରକୁ ସମ୍ମତ ପୁଣ୍ଡି-
ରୁପେ ରହିରେ ଉପରୁକୁ ହୋଇଥାଏ । ଉପରେକୁ ୨୫ ବିଷୟରେ କ ୧୦୦ ମର ଧାର୍ଯ୍ୟ
ଅଛି । ବାଳକମାନେ ପେହିଁ ପରାମାରେ
ଅର୍ଦ୍ଧାଧିକ କମଳ ଗାଥାନ୍ତି ବ କା ପନ୍ଦେବ ମାତ୍ର
ବାଳକମାନେ ସମ୍ମତ ଶିଳ୍ପ କମର ପାପ କିମ୍ବା
ଶିଳ୍ପକୁଳର ପରାମାର ମେଟ ନମର କ ୨୫୦
ଅଛେ । ମାତ୍ର ବାଳକମାନେ ଶାୟ କ ୨୦୦
ମର ଉପରେକୁ କେତେ ବିଷୟରେ କିମ୍ବା କରିବାର
କରିବାର କିମ୍ବା ଅଛି । ଏହି ସବୁ ନମର
ଏବହିର ହୋଇ ସେ ସେମାନଙ୍କ ୧୫ ଟଙ୍କୟ
ଅସନରେ ଭାବୀର ନ କରିବ ଏଥିରେ ବଚନ
ବ ଅଛି ?

୭ ହୃଦୟକୁଳର ହୃଦୟକୁଳର ପଥ-
ଶୋଭାର୍ତ୍ତୀ ଲୁହିଦୟନମର୍ଦ୍ଦ ଜୀମଜ ରେବା-
ଶୟ ବର୍ତ୍ତମାନ ଆଶାମାନ୍ତ ପଢ଼ିବାର ସମ୍ଭାବନା
ଏବ ଶାମଜ ବାରନ୍ଦ୍ରମଜମହାର ଉତ୍ତର
ଅନ୍ଧରେ ଲେଖିବା । ପାଠକମଣ୍ଡଳ ! ଏମା-
ନେବ କିନ୍ତୁ ସ୍କୁଲରୁ ଥାର ବରିଥାଏନ୍ତି । ସବୁ
ବେମାନେ ନିସ୍ମିରଗୁପେ ଶିକ୍ଷା ପାପ ନ କା-
ଅନ୍ତେ ବାହାହେଲେ ବ ସେମାନକହାସ ଅଜ
ଏବାକୁ ଦାୟିତ୍ୱରୁ ଲାଭିତ୍ୱାକୁ ନିର୍ମାତା
ଦିବାର ପାରନ୍ତା ? ଏ ଦୁଇଜଣକୁ ଅଗ୍ରପର
ଦେବ ଭାବୁ ସ୍କୁଲର ଅନ୍ୟାନ୍ୟ କାହାମାନଙ୍କ ନିମ୍ନଲିଖି
ପେ ସମୟରେ ଅଗ୍ରବଳ ନ ନେବେ ବାହା ଆବା
ଦିବୁ ମାରି ପାରିବ ? ମାତ୍ର ସମ୍ଭାବନ ମହା-
ସ୍ମର ଅଧ୍ୟନିକ ସମ୍ବାଦାର୍ତ୍ତ ବେଶେ
ପିଲ ଏବାଦୁଷ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଅଗ୍ରପର ହୋଇ
ଅନ୍ତରୁ ବାହା ଦେଖାର ଦେଲେ ବାହାର ବେଶେ ହେବୁ ।

ପରି ସମ୍ଭାବନ ମହାଶ୍ୱର ସେ ଭାବୁ-
ହୀରେ ସେ ଦେବକ ଶୋଭି ବାଳକାର
ଅକଳି କରିଥାଏନ୍ତି, ଏମନ୍ତ ନିମ୍ନରେ ସେ
ପ୍ରକାଶରୁରେ କିନ୍ତୁ ସ୍କୁଲ ଶିଳ୍ପିମାନଙ୍କ
ଶିକ୍ଷାକମାନଙ୍କ, ସମସକମାନଙ୍କ, ଶାମଜ କିମ୍ବା
ଭାବିନ୍ଦୁରୁ ସମ୍ମାନକୁ ମର୍ମାନ୍ତ ବ୍ୟାପକ ରଖିବାର
କାମକୁ କରିବାର ଅବସର କରିଥାଏନ୍ତି । ସେ
ଗିରବାଲାର ଲେଖାପଦା ସମ୍ଭାବରେ କଥା
ଜାଗନ୍ତି ? କିମ୍ବାରେ ସକା ଭାବୁ ଦେଖିଥାଏନ୍ତି ବ କା ମନେହ ; ଏପରି ପୁଲରେ
ଦିନାହୁ ଭାବୁ ଅନ୍ତର ବରି ସେ କଥର
ଅପରାଧମହିମାର ଏବା କିମ୍ବାର ପରାମାର
ପରାମାର କରିଥାଏନ୍ତି । ଏହା କ ଶାମାନ୍ଦ
ପରାମାର ଦେଖାଇବାର ସମୟ ।

ବିନ୍ଦୁବନ୍ଦୁର ବିନ୍ଦୁବନ୍ଦୁ

କଥାଣାମ୍ଭ } ଲ ଲାର ସମ୍ଭାବ୍ୟ ସମ୍ମାନ କଥାଣାମ୍ଭ
କଥକ } କଟବ କେବେ, ହିନ୍ଦୁ ବାଳକ
କଥକ } କିମ୍ବାଲାଦୁର ପ୍ରାନ୍ତିକାର

ଶିଳ୍ପାର୍ଥିନାପଦ ।

ବିନ୍ଦୁବନ୍ଦୁର ବିନ୍ଦୁବନ୍ଦୁର କଥାଣାମ୍ଭ
ନାବାଲଗ ସହାବାଦାତୁରଙ୍କ ୧୦୦ର, ଏହି

ବଢ଼କ ସନ୍ଦର ଜମା ମକିଦ ନିକଟ ବାଲୁବଜାର-
କାଟେ ଯମ୍ବାଗାନ ଛୁପିଲାଗରେ ବିଶ୍ଵମାନ
ଦେବା ସମୟରେ ଅମ୍ବେ ନିମ୍ନ ସାନ୍ତ୍ରବକାର
ମନେ ରାଜ ହାମିଶରେ ଥିବା ଉଚ୍ଚ ବଜାର
ବୁଦର ଓ କର୍ଣ୍ଣରମାନଙ୍କୁ ଅନର୍ଥକ ମନ୍ଦିରଙ୍କୁ
ଓ କାହାରୁ ଉପରେ ଟେକା ଦୃଷ୍ଟି କରିବା
ରେ ଖଜା ମହୋଦୟରେ ମାତା ଓ ଅଭିଭବକା
ମହାଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀମତୀ କୃଷ୍ଣପିତ୍ରୀ ପଟ୍ଟମଦାଦେଇଲୁ
ଆଦେଶ ମନେ ଅମ୍ବାନଙ୍କ ମଧ୍ୟ କେତୋକି
ବ୍ୟକ୍ତିକ ବୁଦୁକେ ଅଭିଭବକା ଅଭାନ୍ଦରେ
ନାଲ୍ସ ଦାଏର ହୋଇଅଛି, ମଧ୍ୟ ଅନ୍ୟ
କେତୋକି ବିଦ୍ରମାନଙ୍କ ବୁଦୁକରେ ଫର୍ଜିଲ-
ବାଶଙ୍କଦେଖେନାମା ଅଭାନ୍ଦରମାନଙ୍କରେ ନାଲ୍ସ
ଦାଏର ଦେବାର ଉଦ୍ବିଭମାନ ଦେଉଥିବାର
ଅମ୍ବେମାନେ ବିଶ୍ଵାସରୁ ଅବସର ହୋଇ-
ଅଛି ।

ଅମ୍ବେମାନେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଆପଣା ଅନ୍ୟା-
ବାର୍ଯ୍ୟ ଭରମାନୁଷେ ହୃଦୟଜାମ କର ଆପଣା
ଆପରଥ ମୁକ୍ତିବଣ୍ଟରେ ଖାବାର କର ଭିକ
ଆନ୍ଦ୍ୟାପୂର୍ବାର୍ଯ୍ୟ ନିମ୍ନେ ବିଶେଷ ଅନ୍ତରାପ
କରୁଥିବୁ । ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସବରେହେନ୍ଦ୍ର ଓ ମୁଲୁ-
ମାନମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଘୋହାର୍ଦ୍ଦୟ ହୁବା ସ୍କଳେ
ଅମ୍ବେମାନେ ବଦଳିବୁ ଭାର୍ଯ୍ୟ ପ୍ରଥମେ ଛୁଟି
କରିବାରୁ ସାତିଶୟ ଫୁଲିବ ଅଛି ।

ଅମ୍ବେମାନେ ଆପଣାର ଅନ୍ତରାପ ଛୁଟି
ପାଇଁ ସାବାହାରିବଳ ମାତା ଓ ଅଭି-
ଭବକା ପ୍ରକଳ ପ୍ରତାପନ୍ତିତା ଶ୍ରୀମତୀ କୃଷ୍ଣ-
ପିତ୍ରୀ ପଟ୍ଟମଦାଦେଇଲୁ ବିକଟରେ ବିଜୟପୁ-
ରକ ପ୍ରକାଶ କର ଅମାରାର୍ଥନା ବରନ୍ତେ ପାଇଁ
ମହାଦେଶ ମହାଦେଶ ଆପଣା ଭିତାର ଦିନ-
କୁଣ୍ଡରେ ଅମ୍ବାନଙ୍କୁ ଶମା ଦେଲେ । ଅମ୍ବେ-
ମାନେ ଏତକୁ ଉଚ୍ଚ ସରୀ ମହୋଦୟକୁ
କିଞ୍ଚିତ ଅନ୍ୟବାଦ ଦେଇଅଛି ।

ସାନ୍ତ୍ରବକାରମାନେ ।

ଲେନ୍‌ଦ୍ୱାରା ଓର୍ଡ୍ ଲେନ୍‌ଲା
ମହାନବ ଡ୍ୟୋରିପ ଓର୍ଡ୍ ଲୁମିନ୍ସ
ସେଲ୍ ଅବଦୁଲ ରହେମାନ

ମୁଖ୍ୟପାତ୍ର ।

ବାର ପରାମର୍ଶଦାସ ନିତ୍ତ ବିଜନ	୩୯୯
ମହାନବ ମହାନ	୩୯୯
ଚନ୍ଦ୍ରମହାନ ମହାନ	୩୯୯
ଶ୍ରୀ ପାତା ପରାମର୍ଶଦାସ	୩୯୯
ଶ୍ରୀ ମହାମାନ ମହାନ ମହାନ	୩୯୯
ବାର ପରାମର୍ଶଦାସ ନିତ୍ତ ବିଜନ	୩୯୯

ବିଜ୍ଞାପନ ।

ରାଜ ଏଣ୍ଟ୍ କୋମାନୀଙ୍କ

ସବୁଖ୍ୟାର ଓ ସବକଳପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବିଷନ୍ନମାଳଙ୍କ ଓ ଲାବଣ୍ୟବଜାର ନାମକ ଚର୍ମରେମ
ଓ ଶିରସେଗ ନାଶକ ମହୋପକାରୀ ସ୍ବବାସିତ
ରେବର ମୂଲ୍ୟ ଟ ୦ ୧, ୧୦, ୬ ଅଭ୍ୟକ୍ଷୟ
ଟ ୫, ୫, ୫ ଟ ୧ କ୍ଲା କେଶବରଜିନୀ ପୈଲ
(Hair oil) ଟ ୦ ୧ । କରନ ରଙ୍ଗର ବିଜ୍ଞାନ
କାଲି ଓ ଆର୍ଦ୍ଦ୍ୟ ଅଦୃଶ୍ୟ କାଲି ଟ ୦ ୧୦;
ପାଦର ଲାପଥ (ପାଷିତ) ଟ ୦ ୧ ଏବଂ ନାନା-
ପ୍ରକାର ସ୍ବାଧ୍ୟବଜାର (Exquisite Frag-
rance) ଟ ୦ ୧ । ଠାର୍ ଟ ୧୦ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ; ପା-
ନାମାପୁସ୍ତକଦୋକାନରେ, ଚନ୍ଦ୍ରମହାନବୁ
ଏ, ବ, କର କୁମାରକ ଦୋକାନରେ ଓ ବାଲୁ-
ବଜାରପୁ ସୁରେଣ୍ଟଲ, ଗୋପ ଏଣ୍ଟ କୁମାରକ
ଦୋକାନରେ ଏବଂ ଅମାରେ ପାପୁବଜାର ।
ଏଇଦିବ୍ୟଜନ ମୋଦ୍ଦମବାସିକ ମଧ୍ୟ ସାହା-
କର ଯେଉଁ ପ୍ରବ୍ୟାକ (ପୋଷାକ, ସର୍ବଚିନ୍ତା,
ଜ୍ଞାନବିଦ୍ୟା ଓ ମନୋକାର ବୁଦ୍ଧାଦ) ପ୍ରୟୋ-
ଗନ ଦେବ ଅଣିକ ମୂଲ୍ୟ ସହିତ ଆଦେଶ
କରେ ବିଶେଷ ସୁଅଧାରେ ଇଃ ପିଃ ତାକଦାର
ପାଇ ଥାରେ ।

ପାଇଁ
ଗୋପବଜାର } ବିଷନ୍ନମାଳଙ୍କ
କଟକ } ମେନେଇର

NOTICE

Is hereby given that an Examination of candidates for employment as apprentice in the Orissa Commissioner's Office will be held at his office on Monday the 18th April 1892, at 11 A. M.

The Examination will be in English composition, and handwriting, general knowledge of English and Oriya.

Applications from intending candidates will be received by the Personal Assistant up to the 16th April. Certificates of age, personal character, statement of relationship, if any, to any Amla in any Government office should accompany the applications.

Orissa Commr's office Cuttack, the 23rd March 1892. G. TOTHNIS Commissioner.

ବିଶ୍ଵମସାହେବଙ୍କ ବିଜ୍ଞାପନ ।

ଏହି ବିବେଚନାରେ ଏକ ଅଭୁଥର ମଲିମ
ଏହି ମୋଦରର ଶବ୍ଦ ବୋଲିଯାଇ ଥାରେ ।

ଏ ବିଜ୍ଞାପନ ଦ୍ୱାରା ଉତ୍ତିଷ୍ଠିତ ପ୍ରସ୍ତର ହୋଇ ଥିଲା । ଏଥରେ ପାର ଚକ୍ର
ଭବାଦ ବିଜ୍ଞାନ ବା ଧରମହାତମର ବୁଦ୍ଧ କିନ୍ତୁ
କାହିଁ । ଏହା ସବୁ ହାରରେ ପ୍ରସ୍ତର ହୋଇ
ଜାହିଁ କଲରେ ପ୍ରସ୍ତର ହୋଇଥିଲା ।

ସବୁକିମ୍ବର ଶବ୍ଦ ପୁରୁଷଙ୍କ ପକ୍ଷରେ
ସମାଜ ଛୁପକାରୀ ବୋଲି ପୁଅଖେର ବିଜ୍ଞାପନ ।
ଆରେ ପରାମର୍ଶା କଲେ ଏଥର ଶୁଣ ଜାଣି
ପାଇବ ।

ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ, ପାଦପୁନିର୍ଦ୍ଦେଶ ବ୍ୟାପ ବୁଅର । ମୂଲ୍ୟ ଶର୍ତ୍ତ-
ପରିପାଦାନ ଭାବରେ ଟ ୦ ୫ ଟ ୦ ୫ ଟ ୦ ୫
ଟ ୦ ୫ ଅଟଇ । ତାହାରୀ ପୁଅଖ ଦେବକ-
ବୁନ୍ଦୁ ହେବ ।

ସବର ଓ ମଧ୍ୟବାସି ମାନଙ୍କ ସୁଅଧିକ
ଆଜକୁ ପାଇଁ ପାଇଁ ପାଇଁ ହେବ ପାଇଁ ହେବ
ସୁବନ୍ଦେଶ ସବର ବାହ୍ୟ କିନ୍ତୁ । ଏଥରେ
କାଳାବିଧ ଭାଲୁକା ଓ କରିବାର ତିଷ୍ଠାନ
ବୁଅର ଦ୍ୱାରା ଏହା କରିବାର ଅମୋଦ
ଜୀବିତ । ଏହା ବୁଅର ପରାମର୍ଶ ପ୍ରସ୍ତର
ପକ୍ଷରେ ଅଭ୍ୟନ୍ତର ହିନ୍ଦାବାଦ ।

১৯৪৭

ସାହୁର୍ମିଳ ସନ୍ତୋଷପତ୍ରିବା ।

୮୭ ର
ପ୍ରେସ୍ ଲି

ମୁଣ୍ଡ ପାତେ ଅଗେଇ ସବୁ ଥିଲା ନାହିଁ । ମୁଁ ଦେବୀର ଶବ୍ଦ କିମ୍ବା ଶାଲ ଘରିବାର

୧୯୫ ମେ

ଆମ୍ବିନ୍ ବାଷିକ ମୂଲ୍ୟ ୩୯

ପଞ୍ଚାବେସୁ ୧୯୮୫

କ୍ଷେପନ ।

ପ୍ରେସ୍

ଓছন প্রক্ষেপণ মিলন

ନତ୍ରନ ପଞ୍ଜିକା ।

କିନ୍ତୁ କ୍ରିୟାକାଳରେ ସମ୍ବଲପୁରେ ପୂର୍ବ-
ମଧ୍ୟ ଜ୍ଞାନ ହୋଇ ବିକିତ୍ୟ ହେଉଥିଲା ।

ପ୍ରଦୀପ ଟୋମାର୍ ଜାତିମାସୁଲ୍ ଟେଲିକମ୍

କେଇପାଇଁ ଖଁଣ୍ଡକୁ ୩୦/ ଜାବମାସୀଲ ୩୦୯୭

ଆମେମାନେ ଅଭ୍ୟନ୍ତ ଦୁଃଖର ସହିତ ଅବ-
ଲମ୍ବନ କରିବାକୁ ଏକ ଜାଗାଯୁ ମହାପତ୍ରର ବନ୍ଦୁ କର୍ଜ
ରୁହିଲ ପାହେବ କଲାଚରେ ଭରମାସ ଶେଷ-
ବ୍ୟାକରେ ସୁର୍ଗାବ୍ୟେଷଣ କରଇଛନ୍ତି । କାଜିଯୁ
ମହାବନ୍ଧୁ, କେବେବୁନ୍ତିଏ ପ୍ରଧାନ ମୋତ
ଏହାପରେ କାଳ ସମୟମଧ୍ୟରେ ଗଲ ହେବା
କାଳ ଚିରିର ବିଷୟ ଅଟିବ ।

一三一

କହାଏ ନାୟକ ତେପୁଟୀକଲେ-
ମୂଳର ଅବସ୍ଥା ଉଦ୍‌ଦୃବର ଫେର
କେବୁର ସାହେବ ଶାହାବିତ୍ତୁ
ଏ ହୋଇ ବବୁର୍ମେଷୁଳ୍କ ରପୋଟ
। ଶୁଣାଯାଏ ସାହେବଙ୍କ ବିବେ-
ଚନ୍ଦର କିମ୍ବାପ ଜୀବ ବର୍ଗମାନ

ହୋଇ ନ ହୁଁ । ମାତ୍ର ଶୀଘ୍ର ଦୃଷ୍ଟି ନ ଦେଲେ
ତୁ ଯର କାରଣ ହେବ । ସେ ସେମନ୍ତ ବର୍ଣ୍ଣିପାରେ ।

ବଙ୍ଗଲାର ରେଉନଉରୋର୍ ବିଜ୍ଞାପାଁ
ଦେଇଅଛନ୍ତି କି ଅଳ୍ପଧାର୍ଯ୍ୟ କେବେକଜିଲ୍ଲା-
ମୁହୂର୍ତ୍ତ ଓଡ଼ିଶାବିଜ୍ଞାନ୍ସ କଟକ ପୁରୀ ବାଲି-
ଥର ଜୀବିମାନଙ୍କରେ କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି କଲେ-
କୁର ସାହେବ ଅଠାବା ଅଳ୍ପଧାର୍ଯ୍ୟ ଭାବପାତ୍ର ଦାବି-
ମର ଅଳ୍ପମତି ବିନା ବିଶ୍ଵରେ ହେଲେ ସମ୍ବୁ-
ପତ୍ର ଆମଦାନା ହୋଇଥିବା ସବୁ କିମ୍ବା ଅଳ୍ପ
କୌଣସି କଦମ୍ବାମ୍ବ ମାଦକଦବ୍ୟ ଅପଣା-
କିକଟରେ ଉପି ପାଇବ ନାହିଁ । ଓଡ଼ିଶା ବର୍ଷ-
ଗରେ ଗଢ଼ିଲାଇ ଗଣେଇ ଓ ସିବି ଏହି
ରଷ୍ଟ୍ରପତି ଦକ୍ଷିଣାମୁଖ ଅଟିଲା ।

— 8 * 0 —

ପ୍ରବେଶିବା ପଦାକାର ଫଳ କଲିଛତା କିମ୍ବା
କଦିଯାଳୟର ରେଜିସ୍ଟ୍ରେସନ୍ ମୁଲମାନକୁ ପଠାଇ
ଦେଇଅଛନ୍ତି । ଏଠା ରେହନ୍ତା କଲେଜେଷନ୍ଟରୁ
ଜଣଙ୍ଗ ପ୍ରଥମଶ୍ରେଣୀରେ, ତ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଥମ
ଶ୍ରେଣୀରେ ୫୯୯ ଶତାଂଶ ଚାଲିଯୁଣ୍ଡେଣୀରେ
ପାଇଁ ବରାଅଛନ୍ତି । ପଧ୍ୟାମୋହନ ଏକାଜେମୀ
ତେ ରିଜିସ୍ଟ୍ରେସନ୍ ଏବା ବେଳବେ ଦାରି ଯାଇଅଛି ।
ଅନ୍ୟାନ୍ୟ କ୍ଲିନିକର ବାଥା ଶ୍ରେଣୀ ଯାଇ ନାହିଁ ।
ରେଜିସ୍ଟ୍ରେସନ୍ କେବିଅଛନ୍ତି ତ ଏମାଲିବା ରେଜି-
ଶାନ୍ତିବା ନହେ ଅବସବ ଦାରି ଯାଇଅବା

ବାଲକମାନଙ୍କର ବର୍ତ୍ତମାନ ଅଧୀର୍ଥ୍ୟ ହେବାର
ଡିଚି ନୁହଇ ।

—○×○—

ବଜ୍ରକାର ସମସ୍ତପୁଲିସର ତଡ଼ିବିଧାନ
ବରବାବାରଣ କଣେ ଲାଙ୍ଘେକୁର କେନ୍ଦ୍ରରଳ
ଏବଂ ଶାଶ୍ଵତ ମୁଦ୍ରାର ସହବାଗୀ ନିସ୍ତର୍ଣ୍ଣ
ଅଛନ୍ତି । ଏସମୟରେ କଟେଷ୍ଟ ଏକଟେ
କରିବାରେ ହେଉଥିଲା ବଜ୍ରୀୟ ଶେଷକରିବା
ଅଦେଶମତେ ଏଣିବ କେବଳ ଲାଙ୍ଘେକୁର-
କେନ୍ଦ୍ରର କଲକରାରେ ରହିବେ ଓ ଶାଶ୍ଵତ
ଦୂରକଣେ ସବକାମୀ ମଧ୍ୟରୁ କଣେ ଶାଶ୍ଵତ
ଅନ୍ୟ କଣେ ପାଟଗାରେ ରହି ଅପାର୍ଯ୍ୟ ଏଇ-
କାରେ ସବଦା ଗୁପ୍ତ କର ଅଧାନ୍ୟ ଧୂଳିସର
କାର୍ଯ୍ୟ ଦେଖିବେ । ଏ କହୋବିଷ୍ଟ ଭଲ
ହୋଇଅଛି ।

ବାଲେଖରର ସମାଦପତ୍ରମାଳକରୁ ଅବଶତ
ଦେଲୁ ଧେ ଗତ ମହାମାନୁଶୀ ଯୋଗ ଉପ-
ଲିଷରେ ବାଲେଖର ସଦର୍ଥାଳା ଜଲକା
ସମ୍ମର୍ତ୍ତଳ ପାଣ୍ଡବଗାଟରେ ୧୩୧୬ ହଜାର
ଆଖି ହୋଇଥିଲେ । କୋଣ୍ଠକେନାଳର ପୂର୍ବ-
ଦିଗରେ ସମ୍ମନ ସତରଂ ସଇଦ୍ୱୁରତାରେ
ଲୌକାରେ ଲାଳ ପାରିଦେଖି ବିଭାବୁ ହୃଦୟା ।
କୁଣ୍ଡଳ ପରମାଣ ଲୌକା କଥିବାରେ ଯାହି-
କର ପାଇଛେବାର କଷ୍ଟ ପରିଚାଳିତ୍ବରେ
ସହଯୋଗିମାନେ ଏଥୁପାଇଁ କେନାଳର କର୍ତ୍ତା-

ମନ୍ଦିର ଦୀପାଳୀ କର ଅଥବା ଗୋଟା ରଖାଇବା-
ବାରର ଅନୁମେତ କରାଇଛନ୍ତି । ଆମମାନଙ୍କ
ବିବଚନରେ ଦେମାନର ଏପରି ପ୍ରଥାକ
ପାଠ୍ୟନବ୍ରତେ ଥୋଇ ଦେବା ନିଷାନ୍ତ ଅବ-
ଶ୍ଵରକ ଏବଂ ତିର୍ଯ୍ୟକୁବୋତ୍ ଅର୍ଥ ମାଜିଶ୍ରେଷ୍ଠ
ଏ କଷ୍ଟ ଶବ୍ଦମେଣ୍ଡକୁ ଲଜ୍ଜାରେ ଅବସା
ପଳକରୁ ହେବ ।

ଦିନମ ମୌଲିକ ଅବଦୂତ ଲଜ୍ଜପାତାଳ
ବିଳବତାରେ ଲଜ୍ଜାଦିକଥିରେ ଚିରଧା କର
ମୁଣ୍ଡଲଙ୍କର ଦ୍ୱାରା କିମ୍ବାପାତାଳୀର
ମହିଳା ଶ୍ରାପକ କରାଇଛନ୍ତି । ସମ୍ରକ୍ଷ ସେ ଲଜ୍ଜାକ
ଚିମ୍ବାପାତାଳୀର ପ୍ରଥାକ ତର୍ମାନ ଇଂରାଜ
ଓ ବଙ୍ଗରାଜମାନଙ୍କରେ ଅନ୍ଧାବାଦ କରାଇ ପ୍ରଗରହ
କରିବାକୁ ମାନସ ଜରୁଆରୁ ଏବଂ ତହିଁ-
ନମନ୍ତ୍ରେ ସବସାଧାରଣକ ସାହାୟ୍ୟ ପ୍ରାର୍ଥନା ।
ଏ କର୍ତ୍ତରେ ପ୍ରାୟ ୭୦ ଦିନାର ଟଳା ବିଷ୍ୟ
ହେବ । ଭରତୀ ଦୁଅଳ ଶବ୍ଦମେଣ୍ଡରୁ ବିଜ୍ଞାପନ
ଦିକବ ଏବଂ ହିନ୍ଦୁ ଓ ମୁଖନମନ
ଦିବ୍ଦାନ୍ ଓ ଦେଶରୁତିମାନେ ମଜାପୋରୀ
ହେଲେ ଅବଶ୍ୟକ ବ୍ୟକ୍ତି ହେବା
କିମ୍ବା ନୃତ୍ୟ । ଉତ୍ତନାନ ଚିହ୍ନାର ଅନେକ
ପରିଷା ଦୂରୀଯାଇଥିରୁ ଏବଂ ଦିନମ ମହାଶୟ୍ୟ
ସ୍ଥିଂ ତହିଁର ପ୍ରକରଣ ପଳ ଦେଖାଉଥିବାରୁ ।
ତାହାର ଅଶ୍ରୁ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେଲେ ବଜ୍ର ମଜର
ଦିଶ୍ୟ ହେବ ।

ମହାମାନ୍ୟ ଶବ୍ଦମେଣ୍ଡକେନରୁ ଲାଭ ଲାଭ-
ଶହୀଦିକ ବାହୁଦୂର ଦିନମାପ ତା ୩୮ ଦିନରେ
କଳକତାରୁ ଯାତ୍ରା କର ତା ୩୦ ରଖିରେ
କମେଲରେ ପଢ଼ିଲୁ ତହିଁ ଅରଦନ ଅର୍ଥାତ୍
ତା ୩୧ ରଖ ଅପରାଦୁରେ ଶାନ୍ତି କଳକତାର
ପ୍ରତିଷ୍ଠା କଲେ । ଏହି ଉପଲବ୍ଧରେ ଗୋଟିଏ
ଭାଷା ସାମରଣ କରିବ ଏବଂ ଯତ ସନ୍ଦର୍ଭୁ-
ପେ ସବୁରି ଦେଇଥିବା । ଦେଖୁଁ ଓ
ଦେଖୁଁ ପ୍ରାୟ ଦିନମର୍ଯ୍ୟ ଲୋକ ଆମଦାନ-
ମତେ ମନ୍ଦିରମଧ୍ୟରେ ମହମାନ୍ୟକୁ ଘୋର ଦିଶ-
ଥିଲେ ଏବଂ ଦର୍ଶକ ଏବେ ଉପରୁକୁ ଦୋଷ-
ଥିଲେ ସେ କର୍ତ୍ତର ଗଣନା କରିବା ବିଠିଲ ।
ଅଭିନନ୍ଦନ ପାଠ ଦେଇ ବ୍ୟକ୍ତି ମହାମାନ୍ୟ
ତାହା ଅନନ୍ତ ସହିତ ପ୍ରଥାର କର ମୋଡ଼ି
ଦେବାଦାସ କଳକତାର ଫିଟାଇଦେଇ ଏବବକୁତା
ଦ୍ୱାରା କର ପିତିକାର ଦୋଷଗା ପ୍ରକାଶ କରି

ମିଶ୍ରନବିପଲପାତାଳ ଧନ୍ୟବାଦ ପ୍ରଦାନ କଲେ ।
ତହିଁ ଉତ୍ସବ ସର୍ବ ଦିନ ହେଲା । ଏହି କଳ-
କଳର କିମ୍ବାପାତାଳ ସନ ୧୯୯୭ ସାଲରେ
ଅରମ୍ଭ ହୋଇ ସନ ୨୦୧୨ ସାଲରେ ଘେଷ
ହେଲା । ଏଥରେ ଦେବବୋଟା କଥା ବସ୍ତୁ
ହୋଇଥିଲା । ପୂର୍ବମରେ ଏ ଗୋଟିଏ ବୁଦ୍ଧ
କଳର କଳ ଥିଲା ।

— * —

ପୁରୀଶ୍ରୀ ସବ୍ରଦ୍ଵା ବିପଦମୟ ଦ୍ୱାରା
ଆମ୍ବାନେ ବାରତ ଦୁଇକାର କର ଅଗ୍ରତାରୁ
ମାତ୍ର କର୍ତ୍ତରେ କରିବାର କହିରେ ଅବୋ ଦୁଇ
ପତ୍ର ନାହିଁ ମୋ ବିପଦମୋତନାର୍ଥ ତୌଣେଷି
ପ୍ରକାର ହେଉ ନାହିଁ; ବଢ଼ି ଅମ୍ଭେର
ବିଷୟ । ଦେବନ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ସାହେବ କଟକ-
ରେ ଥିବା ସମୟରେ ଏ କମରସ୍ତ୍ର ଦରଗତର
ଦ୍ୱାରେ ଦରକାପୁରୀଶ୍ରୀ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ବିପ-
ଦକଥା ସାହେବକୁ ଜଣାଇ ଥିଲେ । ସାହେବ
ନହୋଇଥି ପିନାଲା ଅନୁରଥରେ କରିଲେ ଲୋ-
କୀଏ କରିପ୍ରେବଲ ଓ ଜରେଲୋକୀଏ ତୌ-
ଣାଅ ରହ ସହରେ ପଦବ ଦେବାର ଅନେକର
ଦେଇ ବୁଲିଗଲେ ଅମ୍ଭେନେ କର୍ତ୍ତରୁ
ଅବଶିଷ୍ଟ ହୋଇଥିରୁ ସେ ଏ ବନୋବଟ୍
ମୁଦ୍ରାମେରିବାରୁ ବାଲିଅନ୍ତା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ହୋଇ
ଅଛି । କିନ୍ତୁ ଶେଷ, ତକାରିଶ ଦରିଯାଦ
କରିବାର ଦେଖା ଯାଇ ନାହିଁ । ଯେବେମା-
ନକ୍ଷ ନିକଟରେ ପଇସା କରିବ ବାହି କାହିଁ
ସେମାନକୁ ଧନକାର ପ୍ରେସରେ ଦୁରସ୍ତାମାନେ
କରି ଭାବୁମ ମଧ୍ୟ ଅଳଦା କଥା ହେଉ
ପୁରୀରସ୍ତ୍ର ଦେଇ ପ୍ରସ୍ତାବ କରୁ ଅଛନ୍ତି ।
ଅନ୍ତରି ପୁରେ ପିଲିଲକବଟରେ ଏବବ୍ୟକ୍ତି-
ଅଧାରେ ଛାଟା ପଇସା ଥିବାର ତାକୁ ମରିପ-
ଦାର ତାବାତାରୁ ପଇସା ବାଟିକେଲେ କୁଟା
ପଇସା କମନ୍ତ୍ରେ କି ନୃଂଶତାର କାର୍ଯ୍ୟ ।
ପେଲାଏ ଥାଇ କେବେ କି କରୁଥିବାରୁ ?

✓ ଏହି ବନ୍ଦବାର ଅପ୍ରେଲ ତା ୨ ରଖି ରେ-
ବିନ୍ଧୀବକଲେକ ପୁଦ୍ରରେ “ବଲେକ ବାହିକ୍-
ପିଲ୍”ର ୧୫୨ ଅଧିକେମନ ଡାଟା ସମୟରେ
ଦେଇଥିଲା । ବାହି ଜୟତେଗାପାଦ ଦେ କି, ଏ,
ମହାଶୟ୍ୟ ସାହିତ୍ୟର ଅଧିକ ପଦବ କରିଥିଲେ ।
ପ୍ରଥମରଃ ସରର କାର୍ଯ୍ୟମନଙ୍କାରୁ କେତେ
ଗୁଡ଼ିଏ କିମ୍ବା କର୍ବାଇବ ହେଲା ତର ବାହି
ମୋପାନକୁ ପ୍ରଦାନ “ ଏହିଦେଖିବୁ

ଶ୍ରୀଲେବମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପାଞ୍ଚଭାଷ୍ୟକାର
ବଢ଼ିଲ ପ୍ରଗରହ ଦ୍ୱାରା ନାହିଁ ” ଏହି ପ୍ରସା-
ଦିବ୍ର ଉତ୍ସବର କଲେ । ସବ୍ରଦ୍ଵା ଓ ଉତ୍ସବର
ବିନ୍ଧୀବକଲ ମଧ୍ୟରେ ଅନେକବେ ଏହି ବିନ୍ଧ-
ସବ୍ର ସମ୍ବନ୍ଧ ଓ ବିପଦର ବକ୍ତା ଦେଇଥିଲେ ।
ସେହିରୁ କଣ୍ଠାବ ସେ ପ୍ରସାଦର ଅନୁ-
ମୋଦନବାରିମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟ କେହି ପ୍ରକାଶର
ବିବେଧ ନୃତ୍ୟ । ବେଳେ ପାଞ୍ଚଭାଷ୍ୟ ଅବୁର
ବଦିବାର ଅନୁବରଣର ବସେଧା ।

ପାନ୍ଦି ପାନ୍ଦିରେ ପ୍ରସାଦର ବିଶେଷବାରର କା-
ନ୍ତି ସେ ପାଞ୍ଚଭାଷ୍ୟକାର ସହି ପାଞ୍ଚଭାଷ୍ୟ
ଅବୁର ବଦିବାର କୌଣସି ସମର ନାହିଁ ।
ପାଞ୍ଚଭାଷ୍ୟକାର ପାର ସୁନ୍ଦର ସୁନ୍ଦରୀଯୁ ଅବୁର
ବଦିବାର ଅନୁବରଣ କରିପାର । ଅଥବା
ପାଞ୍ଚଭାଷ୍ୟକାର ପାର ପାଞ୍ଚଭାଷ୍ୟକାର କୌଣସି
କୌଣସିକାର ଦେଇ ମନ୍ଦିର କରିବାର କାହାର
ପରିବାର ପାଞ୍ଚଭାଷ୍ୟକାର ହେଉ ନ ପାର ।
ପରିବାର ପାଞ୍ଚଭାଷ୍ୟକାର ଏକାନ୍ତ ଅବୁର
ବଦିବାର ପାଞ୍ଚଭାଷ୍ୟକାର ହେଉ ନ ପାର ।

ବାହି ଜନବିନୋଦ ଦାସ ଓ ମହାବଳୀ
ଗରମାଧ ମଧ୍ୟରେ ବେଳୁରରେ ପଢ଼ିବ
ଅଛନ୍ତି । ମାତ୍ର ରୂପୀ ପ୍ରକାମାନେ ଅବସାଦ
ସାକାର କରାଇ ନାହାନ୍ତି । ସେମାନଙ୍କର ବିନ୍ଦୁ
ମାନ ଅଳ ଏହି କାପ ସେବକ ଅସିଲ ଯୁଦ୍ଧ
କାହିଁ କି ଅବିବ ଅର୍ଥାତ୍ ସରକାର ପ୍ରେମକ
ମହାବଳାକୁ ଗଢ଼ିବୁ ଫେରଇ ଅଣ୍ଟିଲେ ତେମନ୍ତ
ସେମାନଙ୍କ ଫେରଇ ହେବା ନାହିଁ । ପଳିଲ
ଧରଣୀ ଧରଣୀ କଥା ଥାଇଲେ ସେମାନେ ଶାନ୍ତ
ହେବେ ନାହିଁ । ରୂପୀମାନଙ୍କ ବାହି ମଧ୍ୟରେ
ବଦିବାର ଅନୁବରଣ ଏବବସାଧାର କାହିଁ
ପରିବାର ଅନୁବରଣ ଏବବସାଧାର କାହିଁ
ପରିବାର ଅନୁବରଣ ଏବବସାଧାର କାହିଁ
ମହାବଳା ଗଢ଼ିଲେ ପଢ଼ିବ ବହୁ
ପାଞ୍ଚଭାଷ୍ୟ ପରିବାର ମୋପାନକୁ
ଅପରା ଦୁଅ କଣ୍ଠାବ କାହିଁ
ବଦିବା ପରିବାର ସେମାନଙ୍କର କି
ପ୍ରଥମେ ଆପରା ଦୁଅ କଣ୍ଠାବ କାହିଁ
ବଦିବା ନେବେ । ସେମାନଙ୍କ ରୂପ
ସବାରେ ବାହି ଜନବିନୋଦ ଦାସ
ପ୍ରେରିତ ହୋଇଥିବାରୁ । ମହାବ

ଶ୍ରୀକାର ପୂର୍ବାଳ ଜାହିଦ ପଣ୍ଡକାର ସଇ ଥାନ-
ତାବରେ ରହିଲ ଉତ୍ତର ଧରଣୀର ମୁକୁ ସକା-
ଶେ ପ୍ରାର୍ଥନା କଲେ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଡ ଆପଣ
ରହିଲ ସକଳର ଛାନବେ । ମାଟେ ଏପରି ହଠ
ବାଜଲେ ଫଳ ଏହି ହେବ ସେ ସେମନଙ୍କୁ
ଦମନ କରିବା ସତାଶେ କଳ ପ୍ରୟୋଗ ହେବ ।
ଭାଷ୍ଟବରେ ଏଥୁ ମଧ୍ୟର ବେଳେ ରହ ମହା-
ସଜ୍ଜା ପ୍ରାୟ ଦୂରଗତ ଅଧିକା ସନ୍ନିବର୍ମଣୀ
ନିଯକ୍ତ କର ନେବାର ବନୋବସ୍ତୁ କରୁଥିଲାନ୍ତି ।
ଆମେମାରେ ଏକାନ୍ତ ଥାଣା କରୁ କି କୁଣ୍ଡାମା-
ନେ ଅପଣା ପ୍ରମାଣିତ ହୁଣ୍ଡି ପାର ଥାନ୍ତିଭବ
ଥାରଣ କରିବେ ।

ଯଥାପ୍ରାମରେ “ଶା—ଅନୁବ” ସ୍ଵାକ୍ଷରିତ
ଶ୍ରୀଏ ପ୍ରେରିତପଦ ପ୍ରାଣି ଦରି ତାହା ମନୋ-
ପୋନ୍ଧରକ ପାଠ କରିବାକାରଣ ସାଧାରଣ-
ଶଙ୍କୁ ବିଶେଷତଃ ଏ ଜୀବର ମିଛନ୍ତିପଲ-
ଦିଗ୍ନିରମଳକୁ ଅନୁଷ୍ଠାନ କରୁଅଛୁ । ଓରା-
ସିଆରକ ଅନୁଷ୍ଠାନ ସମ୍ବନ୍ଧେ ବର୍ତ୍ତମାନ ମତ
ଦେବା ଅଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଅତ୍ୱ । କାରି ମିଶନଟି-
ପର କମିଶନମାନଙ୍କ ପେଶ କାହାର ପ୍ରକାଶ
ହୋଇ ନାହିଁ । ଇହେଠାଂ ମୁଁ ଏ ଆଦେଶ
ପାନବା ଅଧୀନସ୍ତ କର୍ମଚାରୀଙ୍କର ବର୍ତ୍ତମାନର୍ୟ
ତହୁଁର ଦୋଷାଦୋଷ ବିବେଚନା କରିବ,
ସେମାନଙ୍କର ଅଧିକାରର ବହୁତୁଳ । ଯେବେ
ତେବେରିଥର ଜାଗିଶ୍ଵର କୌଣସି ନିୟମ ଲାଭ
କା ଆଦେଶ ଅବଶ୍ୟ ଦୋଷୀ ହେବେ । ଆଦେଶର
ଲାଗୁକାମ୍ଭାୟ ତାହାକର ବନ୍ଦ କରିବାର
ଜ୍ଞମତ୍ତା ନାହିଁ । କୌଣସି ବିଷୟରେ ତାହାକର
ସନ୍ଦେହ ହେବେ ଅଥଶା ମୁନିବଳ୍କୁ ତାହା
ଜଗାର ପାରନ୍ତେ । ତନ୍ତ୍ର ମିଶନିଆଲିଟୀ
ଦେବିରଙ୍ଗାଲେ ଖଣ୍ଡ କମି କେତେବେ ଦୋଷି
ରେ ଜନିର ମାନବକୁ ଆଜନ୍ତୁ ତହୁଁର ଉଦ୍‌ଦିକରୁ
ଆନ୍ତି ରକ୍ଷି ପଢ଼ିପୁଣ୍ୟ କରିବା ସମ୍ବନ୍ଧେ ପଥ-
ପ୍ରେରକ ଯେଉଁ ମନୁକ୍ୟ ପ୍ରକାଶ କରିଅବୁନ୍ତି
ତାହା ଆମମାନଙ୍କ ବିବେଚନାରେ ସମ୍ମୁଖୀନୁପେ
ଲାଗୁଥିଲାଗି ଅଟଇ ଏବ ସେପରାକ ଅଧିକାର
କୌଣସି ଆଜନକରେ ମିଶନିଆଲିଟୀ ଅଥବା
କୌଣସିବିଧାଙ୍କି କଥାପାଇ ନାହିଁ । ସାଧାରଣ
କାର୍ଯ୍ୟ କମନ୍ତେ ହୁମେ କିମ୍ କରିବାର ଯେଉଁ ଅ-
ନୁନ ପ୍ରତିନିଃ ଅତି ତହୁଁର ନର୍ତ୍ତ ଏହି କି କୌଣସି
ପାମାଲଗହିତକରୁକାର୍ଯ୍ୟବାଧୀନେ ଦୂରେ ପର୍ଯ୍ୟୁ-

ଜନ ଦେଲେ ଏହି ପାହା ଅହ୍ସପ୍ରକାର ପ୍ରପ୍ର
ନ ଦେଲେ ଜୁତିଳ ମୂଳ୍ୟ କେଇ ତୁମେର ମାଳି-
ବକୁ ପାହା ଶୁଣିଦେବାକାଶର ଦୟା କରିବାକୁ
ହେବ । ଏବି ଜହାର ବିଜ୍ଞାପନ ଗବର୍ନ୍ମ୍‌ମେଯାରୁ
କାଷ କରଇ ଅଛିଲମେ କ୍ଷୟ କରିବାକୁ ହେବ ।
ତୁର ବିବଧିରେ ଜମି କ୍ଷୟ ଦୋଇ ପାରେ
ବୋଲି ଆଜିଠାରୁ ଜହାର ମାଲିକର ସର୍ବ
ଅହିଭାଣ ଦରିବା କହାଇ ଥିଲୁ କାଳ୍ୟାପୁର
ଅନୁମୋଦିତ ମନ୍ତ୍ର ହୋଇ ଗା ପାରେ ଏହି ପେ
ବିଧି ପାହା କରିବ ସେ କେବାରତର ଦ୍ୟା
ହୋଇପାରେ ।

ବିନୋବସ୍ତୁ-ରୂପସ୍ତ୍ର ।

ବନୋବସ୍ତୁ ଅଧିଷ୍ଠର୍ତ୍ତ ଜମିଦାରମାନଙ୍କୁ କା-
ଗଜ ତଳବ ହୋଇଥିବା ବିଷୟ ଅମ୍ବେମାନେ
ଅନେକଥର ଲେଖିଥିଲୁଁ । ବର୍ତ୍ତମାନ ଆଜନ୍ମ-
ସହିତ ଅବଶିଷ୍ଟ ଦେଲୁଁ ସେ ଯେଉଁ କାଗଜ
ଜମିଦାରମାନେ ଦେଲାପାଇବେ ନାହିଁ ସେ
ବିଷୟ ବନୋବସ୍ତୁ କର୍ମଶଳକ୍ଷି ଉଣାଇଲେ
ସେ ଅଛ ଦକ୍ଷ କାଗଜବିଷୟରେ ତମିଦାରଙ୍କୁ
ଦେଲାପା ଦରବେ ନାହିଁ । ସବା ଅଧିକାନ୍ତପୂର୍ବ
ଚକ୍ରବର୍ତ୍ତୀ ମାତ୍ର ଅଛ ଅମ୍ବେମାନେ ପାଠ-
କବୁଁ ଅଛ ଗୋଟିଏ କୌତୁକକଳକ ବିଷୟ
ଜ୍ଞାପନାର ଦେବୁଁ । ଜମିଦାର ଛଡ଼ା ମକଦମ-
ପ୍ରକରିଣୀ ମଧ୍ୟ ବନୋବସ୍ତୁକର୍ମଶଳ କାଗଜ
ତଳବ କରାନ୍ତି ଏବଂ ମକଦମେଷ୍ଟ୍ କାନ୍ତି
ବିଶ୍ଵର ଦୃଢ଼ାନ୍ତ ଜମିଦାରଙ୍କୁ ଘରବ ନାହିଁ ।
ଏଥକୁ ହୋଇବି ଜମିଦାର ଅଧିକର କଲେ ସେ
ମକଦମ ପ୍ରକାଶ ବନୋବସ୍ତୁକର୍ମଶଳକ୍ଷି କାଗଜ
ଦେବାକୁ ବାଧ କୁହାନ୍ତି ଏବଂ ସେମାନେ ଏକ-
ବାହକ ବନୋବସ୍ତୁଅଧିଷ୍ଟରେ କାଗଜ ଦିଲେ
ଜମିଦାରଙ୍କର ଜହିରେ କିମି ହୋଇପାରେ ।
ମକଦମେ ପ୍ରକାଶ ମାନ୍ଦାନ ସହିତରେ ଜମିଦାର-
ଙ୍କର ମାଲିକାନାର ସମ୍ମନ ଅଛି । ଏବଂ ମକଦମ-
ପ୍ରକାଶ ଅଧିକା କାଗଜରେ ଜୟନ କମ
ଦେଖାଇଲେ ଜମିଦାରଙ୍କର ମାଲିକାନାରେ
ଜୁହ ପଢ଼ିବ । ଏଣୁ ହରି ଜମିଦାର ପାର୍ଥନା
କଲେ ସେ ସେ କାଗଜ ମକଦମପ୍ରକାଶକ୍ଷି
ତାକୁ ନିଆଯିବାର ବନୋବସ୍ତୁକର୍ମଶଳ ଥକ-
ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଜ୍ଞାନ କଲେ ତାହା ଜମିଦାରଙ୍କ ଜରି-
ଆରେ ନିଷ୍ଠାର କରୁବା ଜମିଦାରଙ୍କ ଜହିର
ନିକଳ ଦ୍ୱାରାକୁ ବନ୍ଦୁ ମୋହିବର ତବନ୍ତି
ଜମିଦାରଙ୍କ ମୁହାଦରରେ ହେବ । କାରଣ

ଏମନ୍ତ ହୋଇଥାରେ ସେ କୌଣସି ଏକ କଷୟ
ମଳଦମ ଥାପଣା କାଗଜରେ ବୋଲିଛି ବରାଧାରୀ
ଏବଂ ତାହା ଉଦୟରେ ବରାଧାରୀ ସମୟରେ ବନୋ-
ବସୁ କରିବାରେ ଜୀବିତାବରେ ଆସି ପାରେ ।
ଏବଂ ଜମିଦାରଙ୍କ ମୂଳବଳରେ ଉଦୟ ହେଲେ
ତାହା ଧରିପାଇ ପାରେ ପ୍ରୋକ୍ତ ଜମିଦାର
ଏହା ମଧ୍ୟ ଥାପଣା ଦରଖାସ୍ତରେ ଲେଖିଥିଲେ
ସେ ତାଙ୍କ ଜଲବାର କେତେବେଳ ମଳଦମ
ସେ କାଗଜ ବନୋବସୁଅଧିକରେ ଦାଖଲ
କରିଅଛନ୍ତି କହିରେ ଉଗା ଉପର ଦେଖାଇ
ଦିଆ ସାଇଥୁବାଗ ତାଙ୍କର ଜୀବିତାବରେ ଆସି
ଥାଏ । ଇନ୍ତି ଥାପଣି ଦରଖାସ୍ତରେ ବନୋବସୁ-
କରମଣ୍ୟ ଅଦେଶ କଲେ ସେ ଜମିଦାର
କୌଣସି କାଗଜପ୍ରତି ଅଧିକ କରିବାର କିମ୍ବା
ତନ୍ତ୍ର କଲେ ସେ ଧାରମତ ପାଇ ଦେଇନାହାନ୍ତି
କେଇ ଅପରି ବିଶାଖାରେ । ଏ ନୟର
ବାସୁଦରେ କଠିନ ଅଟିଲ ଦୂର ଜମିଦାର
ବନୋବସୁକରମଣ୍ୟରେ ଅଦେଶ ଦିଇଯାଇଲେ
ମାଲ୍ୟବର କମିଶ୍ଵର ସାଦେହଙ୍କ ନିରାକରିତ
ଆବେଦନ କରି ଦ୍ରଷ୍ଟବ୍ୟେକ୍ତ ମତ ପ୍ରାର୍ଥନା
କରିବା ସଙ୍ଗେ ଏହା ମଧ୍ୟ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁ
ସେ କପିକାଳଜରେ ଲାଭକ ଦେବାର ଅଧୀ ଏ
ରହିବ ବାପାଇ ସାଧାକାଗଜରେ ଜମିଦାରଙ୍କ
ଶର୍ତ୍ତରେ ତାଙ୍କୁ ନବନ ଦୟାପିବାର କମ୍ପ୍ୟୁଟର
କବସାହି । କମିଶ୍ଵର ପାଦେବ ଭାବୁ ଆବେ
କଲପନ ଗଢଣ କରି ବନୋବସୁକରମଣ୍ୟରେ
କରପ୍ରୟୁକ୍ତ ଉଲ୍ଲଙ୍ଘ କଲେ । ବନୋବସୁ କରମ-
ଣ୍ୟ ଏଣୁ ତେଣୁ ଅଳକକ ଲେଖି କରପ୍ରୟୁକ୍ତ
ଦେଲେ ମାତ୍ର ଆବେଦନପଦ୍ଧତିର ପ୍ରଧାନ
ବିଷୟରେ ବହୁ ଲେଖିଲେ ଲାହିଁ । କମିଶ୍ଵର
ସାଦେହ ତାହା ପ୍ରାସ୍ତୁତ କୋର ଆବେଦନପତ୍ରକ
ଦେଇପାରେ କାମ୍ପ୍ୟୁଟର ଆଦେଶ କଲେ
ଏହା ବାସୁଦରେ ବଢ଼ି କୋରୁକଳିବା
ଆମେମାନେ ଜମିଦାରଙ୍କ ପ୍ରାର୍ଥନାକୁ ବଢ଼ି
ସୁଲିଷ୍ଟରର ଜୀବ କରୁଅଛି ଏବଂ କଟିଲାଇ
ସାହେବଙ୍କ ଅଦେଶରେ ଆସିମ୍ବହୋଇଥାଏ ।
ଏପରି ଜାବରେ କର୍ତ୍ତୃଶର୍ମଙ୍କେ ଏ କଳ ଶୁଭ୍ୟ-
ତର ବିଷୟର ମାନାଂସା କଲେ ବାର୍ତ୍ତା ବିଷୟ
ଜୀବ ଭାବ ସ୍ଥିରବିଧାରୁ କାହାକୁ । ଆମ୍ବନକୁ
ବିବେଚନାରେ ଯେଉଁ ଜମିଦାର ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ଲଭିତାକୁ ତାହାକର ଅର ଟିକିବ ଅପ୍ରମାଦ
ଦେବାର ଜିତିବା ହୋଇବି ଏବଂ ଗର୍ଭିମେଷ-
ରେ କମିଶ୍ଵରଙ୍କ ଅଦେଶର ନବୁଦ୍ଧରେ ଅରିଲ

ହେଲେ ସନ୍ନୋଧକଳକ ନିଷ୍ଠା ହୋଇପାରେ ।
ଏସବୁ କରିବା ଅବଶ୍ୟ କଷ୍ଟକର ଅଟଇ କିନ୍ତୁ
ବର୍ତ୍ତମାନ ସମୟ ଏପରି ହୋଇଥାଏ ଯେ କଷ୍ଟ
ହୁବାର ନ କଲେ ବାର୍ଷିକ ଦୂଆର ନାହିଁ ।
ବିଶେଷତ ଯେଉଁ ସ୍ରନ୍ଦେ ଜୀବେ କଷ୍ଟ ସହିଲେ
ଦିଗଭିତର ମଙ୍ଗଳ ଅଛି ବହିରେ ପ୍ରହତ
ହେବାକୁ ଅଳସ୍ୟ କରିବା ଉଚିତ ନଦିଲ ।

— * —

ହତ୍ସାଦି

“ହୁତବାକ ବି ?” ଏହିଲାମରେ କାରୁ
ଗଣଥିଦ୍ବାସର ଗୋଟିଏ ବଡ଼ ସୁନ୍ଦର ଓ
ପିଣ୍ଡଶୀଘ୍ର ପ୍ରଦର୍ଶନ କରି ଅଗ୍ରହାୟିମାସର ଉତ୍ତର
ଲକ୍ଷ୍ମୀରେ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଥାଏ ଏକ ଅମ୍ବେ-
ମାନେ ଯାହା । ପାଠ କରି ବଡ଼ ପ୍ରାତି ହୋଇ
ଥାଏ । ଏହୁକାର ସ୍ଵରକ ଥରେ ପାଠ କରି
ରତ୍ନଦେବଗର ନୁହେ ଏହାକୁ ଦିଲଗୁଣେ ଅ-
ମେଳନା କରିବା ଉଚିତ କାରଣ ମନ୍ତ୍ର୍ୟ ଯାହା
ସବ୍ଦା କାମକା କରେ ଥର୍ଥାଏ ସୁଖ ଯାହା
ଲାହ କରିବାର ଉପଦେଶ ଏହରେ ଥାଏ ।
ହୃଦୟବାଦ କିମ୍ବାର ଗୋଟିଏ ପ୍ରବିକି ପଣ୍ଡିତଙ୍କର
ଏକ ଏମାନଙ୍କ ମଜ ପ୍ରଶ୍ନରହାଏ ଅନେବ
କୁପକାର ସାଧତ ହେବାରେ ଅମେମାନେ ବଡ଼
ଆନନ୍ଦିତ ହୋଇଥାଏ । ବର୍ତ୍ତମାନ ପ୍ରବନ୍ଧରେ
ଯାଦବର ସକଳ କଥା ଘେଷ ହୋଇ କାହିଁ
କମଣ୍ୟ ପ୍ରକାଶିତ ଦେବ । ଏ ପ୍ରବନ୍ଧରେ ଯାହା
ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଥାଏ ତହିଁର ଯାରମର୍ମ ଏହି
ବି ହୃଦୟବାଦଙ୍କ ମରରେ “ ଯେଉଁ କାର୍ଯ୍ୟରହାଏ
ଅଧିକରିତ ଯୀବର ସବୋଲ୍ଲଞ୍ଚ ସୁଖ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ
ଦୁଃଖ ଯାଦାହିଁ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଓ ଯାଦାହିଁ ଧର୍ମ ଏକ
ଯେ କାର୍ଯ୍ୟରହାଏ ସଥାରରେ ସହସମନ୍ତିର
ଦୁଃଖ ଓ ଦୁଃଖସମନ୍ତିର ଦୁଃଖ ଦୁଃଖ ଯାଦା
ପାପ ” ଏଥୁରୁ ସହିତରେ ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ହେବିଥାଏ
ସେ ଘେରୁକାର୍ଯ୍ୟ କଲେ ସୁଖ କୋଣ ଦୁଆର
ଯାଦା କହିବ ଏବଂ ତହିଁରେ ଘାପ କି ହୋଇ
ଧର୍ମ ହେବ । ଏ ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ସମ୍ଭବ ମାତ୍ର ସୁଖ ତତ୍ତ୍ଵ
କା ସହି କୁହର । ଅନେକ କାର୍ଯ୍ୟ ଏପରି
ଥାଏ ସେ ଯାଦା ଆପାରରି ଦୁଃଖପ୍ରଦ ମାତ୍ର ତହିଁର
ଧରିଯାଇ ଦୁଃଖ ଏକ କେତେ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଯାନ୍ତର
ଦୁଃଖ ଯାତ୍ର ମାନିଥିବ ଦୁଃଖ ଦୁଃଖ । ଅତିଏବ
କାହେଥିମୁଁ ଏହି ଅଗ୍ରହାୟି ଜ୍ଞାନ୍ୟ କାହା

ପ୍ରବାର ସୁଖର ଭାଗତମ୍ ବିବେଚନା କରି
ସାଦା ଶେଷ ଭାବାରୁ ଅବଲମ୍ବନ କରିବ ।
ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ ଶ୍ରେଣୀର ସୁରେ ସୁନ୍ଦର ବିଧାଜ୍ଞା ଲେ-
ଖିବ ପ୍ରକାଶ କରିଅଛନ୍ତି । ଥାଂକମାଳେ ଉଚ୍ଚ
ପ୍ରବଳ ଥାଂକଲେ ହାତି ପାରିବେ । ସେ
ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଅମୃତାନନ୍ଦର ଅଧିକ ବିତ୍ତ କହିବାର
ନାହିଁ । ପ୍ରକୃତ ସୁଖଜାଣିବାର ଅଥବା କର୍ତ୍ତବ୍ୟ
ନିର୍ଭିରଣର ଉତ୍ସମ୍ଭବ କିମ୍ବା ଏହି କଷ୍ଟଯୁବରେ
ଅମୃତାନନ୍ଦର ଏ ସନ୍ଦେହ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇଥାଏ ।
ଲୋକଙ୍କ ପ୍ରବନ୍ଧର ଅରମଣରେ ପ୍ରକାଶ କରି-
ଅଛନ୍ତି ଓ ବେଦ ବୋଧନ ବାରବଳପ୍ରକାଶ
ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ରବାବୁ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ନିଷ୍ଠୟ ହୋଇ ନ ଥାରେ
ଦାରିଣୀ କୈ ସହୁରେ ଯେଉଁ ଉପଦେଶମନ୍ତର
ଅଛି ସେମାନନ୍ଦର ସମ୍ବନ୍ଧ ସାମନ୍ତରିକ ନାହିଁ
ଏହି କୌଣସି ଏକ ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ରର ଜନ୍ମ, ଅଂଶରେ
ପରାମର୍ଶ ଅବବେଦ୍ଧ ଉପଦେଶ ମିଳେ ନାହିଁ ।
ଦିବେବହୁବ୍ରାତ ପଥ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ନିଷ୍ଠୟ ହୋଇ ଜାପାରେ
ବାରଣୀ ନିଷ୍ଠୁ ବର୍ଣ୍ଣାବ ଉତ୍ସୁକ୍ଷର କି-
ବେଳବୁଝ ଗୋଟିଏ ଉତ୍ସୁକ୍ଷ ଲାହି ପେ-
ତତ୍ତ୍ଵାତ୍ କର୍ତ୍ତବ୍ୟକର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଅଭ୍ୟନ୍ତରୁଷେ ସ୍ତରିକ
ହୋଇ ଥାରିବ । ଅତିଏକ ସେ ବିଦାନ ଉପାଦାନ
ଅଛନ୍ତି କି “ପ୍ରକୃତରେ ଧର୍ମିଧର୍ମ କା କର୍ତ୍ତବ୍ୟ-
କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ସ୍ଵରବଦତ୍ତ ଦୁର୍ବିଦ୍ଧିଦ୍ୱାରା ନିର୍ମିତ
ହୋଇଆଏ ।” ଏଥକୁ ଏହି ପ୍ରଥମ ଦେଇଅଛନ୍ତି
କି ସ୍ଵରବଦତ୍ତ ଦୁର୍ବି କି ସମସ୍ତବର ସମାନ ।
ସେବେ ଜାହା କୃତ୍ୟା ଦେବେ ଲୋକେ ବିଜା
ଶିକ୍ଷା ଓ ଉପଦେଶରେ ଧର୍ମିଧର୍ମ ସ୍ତରି କବି
ତେଜୁଷାରେ କାର୍ଯ୍ୟ ବର୍ତ୍ତାନ୍ତେ ଏହି ଜଳ-
ଶିକ୍ଷାର ସେବେ ଉତ୍ସମ୍ଭବ ହୋଇଅଛି ଭାବା ସବୁ
ବିଜ୍ଞ ପ୍ରଯୋଜନ ହୁଅନ୍ତା ନାହିଁ । ବାସ୍ତବରେ
ସବଳଲେବଙ୍କର ଦୁର୍ବି ସମାନ ନୁହେ ଏକ ଦୁର୍ବି
କି ସ୍ଵରାଗ୍ରହେ ଗୁଳକ କରିବାର ସ୍ଵରାଗ୍ରହ ମଧ୍ୟ
ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ସମାଜ ନୁହଇ । ମନୁଷ୍ୟ ଜନ୍ମବାଜାର
ଶିକ୍ଷାର ଅଧୀନ । ସେ ପରିମାଣରେ ସେ ସହିତିର
ଲହ କରିବ ଏବଂ ସ୍ଵରାଗ୍ରହେ ଘରିବାଲୁ ଅବ୍ୟା-
ସ ବରକ ସେହି ସମ୍ବାଦରେ ସେ ମନୁଷ୍ୟ
ନାମର ସ୍ଥୋଗନ ଦେବ । ଧୟାନ ଦୁର୍ବିତ୍ତ
ଦୂର ଅଧିକାରୀ ଲୋକ ସେହିରୁ ସେବେ
ଏହି କର୍ତ୍ତବ୍ୟମାର୍ଗରୁ ଦୁର୍ବିବାର କେବାସାର
ଅଛି । ମନୁଷ୍ୟ, ସେବେ ଶିକ୍ଷାର ଅଧୀନ ଦେବ
ଦେବେ ଦେବ କୋତ୍ତନ ଉତ୍ସମ୍ଭବ ସାହା
ମହାସ୍ମାନରେ ଦେବକି ଶିକ୍ଷା ସକାରେ ଲେ-
ରଖିଯାଇଥାଏନ୍ତି, ଭାବା ସବୁ ଅସାର କରୁଥିଲା

ବୋଲିବାରୁ ହେବ ? ଏବା ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ର ବାହୁଦି
ଯେତେପକାର ପାଖ ଅଛୁ ସମସ୍ତର ମୌଳି
ଭଦେଶ୍ୟ ଲୋକଙ୍କୁ ଉତ୍ସବାକର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଦିଆ
ଦେବା ଏବଂ ତଥାରୁ ସେମାନଙ୍କର ସ୍ଵର୍ଗ ହୁଣି
ବରିବା ଏବ ଧଳରେ ଦେଖାଯାଇଥାଏ ବି
ଶାକାନୁସାରେ ସେ ସେପରମାଣ ଲାର୍ଯ୍ୟ କରି
ବାକୁ ସାଧନ କରିଥାଏ ସେ ସେପରମାଣ ସୁଖରେ
ସଂସାରପାଦ କରିଥାଏ କରିଥାଏ । ଅମ୍ବାଜିତ
ବିବେଚନାରେ ଧର୍ମଶବ୍ଦକୁ ଦିନାକରିବା କେ-
ବଳ ଅଣ୍ଣିଷିତ ବା ଅନ୍ତର୍ମିଶ୍ରିତ ଲୋକଙ୍କ
ମନରେ ସନ୍ନେଷ୍ଟ ଉପସ୍ଥିତ କରିବ ଦେଇ
କର୍ତ୍ତବ୍ୟଥାରୁ ବିମୁଖ ବରିବାରୁ ଆଉ କିନ୍ତୁ
ନନ୍ଦିର । ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ରରେ ପରାମର୍ଶରେଣ୍ଟ କଥା
ଅବାର ଯାହା ଦେଖାଯାଏ ତାହା ବାସ୍ତବରେ
ପଥବାରର ହୁମ ବି ଶୁଦ୍ଧିବାଲୋକର ହୁମ
ଠିକ କରୁଥାବା ସହଜ ହୁଣିଲ । ଯେତେବେଳେ
ଜ୍ଞାନ ଓ ପଣ୍ଡିତ ହେଲେ ମଧ୍ୟ ମନୁଷ୍ୟ ଅନ୍ତାନ୍ତ
ହେବ ଜାଣି । ସାଧାରଣଲୋକଙ୍କ କଥା କଥା
ସବୁରେ । ଏମାନକର ହୁମ ଘରେବ । ଏଥୁଥାରି
ବୌଣୀଷି ମହିମା କିମ୍ବାହିନ୍ତି ବି;
ଶୁଦ୍ଧିବାଲା ହୁଏଗେ ବରିବା ନାହିଁମୁନାର୍ଥିନ୍ଦ୍ର
ମନ୍ତ୍ରର ନ ଉବ୍ଧାରି । ଧର୍ମଶବ୍ଦକୁ ହୁଏଗେ
ମହାନିଲା ଯେତ ଗାନ୍ଧୀ ପନ୍ଥୀ ।

ଅଛ ଏକ ସୃଜନା ଓ ସଦାଳୁରର ଅନୁକରଣ
କର୍ତ୍ତବ୍ୟାଦର୍ଥ୍ୟ ଚର୍ମୀଯୁ କରିବାର ମାର୍ଗ ଝଲକ
ଭାବାବରୁ ଉପେକ୍ଷ କରି ଆପଣା ସାହଜକ ହେଲି
ହୁଏବେ ନିର୍ଭର ବିରକ୍ତ ସଂଶୋଧ ନାହିଁ ।

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦ

ଏ ସ୍ମୃତିରେ ଏ କିମ୍ବରେ କୁଟି ହୋଇ ଗାଇ ।
ମେଘ କେଳେ, ଉଠାଇ ମୋହମ୍ବଲ କରିଲୁ । ତାଙ୍କେ
କୁଠି ଦେବାର ପଥ ଯାଇଥିବ ।

ଶ୍ରୀକୃତାବେଳ ସାହୁଙ୍କରେ ଏ କଟରରେ ଦେଖିଲୁଛନ୍ତି।

ଅପରିଚିତ ଶାସ୍ତ୍ର କରିପାରିବ କଥାକିମନ ପାଇଁ କଥା
କହିଲୁ କରିପାରିବ ଦିଗ୍ବିଜୟ କାର୍ଯ୍ୟକରିବ କଥା
ଅପରିଚିତ ଦିଗ୍ବିଜୟ ମାତ୍ର କରିବେ ।

ଏଠା କୁଟୀରମାଳାକୁ ନିଜମନ୍ଦିରମାରେ ଦେଖା
ପିଲା ଦେଖି ଏହା କହିବାର ଏହି ସମୟରେ ଯତୀମଙ୍କ
ଘରିବା । ପରିହାରରେ ଦୁଇତମ ଅନ୍ଧା ଦେଖି ଆଗରେ
କର୍ମମାଳ ପେହି ମେଘପୁରୀକୁ ସବୁକୁ ଚାହିଁ ଏକମଣିକୁ
ଦୟାମାଳକାରୀ ଅନ୍ଧାରୀ ଦେଖିଅଛି ।

ଅଗେବାକୁ ସାତା ଦୂରଦେଶ୍ୟରୀରେ ତାଙ୍କ
ହୋଇ ଯାଇଥିବା । ଦୂରଦେଶ୍ୟ ଓ ବନ୍ଦିକଣ୍ଡପାତ୍ର ଛାନ୍ଦନ
ବଲୁରେ ମାତ୍ରିକି ଦେଖାଯାଇ ଯାଏଇବିନ ଧୂର୍ବଳ ବ୍ୟକ୍ତି